

Costo este libro o sylo tres

2

OVIDIUS DE ARTE AMAN
DI ET DE REMEDIO
AMORIS CVM
COMENTO

leg. en la V^a de Mayo 1883.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GREDOS.USAL.PS

Praeclara multa & omni laude cumulatissima in hac tua excellenti p̄fia circūspic̄tis Francisce generose: nihil & que laude dignū inuenio: q̄ in ea p̄r c̄teris urbibus uiros oī studior̄ genere florētissimos ēē video: Nā si uelis oī .. n̄ laudataq; artif̄ procreaticē quādā & q̄si parentē cā: q̄ a grācis P̄hla appellatur: Tot in ipsius natura obsecuritate. In differenti subtilitate: in bene uiuēti rōne seſe tibi offeret: ut p̄uētī maioriē nūq; speraf possis. Si uero R̄eginā reḡ eloquētā malis: nō pauciores inuenies: in qbus ēē fateate Catonis grauitatē: Lelii lenitatē: Gracchi ipetū: Cæsaris calorē: Hor teni distributionē: Calui argutia & sanctitatē: Salustii parsimoniā: & q̄si eam Ciceronis opulentiam At si in poetica facultate uates eminētissimos: Si in narrāda Historia luculentissimos scriptores. Si p̄r tera Mathematicae disciplinae: & obscuritatis indagatores acutissimos cōsiderabili: Cōperies profecto his oībus patriā tuā p̄ter c̄teras ciuitates plurimū pollere: & his artibus ac disciplinis eos p̄fia. sibi. & amicis. domi forisq; ēē maxio p̄fidio: & ornamēto. Quocirca tibi ēē egs uelisq; ut dicitur: enīdū est ut inter tot p̄clarissimos uiros studio & disciplina nomē tuū eluceat: Excellentissimilq; Cornelis: & Scipionibus suis respondeas. Quoꝝ uirtutes līgāt monumentis ita nota sunt: ut nec meo: nec cuiusq; elogio idigeā: uiros. n. Familia tua semper cōtinua serle omni laudum genere fulgētissimos: & illustres habuit. Et ut p̄ficos illos tuos p̄termittāt: qui p̄pria laude: amplissimis reb̄ gestis: maxia gloria & quoti die imitādos ante oculos exhibet. Offert se tibi in primis recēti gloria magnanimus Eques & clarissimus senator Auus tuus ille toto orbe Cōspicuus. M. Cornelius illustris & certissima gentis Corneliae Proles: Qui iuuentutem agit nō ignauia marcescēt: nō abiectissimis sc̄oris: nō Alea: non luxuria deditā: nō uētri somnoq; idulgēt: nō altis illecebris irretēt: q̄ generoso aios frāgit & eneruant: sed primo assiduis in līgāt studio uigiliis Deide peregrinis nauigationibus exercitatus: Multoꝝ horū & urbiū morib⁹ cognitis Amplissimis diuitiis nō minus igētio: q̄ honestate. solertia. & iduaria cōpātatis: ab oībus tādē expectatissim⁹ i patriā reddit eōstrib⁹ dorat⁹ insignib⁹ a Rege Cyprio: cui ob ingeniū simili: & genetiū nobilitatē erat q̄ charissim⁹: Breui deide in p̄fia audita prius illi⁹ uirtute: Postea ēē in maximis rebus p̄specta & cognita: nihil unq; i hoc ufo senatu magnū: qđ sine iudia dictū ueli: nihil dubiū nihil p̄clarā administratione dignū agebat: cui ille n̄ p̄eēt. Quo factū ēē: ut & aduersis & secūdis uī & reipublicae tīplib⁹: p̄fia emolumenta maxia attulerit: sibi uero semplernā laudē cōpauerit. Sed qđ ego ea cōmemoro: Qūi p̄ferti maximus p̄f tu⁹ Georgi⁹ Cornelii⁹ Serenissimae reginæ Cypri frater. Decēuit insignis: Clarissimus Eques: & Senator nobilissimus quoddile tibi sit ante oculos: tanq; alterū uite speculū. Sigdē Ille qū c̄teris oīb⁹ uirtutib⁹: tū maxie prudētia q̄ ē offici fons singulari & eximia p̄dit⁹ cōsiderādis rebus cedit nemini: liberalib⁹ uero disciplinis ita uacare solet: ut nūq; abduci q̄ at nisi reipublicae administrationib⁹: aut amicor̄ cā: Quo situr & sibi īmortalē laudē cōpet: & cōmu- nē hoium societatē nō deserat. Hēt. n. Platonicū illud i ore. Nō solū nobis nati sum⁹: ortusq; n̄fi partē p̄fia uēdicat: p̄tē amici: Fides uero q̄ ēst iustitiae fundamentū: & aī loīē nata a Poetis singifata ab eo colitur nec p̄mio corrūpi: nec necessitate ad fallēdū cogi possit: nec mīg: legit. n. in historiis Cornelios ufos hāc uirtutē Inter c̄teras ira coluisse: ut quā supiō Aphrican⁹ Carthaginēs nauē multis & illustrib⁹ uiris homūtā coepisset: eā inuiolatā diuiserit: q̄ se legatos ad eū missos dicebāt. Tamētī manūfētū erat: eos uitādi piculi ḡfa falsum legatōis munus amplest. Liberalitatē uero elius q̄s nō iure optimo admiretur: ac p̄dicit. Solet. n. ille ex tantis oīplib⁹ semper in amicos paupes: aut eruditos pecunias aliqd cōferre cibis sustentare. Amicis eos interdum cōmendare: aliiſq; diuersarōne p̄delle: id q̄ nō ut beneficuſ uldeat. Sed q̄ illū ad id honestas naturaſ ip̄pellūt. Oldicte. n. generosi ēē amini: & vere Magnifici iuware mortales: & p̄delle q̄plurimis: & hac una in re hoies defū iūtari. Ego certe libe ralitatis clarissimi patris tui sum locupletissimus testis: Me nūq; ille cōplexus mirifica quādā beniuolen tia omni benignitate in hunc usq; diē p̄secutus est. Nihil ab eo unq; peti aut mea aut amicor̄ cā: qđ non protinus optinuerim. Quibus in me officiis nunq; intermoritūr: pro uirili p̄te omni studio: & in dūstria in dies enīt: ut (qđ Plato ille a doctorib⁹ in primis curādū uoluit) uirtutē te amotorē p̄beas & sanctissimos mores: optimaq; instituta imbibas: ut regeſe & regi dīcas mḡfa iustitia: Cāterē q̄m ha cēnus iecīſi fundamenta optimarac maloribus suis: & excellēti patre dignū te fillū: p̄ſtas: nō possum nō uāhementer tibi gratulari: mihiq; gaudere: qđ uideā te maloꝝ imaginib⁹ cōspicuum: sed propria uirtute nobiliore fore: Nunq;. n. litteraq; studia p̄termittis. Nūc eloquētā studiis incūbīs: Interdu: ad Māsuetiores musas redis ex Fabii sententia: q̄ p̄cipit legēdos poetas esse & excutiendū oē scriptor̄ genū. Quare te hortante tria illa uolunima de arte amatoria: Duoꝝ de remedio amoris ab Ouidio elegantissime cōscripta: quāta potuimus diligentia interpretati sumus. Tibiſq; cui oīa debemus: laborē hūc nostrum dicamus: ut & ulua uoce: & scriptis intelligas me tibi p̄delle uolutile: & tua cā nihil laboris recusasse. Inuenies tu quidem in eo oīe p̄clarā multa: q̄ tibi eruditionem haud mediocrem & uoluptatem afferent: Offendes ēē qđam quāe obturatis auribus tanq; Vlysses alter Strenū cantum (ut poētē fabulantur) p̄rāterib⁹. Sed (ut euagari tandem definat oratio) enarrationes has noſtras a te Semeſti ſpacio expectatas acciples: Merulaq; tūum amabis. Vale.

P. OVIDII NASONIS SVLMONEN
SIS DE ARTE AMANDI LIBER
ERIMVS INCIPIT.

I Q uisī hōc artē po-
pulo non nouit amandi
Me legat, & lecto
carmine doct̄amet
Arte cit̄a ueloque ra-
tes: remoque regunt
Arte leuis currus: ar-
te regendus amor.
Curribus autumedō

lentisq; erat aptus habenis.

Tiphys in hemonia puppe magister erat.
Me uenus artificem tenero p̄fecit amor.
Tiphys & Automedon dicar amoris ego.
Ille quidē ferus est: & q̄ mihi ſepe repugnat.

exitum uītē utilētū pertinetū: Diomedes uero grammaticus ita scribit: Ars est rei cuiusq; scientia uītē: uel traditione uel ratione percepta tendens ad uītū aliquem uītē necessarium: diciturq; uel qđ acto p̄cepto singula diffiniat: & uelut uītā quādam ostendat: uel & tōo ḥō ḥō ḥō. Vnde ueteres artem pro uītū appellāunt. Arte cit̄a: ut naues & currus gubernātū a perito homineſita & amor regi debet ab optimo magistro. Veloque rates remoque reguntur: Velo enim & Remo naues agi. Uldemus: Remum autem (ut tradit Plynus) copas: Vela icarus inuenit. Curribus automedon: au- tumedon (ut Homerūs scribit in decimo eptimo Iliados) Diorei filius fuit: & Achilliſ auriga. Vergilius Autumeus. & Equoruſ agitator Achillis armiger automedon: Vnde qum autrigam designauit poētae. Eum au- tumedonem appellant. Iuuenalīs puer automedon nam lora tenebat: uel detur autem alludere ad ea Homerūs uerba in. xvi. Iliados ita scribentis. Secundo loco Sarpedon lanceam directam in Patroclum non directe contorsit: sed pro hoste pedasi: qui erat tertius equus humerum fixit: quo lātalem dolore graubus gemitibus & quasi mugitibus testante atq; in puluerem lapsi animus euolauit ecorpore: cīrua turbaſi reliquā equi: in diuersum abire cooperunt stridente iam lugo: habenisq; amborum se imp̄lantibus quod impedimentum exīmus automedon non differendum ratus ita expeditus: educto ense insurgens iacentem pedasum amputauit: atq; deinde alli equi in locum reuersi in officio fuerūt.

Lentis habenis: flexilisib⁹ & se implicabitibus: hinc fit uerbum lenteo: & lenteſco: & lentandus re- mus in uanda a uergilio dicitur: Sane habena ab habeo uerbo deducitur tit̄ P̄t̄fīan⁹ docet. Tiphys in æmonia: Tiphys (ut scribit Seneca in Medea) suit gubernator argonautarum: qui in ea expeditio Tiphys tie petiſt: Eum tradit Ply. adminicula gubernandi naues primum inuenisse. In æmonia puppe in argonaui fabricata in Theſſallia: dicta ab argo inuentore: uel a celeritate ut Diodo. & Iginius docet: hāc dicif a poetis ēē palladis: & a actoris fillus argus iunonis & palladis auxilio adſicauit. sāc Thel Argos. salia (ut afferit Plynus) p̄tius æmonia dicta fuit: eade inq; pelasgis & Comargos atq; Helas theſſalia Theſſalia & Dryopis ſemper a regibus cognominata. Me artificem. me magistrū. Tenero amoris molli & laſtuo: est autē proprium epitheton amoris: Papinius. Fulera torosq; deæ tenerū ſimile agmen amore agaton quoq; apud Platonē ostendit amorē ſemp iuuenē ēē tenerē: & molle. Tiphys & automedon dicar amoris ego: dicar esse optimus amoris magister: ut tiphys & automedon habiti ſunt optimi gubernatores. Ille qđem ferus eſt: fateor ſeū cē cupidinē. Et q̄ mihi ſepe repugnat: & q̄ mihi ſepe ē

DE ARTE AMANDI

Cirhon
piscere

Faces

Hesiodus
Alcra:
Cho.
Musæ.
thespiades:

dius
grus
Græcus

aduersus. Sed puer est: uerile ætatem melius eruditq; adulstā doceret Quinti, in primo. Phillyrides puerū: Chiron filius fuit Saturni ex phillyra oceanī filii: cum qua ille in equum cōuertus: dū per thraciam iouem filiū quærerit concubuit ut aratus docuit ēt herbariā disciplinam inuenit. ut plinius scribit: docuitq; achillem medicinam & citharœdicā arte: ut Statius tradidit: Hunc post mortem inter sydera collocatū scribit. Ouid, in fastis his ueribus. Nona dies aderat: quum tu iustissime Chiron bis septem stellis corpore cinctus eras. Cythara p̄fecit: præposuit pulsanda cythara: est enim p̄ficerē alicui rei agēdæ aliquæ p̄ponere: unde supius dixit Me uenus artificez tenero p̄fecit amor: hinc p̄fecti urbis dicitur sūt: Cotidū domuit a cōtudo uerbo. Exterrūt socios: centauros p̄terre te fecit quū pelio habitaret: unde Chitō apd Statium ita Thetim alloquitur: ipsi mihi s̄epe queruntur centauri: raptasq; domos: ab stractaq; coram armenta & campis semet flu- uilisq; fugati.. Annosum sene: longauū chi- ronem. Pertimusse: formidaſe: luuenalis: Metuens uirgæ lam grandis achilles. Canta- bat patriis in montibus: & cui nō tūc eliceret ri- sum cytharœdi cauda magri. Quas hector se- surus erat: hoc dicit qm̄ Achilles hectorē oc- cidi. Ut ergo puer: & cupidus & achilles. Na- tus utergo dea cupido ex uenere: Achilles ex tethide. Sed tñ & tauri ceruix: Tauri & equi cupidinis exemplo probat cupidinē posse gubernari: Excuciatis faces: accendat in me faces nam Cupido non solum amantes sagittis serire di- citur: sed etiam face incendere. Ouid, in met. Tu face nescio quos esto contentus amores Irritate tua: & luuenalis. Nec pharetris ueneris maccr est aut lāpade feruet. Ultor ero: ulci- scat accepta uulnera tāto acti? docēdo modū amādi. Non ego phœbe datas a te mihi mētiar artes. Nec nos aereæ uoce monemur auis. Non mihi sunt uisæ clio clijusq; sorores Seruantí pecudes uallibus ascra tuis. Vsus opus mouet hoc uatī parete perito: Vera canam: cœptis mater amoris ades: Este procul uite tenues insigne pudoris:

Nec mihi lunt uisæ clio. Hesiodum dicit: q; quum patris oues pasceret iuxta heliconem: a musis ad fontem hippocrenem ductus poeta euasit. Al- era autem uicus est in thespis iuxta heliconis partem: quam Dius & pimicides Hesiodi parentes inco- luerūt relicta patria cuma: Clio ait una ē: ex musis sic appellata pp gloriā: q; ex poetis laudib⁹ oritur: ut Diodo scribit. Clusq; sorores: reliquias musas intellige: q; Hesiodus dicit iouē ex Mnemosine: hoc ē memoria genuisse: cū qua nouē noctes cōcubuit in pierio mōte: Theodōris Thespia matre: fuisse di- cit: a qua thespiares appellāt a poetis: Diodo. scribit in Oſtridis exercitu nouē adolescentulas fuisse & cātu & alīs disciplinis eruditas quas græci appellant Musas: q; hoīes bona utiliaq; doceāt & q; ab ido & s ignorant. has apollinē docuisse dlcunt: qua ex re musicus est appellatus. Pauci ex poetis: in gbus. est alcmeon: eas filiis eē cœli & terra: alii in gbus Homerius nouē fuisse pulchritudi- ne extimia scribit: plura de his Diodorus in. v. Clus' ait ḡtis ē græcus: nam latinus ēt clionis: ut Fa- blus docet: cuius uerba hæc sunt. Nunc recētores iſtituerūt græcls noībus græcas potius declinatio- es dare: qd tñ iſpm nō semp scripōt: mihi aut placet latinā rōnem sequi: quousq; patif decor: neq; n. tam Calypsonē dixerim: ut iunonē: q; secutus antiquos. Cæsar utiſ hac rōne declinādi: sed auctoritate: cōsuetudo supavit: i cæteris: q; poterunt utroq; mō nō idecēter efferti: q; græcā figurā seq mallet nō la- tinā qdē: sed citra rep̄hēsionē loqueſ: Prisc. quoq; ita scribit: in o p̄ductā definētia græca sūt ſceminina & græcē declināf: ut Māto māto: uel additā nis faciūt gr̄tū: ut dido didōis: calypso onis: io ionis pho- eas uero grāma: iſca ita scribit. O littera finita. p̄pria ūnt generis ſceminini: quæ translata in latīnam lingnam nihilominus græcam declinationem optinent: Dido. Manto. Erato. Calypso. Themisto Declinans enim hoc modo hac Dido. dido didōē ab hac didoē. Errant enim qui didōis aut Mantonis gr̄tū dicīt: & uocis asperitas & ueterē auctoritas eiusmodi declinationē repudiat: Apule- ius tñ in primo met. dixit & Calypsonē æternam ūlitudinem flebo. Vsus opus mouet hoc: ūluso de experientia doctus hac canto: quidam legit ūlus monet hoc ut ūlitas cā hæc scribo: ūlitorum ſcēntia magis placet. Cœptis mater amoris ades: uenerē inuocat. Este procul uite tenues relictū

LIBER PRIMVS

III

Vestales & matronas caſiſſimast: quas tenui uitta & iſſita denotat: Sic alibi. Eſquid ab hac omnes ri- gida ſubmoiūns arte: Quas ſtola cōtingi ſumptuari uitta uerat: & Tibullus: Sit mō caſta doce: q; ſtola: nō uitta ligatos impeditat crines: nec ſtola longa pedes: ſtola aſit: (ut Marcellus ſcribit) matrona & ute iſſita banſ ad imos pedes: quā iſſita aſſuta: hoc eſt tenuiſſim: fasciola ambibat: hāc nō nulli Limbus ſanguine adhuc uiuo terrā ūluita ſocerdos: & Lucanus: Vestalēq; chorū ducit uitata ſacerdos

Magis tñ placet ut p̄ uitras puellas uirgines: & nondum nuptas intelligas: poti? q; uestales, uir- gines etiam nam uitta utebanſ quā ſconsuetu- dinem Ovidius designat in met. eo uerſu: Vit- ta coercebat poſitos fine lege capillos: & in q̄to faſtorum: Rite deam latiæ colitis matresq; nu- ruſq; Et uos quis uitæ longaque uestis abeſt: Nam ubiſcunq; Ovidius Matronas nominat: quas iſſita aut longa ueste designat: uirgines quoq; puellas adiungit: quæ ad uirginitatē de clarandam uitras geſtabant: ut uestales: Id si quis altius conſiderat: it comperiet profecto fal- ſam eſſe eog ſententiā: q; hoc in loco intelligit per uitras reiici ab Ovidio Vestales. Venerē tutam: ignobiles ſceminas ad quas eſt aditus tutus: quum ediuero ad nobiles periculosis fit. Vnde dixit Horatius in ſermonib⁹ ſic ſe- p̄cipitem teſto dedit: ille flagellis Ad ſe tem- cæſus: fugiens h̄c decidit acrē Prædoni in tur- bā: dedit h̄c p̄ corporē nūmos. Hūc permix- terunt calones: quineti illud accidit: ut qdā ſteſtes caudāq; ſalacē demeterēt ferro: Cœſe- famq; ſurtat: colitus lege p̄missos: & adiuto faci- les: intelligit aſit nō mō ingenuas mulietes & ignobiles: ſed eſt libertinas: de quibus eſt Horatius ita ſcribit. Tutor at q̄to merx eſt in claſſe ſecondā Libertinag: ſurta aſit pro coitu poſuit ſic maro. Vulcā uenerisq; dolos & dulcia ſur- ta. P̄incipio quod amare uelis. Tria ſeſe do- ſtrum eſte amantes proponit: primo inueniendam eſte amicam: Deinde blanditiis alliciendam. Po- ſtrem dūtius conſeruandam in amore ſcribit. Miles: amator & miles cupidinis. Amorē. n. Militia ſpecie appellaſt Ouid, & amates milites amoris. In nouā armā in nouā militiā: amoris tanq; tyro uel noui in armā p̄ figurā. Proxi⁹ labor: ſed ſlabor: Cīc. Proxi⁹ erat Hortēſi ſlīa. Hulc ſlabori. ſl. iuueni- endae pueſla: quam ames. Exorate: p̄cibus & blāditiis tibi morigerā ſteddere. Tertius ut longo: ut amor diutius conſuetetur. Hic modus: hæc mensura. Nostro curru: noſtris preceptis. eſt enim ſimi- litudo ab augurio ſumpta. Signabitur area: deſcribetur ſpatium operis: ſicut in area aurigæ cu- ren- tes ſolent currēndi ſpatia: deſignare & eligeſt. Area autem eſt locus purgatus: cylindroq; ſolidata. Autea eſt ūtobi ſtrumentum tritioriunt: cuius formam Varro deſcribit: dicta ab ariditate: q; exaruerit & nō poſit quicquam generare ut ſcribit Pompeius: Sed in urbis eſt dicimus quas græci plateas appellāt: Lutius: Ea eſt area ante telluris aēdem. Hæc eſt adiuaſta meta: currendum eſt per hoc ſpatium: perſi Metæ. deſcribit Extat lignum aridum ulnæ longitudine ſupra tetram ſue quercus ſue tilia (neq; enim im- bre fatigunt) duo autem ūtincq; lapides albi & ob tritum iter ſirmiſſimi: planus circum Hippodrom⁹ id quidem alicuius ſampriudem defuncti terminum uel carceres a maiori bus institutos arbitror: quod nunc huſc muneri. Achilles deſtinauit ut meta ſit: hanc tu curribus proprius actis pete: incumbe in ſi- niſtrā ſlectē: Dextrum aut equū ſtimulo & uoce p̄tereas: lævus metæ p̄pinquet: & radens metā ſtrigat. Adm. ſit & tñ ad lapidem non offendat ne forte & equi laſdanſ & ftangantur curru. Adm. ſta meta: admoto uel celeri curru. Ovidius in met. Adm. ſlo. ſequit ſeſtigia paſſu. & Valeri⁹ maxi. Nocte admiſſo equo theanam contendit. Dum licet: dum nihil tibi obſtatu: uel dum fas eſt per ætatem: nā ſenem nō decet amare: rideſt entm ab oib⁹. Tibullus. Hunc puer: h̄ſc iuuenis turba circuſterit arcta. Desput in moles & ſibi quisq; ſinus aut certe dum nullo eſt alio amore irretitus. Lorū ſolutis: amota omni alla cura. Elige cui dicas: elige pueſlam: quæ tibi placeat. Scit bene uenator: uenatoris exemplo quārēdā eſte pueſlam doceſt. Auctipibus noti fruſices: ſcīt quoq; aucepſ aues in fruſibus uerſati. Eſt autem Fru- ſex qui ad iuſtam arbōris magnitudinē non affigit. De fruſice legito Theophrastū in primo. Qui

DE ARTE AMANDI

perseus

loppe.

Indi
Aethio
pes

Gargara

Metym
na

porticus
Corinthia

porticus
Persei

porticus
Pompe
iana

Sol in
leone

continet hamos: per his phrasis est pectoris. Longo amortuus duraturo. Date uel non est inquit longius nauigandum: ut puellam inuenias quemadmodum fecit Paris: qui (ut tradunt poetae) sua dente Venere: quod pro se iudicium tulisset in Ida: ut apuleius: et met, ostendit in græciam nauigauit: Herodotus tamen alia m̄tus nauigationis causam fuisse ostendit. Longa terenda via est: non etiam per agranda erit terra: ut fecit Perseus: Qui a Polydekte Magnetis filio ad Gorgonas missus Andromedem inuenit in littore ceto expositam criminis matri Cassiopea: quæ ausa: n̄ necidib⁹ se pulchritudine præferre: eamq; liberavit in met. do cuit Ovid. Quare ab Andromede non minorem animi benivolentiam pro beneficio accepit. Nam neq; pater Cepheus Aethiopus: rex nec Cassiopea mater ab eam potuerunt impetrare: quin parentes ac patriam relinquentes per sea sequeretur: Iginius auctor. Nigris portauit ab indi, in loppe quæ ē in palestina ante diluvium condita: ubi cepheus regnauit qd̄sa etum fuisse prædicant: unde ut Mella scribit: Incolæ belua marina ossa ostentant immixtia uectigū seruare Andromedæ. Idem Strabo Iosephus: & Plynii scribunt: Ouidius uero id in æthiopia fuisse assert: idem sentit Higynius in græcis autem: hoc est fons solis ardof sic & Sappho. Placuit cepheia perseo. Andromede patriæ fusca colore sua. Sunt enim Indi (auctore Herodoto) atti: ut etiam Aethiopes: & eorum quoq; genitura atra. Qualis corporum color: quod tamē Aristoteles falsum esse ostendit in Secundo de generatione animalium: & in tertio de eorum natura: Indos autem pro Aethiopibus posuit qui supra Aegyptum sunt: quos tamen Herodotus in India refert anomerandos esse: ut Vergilius Solia india nigrum fert habenum: ubi Seruus dicit Indiam pro omni plaga æthiopiz accipiendam esse

De æthiopibus legit Herodotum in tertio: & septimo libro: & nos plura diximus in enarrationibus nostris in Plynium de naturali historia. Quicquid in orbe fuit romæ dices orbis puellas. Gargara quoq; segetes: gargaræ: ut scribit Macrobius: sunt in misia: quæ est hellesponti prouincia: Sed significatio nominis & loci duplex est. Nam & cacumen montis idæ: & oppidum sub eodem moe hoc nomine uocatur: hic autem pro oppido accepitur frugum feraci: sicuti est tota Misia ob humorem soli: Vergilius ipsa suas mirantur gargara messes. Metymina racemos: Methymna (ut Strabo scribit) est urbs Lefbiorum: in qua unum optimum nascitur. Vergi. Quā methymna carpit de palmitæ lebros. Mater & æneæ: Venus æneæ mater Romæ sedem habet: ex quo ostendit lasciuas esse romanæ mulieres. Seu caperis primis: hanc Horatius comparat ceruno filio ætate naturæ pauidæ & querenti matrem quam perdidera. Siue petis iuuenem: maiorem natu puellam. Cogetis uoti nescius esse tu: ignorabis quænam ex tam multis puellis eliganda sit. Sera & sapientior ætas: eas. Intelligat quæ annum tricessimum excedunt. Tu modo pompeia: Porticus olim Romæ erigebatur ad inambulationes & umbras Inter cæteras maximæ fuit admirationis porticus corinthiæ ad circum Flaminium erecta a Gneo Octavio: ita appellata propter æs corinthium: quod erat in columnis. Eade: dicebatur Porticus in campo martio ingenti sumptu ædificata: & (ut scribit Plynii) clara pictura Antiphili pectoris: qui Cadmum & European pinxit. Martialis: Inde Petit centum pendentia tecta columnis: illuc Pompei dona nemusq; duplex. Sane Pompeius. & diuus Cæsar: & Octavianus: & eius filii: & familiares & uxori: & soror urbæ ædificiis ornarunt: ut Strabo docet. Qum sol herculei: qum sol est in leone. Sol enim tertio decimo calendas augustas: ut in. xii. docet Columella: in leonem transiit facit. Designat aut æstatem Sol enim ab ariete incipiens uer ostendit: & Tauri & geminos transiens idem significat: Sed iam capitibus geminorum circulum æstiu tangere uidetur. Et p. cancrum & leo nem transiens: & virginem æstatem efficit. Et rursus a virginis extrema parte transire ad æquinoctialem circulum perspicitur. In libra autem æquinoctium conficit: & A utrumque significare incipit: Ab hoc signo transiens ad Scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurrit ad hæmalem circulum: & a Capricorno: Aiquario: pisibus: hæmalem transfigit: auctor Hyginus. Leonis herculei: Ne meum leonem dicit: quem Hercules (ut Hyginus docet) inermis occidit. & inter sydera collocat⁹ est. Autibi munieribus: Sunt qui intelligent de Templo cōcordiae: qd̄ ædificauit Livia Germanici mater, cuius meminit Ovidius in fastis: Id postea a Tyberio dicatum scribit Suet. Mihi magis placet in

LIBER ARIMVS

III

telligas de portico octauie octauiam sororem Augusti filium Marcellum amississe: cuius monumeta fuere Theatrum & porticus eius nomini dicata. Plutarchus etiam docet octauiam Cæsaris sorore Porticus ex Caio Marcellum suscepisse: qui dum ædilis esset: paulo post cæsaris filiam duxisset uxori octauiam mortem sponsus obiit: cuius memoriam octauia nater bibliothecam construxit: Cæsar uero theatrum Marcelli nomine inscripsit. Theatro Marcelli filii proxima: Nam (ut Suetonius scribit) Augustus quædam opera sub nomine alieno nepotum scilicet & uxoris sororis fecerunt Porticum. Ba-

fliciamque Lucili & Caii: Item Porticus Liuia & Octauiae Theatrumque Marcelli: Hec clara erat pectoris Antiphili qui Hesionam nobilem pinxit & Alexandrum ac Philippum; ci minerua: & Androbii: qui pinxit herculem ab certa monte exusta mortalitate consensu deo rum in celum evenerunt: Laomedotis circa herculem & Neptunum historiam in Liuia epomatome legimus. Extero Marmore: Peregria na Marmora & laconia. Armenia. Phrygia numidia. Paro. Aegyptio atq; Cariæ aduehebat marmora tur: ut Plint⁹ docet. Iuuenalis Græcis longe q; Peregrina porticus Liuia

Aut ubi mune ribus natu sua munera mater Addidit: externo marmore diuersus opus: Nec tibi uitetur quæ pectoris spuria tabellis Porticus auctoris liuia nomen habet. Quæq; parare necem miseris patruelib⁹ ausæ Belides: & struncto barbarus ense pater. Nec te prætereat ueneri prolatus adonis: Cultaque iudeo septima sacra uiro.

ri pectoris clarissimis picturis quæ in porticibus iocabant. Liuia nomen habet: Porticus Liuia meminit Ovidius in fastis eo carmine Dilce tamen uenit uetus ubi Liuia nunc est Porticus immensa: te- etta fuisse domus: In Area huius domus fulmine ista Liuiam Porticum ædificatam scribit etiam Sue tonius. Quæq; parare necem: Porticum apollinis Palatini intelligit: Nam (ut Tranquillus scribit) Palatini theca græca latinaq; In ea erant imagines Danaidum quinquaginta: Ovidius in tristibus. Ducor ad intoniti candida tempa dei: Signa peregrinis ubi sunt alterna columnis Belides & struncto stat serus en se pater: & Propertius Inter quas Danai scemna turba senis: Danaus autem quinquaginta habuit filios: cuius cum frater ægyptus totidem filios haberet: peteretq; ab eo ut filias illis in matrimonium daret: Danaus q; ab oraculo accepterat fatum sibi a genero imminere: diu id recusauit: coactus tandem a fratre: nuptias celebrat: Puellæ acceptis a patre gladiis ut iussum erat prima nocte viros occiderunt: Sola hypermetra linum maritum seruauit: unde eas torqueri apud inferos fabulantur poetæ: Ovidius Patruelus us in ibim. Quæq; gerunt humeris perituras Belides undas Exulis ægypti turba crueta nurus: & Ti Venus bullas & Danai proles ueneris quia numina laetit in causa lætheas dolia portat aquas. Misericordia: Asyria libus: misericordia maritis. Sunt enim patruelis: qui ex fratribus nascuntur. Belides: Danaides: est enim paronymicum ab aucto deductum: Belus enim pater fuit Danaus & ægypti. Struncto ens: nudo gladio. Nec te prætereat: in templis adulteria exerceri solita docet Iuuenalis: quæ ait: Nam quo nō pro statu scemna templo: intelligit autem hic Ovidius de templo ueneris: quæ ritu assyrio romæ colebatur cum adone maxima ueneratione Pausanias libro primo scribit: assyrios primum ueneris cultum instituissimus paphi in cypro imitati sunt ac phornices qui ascalonem in palestina tenent: a phoenicibus edo & citherae eadem facra suscepserunt: quæ ægeus atheniensibus tradidit. Ea autem apud assyrios siue phoenicas lugens inducit: cuius rei causam assignat Macrobius: Idem etiam reserat simula chrum etasdem deæ in monte libano flangi capite obnuptio: specie tristis faciem manu leua intra amictum sustinens: lachrymasq; uisione conspicientium manare credi. Strabo etiæ reserat in cinyra regia Byblos adonidæ tempa fuisse eamq; urbem tyranno oppressum fuisse a Pompeio liberatam: De Veneri nullam facit mentionem: uenialis quoq; ostendit gentem ex oronte qui fluit inter libanum & antilibanum iambridem rotem peruenisse: quum ait: Iambridem in tyberim Syrus defluxit orontes. Et lingua & more & cum tibicine chordas. Obligas nec non gentilia tympana secum. Vexit: & ad circum iussas prostrare puellas: Fuit autem adonius filius regis Cinyre: & Myrræ eius filia: quem ardentissime amat. Venus: sed ab auro uulneratus interit non sine deæ luctu maximo: Is delinde in florem muratus est: ut docet Ovidius in metamorphosi. Est sane adonius (ut docet Serenus) numen cō funatum uenerit: Virbius Diana: Matri deum attis: Minerva: Erichonius. Culataque uideo: Cerimonias iudaicas acciperat: ad quas confluebant romanae puellæ: Sed eas Tyberius postmodum compescuit: Vnde Suetonius ita scribit: Externas ceremonias ægyptios: iudaicosque ritus compescuit: coaetis qui superstitione ea tenebant religiosas uestes cum uestimento omni comburere: siue uentutem per speciem sacramenti in prouincias grauloris cœlū distribuit: Reliquos gentes eiusdem uel similia festantes urbe summoit sub poena perpetuæ seruitutis nisi obtemperasent: Iuuenalis etiam patres arguit: Qui superstitionibus iudaorum filios imbuiebant. Septima Sacra: Cerimoniae siue siue uentorum quæ siebant septimo quoque die: Quem iudei Sabbathum appellant: Latinu uero Saturni diem: Sabbathum enim ut Iosephus scribit (requiem significat: quod septimo die deus quietit mundo constructo: Appion uero ita appellatum scribit: quoniam iudei labore fessi eo

DE ARTE AMANDI

templu^z
Isidis

Méphis

Forum
triplex

Appia
Aqua:
Via
Appia

Aedes
ueneris
genitricis

die dolore splenis correpti. sūta sabbo quod splenē significat: Alii scribūt Mōs indeo^z ducem mon^z tem synai occupasse: in quē uenerat pro deserta arabia magna famæ & sitū: in uento strumento & aq^z septi mo die recreati sunt: unde Sabbatū: deß diem quietis dixerunt: qui in oē æuū ieiunio a Mōs sanct^z est: auctor Trogus: sic ait diem adeo substituōe seruabāt iude: ut eoz munitiones Pompei^z coepit obseruāt ieiuniū die quo ab omni opere abstinerent: auctores Strabo & Joseph^z. Nec fuge niliacē: Tē plūm Isidis dicit: quod fuit p̄ximū ei campo: qui erat coniunctus campo Martio: Iuuenalis. Isidis antiquo q^z proxima surgit ouili: & Martialis. Hic quoq^z deceptus mēphitica sacra frequētāt As fidet & cathedralis mēceta iuuēta tuis. Hui^z de^z sacra celebabantur quotannis a mulieribus: de^zce continuis diebus: ut ostēdit Propri^z: ubi s̄apenumero scortationes: & lenocinia parabātur. Iuuenalis. Aut apud. Isisce potius factaria lene: Memphitica sacra: ægyptia accipe: Mēphis enim urbs in Angustiis ægypti sita fuit: cōditaq^z a Mōne primo rege ægypti: ut do^zcet Herodotus: Diodorus tamē ita scribit. Mēphis dicta est a filia conditoris ogdo regis cu^z: qua nūtis sub imagine tauri dicis cōcubuisse: ex qua is postea natus ē quē pg vittutē Inco^z lā: ægyptū dixere a quo & regio oīs denoīata est. Iuueniae niliacē: Isidis quam luno muta uit in uaccam ut Ouid. docet niliacā ait ægyptiam accipe a Nilo flumie ægypti: unde ro^z mam eius sacra aduēta fuere: q^z longo catmīe execratur Propertius cum ipsa Dea. Alii legunt linigeræ: q^z Sacerdos Isidis Lino tec*z* sacra dea celebrabant: quorum habitū & pompa luculentissime describit Apuleius in meta. Multas illa facit: multæ illic subagitantur: unde Iosephus libro. xiii. antiquitatis iudaicæ scribit: iuuenem quendam nomine Mundum miro cōmento concubuisse cū Paulina romana in templo Isidis: Q^z fuit ipsa ioui. nam lo: quæ postea Isis dicta fuit a ioue cōpresa est. Esfora conueniunt. Roma forū: Cali Cæsarīs fuit: quod etiam latiū dicebat: Papinius. Quæ super imposito molles gēmata colosio Stat latium complexa for^z: & alibi: Latiae q^z contra templa diones Cæsarei stat sedē fort. De eo Ap pianus in secundo de bellis ciuili bus ita scribit: Erexit & ueneri genitrici templum ut prius ad pharsalum uouerat bellum initurus. Atrium quoq^z templo circundūxit: quod romanog^z forum esse uoluit non rerum quidem uenalium: sed eorum qui ad iura cōuentrēt: quæ admodum apud p̄fias aut quæ rentibus aut explicantibus iura cernuntur. Suetonius quoq^z scribit Cæsarem forum de manubliis in choasse: cuius Atea super seftertium milles constitit. Alterum dicebatur romanū uel uetus: Martialis Romanū propius diuītū: q^z forum est. Tertium extruxit Augustus cum æde martis ultoris. Suetonius: Foti extruēndi causa fuit hominum & iudiciorum multitudo quæ uidebatur non sufficienti bus duobus: etiam tertio indigere. Foro arguto. fremēt litigantium uocibus. Subdita quæ ueneris Appiam aquam dicit: Nam Appius Claudius (ut liulus refert) in censura uiā mūnūlūt: quæ a porta latina: siue Capena: quam etiam Fontinalem Pompeius appellat: Brundusium usq^z ut docet Strabo (ducebat) Papinius: Est locus ante urbem: qua primū nascitur ingens Appia: quæ Italo gemi^z tus almone cybelle Ponit: Idem quoq^z Aquam appiā in turbem induxit a quo ita appellata mox fuit: De qua ita scribit Frontinus: Concipit Appia in agro luculano uia p̄festa inter miliarium. vi. &. viii: diuerticolo sinistro passus. dclxxx. ductus est. Hęt longitudinē a capite usq^z ad salinas: q^z locus est ad portā Tergeminā passus. xi. miliū. cx. sursum. xi. miliū. cx. supra terrā subtracto & arcuatā proxi^z me ad portā Capenā passus. lx. Facto de Marmore. Nā i. C. Cæsarīs erat ædes ueneris Genitricis: quæ fecit Archelaus: sed festinatione dedicandi reliquæ imperfectæ: erat præterea prope uia: sacram templum Veneris cloacinae: & in capitolio ædes ueneris caluæ: & apud portam colinā réplum ueneris Erycinæ: cuius in fastis meminit Ouidi. Appias. q^z ab appio cēsore eo ducta: ubi postea forū cæsar extruxit. Expressis faculatis: emissis. Aera pulsat: aqua entim & fontibus i altū erupēs aē tem ferit. Consulutes. iurisperitus. Alis cauit: reos defendit. Destinū sua uerba: nescit iurisperitus ut apud amicā eloquētā: qua in foro uti solet. Resca nouæ. nouæ cauæ nō iudiciale: sed amoris. Sed tu præcipue. Fœminæ ad spectandos ludos ex omni urbī parte in theatrum decurrebat. Iuuenalis. Cœncis an habent spectacula totis Quod securus ames: quodq^z ide excepte possis. & Properius. Tu neq^z Potpeia spatiabere cultus in umbra: Nec cum laetitium sternet harena forum. Colla caue inflectas ad summum obliqua theatru^z: Venare. Tanquam uenator amicam inquire. Cur uis Theatris. curuim theatrum appellat propter formam hemicycli: quæ obtinebat: ut Cassiodorus scribit: Voto fertillora tuo: in Theatro uberior est puellarum copia: quæ posse cuperet

LIBER PRIMVS

V

Thyma summa: summas partes thymi ē enim thymu^z; herba apibus gratissima. Vergilius Nerine Thymū galathea thymo mihi dulcor hyble. Floret circa solstitia: quā & apes decerpunt: & augurium mellis est: prouentum enim sperant apiarit florente eo. Primus sollicitos tomulo prithum in theatro cōspicile lasciuam licentiam ostendit. Ludos sollicitos: inquietos & curarum amoris plenos: Cōsualia de signat: quibus fablinæ raptæ: sunt nota est histria a Liuto Dionysio & Plutarcho celebrata quam etiā in tertio fasto & luculentissime describit Ouidius. Tunc neq^z marmoreo. Vela in theatris umbram feret: cetero quod primitus omnium inuenit. Q. Catulus: quum capitolium dedicaret: Carbasina deinde uela primus in theatro duxit lētulus. Spinter Apollinaribus ludis: Mox cæsar totum forum romantum intexit: uiamque sacra ab domo sua ad clivum usque in capitolium. Auctor Plinius. Pendebant. sic & Propertius Nec sinuosa cauo pendebant uela theatro.

Marmoreo theatro. Theatra non ex marmore structa erant. ut postea theatrum Pompei mansurum: & M. Scauri theatrum opus maximum omnium: quæ unquam fuere humanæ manu facta: scena fuit ei triplex altitudine. ccc. lx. columnarū: Ilma pars scænae & marmore fuit: media & tūtro: summa tabulis in auratis: Columnæ imæ duode quadragenum pedum: Signa ærea inter columnas fuerūt tria milia numero: Cœnea ipsa cepti hoium. lxxx. milia. Auctor Plinius. uerum prius subitatis gradibus & scena in tempus structa ludos sedē solitos: & si ueruitora tempora repetamus statem populum spectauisse scribit Tacitus lib. decimo quarto. Nec fuerant liquido. Croco trito & mero in fulo vase uitreo. quod Martia. Nimbus: appellat: spargeban^z theatra populo nimia opulentia luxuriante ut testis est Plini^z: Ouidius in fastis. Nec fuerant rubri cogniti via croci. & Propertius pulpita solennes non ostendere crocos. Ille quas tolerant: Scena prius frondibus & palatio monte decerpitis ornabatur. At postea Cladius Pulcher scænam uarietate colorum adumbravit uacuis ante picturam tabulis extentam: quam totam argento. P. Antonius: Auro Petreius: Ebore. Qu. Cladius prætexuit: Versatile fecerunt Lucius & Cina locum: quem argentatis coragiis. P. Lentulus Spinter adornauit: auctor Valerius Maximus. Scena autem: ut Seruius docet: in umbratio interprætatur: q^z a rusticis prium inumbrationis causa reperta fuit ad carmina decatandas: sed postea theatri pars ita appellari coepit est: theatrum enim (ut Cassiodorus tradit) erat in hemicyclī speciem: cuius enim frons. quæ uelut chordam inter arcus cornua patet: scena appellatur. Qualibet hirsutas. coronam frondeam gestabant maiores in spectandis ludis: postea tanta inoleuit luxuria: ut etiam rosacea cooperit uti: unde Plynius scribit. L. Fulvium Argentarium bello punico secundo quum corona rosacea inter dū & perguila sua in forum prospexit. ex auctoritate senatus in carcerem adductum non ante finem belli emissum esse. Comas hirsutas. quia Romani antea intorsi fuerunt. Horatius. Non ita Romuli præscripsit & intonsi catonis auspiciis ueterumq^z norma: Et Vattro in re rustica. Olim tonsores non fuisse si dignificant antiquorum status: q^z pleræq^z habent capillum & barbam magnam: sed tonsores: (auctore Romani Pliniot in italicam) ex sicilia uenente post romanū conditam anno. cccc. liii. adducēte. P. Tincio' mena. Respiciunt. Iustrant & inquitunt quam rapiant. Tacito pectore. tacendo enim cogitabant. Rudem modum: rudem modulationem: nam dum præclinnunt rudes uidentur: uel fortassis rudibus adhuc huius artis heteroscis: quia nondum tam inflexa aia sono nec tam pluriformi modo: nec multis forat illi tibia utebant. Tibicinæ tuscosquia ex heteruria uenerant tibicines: quorū sacrificia tibiae ex buxo siebant: ludicra uero ex lotu arbore: Deinde ex osibus asinini: postea ex argento: sane Tibicē penul. tibicines timam producunt: finetefis facta est duog^z li breviū in longā: quū in reliquis corripiatur: ut cornicem tibicen & sidicent: auctor Priscianus: Martia. Ebria nos madidis rumpit. Tibicina buccis: Tibiarū musicā. Plu^z Tibiae tarchus in apollinē refert Alcei testimonio. At Pli. obliquā tibiam mīdæ Phrigio: Geminis tibias Mat. tūnicam sive tribuit: Apule. Hiagnim Marsi patrē dicit i canēdo man^z discipendīas: primū duas tibias uno spū. alias: primū leuis ac dextris foraminib^z acuto tinitu^z & graui bombo cōcentū musicū miluisse.

Vino
spargebā
tur
tra
Nimbu^z

Scena
theatru^z

Intonsi

gnif

<p

Ludius
seu Hi-
strio

Lydius æquatam: Ludius seu Histrio ex Hetruria accersit. Duxit enim a Lydiis originem hetruscis Valertus Maximus de Histione ita scribit: eaq[ue]res ludum ex Hetruria accersendi causam præbusit: cuius decora pernicietas uetus ex more curetum hydorum: quibus hetrusci originem traxerunt: nouitate grata romanorum oculos perimulit. Et quia ludius apud eos histrio appellabatur: scenico nomen histrioni Inditum est Lydia etiam musica a Lydia prouincia appellatur: cuius auctor fuit Amphion: ut Plinius docet: Ea erat querula: Apuleius: Seu tu uelles Elton simplex: Seu Asium varium: Seu lydius querulus: Seu phrygum religiosum: seu dorii bellicosum: De ludionibus Hæc Liuius libro septimo: Ludiones ex hetruria accliti ad tibicinis modos saltantes haud indecoros motus more tusco dabant. Imitari deinde eos iuuentus simul inconditis inter se iocularia fundentes sacerdos corporis: nec absoni a uoce motus erant: Accepta itaq[ue] res sacerdos usurpando excitata ueruaculis artificibus: quia histri tu- sco uerbo ludio uocabatur: nomen histrioni bus inditum: qui non sicut ante festinatio uer su simile in compositem temere ac rudem alternis iacebant: sed impletas modis satyras de scripto iam ad tibicinem cantu motuq[ue] cōgru enti pagebat. De ludionibus hæc Liuius & pluta etiam alia. Ter pede pulsat humum: gesticulatione motu pedi edidit. In medio plausu: in media populi plaudetis laetitia. Rex populo predæ: Romulus signi dedit rapiēdū virgines Sabinas: qd ut docet Plutar. erat: qn assurgens ipse: qui cū optimatibus purpura induitus sedebat: purpura in finis cōtraheret: ac rursus contracta explicaret. Protinus exiliati: qd p[ro]l[oc]mū di- scurrunt ad rapiendas virgines. Ut fugiūt aquilas: Id ē in met. Sic aglā pena fugiūt trepidārē colubæ. Sine lege sine ordie. Nā timor unū erat: pariter timebat: Raptæ autē Sabinae fuerūt nō fieri triginta: ut nō nulli dicunt: a qbus & curias inscupatas uolunt: Vale. Antfas. cccc. xxvii. fuisse scrl. Iubas at sexcētas. auctor Plu.

Romuli
signum

Sabinæ
Nuerus

Geniales

megale-
sia

Circus

Lydius æquatam: Ludius seu Histrio ex Hetruria accersit. Duxit enim a Lydiis originem hetruscis Valertus Maximus de Histione ita scribit: eaq[ue]res ludum ex Hetruria accersendi causam præbusit: cuius decora pernicietas uetus ex more curetum hydorum: quibus hetrusci originem traxerunt: nouitate grata romanorum oculos perimulit. Et quia ludius apud eos histrio appellabatur: scenico nomen histrioni Inditum est Lydia etiam musica a Lydia prouincia appellatur: cuius auctor fuit Amphion: ut Plinius docet: Ea erat querula: Apuleius: Seu tu uelles Elton simplex: Seu Asium varium: Seu lydius querulus: Seu phrygum religiosum: seu dorii bellicosum: De ludionibus Hæc Liuius libro septimo: Ludiones ex hetruria accliti ad tibicinis modos saltantes haud indecoros motus more tusco dabant. Imitari deinde eos iuuentus simul inconditis inter se iocularia fundentes sacerdos corporis: nec absoni a uoce motus erant: Accepta itaq[ue] res sacerdos usurpando excitata ueruaculis artificibus: quia histri tu- sco uerbo ludio uocabatur: nomen histrioni bus inditum: qui non sicut ante festinatio uer su simile in compositem temere ac rudem alternis iacebant: sed impletas modis satyras de scripto iam ad tibicinem cantu motuq[ue] cōgru enti pagebat. De ludionibus hæc Liuius & pluta etiam alia. Ter pede pulsat humum: gesticulatione motu pedi edidit. In medio plausu: in media populi plaudetis laetitia. Rex populo predæ: Romulus signi dedit rapiēdū virgines Sabinas: qd ut docet Plutar. erat: qn assurgens ipse: qui cū optimatibus purpura induitus sedebat: purpura in finis cōtraheret: ac rursus contracta explicaret. Protinus exiliati: qd p[ro]l[oc]mū di- scurrunt ad rapiendas virgines. Ut fugiūt aquilas: Id ē in met. Sic aglā pena fugiūt trepidārē colubæ. Sine lege sine ordie. Nā timor unū erat: pariter timebat: Raptæ autē Sabinae fuerūt nō fieri triginta: ut nō nulli dicunt: a qbus & curias inscupatas uolunt: Vale. Antfas. cccc. xxvii. fuisse scrl. Iubas at sexcētas. auctor Plu.

Lydius æquatam ter pede pulsat humum: In medio plausu: plausus tunc arte carebat Rex populo præda signa petenda dedit. Protinus exiliunt: animum clamore fatentes.

Virginibus cupidas iniiciuntq[ue] manus:

Vt fugiūt aquilas timidissima turba colubæ.

Vtq[ue] fugit uilos agna nouella lupos: Sic illæ timuere uiros sine lege ruentes:

Constitut in nulla: qui fuit ante color.

Nam timor unus erat: facies nō una timoris.

Pars laniat crines: pars sine mente sedet: Al[ia] incesta sedet: frustra uocat altera matrē.

Hæc qrit: stupet hæc: hæc fugit illa manet. Ducuntur raptæ genialis præda puellæ:

Et potuit multis ipse decere pudor.

Si qua repugnabit nimirū comitēq[ue] negabat.

Sublatam cupido uit tulit ipse sinu.

Atq[ue] ita: qd teneros lachris corrūpis ocel los:

Quod matrē pater est: hoc tibi dixit ero.

Romule militibus scisti dare cōmoda solus.

Hæc mihi si dederis cōmoda miles ero.

Scilicet ex illo solennia more theatra.

Nunc quoq[ue] formolis insidiosa manent.

Nec te nobilium fugiat certamen equorum.

Multa capax populi cōmoda circus habet.

Ista genialis hiems: hoc ē uoluptuosa. Atq[ue] ita qd teneros: Liuius quoq[ue] docet rothos p[ro]cib[us] q[ue] maxie ad mulieb[us] ingenis efficaces sunt: Sabinas raptas cōciliaffe. Solēta theatra: in qb[us] solēnes ludi exhibent: Insidiosa manēt: ex eo tempore quo raptæ sunt Sabinae: semp[er] in theatris paratæ sunt puellis ab amantibus insidiae. Nec te nobilium: sunt qui hoc ad equitria tantū referendū potent: quæ siebāt quinto idus aprilis in circu[m] Maximo inter Palatinū & Auentinū: de quibus in fastis meminit Ovidius his uersibus. Circus erit Pompa celeber numeriq[ue] deorsū Primus uentois palma petetur equis Hinc cereris ludi non est opus in die causæ: Magis placet intelligas de ludis oib[us]: qui siebant in circu[m] Inter quos etiam Megalesiaci: qui in honorem magnæ matris celebrabant magna hoium frequētia: Megalesia aut[em] (ut Varro docet) sunt appellata a templo magnæ misis Megalesio: unde ex libris Sibilis romā fuit aduicta: De Megalesiaci ita scribit Iuuenalis Interea Megalesiacæ spectacula Mappæ Idæi solēne colit: similisq[ue] triumpho Prædo caballorum prætor sedet: ac mihi pace immēse nimisq[ue] licet si dicere plebis Totam hodie romā circus capit: & fragor autē Percutit: uentus quo coligo pannis: Nā si deficctet mīestā attonitāq[ue] uidetes hanc urbē: Potes ēt ad ludos circenses referre: nā Tā citius scribit in ludis circenib[us] pueros nobiles eq[ue]s ludicru[m] troia[m] inire solitos. Multa cōmoda: quia eo confluunt puellæ Circus habet: circus dictus est: q[ue] circus metas p[ro]p[ter]a cerebra: & eq[ue]s currebat: ut auctor est Varro: Tres aut[em] Circos romæ fuisse legimus: Maximus: Flaminus uel Apollinarē: & Neronis in ua- tico. Cur autem flaminus ita fuerit appellatus: docet Plutar. in p[ro]blema. Disponebat aut[em] Circus in formā spati oblīgi: & in summate circi carceres erat: unde equi curribus id est ad cursu: mouebant: & quum ad summū deuenissent reuoluebant: id nec ad priorē metā deuenire: in circuitu uero specta-

cula adfiscantur: quibus patres atq[ue] equites spectabant: quæ a Llilio fori appellantur. **Ni. opus est:** Fortis digitis non digitorum signis: non capitis nūtu utendum est: sed libero sermone: solent enim atlantes digitis plerunque: aut alio signo amice significare quod uelint. **Nota:** puellæ voluntas: quæ nota significatur. **Proximus ad dominā nullo phibēte sedet:** iuuenes quos clamor & audax sponsor: quos cultæ decet assidisse puellæ. **Et bene te cogit,** sedendi ordo & locus iungit te puellæ etiam si id ipsa nollet: lineam autem appellat longum sedendi locum Linea quasi quadam lineam: ueluti eam quæ in the atris disiungebat proscenii pulpitum: & orchestrae regionem: ut docet Vitruvius in quinto: Sic etiam nominat in amotibus eo uersu Quid frusta refugis cogit nos linea iungi. **Lege loci, qui est omnibus communis:** Tanguenda est: tangendo te tantum modo: **Et moueant primos:** primus sermo sit cum puella quænam sit futurus uictor in ludis ex omnium sententia. **Cuius equi ueniant:** Docet iuuenes studiis puellarum oblique debere fauendo ei: quem ipsa laudat ex illis quatuor factionibus circensiū: ludorum a panni coloribus de Circen-nominatis: ut Cassiodorus tradit: solebant. n. si uim spectatores alii aliis currentibus hominibus factiōes uere: quorū studium Plynus ad Caluisiū: his uerbis deridet: Nunc fauēt panno: pannum amant: & si in ipso cursu non mediocri certamine hic color illuc: ille huc transseratur: studium fauorque transbit: & repente agitatores illos: quos prōcul noscitanti: quōrum calamitatis nomina relinquent: non nunquam spectatores facta sponsonē annulos deponebant Idem etiam docet Sidonius Appollinaris his uersibus. Micant colores Albus & uenetus ulvens rubensque Vesta insignia continet: ministri Ora & lora manu iubasque totas. Cognitum flexilibus latere nodis. Hortaturq[ue] obiter iuuentq[ue] blandis Vultus plausibus & volupsum Dicunt quadrupedantibus furorē.

Impellunt: trepidant, trahunt, repugnant. Ardescunt, saliunt, timent, timentur. **At quum pompa frequens, qualis sit hæc pompa in ludis Me-** Pompa galesiacis docet in fastis Ouidius his uersibus. Ibunt seminates & inania tympana tudent Aeraque Megale-tinnitus ære repulsa dabunt. Ipse sedens moli comitum ceruice feretur. Vrbis per medias exululata siaca uias. Scena sonat: ludicri uocant: spectare quirites. Et foro marте suo litigiosa uacent: De pompa etiam huius deæ plura scribit A puleius in ultimo metamorphoseos. Magis tamen placet hic intelligas de Pompa & turma puerorum: qui Troiam ledebant in circu[m] Maximo: Q[uod] ludicrum a Julio cæ-sare olim exhibitem fuisse Suetonius docet: Idem factitatum scribit ab Augusto & Caligula: ludi o[ptime] Troia[r]iginem habes apud Vergiliū in quinto. Certantibus epheb[us], uel pueris in ludo troiano pugnā ludib[us]: uel d[omi]n[is] gladiantibus inter se cybeles sacerdotibus: qui (ut Apuleius scribit) erant semiviri effeminati cinedi: qui brachia renudata gladiis securibusque sibimet desecabant: & mortibus musculos incurvant: & membra cædebant: flagro talis ouium tesserato multinodis commulcabant in circib[us]: Ephebia autem (ut scribit Donatus) est prima etas adolescentia: Adolescentium extrema puertia, græci enim (ut est auctor Censorinus in libro de die natali) Adolescentiorum tres faciunt gradus ταξιδιον. Deinde Ephebia a uocant annorum quatuordecim. Deinde Ephebon usque ad decem & septem postea Exephebon. Tu ueneri dominæ. Im pompa Megalesiacica non modo ipsam cybelem deserebant in circu[m] sed alia quoque numina: id quod etiam in pompa cereris fieri solitum testatur Ouidius in fastis & in a-mortibus: in his autem prima uictoria præcedebat: spectatoresque alli aliis numinibus plaudebant: Amantes autem teneri potissimum aſſurgebant quam rem docet elegantissime Ouidius his uersibus. Sed iam pompa uenit: linguis animisque fauete Tempus adeſt plausus: aurea pompa uenit. Prima loco fertur sparsis uictoria pennis Huc ades: & meus hic fac dea uincat amor. Plaudite neptunno nimirū qui creditis undis: Nil mihi cum pelago: mea terra tenet: & paulopost ita subsequitur: nos tibi blanda uenus: pueri: potentibus armis Plaudimus inceptis annue diua mels. Iubet ergo poetam: amatorem plaudere debere: quum in circum uenus deserit. Pallia si terræ Pallium supra tunicam Pallium gestabatur a uitis & mulieribus. Effer humo, id est amoucas e loco inimundo. **Precium officii.**

DE ARTE AMANDI

Appositio figura est ipso praeceum inquit officiū tui erga puellam est quod usus debis eius cruta. **Patua leues capiunt animos;** parvus huiusmodi officiū cōciliātur puella; quia ideo dicit leues animos habere; quo Puluinar niam sunt mutabiles. **Vergilius.** Varium & mutabile semper feminina. **Puluinar,** facilis: Puluinar uel puluinus est quasi lectulus quidam quo utimur in secundo. **Cicero.** Afferri iussit puluinos: & omnes in suis sedibus federunt: Significat etiam puluinus. **Apud Plinum & Colunellam** partem eminentiorem Terræ sulcum ex utroque latere sapientem: qui etiam lira uocatur. **Composuisse,** com mode aptaſſe: legitur & supposuisse. **Ven-**

Flabelluſ; *de ligno* mouisse flabello: Flabellum est quo uti-

mur ad uentilandum aēstatis tempore. **Vel ad abi-**

endas muscas. Terentius. Heus tu dore cape hoc Flabellum. Et uentulum huic facito

fiebant autem Flabella ex Pauonis penatis: ut

Martialis docet. Propertius: Et modo pauonis

caudæ Flabella superbae. **Scanna dedisse;** Scanna sunt quæ pedibus supponuntur a scā-

dendo dicta. Circusque: & circus & harena

ministrabat viam conciliandæ amicæ. **Spar-**

saque sollicito: ludos gladiatoriis intelligit: &

quibus multa iuuensis. Exhibebantur autem:

in foro harena constrato: Vnde harena pro lo-

co accipit: ubi munitus gladiatorium exhibe-

batur: Tristem autem harenam appellat pro-

pter gladiatorium uulnera: Solebant autem

Imperatores ad bellum proficientes munus

gladiatoriū & uenatus dare ut scribit Iulius

Capitolinus in pupiēi Balbini gessis his uer-

bis: Multi apud Veteres dicunt hanc deuotio-

nem factam contra hostes: ut non sanguine ll-

tato spem pugnarum severiores uim quan-

dam fortuna satiarent: Ituros autem ad bellū

Romanos debuisse pugnas uiderē & uulnera

& ferrum. & nudas inter se cohortes & ne i bel-

lo armatos hostes timerent aut uulnera & san-

guinem horrent. **Vulnus habet,** uulnera-

ta cupidine. Poscitq; libellum: qui per sortes diuinabat: Sortilegia enim & alia id genus diuinatio-

nis in circō fuisse docet Cicero in primo de diuinatiōe. Iuuensis. Si mediocris erit spatium lustrabit

utrumq; Metarum: & sortes ducet. Posito pignore amantes autore plynio in spectaculis grandi spon-

sione facta annulos deponebant quum alii alium uictorem fore affirmarent Martialis. Sed quum spō

sio fabnlaq; lassæ de scapo fuerint & incitato: & iuuensis quos clamor & audax spō

sio: quos cultæ decet assidisse puella. Saucius ingemuit: amator sensit se esse a cupidine uulneratu.

Quid modo quum belli. **augustus cæsar:** ut T. **Tanquillus** scribit: præter cæteros ludos. quoruſ; aſſi-

duitate: uarietate: & Magnificentia omnes antecessit: Dedit etiam prælium nauale circa Tyberim ca-

uato solo. In quo postea fuit cæsarium nemus: quibus diebus custodes in urbe dispositi ne raritate re-

manentium graſſatoribus obnoxia esset: huius Naumachia meminit etiam Eusebius: & Tacitus in

duodecimo libro. Persidas induxit. classem desingat quam. M. Antonius (ut docet Plutarchus)

partim orientalibus copiis partim uiatoribus. Agalonibus. Messoribus. Adolescentulæ pertotæ græ-

clam a magistris captis collegerat: & contra Augustum duxerat. quæ deinde apud Aetium deu-

cta & romam adducta in neumachia cæsatibus pulcherrimum præbuit spectaculum: persidas ergo ori-

tales accipe. Est. n. persis (ut scribit Ptolemaeus) regio quæ terminatur a Septentrione Media: Ab oc-

casu Sufiana: Ab ortu duabus carmanis: A meridie parte persici finis: Persæ autem cognominati

sunt a perse filio perset & Andromedes: uocabantur a græcis prius Cephenus: & se uero ipsis atq; ab

accolis Areti. ut docet Herodotus libro septimo. Induxit: inuenit in cauatum circa Tyberim so-

lum: ut pugnarent. Cecropias. Atheniensis: hoc dicit: quia Athenæ Antonianas partes securæ suæ.

Ab utroq; mar: ab orietali & occidetali plaga. Orbis in urbe fuit: totuſ; orbis homines uisi sūt fuisse

romæ. Amor aduena: amor peregrinæ mulieris. Ecce parat cæsar. Augustus finito hispano bello

in Syriam ad componendum orientis statum peruenit metumq; phraharti iniuxit: ne bellum p̄fīa

uellet ifsetre Itaq; tota perthia capitul ex crassiano siue antonii exercitu recollectis signaq; cū his milita-

tia Augusto remissa: Sed & filii: nepotesq; Phrahartis obsides Augusto dati: plusq; cæsar magnitu-

dine noſ ſui fecit: q̄ armis aliis ipator facere potuſſet: auctor lusin⁹: scribit et Suetonus p̄thos & ar-

menlos uindicanti augusto facile ceſſiſſe: & signa militaria quæ. M. Crasso & antonio ademerant: re-

poſcenti reddidisse. obſidesq; opulifſe: quos quodam muncis die missos per mediā harenā ad ſpecta-

LIBER PRIMVS

VII

elum induxit: Strabo et referet Phrahartem regē part hog tñ circa Cæſaris amicitia ſtudi. iſſe: ut ēt illi trophæa remitteret: q̄ parti de romanis exercent: & uocatio in collogo Tito q̄ p̄ id tempus syriæ gerat: q̄ tuor et filios legitimos obſides tradidit: farospadē. Ceropadē Prahanē: & Boonē: & duas eōrū uxores & filios q̄ tuor ſeditionem metuēt & ne ſibi inſidiæ ſtruenter. Huius expeditionis meminit Proptius ea elegia: q̄ ita incipit. Arma deis Cæſar dites meditaf ad indos. Horatius: p̄fens diuus habebit Auguftus adiectis britanis impio grauitbusq; perfis. Hic aut̄ intelligēdū est de partica ex-

peditione: quam Tyberius auspiciis Augufti ſucepit: culus meminit Sueton. In Tiberio hiſ uerbis. Deinde ad orietem exercito ducto: re-

gnū armeniæ tigrani reſtituit: ac pro tribuna- i diadema imposuit. Recepit & signa quæ. M.

Crasso ademerant partis: potes hoc ēt qđ ma-

gis placet reſette ad Caſum ex Iulia nepotem quē una cum lucio fratre adoptauit domi per aſtem & librā emptos a p̄fe agrippa tenerosq;

adhuc ad curam reip. admoult: & cōſules deſi-

gnatos circū puincias exercitusq; dimiſit: Sed ambos in duodecimtū niensium ſpatio ami-

fit. Caſo in lycia Lucio maſſilia: defunctis: au- tor Sueton. de his etiā. L. Florus ita ſcribit. ado-

tientem plus negotii cū armeniis. Hūc alterū Cæſar ex nepotibus ſuis: miſit ambo ſato bre-

ues ſed alter inglorius Maſſilia quippe Luci morbo ſoluitur. In lycia calus ex uulnere: q̄i armeniam ad parthos ſe ſubtrahentem recipit.

Armenios uicto rege Tigrane in hoc unum ſeruitus gñs Pōpeius affueuerat: ut rectores a nobis acciperent. Intermiſſum ergo iſus p̄ hūc tecupe-

tati nō in cruce nec iulio tñ certamine. Quippe donnis quē rex Artaxatis p̄ficerat. ſimulata prodi-

tione adortus virum intētū libello: quē ut theſauroꝝ rōnem cōtinentē ipse porrexerat: ſtrictus ac re-

creatus ex uulnere in tempus cæteri barbarus undiq; infeſto exercitu oppreſſus gladio & pyra in quā ſe percuſſus imiſit ēt cæſari ſariffecit. poſt Caiſ aut̄ & Luci mortē cog fratre. M. Agrippā: & T. Tyberiſ adopeauit Auguftus: ut Sueton. ſcribit. Nūc ories ultime. Idē ēt Propertius: ſera fed Ausoniis ueniet

puincia ulq; aſſeſſe latio partha trophæa ioui. Crasso gaudeſe. M. Crassum patrē & Publium ſiliſ ſpectatae uirtutis adolescentē deſignat: quos parthi trucidarit. Nā. M. Crassus a partis uictus prælio

in quo ēt ſiliſ a miſit reliq; exercitus in collētū recipit. Euocat: deide in colloquiū ab hostib; quorū Crassus

dux erat. Surenas uelut de pace acturis a Maxarthe. occidit: ſed Surena postea Orodes parthog rex ei⁹ & publii

gloria inuidēs intermit: historiā habes apud Plut. & appianū. Parthe dabis poenas. Parthi ſcythæ Mors ſuere ut docer lufinusi: & lingua ſcythica exiles interſtant: qm̄ parthog regnum ſcytharum exiles Parthiſ: cōdideſe. Sūt aut̄ populi perſis ſinimis: ut doceſt Strabo: Terminant ab occasu parte Medog: a ſeptē

trione Hircanias ab orietē atia: meridie deferta carmanie: auctor Ptolemeus. Signa barbaricæ ſigna a partis bis ſunt adēpta romanis: primo crasso deuicto. Deinde ēt. M. Anto. Vitor ades. Ti-

beriſ dicit uel Caiſ. Primisq; ducē. calus enim puer admodum in orientem duxit: exercitum. Bel-

lisq; non puer bellum ſumit difficultum: qđ cōſumatiſſimū exigit impatorē. Parcete natales: pue-

ris ſeſtis imatūrā uirtutē diuinitati cæſari ascribit. Timidi: pauldi & timētes: ne qđ aduersi accidat

Caſo contra parthos eunti p̄g aeratem. Parcete numerare: ne numeretis. Natales deorum: dies qb⁹

nati ſunt diliſeu parthog deoꝝ. Ply. Diuerſaq; qđem gētium natales tā cōcordi figura reperiri. Natales Natales

etiā p conditione ſanguinis ac familiæ accipi inuenies apud auctores. cornelius Tacitus: Aderat cor-

nelius ſuscis ſugens ſeſte claris natalibus. Plynias in ep̄ſtolis natales accipe uideſ p generis igno-

cæſaribus: impatoribus & eoꝝ liberis. Et ignauæ ſerr mala dāna moræ: aufert inq; ingenium cæleſte

quicquid dāni mota annoꝝ accidit. Paruus erat. exemplo herculis pbat in pueros: ſed deo effe uite-

tem. Alemena poſt parthog iunonem uerita pueſ in loco expofuit: qđ ab eo herculeſ campi dixef Hercules

Quo tpe Minerva una cum tunone pſecta: qum infantis naturā admirareſ. Iunoni ſuasit: ut illi manu pue-

ſeret. Qua pter ſeſtem uolētius ſumpta. luno dolore mota pueſ abiecit: Minerva illus; ma-

eri detulit nutriendum: Iuño dicens duos dracones ad perdeſum mſit pueſ: quos ille utraq; manu

ſauicibus apprehēſoſ ſtrigulauit: unde illum argui: qđ ſuionis opera gloriā ēt adeptus: quom ante

alceus uocat: & Iraclē ſixere: auctor Dido. plura legitio apud plautū. Vergi. uti pria nouerat mō. Tiryn-

tha manugeminosq; p̄mens ellſerit angues. Thrynthius herculeſ: a thrynta oppido haud longe thius

a mycenis appellatus: ex quo pulsus Amphitron eius pater putatius thebas conſeffit: ut docet Dio Bacchus

dorus. Seruus ēt ſcribit ideo hercule ſappellatum tirynthium: qđ puer tirynthie educatus ſit. Nunc Diony.

quoꝝ qui puer es. Bacchus boetias thebas pattiā habuit: ut pl. docet: Diony. appellat a loue & dyſa

b

DE ARTE AMANDI

antro: ubi a nymphis nutritus est: Bacchū appellari a mulieribus: q̄ bacchantes illi sequebantur: nō nūm p̄tēra. Bromī. pl̄genī. Triūphatorē aliisq; cognominibus vocari: p̄tēr orbē peragrauit. Multas domuit nationes: In Indiā cī exēcitu trāscendēs triē: & post multis cum spoliis in boēiam rediit. primus oīum triūphauit uectus īdico elephāto: emere ac uendere primus iſtituit ut plynus docet: in exēcitu mulierē copiā circunduxit armatam hassis thyſo iuolūtissi his & musae virgines erant. Et Silenus: pedagogus ac nutrītor: optimorūq; institutor studiorū: diadema regnū: insigne primus.

pugnare
Auspiciis
alienis

Auspicii
duplex
Oscines
p̄petes
Calus &
Lucius

le finit

Augus^t
p̄f partia

Numina
In exerci
tu p̄sebāf

Augus^t
in deum

Parthorū
fuga

Auspiciis animisq; p̄fis puer arma mouebis: & tuīces annis: auspiciisq; patris. Tale rudimentū tanto sub nomine debes: Nunc iuuenū princeps: deinde future senū. Qum tibi sint fratres: fratres ulciscere lāfōs: Qumq; pater tibi sit: iura tuere patris: Præbuit arma tibi genitor patriaq; tuusq; Hostis ab inuito regna parente rapit: Tu pia tela feres: sceleratas illas sagitta s. Stabat pro signis iusq; piomque tuis. Vincunt parthi causa: uincant & armis. Eoas latio dux meus addat opes. Mar̄sq; pater cælarq; pater date numē eunti. Est deus uobis alter: & alter erit: Auguror: en tuīces uotiuaque carmia reddā. Et magno nobis ore sonandus eris. Consistes: aciemque meis hortabere uerbis: O desinū animis ne mea uerba tuis. Tergaq; parthorū: romanaq; pectora dicam: Telaq; ab auero quā iacit hostis equo:

& parthorū p̄lta Lucanus fugitiua appellat. Quid fugis. ut uincas: apostropiē ad parthos: est: quod pugnandi morem deridet. Quattuor in niueis aureis: hic locus exposcit: ut qui fuerū triūphi forū ostēdamus. Idq; Appiani auctoritate: q̄ Scipionis triumphū ita describit. Sertis redimiti omnes p̄ triūfū cinctibus tubisq; curtus spoliis refertos deducebant. Ferebant & lignea tūttes capte arbūm simū. phi forma rūdibus massis: partim notis: aut hūlū modi inspīlū figuris. Coronæ præterea quas uirtutis ḡfa ut bes aut solii aut exercitus urbīs parētes militib; dedissent. Candidi subinde boues & elephanti illos sequebant: post hos carthaginēnum ac numidaq; principes bello capti. Imperatorem lictores præbāt purpureis amicti uestibus. Tum citharedoq; ac tibiarū tuti ba ad etrusca similitudinem pompæ. His succincti coronisq; aureis redimiti suo quisq; ordine canentes psallentesq; pdibant. Hos lydos appellant: ut facile credideri hecruſcos a Lydiis sum p̄fisse originem. Hoc in medio quispiam talati tēste simbris & armillis auro splendentib; amictus gestus uarios edebat: hostibusque de uictis insultans risus undiq; ciebat. Post thus & odorū copia imperatorem circumsteterat quē curru deaurato multifatiāq; notis refulgenti candidi uehebant equi: aureā capite gestantem coronā lapillis ornatā gēmisq;. Hic testem succinctus purpurea patro more aureis intextā syderibus. Altera manu eburneū sceptrū. Altera laurū p̄ferebat: quam romani uictoriæ insigne p̄fiterent. Vehementib; & habenas hinc' inde cognati iuuenes. Demum q̄ exercitum secuti fuerant scriptores: ministri: scutiferi: postremo exercitus in turmas aclesq; diuisus curru sequebat. Milites quoq; lauro redimiti: lauri manu ferentes qbus meritoq; insignia adiuncta aderant: q̄ primores hos qdem laudibus fert: hos salibus insectarentur: nonnullos infācia notarent. Simplex dentiq; triūphi forū: & quā unusquisq; finone facile explicare queat: quā in capitolum uentiū cēti: Scipio deposito apparatu epulū amicis (ut mos: erat) in exemplo p̄buit. Ne possint tūtū causam assignari: cur catena, uincti sint capituli. Diffundetq; animos exilarabiles.

Quā loca: nam holes & loca imaginibus scriptisq; in triumphum deferabant: ut docet Appianus in triumphis Caii Cæsaris: Propertius: Inq; sinu charenixus spectare puerū incipiunt: & titulis oppida capta legam: idem ēt docet Ovid. Tristium lib. iii. Nec tūniqua rogabit: nō modo, quecūq; illa p̄tierit dicens: sed alia plura. Hic est euphrates: qui ferta artūdinea capite gestabit: illum euphratem esse dico. Coronæ enim ex artūdinea a poetis fluminī diis dantur. Vergilius i octauo. Et crines umbrosa tegebat arundo. Est euphrates fluuius: q̄ oris (ut Ply. tradit) in p̄fectura maioris. Armeniæ crantide in monte aga: uel ut Mutianus uoluit sub radicibus montisquam capotem appellant: cuius etiā Lucanus meminit li. iii. & Solinus. Cui coma dependet cærulea: qui capillos habet cæruleos. Tigris erit. Tigris fluuius est: q̄ ex armeniis fluit. auctore Herodoto: a celeritate dicit: ut ply. tradit: Medi. n. Tigris sagittam appellant: De tigri plura legit apud Plynium. & Solinū. Hos fac armenios: si nō ge illos ēt armenios: quos deuicit Augustus p̄ Tiberium: ut docet Sueto. Hæc est danaeta persis. Persis: ut Strabo scribit: regio ēt orientalis post carmaniam a perserū antea docuimus: cognominata. Sane persæ ex oibus barbaris clarissimi fuere: q̄ nulli græcis imperitartū: q̄ asiam tenere præter eos: cœlum iouem putat: colunt solē quē mithram uocant lunam. tenebræ ignē: tellurem: uentos: & aquam: in flumen nō macturiunt: hoc pueri ante quartū annum ante patris cōspectum non ueniūt: Ducit uxores q̄ plures: & multas pellices alunt p̄ paganda sobolis cā. Regi q̄ nō paruerit capite & brachio aperto prolicitur. Auctor Strabo. In achemenidū uallibus: hoc est persicis: Nam tres erant persari tribū: patricores. Achemenidæ: & magi: Propertius: Non tot achemenidū armantur fusa sagittis. Et erunt quā noia dicas: inges noie aliquo illum appellari. Dant etiā positūs: inter epulas quoq; poteris tibi amicam conciliare. Adducta cornua: uolentiam & lasciviam ad se inclinat: poetæ enim bacchum ei cornibus describūt: qm̄ liber p̄pteruitate & contumaciam addere solet: quā p̄ cornua designat:

DE ARTE AMANDI

Cornua Bacchi	& ebr̄ dicuntur cornua sufflere. Horati⁹. Addis cornua pauperi. Dñodo. cornua ascribit baccho: qm̄ is primus dicitur boves cornutus ad iugum iunxit. Purpureus amor: formosus cupido qui iter epulas uersatur. Præstis: demulcet. Bibulas alas: ulnum bibentes. Vdas: ex quo ostendit duo numina inter epulas uersari bacchū. s. & cupidinem: esseq; utrīq; ueneris conciliatorem. Pectus: mentem amatis. Cura fugit: idem etiam Horatus: Dissipat euchiū curas ec̄ aces. Tunc pauper cornua sumit: sit proterius. Tunc aperit mentes: tunc hominum mentes ostendit: & prodit secreta. Horatius: Nō ego te cādide Bæstareu inuitum quatiā: nec uariis obsita frondibus sub dlo rapiam: Aequo rarissima nostro simplicitas. Simplicitas illa: quæ nostra tēpestate in nullo extat: nisi post uinum. Artes: fraudes & calliditatem. Excusante deo: cōsciente baccho. Illic sāpe aios: in cōuiuis sāpenumero iuuenes capti sunt amore. Ignis in igne amoris calor addit calorū uini est enim amor ignis occultus. Vergilius. Vulnus alti uents & cæco carpitur ignis: ulno autez; exhausto natura est accendendi calore uiscera intus: foris in fuso refregerandi: ut docet Ply. Hic tu fallaci: docet nō eligendam eē amicam nocte. Luce deas: quā i pelio mōte tethydis nuptiæ celebrat̄ a dñis omnibus. Indignata discordia: q & ipsi nō licuisset a deesse: pomū i quo scripti erat: pulchriori definiens: sed quā Iuno: Minerua & Venus inter se certarent de pulchritudine: placuit lout ut de ea re' Paris in Ida monte phrygæ sentētiā ferret: q a uene- re corruptus: lectidum eam sñiam dedit: quā pri⁹ unāquāq; nudā uidisset: ut docet Apulej⁹ in met. Ouid⁹ in epistolis: Qua uen⁹ & Iuno sumptisq; decētior armis uenit in arbitriū nuda Minerua tuū: & Propertius. Credite etiam diuæ: quas pastor uiderat olim. Idæis tunicam ponere uerticibus. De tincta murice lana mu- tex genus conchæ est: a purpura haud dissimilis: sed pro purpura accipit a poetis: quæ florem illum tingendis uelibus in mediis: ut docet ply. faucibus habent. Verg. Ipse sed in pra- tis aries iam suave rubenti murice. Quid ri- bi scemineos: docet amantes quoq; posse in silvis pueras conciliare: præfertim si uenatione delectantur: quem morem impudicū taxat iuuenialis eo uersu. Mævia tuscum figat aprum: & nuda teneat uenabula mamma. Quid re- feram baías: Baiae (ut Strabo scribit) a Boia Vlyssis socio nomē traxere: fuerat autē oppi- dum campaniæ amoenissimum: in cuius re- gione. C. Marius. Cn. Pompeius & Cæsar villas extruxerūt ad quem locum sub æstuūm tempus sa- lubritatis causa nauigabant Matronæ cimbis uariis coloribus pictis: ubi nocturna canentium conuicia & symphonizæ audiebantur: ut tradit in epistolis Seneca: qui baías diuersorū: uitiorum haberi co- ptum esse scribit: & propertius. Tu modo q̄primum corruptas deserat baías multis ista dabunt littora dissidium. Littora quæ fuerant castis inimica puerilis. Ab pereat baiae crimen amoris aquæ. Martialis etiam scribit Matronam castissimam factam esse impudicam. Dum aquis baianis souetur. Prætex- tag; littora uelis: uelis operta & uelata: littus enim basatum undiq; uel's operiebatur. Et quæ de cali- do. Baiae: ut Strabo docet: habebant aquas calidas & ad uoluptatem & ad sanandos morbos accom- modatissimas. Scribit etiā ply. aquas nusquam largius eē: q̄ in baiano sinu: nec pluribus auxiliādi ge- generibus. Aliæ sulphuris: Aliæ alumis: Aliæ salis: Aliæ nitti: Aliæ bituminis: nonnulla etiā acida salsaue mistura: uapore quoq; aliquæ prosunt. Tantaq; est uis: ut balneas colefaciat ac frigidā ēt in solis seruo- re cogantur. alneis Possideantur uocantur noīe accepto Claudi Cæsaris liberto: obsonia quoq; per coquunt. Vulnus referens: bailes, n. a cupidine uulneratus discedit. Ecce suburbanæ: luci describit ubi erat Diana templum: de quo in fastis Ita scribit Quid. Vallis aticna: silua prædicta: opaca: est lo-
Vini Natura	Purpereus bacchī cornua: ræfīt amor. Vinaq; qum bibulas sparsere cupidinis alas Permanet: & capto stat grauis ille loco. Ille quidem pennas uelociter excutit uidas: Sed tamen aspergi pectus amore nocet. Vina parant aios: faciuntq; caloribus aptos: Cura fugit multo diluiturq; mero. Tunc ueniunt risus: tūc pauper cornua sumit: Tunc dolor & curæ: rugaq; frontis abit. Tunc aperit mentes: ræfīt rarissima nostro: Simplicitas: artes excutiente deo. Illæ sāpe animos iuuenum rapuere puellæ: Et uenus in uenis: ignis in igne fuit. Hic tu fallaci nimium ne credel lucernæ: Iudicio formæ noxq; merumq; nocet. Luce deas cœloq; paris spectauit aperto. Q um dixit ueneri: uincis utrāque uenus. Nocte latent mendæ: uitioq; ignoscit omni: Horaq; formosam quamlibet ista facit. Consule de geminis: distincta murice lana: Consule de facie: corporibusque diem. Q uid tibi femineos cætus uenatibus aptos: Enumerem: numero cædet harena meo. Q uid referam baías: ptextaq; littora uelis: Et quæ de calido sulphure fumat aquam: Hic aliquis uulnus referens in pectore dixit: Non hæc ut fama: estunda salubris erat. Ecce suburbanæ templum nemorale diang: boris existente sub iuxta plenum arboreis.
Paridis iudicium	Murex
Baiae	
Baianæ Aquaæ	
Possideantur Diana Lucus	

LIBER PRIMVS

cus antiqua religione faceret & Luca. Parua Miceræ quæcumque sacra dianæ: Distat ab excelsis ne moralis
aricia roma. De eo quoque ita scribit Strabo: Est & dianæ lucus, id est Artemisium: sic enim vocant: et si-
nistra uia regio ex aricia ad aricinam utramcunque cõscenditibus quod templum nominant: edificium tauricæ ad Artemi-
um quod templum ex urbe scemina coronata assecutæ quod uotis optauerant. Idibus augusti facies accē-
sis ueniebant. Ouidius in fastis Saepè potes uoti frontem redimta coronis: scemina lucetes portat ab
urbe faces: & propertius. Quum uidet accensis deuotâ currere tedis In nemus & riuia Lumina ferre
ad quiescit.
Parthaq; p gladios regna nocente manu.
Illa quod est uirgo: quod tela cupido uerbi odit.
Multæ dedit populo uulnera: multa dabit.
Hactenus unde legas: quod ames ubi retia pôas:
Præcipit imparibus uecta thalia modis.
Nunc tibi quæ placuit: quas sit capienda partes
Dicere præcipue molior artis opus.
Quisquis ubiq; uiri faciles aduertite mentes.
Pollicitisq; fauens uulgas adesto meis
Prima tuæ menti ueniat fiducia: cunctas:
Posse capi: capies: tu modo tende plagas.
Vere prius uolucres taceant: æstate cicadae
Menalius lepori det sua terga canis.
Fœmina quam iuueni blande têtata repugnet
Hæc quoque: quæ poteris credere nolle: uolet
Vtque uero furtiva uenus: sic grata puellæ:
Vir male dissimulat: tectius illa cupit.
Conueniat maribus: ne quæ nos ante rogem
Fœmina iam partes uicta rogantis ager.
Mollibus in pratis admugit fœmina tauro.
Fœmina cornipedi semper adhinnit equo.
Fortior in nobis: nec tam furiosa libido est.
Legitimum finem flama uirilis habet.
Byblida quod referat uerito quæ fratri amore
Arisit: & est laqueo fortiter ulta nephias.
Myrrha patre: sed non: ut filia debet: amauit.

Rex nemoralis Diana
nemoralis.
barbaricus qdaz &
scythicus erat (ut Strabo meminit) circa tem-
plum Dianæ: ut qd uictimam mactasset
sacerdos institueret: qui uiribus corporis & pe-
dum celeritate potens gladii tenet: & insultus
semper circumspectans: de honore certabat: & ad
se tuteandum strenue contra pugnatam aduersus
se paratus erat singulisq; annis ei qui tenuerat
sacerdotium erat: quem illi uictor succedebat:
appellabat autem sacerdos rex memorialis ab
Artemisio nemore: & Diana nemorense uel
nemoralis. Papinius, lamque dies aderat pro-
fugis quæcumque regibus aptum fumat aricinum: tri-
uia nemus: & face multa conscius Hippolyti
splendet lacus. Ouidius in fastis. Regna tenent
fortes manibus peplibusq; fugaces: Et p[ro]p[ter]e ex-
emplo post modo quisq; suo. Suburbanæ Dianæ
templum enim non longe distabat ab aricia.
Nocente manu: quia pugnabatur. Illa qd est
uirgo. Diana enim a poetis uirginitatis dea ap-
pellatur. Multa uulnera: qd illic multi. amo
capiuntur. Hactenus unde legas: docuit ubi
nā qd est amicantis quæadmodum cœiliā
da sit præcipit. Unde legas: unde eligas: Im-
mersus impar appellat a poetis ppteræ qd alter
uersus ex sex dimensionibus: Alter uero ex quinq; constat: unde exametri & pentametri nomina id-
ea sunt. Mollior: acingor. Prima fiducia: prima spes.
Tende plagas: tende retia. Vere prius: uere
nim aues concitibus acta mulcat. Menalius canis: canis arcadicus: uenaticus: qui in menalo monte
eras in sequitur. Furtiva uenus: furtim rapta. Male dissimulat: nescit amorem celare. Ille cupit cau-
lusc: cautor est in tegedo amore. Conueniat maribus: si sint males concordes. Aget partes rogantis
et coitum ab homine. Agimus. n. partes rogantis: quæcumque munera aliquius aliquid petentis obimus
Mollibus in pratis: brutoq; animali exempli probat fœminam eē qd dixit: si fas eēt. Cornipedi equo
sic & Verg. Et cornipedum cursum simularat equoq;. Adhinnit hinnere ppteræ de quis dicim: un
iñtus. Verg. Et alto pelio hinneth fugiens impleuit acuto. Legitimus sine: certum modum. Flam-
ma uirilis amor houm. Byblida qd referam exemplis agit amori esse magis obnoxias fœminas: quæ
uiros. byblis ex filia Maæstris nata. Caunum fratrem turpiter amauit qd sororis scelesto amore cognito
x patria p[ro]fugit. Illa dum eum queret in cariam puerit: ubi longo itinere & polluto amore fatiga
a perit. Sed legendum miseratione in fontem sui nominis mutata est. Fabulam Ply. narrat Ouidius
in met. Arisit capta est amore. Et est laqueo: hic laqueo eā dicit uitam finiuisse: in met. uero aliter ei?
x uitum describit. Myrrha patrem: nota est fabula: que madmodum Myrrha concubuit cum Cinvra

Myrrhae
Guttae
Stacte

patre cypiorum regi quæ diu uixisse scribit pl. Id autem fuit dum mater cereris sacris operat: qd^o quæ pater cognovisset: stricto gladio eam insecurus est: illa noctis beneficio i terram Sabæam evasit: ubi in arborem sui nominis mutata est: ut in met. narrat Ouidius.

Sed non ut debuit: quia nephado parris amore capta erat. Obducto cortice: cunctudo cortice in arbore Myrrham mutata est.

Illiachrymis: Myrrha gutta ex arbore stillantibus: hæc enim melior habebat: & stacte id est gutta dicebat. Columella. Et melior stactis ponat achaica myrrha. Vngimur: antea enim myrrha uel

aliis odoribus ungebantur. Sappho. Non arabo noster tote capillus olet: & Horatius. dic &

arguta propter Nere & myrrhae nodo cohíbere crinem: & alibi Sæpe dlem mero fregi co-

ronatus nitentes Malobrato syrio capillos ua-

libus id: Ida mons fuit non modo troclus;

& cretenis: ut Strabo scribit: cuius uerba hæc

sunt Mons idæus surgit cretenium cunctorum

celsissimus: quæ uersum circuitum habens

stat sex centorum in plantissimum ille fane op-

pidis instar coronæ incolitur. Traditæ Ply.

Cretam mōtes habuisse. Cadiscū. Idæū. Dicti

nātum. crocū. Verg. Mons Ideus ubi & gentis

cunabula nāfæ. Ovid. In fastis: & creta nobilis

Ida. Candidus taurus. Taurum describit

cuius amore capta fuit Pasiphae tradunt fabu-

la pasiphaen. Minois uxorem quæ Taurum

adamarerit: signum boui simile a Dædalo factum

eoq modo tauri suppositam desiderio poterat

esse. Ante hoc tempus Minoem quotannis se-

tunt speciosissimum oium taurum neptuno

soltum de more sacrificare: quæ ei taurus et

cæteris præstantiori alium sacrificauit deteri-

orem. Quæ ex re tratus Minoi neptunnus:

eius tauri amore Pasiphae iniecit: cui arte Dæ-

dali supposita decantatum: fabulis genuit Mi-

notaurum natura duplicit: ut qui usque ad hu-

meros tauri: cætera homo esset: auctor Dio-

dorus. Tenet nigro: macula nigra sed parua.

Ille tuus nullas sentit adulter opes.

Quid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro

Fertur in sueta subsecuisse manu.

It comes armētis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Q uid tibi pasiphae p̄ciosas sumere uestes:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: nō hoc: quæ cētum sustinet urbes

Q uāuis sit mendax: creta negare pōt.

Ipsa nouas frōdes: & prata tenerrima tauro</p

tur & illa. M. Cato extra oēm ingenii alzām positus. Hæc fit sedula: Aliqua ancilla sedula ē ad cœun
dū: Aliqua tardior: hæc quæ est tardior parat fideler amantē dñe: illa uero sedula parat eu n sibi.
Casus in euētu ésuccessus rei pendet & fortuna, Licit hic q̄uis aliq̄s. Indulgeat ausis: utas auda
cia coeundo csi ancilla. Abstinuisse ab ancille coitu. Captus erit: decipie. Sedulitate: assiduitate
uel diligēta in reb⁹ oib⁹. Comes illa sequeat: ancillā ēt post dñam subagtabis. Aut nunq̄ tentes:
Tollit index: quia nunq̄ te accusabit dñae q̄ ea
uolueris subagtabe: Nō auis utiliter: auis ex
emplo docet ancillā non tuto intactā relinqui
quim semel tentat. Viscato alis uisco captis.

Laxis cassib⁹: nō bñ tētis retibus. Opprime
tentatā: euince ancillā: quā aggressus es. No
xia, nocēs ancilla uel conscientia & obnoxia. Cō
muni culpæ: cōi coitui amatoris uel certe dñae
& ipsius ancillæ. Sed bñ celeb̄: quicqd tibi an
cilla dixerit de amle. Bene si celabif index: si
celabif ancilla. A rūa operosa: multi laboris.
Et nautis aspicienda putat: T p̄ nō mō ab a
gricola & nauta sed ēt ab amāte obseruāda esse
dict. Nec semp nō oī tēp seminandū est fru
mentū. Vitidi aquæ: Mari glauco: nā austri
spandrdb⁹ mare sit glauci & cærulei: Aquilo
nibus obscurius artius ue: ut docet Gelius: cu
lus rei causam assignat Artislo. in problemati
bus. Fiet idem: capeabitur puella. Dies na
talit: amicæ: qui apud priscos habebatur i mā
gna uene ratione. Vergl. Phyllida mitte mihi
meus est natalis folia. Siue calenda: Ouidius
in fastis docet multis rationibus: cut matronæ
romanae calendis martiis lunoni sacrificarent
Pompeius hāc rōnem affert: q̄ ea die lunonis
edes celebrati cepta sit: & ea Sacta Matrona
lia dicebantur. Mitebantur autem munera ad
amicas calendis Martiis. Martialis. Scis certe
puto uestra iam uenire Saturnalia. Martias ca
lendas. Tum reddam tibi galla quod dedisti:
& Tibullus: ut Vaga nunc certa discurrent un
diq̄ pompa Perp̄ uias urbis munera perq̄ do
mos. Quas uenerem Marti. hoc dicit quia ca
lenda Martiæ etiam ueneri seruiebāt: qm̄ cole
banf a mulieribus: Martia. At tu diua paphi
remitte nostris illas: iuuenem remitte uotis.
Sic matris tibi seruant calēdæ: uel quia Mar
tiæ calenda aptlē ueneri dicatu pcedebat. Si
gillis: parulis: statuis: qbus ēt theatra ornabant:
ut etiam diximus in terio de arte amandi sup
eo uerlu. Autea q̄ pēdēt ornato signa theatro
scribi ēt Plinius libro septimo capite tertio pō
pei magnū in ornamenti theatri mirabi
les fama posuisse effigies inter quas erat eutice a. xx. liberis rogo illata trallis enixa. xxx. partus: Vitru
vius libro quinto scribit Tria fuisse sc̄enatum generat: Tragicū: com̄icum & satyricū: hōq̄ aut ornat⁹
inter se erant dissimili ratione: Tragicae deformabantur columnis in fastigis cæterisq̄ regalibus reb⁹
Comicæ autem ædificiorum priuatorum & menianorū hēnt spēm: p̄spectusq̄ fenestrarū dispositos im
partitione cōlum ædificiorū rationibus. Satyricaē uero ornant arboribus spelficis: mōrib⁹ teliq̄ agre
stibus rebus: h̄ quidē de tragica sc̄ena intelligendum puto. ordo aut est siue nō erit ornat⁹ circus sigil
lis ut fuit ante: q̄a primo ille solū parulis statuī ornabat: deinde regalibus rebus ornari coepit: ut dicat
Ouidi. nō captādas ēt puellas tēpore quo tragedia aliqua recitat. q̄a tūc puella sunt tristes pp̄ flebilē
tragediae materiam: & pluviæ impendet. Sed regū positas: obeliscos dicit q̄ in medio circō locabant
est aut obelisc⁹ ut Marcellinus scri. lapis in figurā metæ cuiusdā sensim a pectinate in excelsū cōsurgens
& ut radii imitē paulatim gracilescit: spē q̄d ratitā verticē p̄duct⁹ angustiū: mā leugatus artificiis:
Obeliscos autē antiq̄ teges aegypti bello domitis gētib⁹ attē p̄spitatib⁹ regelati mōniū uēs uel apd ex
st̄os orbis scolas p̄scrutates exellos erectorib⁹ diis lopus dicarunt: scri. idē Marcel. Aug. Cæ. duos Obe

DE ARTE AMANDI

Phoenix
Occēca
tusPhinti
Fabula

rate: id est Creusa Corinthiaæ. Corintus enim urbs Achæa quæ prius dicebatur Ephrya: ut docet
Plynus. Parens. Medea mater. Nec natorum. duos enim filios ex Iasone interemit. Dicente Qui
dio. Sed postq̄ colchis arsit noua nupta uenensis. Flagrantemq̄ dorū regis male uidit utroque San
guine natorum profunditū impius ensis. Utq̄ se mater male laonis effugit arma. Fleuit amyn
thotides: Phoenix filius fuit amynthoris filii cercaphi: quem pholdem: Alii Oruentum genuisse uo
lunt: hic cum amica patris rem habebat: Sed post multas eius imprecationes helade discessit. dicente

Hypopolitum rapidi diripiūstis equi.
Quid rōdis i meritis phineu sua lumia natiss.
Poena reuersura est in caput ista tuum.
Omnia fœminea sunt ista libidine mota:
Actior est nostra: plusq̄ furoris habet.
Ergo age ne dubita cunctas supare puellas:
Vix erit in multis quæ neget una tibi.
Quæ dāt q̄q̄ negat: gaudē tamē eē rogat:
Ut iam fallaris: tutu repulsa tua est.
Sed cur fallaris: q̄ū sit noua grata uoluptas:
Et capiant animos plus aliena suis.
Fertilior seges est alienis semper in agris.
Vicinumq̄ pecus grādūs uber habet:
Sed prius ancillam captatae nosce puellæ.
Cura sit accessus molliet ista tuos
Proxima consiliis dominæ sit ut illa uideto.
Neue parum tacitis conscientia fida iocis:
Hanc tu pollicitis: hāc tu corrūpe rogando:
Quod petis: ex facili: si uolet illa: seres.
Illa legit temp⁹. medici quoq̄ tempora seruat
Quo facilis dominæ mens sit: & apta capi.
Mens erit apta capi tunc: quum latissima reg⁹:
Tempora qui solis opera subtilibus atua
Fallitur & nautis aspicienda putat.
Nec semper credenda ceres fallacibus artuīs:
Nec semper uiridi concava puppis aquæ
Nec teneras tutum ē semper captare puellas.
Sæpe dato melius tempore fiet idem:
Siue dies suberit natalis: siue calenda:
Quas uenerem marti contiuas iuuat:
Siue erit ornatus non(ut fuit ante) ligillis:

Ies fama posuisse effigies inter quas erat eutice a. xx. liberis rogo illata trallis enixa. xxx. partus: Vitru
vius libro quinto scribit Tria fuisse sc̄enatum generat: Tragicū: com̄icum & satyricū: hōq̄ aut ornat⁹
inter se erant dissimili ratione: Tragicae deformabantur columnis in fastigis cæterisq̄ regalibus reb⁹
Comicæ autem ædificiorum priuatorum & menianorū hēnt spēm: p̄spectusq̄ fenestrarū dispositos im
partitione cōlum ædificiorū rationibus. Satyricaē uero ornant arboribus spelficis: mōrib⁹ teliq̄ agre
stibus rebus: h̄ quidē de tragica sc̄ena intelligendum puto. ordo aut est siue nō erit ornat⁹ circus sigil
lis ut fuit ante: q̄a primo ille solū parulis statuī ornabat: deinde regalibus rebus ornari coepit: ut dicat
Ouidi. nō captādas ēt puellas tēpore quo tragedia aliqua recitat. q̄a tūc puella sunt tristes pp̄ flebilē
tragediae materiam: & pluviæ impendet. Sed regū positas: obeliscos dicit q̄ in medio circō locabant
est aut obelisc⁹ ut Marcellinus scri. lapis in figurā metæ cuiusdā sensim a pectinate in excelsū cōsurgens
& ut radii imitē paulatim gracilescit: spē q̄d ratitā verticē p̄duct⁹ angustiū: mā leugatus artificiis:
Obeliscos autē antiq̄ teges aegypti bello domitis gētib⁹ attē p̄spitatib⁹ regelati mōniū uēs uel apd ex
st̄os orbis scolas p̄scrutates exellos erectorib⁹ diis lopus dicarunt: scri. idē Marcel. Aug. Cæ. duos Obe

Calende
MartiaeMatrona
lia

Obelisc⁹

DE ARTE AMANDI

liscos admittendos ex urbe ægypti heliophoro. trastulisse quoq; alteri i capo martio: alteri i circulo maxio
 Locauit: quem Plinius scribit excusum a Rege seminerto: quo regnante Pythagoras in ægypto fuit
 .cxxv. pedum fuit & Dodrantis: præter basin eiusdem lapides: Is uero qui est in campo Martio. viii.
 pedum minor est: Selotide inscriptam ambo terum naturæ int. prætationem: Aegyptiorum ope
 re & philosophie continent. Denotat autem Iudos circenses: quod Romani siue magni, scenici & thea
 trales uarie appellati sunt: siebant autem in honorem Iouis, lunonis: & Mineru: ut in uerrem docet
 Cicer: & ex Valerio Maximo etiam percipi
 potest: Ludicrum erat equi pugilesq; ex Heru
 ria accitum: Luius docet. Circenses autem ideo
 sunt appellati: q; circum enses prius siebant: ut
 scribit Seruius super. viii. æneidos. Differt
 opus: captandæ scilicet puellæ. Tunc pleia
 des instanti: Pleiadum imminet occulas: Ori
 uuntur enim quarto nonas Aprilis. Ouidius i
 fastis Pleiades incipient humeros televare pa
 ternos. Quæ septem dici. sex tamen esse solent:
 Columella scribit. vi. idus Octobris Vergilius
 exorti uespere: fauonio spirante: & Interdum
 astrico cum pluia: Verum. xiii. & xii. calendas
 nouembris solis exortu occidere: & tempesta
 tem significare: Idem alibi etiam scribit Vergi
 llas. xi. calendas malas cum sole driti. viii. uero
 idus Aprilis uespere calari. Interdumq; hiemare: Plynus etiam docet! Vergiliarum exortu æstate
 incipere occasu hiemem: Pleiades autem dicuntur. Quoniam ex Pleione oceanii. & Athlante sint na
 tæ: Vergillæ a nostris appellantur q; in uere oriuntur: Cur autem sex tantummodo dicuntur: q; um se
 ptem fuerint: & quomodo inter sydera collocata sint a loue Higinus. & Ouidius in Fastis docent.
 Hædis aquæ: Autriga Hædos humeris gestat: qui a poetis Olenium pecus appellantur: & capram o
 leniam appellat Ouidius in methemor. & Strabo scribit ægas duas fuisse: unam in Eubohe: Alteraz
 in Achala: quo in loco lupiter a capra lacte nutritur: & prope esse olenem: unde Oleniam ca
 pellam dixerunt poetae: uel ab Oleno uulcani filio: culus meminit higinius. Oriuntur autem Hædi (ut
 docet Columella). v. caleendas octobres: fauonio flante. nonnunq; Austro cum pluia: Idem alibi eti
 am scribit ædos oriri pridie nonas octobres uespere: in ortu autem & occasu tempestatem pluviamq;
 faciunt. Manilius. Hunc subeunt hædi claudentes sydera pontum Nubibus: & mudi nutritio rege ca
 pella: Vergilius. Præterea tam sunt arcturi sydera nobis Hædorumq; dies seruandi: Ouidius in fastis
 Naso amalthea cretae nobilis Ida. Dicitur in filiis oculuisse iouem: Huic fuit hædorum mater for
 mosa duorum inter dictos conspiencia greges. Tunc bene definitur: Cessatur a captanda puel
 la. Qua fœbills Alia: Alia (ut Luius scribit) fluvius est. xi. milib? passuum ab urbe distans. e crastu
 mithis defluens montibus: apud quem deletæ sunt a gallis copiae romanæ ad. xv. Calendas Sextiles:
 quem diem atrum uelut infausta appellatione damnarunt: Nā anno ab urbe condita. ccl. xiii. a Trib.
 Militem virgulo Manlio: Eolio posthumio: collegiq; eorum. tractatum est in senatu: qd eēt: q; toties
 intra paucos annos male esset afflcta resp. Et ex præcepto patr. L. Aquinum Auri spicem in senatu:
 uenire iustum religionum requirendaq; gfa dixisse. Q. Sulpitium Trib. Militem ad Aliā aduersum
 gallos pugnaturum rem diuinam dimicandi gfa fecisse postridie idus quintilis. Item apud Cremeram
 Multisq; aliis temporibus & locis post sacrificium die posterio celebratū male cessisse conflictū: Tunc
 patres fuisse ut ad collegium pontificis de his religionibus referretur: Pōtifice sc̄ statuisse posterio die
 omnes calendas Nonas: Idus. Atros dies habeti: ut hi dies neq; præliales: necq; puri: necq; comitiales
 essent h̄lq; alienenses postduani. Atri. Varie sunt appellati: haec Macrobius Plutarchus Atros hos di
 es ideo appellatos arbitratur: quoniam inferis sint dicit: q; dles præcedens calendas. nonas. uel Idus
 superis esset dicatus: his nec iouem. nec lanum: nec alium deorum prafari fas erat: Luius quoque ita
 scribit: Tum de diebus religiosis agitari coepit: diemq; ad. xv. calendas sextiles dupli clade insignē
 quo die ad Cremeram Fabii cæsi: quo deinde ad Altam cum exitio urbis sœde pugnatum a posterio
 re clade Alienem appellari uin signemq; rei nullius publicæ priuatimq; agendæ fecerit: Sane alia
 simili. I. scribuntur: Lucanus. Quas aliae clades: Vergilius autem duplci il protulit propter metrum:
 ut alibi quoq; dixit Eiectum profenna iubebat accipere. Quaque die redeunt: Saturnalia intelligit
 idest diem saturno festum: qui erat (ut scribit Macrobius) ad decimumquartum calendas Ianuarias:
 Sed postquam. C. Cæsar huic mēsi duos addidit dies sextodecimo calendas celebrari copta sunt Sa
 turnalias: Sed cum ea te uulgus ignoraret certum saturnallorum diem: nonnullique. C. Cæsare insec
 to die: idest decimo sexto calendas. Aliisque ueteri more. decimoquarto Calendas Ianuarii cele
 brarent: pluribus diebus Saturnalia celebrari copta sunt: licet & apud ueteres septem diebus pera
 gerentur: Augustus in legibus iudicariis triduo ferias seruari iubet: Erant autem hi dies laetitia &
 locorum plenioribus bellum sumeret & poenas a nocente exigere: piaculum erat. Palestino uiro &

LIBER PRIMVS

XII

Viro iudeo: nam iudei diem quem latini Saturnum dicunt Sabbathum appellant: & bseruant Sabbathi
 anta superstitione: ut antea docuimus. Scribit etiam Tacitus in libro uigesimo primo. Septimo die saturni
 iudeis oculum placuisse: q; is finem laborum tulerit: Dein blandiente inertia: septimum quoq; annum dies
 ignauæ datum: & honorem eum Saturno habitum: Seu principia religionis tradætibus iudeis: quos
 cum saturno pulsos & conditores gentis accepit: seu q; de Septem syderibus: quis mortales reguntur:
 altissimo orbe: & præcipua potentia stellæ Saturni seratur: ac plæsisq; coelestium uim suam & cursum
 septimos per numeros comteare: Palestina Palestina

autem regio Syria iuncta est: dicta (ut scri. Plinius) a palesti urbe Metropoli: Est etiam pale
 stina propter pheaciam. Lucanus. Laxata pa
 lestinas nudis confixit arenis. Septima festa:
 Saturnalia intellige. Magna superstitione: ma
 gnus & superfluous timor: Superstitione autem
 ut Cicero est auctor: dicitur a Superstites nomi
 ne: illi enim superstitiosi sunt: Qui totos dies
 precantur: ut sibi sui liberi superstites sint: Alii
 Superstitionem dictam volunt: q; sint super
 stantium rerum: Id est coelestium: & diuinatu:
 quæ super nos stant inanis & superfluous timor
 Lactantius uero libro diuinarum institutio
 nutri quarto. Superstitiosos eos uocari scribit:
 non qui filios superstites optant: omnes enim
 optamus: sed aut eos qui superstitem memo
 ria ipsorum defunctorum colunt: aut qui pa
 rentibus suis superstitibus colebant imagines
 eorum domi tanq; deos poenates: Nam qui
 nouos sibi ritus assumebant: ut in deorum ui
 cem mortuos honorarent: quos ex homini
 bus in eccliam receptos putabant: hos uoca
 bant superstitos: Eos uero qui publicos &
 antiquos deos colerent: religiosos nominabat
 Vnde Vergilius Vana superstitione ueterumq;
 Ignara deorum: superstitioni ergo qui multos
 ac falsos deos colunt. Sit atra: Sit infausta:
 Supstitione

Quum bene uitatis: quum effugeris: nequid ti
 bi illa auferat. Institor ad dominam: Institor est qui Tabernæ loco ue ad emendum uendendum ue
 preponitur: qui que sine loco ad eundem actum preponit: sic dictus q; negocio gerendo instat: Ut
 docet Vlpianus. Destinatus: demissis tunicis: Propertius Et ibo Mundus demissis institor in tuni
 cis: Alias dissolutus. Persius: Non pudet ad morem distincti uiuere nactæ. Sapere ut uideare tanq;
 optimè noris: quanti constent merces. Causabere: in excusationem adduces: Est enim causari causa
 rei gestæ afferre. Quintilianus. Nec causanti pupillo sic tutor irascatur: & Vergilius causando nostros
 In longum ducis amores: Causari etiam significat causam dicere uel defendere: ut Marcello placet.

Littera poscetur: petet a te singraphum pro comparatis mercibus: quo institori cautum sit. Nec di
 dicisse iuuat: qm petit a te singraphum: non confert te litteras didicisse. Natali libo: placenta natali
 sic etiam in Amoribus: Qum ubi deficient poscendi munera causæ. Natalem libo testificare tuum:
 Est autem libum (ut uoluit Seruio) placenta de farre & melle sacrificis aptum: Vergilius. & Adore
 liba per herbam Subiiciunt epulis: scribit Cato die natali solita liba apponi discussibentibus & gusta
 re nemineq; prius debere: q; si suum natalem celebrationemq; quum libum gustassent bene preca
 ri opartebar: Ouidius Liba que dem pro te geniale notantia tps. Accipiamq; bonas ore fauente pœs.

Nascitur illa fibi singit natalem suum adesse: ut mittas ei munera. Lapis: Margarita. Causa aure:
 nam uniones: ut tradit Plinius: digitis suspendere & binos ac ternos auribus gestare foeminatum glo
 ria erat: & Cleopatram legitimus duos illos maximos uniones singulare naturæ opus auribus gestare
 solitati: quorum alterum in ecce in magna taxationis aceto liquefactum absorbuit. Elapsusq; cauæ
 singit ex aure unionem decidisse. Reddenda dari: Pollentur se redditurasti quicquid a te mu
 tuo petunt: iugiter etiam utenda dari. Perdis: amittis quod mutuo dedisti. Nulla gratia: nulla gra
 titudo. Nō mihi sacrilegas. Ordo ē decē ora cum rotidem linguis nō sit sati mihi ut pseqr &c. Cæ
 ra uadum tentet: Sollicitandā cē līris amicā dicit. Cæra līra scriptæ in tabulis cærat: Tenter uadū:
 solicitet & expiat animi puellæ: uel securitatē adeundi amicam: nam ut in pſundo maris periculum
 Res ē in
 est: ita in Vado securitas: uñ qm rem securam significamus: eā in Vado ē dicitur: eodē uerbo ut
 Ouidius in tertio. Verba uadum tenent ablegni scripta tabellis. Rafis tabellist: quia in tabulis cæra

Priamus
Hectorē
redemit

Spes

acontii &
cydippe
Fabula

Tria ge-
nera cau-
serunt
Eloqntia

Sed lateant uires: dissimulanda esse eloquen-
tiam dicit: id quod etiam praecepit Fabius his verbis: Veteribus quidem etiam dissimulare eloquen-
tiam fuit mortis: idque Marcus Antonius praecepit: quo plus dicentibus fidel: minusque suspectas ad-
uocatorum insidia forent. In fronte disertus: in aperto cloquens. Verba molesta minus amicas
declamias delectantia. Declamat: Declamat ut Calvus dixit: est non mediocriter dicere: Nam rhetores per
declamatiōes adolescentes exercebant in scholis & foto preparabant. Littera causa fuit. Epilo-

oblitis scriberebant: ante enim non fuisse chartarum usum scribit Plinius: Sed palmarum foliis primo
scriptitatum: Deinde quarundam arbitrorum libris: Postea publica monumenta plumbeis volumini-
bus: Mox & priuata linteis conficit: ceptaque aetate. Erit consci: tua mentis: declarabit amicæ men-
tem & amorem tuum. Blanditas tuas: Blanda & amatoria ut: baique in amore plurimum possit.

Quisquis es: ac si diceret: Ille etiam dignitate praestes. Hectora donauit. Achilles: ut Homerus scri-
bit: occisi Hectoris cadauet per dies. xii. Insepultum seruabit: do nec nocte redemptur miserabilis pa-
ter priamus uenire: Verum iussu Iouis ab A.

Cara uadum tentet rasis infusa tabellis:

Cæ: a tuae primum conscientia mentis erit.

Blanditas ferat illa tuas: imitataq; amatum

Verba: nec exiguae q; quis es adde præcess;

Hectora donauit priamo p;ce motus achilles.

Flectitur iratus uoce rogante deus.

Promittas facito: quid enim promittere laedit:

Pollicitis diues quilibet esse potest.

Spes tenet in tempus: semel e si credita longū

Illa quidem fallax. sed tamen apta dea est.

Si dederis quicquam: poteris rōne relinqu.

Præteritum tulerit. perdideritq; nihil

Et: quod non dederis: semper uideare daturus

Sic dominum sterilis saepe fefellit ager,

Sic ne perdiderit. non cessat perdere lusor.

Et reuocat cupidas alea saepe manus:

Hic op: hic labor e primū sine munere iūgi.

Si dederit gratis: quæ dedit usq;dabit:

Ergo eat. & blandis paretur littera uerbis:

Exploretq; animos: primaq; tenet iter.

Littera cydippen pomo perlata fefellit.

Inscia quæ est uerbis capta puella suis

Disce bonas artes: & moneo romana iuuentū

Non tantum trepidos ut tueare reos.

Q uā populus: iudexq; grauis: lectusq; senat?

Tam dabit eloquio uicta puella manus.

Sed lateant uires: nec sis in fronte disertus.

Effugiant uoces uerba molesta tuae.

Q uis nisi mētis iops teneræ declamat amicæ.

Sæpe ualens odii littera causa fuit:

Sit tibi creditibilis sermo. consueratq; uerba.

Blanda tamen præsens ut uideare loqui.

Si non accipiet scrip. um: illectumq; remittet

Iam dicit nimis disertam: & in declinationis modum compositam. Littera ualens: epistol. discendi
etfīcax. Scriptu; litteras missas. Penelope: castissimam sc̄minam. Perstes: modo iafistas.
Per numeros uenient ista: primo enim legat: deinde rescribat necesse est. Littera tristis severa epistola
amicæ: & quæ ostendat se abhorrere a te uenerea. Quæque roget: declarat cur tristis. Q uod ro-
gatine eam sollicites. Quod non rogat: quæ non respondet cupit sollicitari. Dissimulanter: tanq; nā
nescias quæ sit in lectica. Abde: abscon le ne intelligaris. Notis ambiguis: dubio sermone. Spa-
tiosa porticus: ampla porticus: de porticibus
abunde dictum est superius. Aliquot transire
columnas: partem porticusq; columnis ful-
ta erat. Q uod spectes: caput & uultu amicæ
denotat: uel gemmas: quibus erit ornata. Su-
percilio: oculis. Notis: alis signis. Aliquo
mimo saltante: histrio se in theatro agiliter
mouente. Quisquis agatur amans: quicun-
que amans representetur ab aliquo mimo sal-
tante fabulam: in qua introducantur amantes.

Torquete: scripare. Martialis: Crinibus in
nodum tortis uenere sicambri. Ferro cala-
mistro: mordaci pumice: Pumices (ut Plynius
scribit) sunt in usu corporum levigandorum
sc̄minis iam quidem & uiris: atque (ut ait
Catullus) liberis: Laudatissimi sunt in melo.
Scyro: Acoliis insulis probatio in candore: &
in minimo pondere: & ut q; maxime spongo-
si artique sint ac teri faciles: nec arenosi in fri-
cando: Quorum cybeleia mater: semiulros &
molles magnæ matris sacerdotes designat: qui
singulo quoque de totum corpus eradebant:
ne quid ei inter deorum cultum aut pediculi:
aut alterius sordis crearetur. Pluris enim facie-
bant se mundos esse: q; decoros unde etiam ui-
tilia circuncidebant: auctor Herodotus. Scribit
etiam Lactantius: Ifidis sacerdotes deglabrato
corpora pectora tundere: Ifidem autem can-
dem & Cybelen esse docet Apuleius. xi. me-
tamor. a Cybele monte phrygia cognomina-
ta. scribit enim Strabo. Matrem deum bere-
cynthiam a natione & uestam: & deam' phry-
giā. Magnam: a locis idem. Dindymena: &
phyllena: & pissinunciam: & Cybelen ap-
pellatam plura huius deæ nomina ponit Apu-
leius in metamor. Exululata: ululatu celebra-
ta Apuleius: Et ab ingressu primo stat; abso-
nis ulularibus constrepentes fanaticæ peruolat.

Phrygiis modis: phrygia modulatione. scri-
bit enim Plynius Mydam in phrygia obliquā
Tibī. Geminas tibias Marsias Celeneum in
eadem gente inuenisse. De Tibiæ modalatio-
ne hæc Apuleius. Brachiiq; suis humerotinus
renudatis attollentes immates gladios ac se-
cures euantes exiliunt: incitantes Tibiæ can-
tu lymphaticum tripuditum: & Catullus: Vbi
cymbalum sonat uox: ubi tympana reboant:
Tubas: ubi canit. Phryx ubi cutuo graue ca-
lam: ubi capita Menades vi faciunt hedera-
re. ubi sacrosancta acutis ulularibus agitant
ubi suevit illa duce uolitare cohors uaga.

Forma uiros neglecta decet. Cultus neg-
ligentia in uiro laudatur: unde Mollius orna-
tus: Gallorūz ululatus Phrygil Moda

**Campi
martii
Certamia**

**Alæ uel
Axillæ**

**Thesei
Ariadnae
ac phe
dra fa
bula**

**Dia uel
Naxos
insula
Instru
menta
Chori
Bachi
& Mattis**

tos a se reicit Phædra apud Ouidium in epistolis quum ait. Sint procul a nobis iuuenies: ut foemina compti. Fine colli modico forma uirilis amat. Minolda: phædra nota est fabula. A nulla acu: a nullo calamus: quo calefacto crispanatur capilli. Nec erat bñ comptus: idem ita etiam scri. Ouidius in epistolis. Te tuus iste rigor positusq; sine arte capillis: Et leuis egregio puluis in ore decet: Aptus adonis: adonis non in luxu aliquo ornatus in filius amatus est a uenere. Fibulam habes apud Ouidium in metu mor. Fuscentur: sole nigrescant. Corpora campo: campum martium intellige: ubi iugenes rostra

nt uariis certaminibus corpora exercebant.

Idemq; (ut Strabo docet) curules pariter cursus: & alia equestria certamina expedita suppedit. Nec minus tam multis plâ. Trochum:

Palestram exercitatione tractab. Horatius:

Cur apricum oderit campum patiens pulue-

ris atque solis. Sit bene conueniens. Togam

corpori sic applicato. ut rugas non forte sit in-

dustry locata artifex nodus astringat: uel præ-

cipt togam ipsam rotundau esse: & apte ca-

sam aliter enim multis modis fiet enormis. sit

sine labe toga. Sine macula & sorde. In laxa

pelle in calceo maiori: sic & Tibullus Ansaq;

compresso alligat arcata pedes. Deformet ca-

pillos: deforms faciat capillos: sectos in gra-

dus. Nec laedat nares. Alæ siue Axillæ par-

tes sunt sub brachialis per quas natura expellit:

sordidiores humores: quos a depurato sanguine:

dum illum diligentius decoquit sequestrat

qui humor in pilis alarum foetidum relinquit

odorem: nisi munditia succurratur: hinc pro

uerbum est hircum in aliis cubare: quotam

male olet. Horatius. An grauis Hirutis ou-

bet hircus in aliis. Cætera: superfluum cul-

tum & mundum. Male uit: mollis & cynæ-

dus. Habere uirum: habete amatorem. Li-

ber Bacchus. Suum uatem: sunt enim poe-

tae: in bacchi tutela. Hic quoque amantes

adiuuat: uina enim parant animos ueneris: Vn-

de non immento Apuleius liberum ueneris

hortatorem & armigerum appellat. Et Pro-

pertius de eo ita scribit. Per te iunguntur: per

te soluuntur amantes. Fauet flammæ: fa-

uet amori. Vergilius: Est mollis flamma: meduillas. Gnosis in ignotis: Theseus luperato Minota-

ro Ariadnae auxilio: cum ea & sorore Phædra athenas redibat: Ariadnae promiserat se eam ductu-

rum uxorem Hippolito uero filio phædrum daturum. Quare quum Dian appulisset: Ariadnam dor-

mientem reliquit ipsa: cum phædra abilitum demum expetrecta Ariadna eiulatu omnia complebat.

Sed quum sorte: bacchus ea iterum faceret: puellam inconiugem duxit: quam paulopost in ecclum soca-

nus: & de suo nomine liberam: appellari voluit: transformauit quoque in nouem stellas eius coronam

ut in tertio fastorum: & in octauo metamor. Elegantissime cecinit Ouidius: Diodorus scribit These-

um ex Creta cum Ariadne profectum in Naxo permanisse insula: qui quum per somnum Dionysius

sibi nisi Ariadnem reliquisset: minitatem uidisset: timore percussum puella relicta ex insula discessit

Dionysis noctu sumptam ariadnem in montem tulit: qui appellatur dryos: & is pultum evanuit: ut

deus: Tum quoque Ariadne non amplius uisa est: de ea & eius corona plura legitio apud Hyginum

& diodorum. Gnoſis: Ariadna gnoſo Crætae urbe minois regia. Errabat spatiabatur. Dia feri-

turi: alluit: tur: dia (ut Ptolæmeus tradit) insula est cretae adiacens: de qua Plinius ita scribit: Ab ea sep-

ties quingenta Naxus a delo. xviii. mil. cum oppido: quam strigylem: dein diam: Mox dionysiada: a

vinearu fertilitate. Alii Siciliam minorem aut caliopolim appellant. Patet circuitu. lxxv. mil. pas.

dimidioque maior est: quam paros: Naxos autem ante dia dicebatur: sed post a naxo Polemonis qui

insulæ imperault: nomen accepit: ut diodorus scribit. Croceas comas: flaus capillos. Imbre indi-

gno indignis lachrymis. Cymbala: in bacchi choro: erant tympana aliaque hiuusmodi instrumen-

ta. Ouidius in metamorphoseos. Tympana: qui subito non apparentia raucis obstuپere sonis: &

ad unco tibia cornu tinnulaque æra sonant. Cymbala autem: Dem peculiaria etiam in choro bac-

chi fuisse: q; (ut Strabo scribit) Matris Deum & Liberi patris sacra erant communia: quod clam ostendit Propertius libro tertio in ea elegia: quæ incipit: Nunc o bacche tuisti: cum bacchis Cybeles sa- cerdotes fuisse canit. Catullus quoque in sacrificiis cybeles Menades hedieras appellat. Attonita manu: furenti manu. Tympana: Tympa apud Plynius quandoque accipitur pro uasis esca tris sacra

bantur ut in Fastis ostendit Ouidius: Hinc fit verbum: tympanizare: & Tympanista: sicut

Cymbalista. Rapuit: intermisit territa cym barum strepitum. Mimalloides: mimalloides sunt bacche thuliferes: dictæ a monte mino

tis. A siæ qui mitas dicitur: ubi sacra fieri baccho consueveru. Sparsis in terga capillis: de

more bacchantum: Sic & Maro. Ventis dant colla comasque: & Ouidius in Fastis: ut quas audire solemus Thracias fusis Menades ire

comisi. Leues satyri: ueloces Satyri. Ouidius: Me satyri celetes: filius ego tecta latebam

Quæsierant rapido turba proterua pedes: sunt autem Satyri (ut scribit Plinius) in subsola-

nis in dorum montibus: perniciemtum animal tanquam quadrupes: tamen recte currentes: humana effigie: Ut propter uelocitatem nisi senes aut ægri non capiantur: scribit etiam

diuus Hieronymus beatum Antonium uidelicet humunculum aduncis narib: & fronte cornibus aspera: cui extrema corporis in caprarii pedes deficiebant: & premisso signo crucis: qui quisham esset interrogasset Antonius: respon-

disse fertur: Mortalis ego sum: unus ex accolis herem: quos uano errore delusa gentilitas fau

nos Satyrosq; & incubos colit. Silenus Syllenus

(ut scribit Diódorus) suis bacchi pedagogus: ac nutritor bonorumque institutor studio

rum plurimis Dionisio ad ultra tem & gloriam resque bellicas profuit Ouidius in fastis. Venerat & se

nior pando fillenus asello. Sane filleni appellantur satiri seniores: qui in exteriori oceano insulas mul-

tas desertas incolunt: Sunt autem homines agrestes corpore hirsuti: caudas in uno dorso habentes non

multo equinis minores: in sole eorum a nautis satrides appellantur: auctor pausianas. Pando: cur-

uo. Vix sedet: nam qui equitant dicuntur sedere. Et pressas continent arte iubas: præ nimia ebrie-

tate titubat: & uix tenet aselli iubas. Pressas arte: arte quadam disponitastuel breues. Fugiuntque pe-

titib: nunc fugiunt: nunc accedunt ad fillenum. Dum urget quadrupedem: dum cogit moran-

tem asellum bacchas infectari. Ferula: Ferula (ut plinius docet) asinæ gratissimæ sunt in pabulo: cae-

teris uero præsentæo ueneno: qua de causa id animal libero pati assignatur: cul & ferula: Sacrificabat

autem priapo. A finis: cuius rei causam iocosam refert Ouidius in primo fastorum. Aurito asello:

magnas aures habenti. Vergilius: Auritosque sequi lepores. Iam deus: bacchus: Quem summum

quam summam partem: quam timpanum appellari diximus. Texerat uisis: pensilibus: aut certe pi-

ctis. Tigrib: adiunctis: curru enim uehitur: quem tigres & Lincei ducunt: Statius. Promouet effe-

næ dextra leuaque sequuntur lincei: & uia mero lambunt retinacula tigres: Tigris autem: ut docet

plinius: hircant & indi ferunt animal uelocitas tremenda & maxime cognita: dum capit: Icciro

autem dicuntur currum bacchi trahere simul cum linceibus: q; ut tradit Solinus: utrumque animal

uia depascitur: & uino. Linx: docebat plinius: animal est peregrinu: quod clarissime omnium qua-

drupedum cernit: quo qui bene cernunt habere oculos linceos: unde nomen Linceo usi ex

argonautis inditum puto de quo Flaccus ita scribit. Solus transibit lumina linceus: plinius quoque

docet pauci mortalium contigisse Lunam nouissimam: primamque eodem die: uel nullo alto

in signo q; ariete conspicit: & inde fabulam ortam esse cernendi linceo: A puleius in secundo: perspicatio

rem ipso lynceo: uel argo: & aculeus totus. Nazarius in panægyrico Constantini. Non hic tecum

lynceus illo certaret. Qui (ut poetæ ferunt) parletum saepa: & arborum truncos uisi facile trahiebat

Aurea lora: Aureas habenas. Et Theseus: uox! Theseum uociferans. Canna palude tre-

mitruentis agitata mouetur. Coeli spectabere fidus: mutaberis in fidus: Ouidius enim scribit: Li-

Ariadna
 in fidus berum patrem post indiam deuictam secum duxisse in dorum, filiam pulcherrimam: qua te Ariadna
 in assiduo luctu uera bat: Quam cum bacchus consolari non posset: in celo: tulit: quod
 ante se ille ei facturum receperat. Vnde ipsa in fastis ita loquitur. Illa ego sum: cui tu solitus promit-
 tere coelum. Hei mihi pro celo qualia dona fero. Sæpe reges subiam! Nautæ solent dirigere cur-
 sus ad siderum ratione; nec septentriones tantu: sed et illis vicinas stellas intuentur. ut Booten, Orio-
 na & coronam Ariadne: quam humero sinistro: ut Hyginus scribit: prope contingit Arctophylax:
 qui bootes a bobus nomen accepit: agita-
 re enim plaustrum uidetur. Ouidius in meta-
 morphoseos. Nec te spectare booten, aut he-
 licen iubeo: strictumque orionisensem. Du-
 biam ratem: nauem uia ignaram. Cessit ha-
 renas: se amouit: quasi numen senserit: vel eun-
 tis impetum extinxit. Hymenea canunt:
 demore nubeti inuocabat hymenea: qu Ca-
 nullus musæ uranæ silitum appellat. Martia-
 nus in Mercurii nupiis eum dicit ueneris: &
 bacchi filium suis: Donatus scribit eum cer-
 tas nuptias in situ. Iccirco per laudem can-
 tari uirginibus nuptiis ob huiusmodi meri-
 tum: Seruus uero Hymenæum dicit quendam:
 apud Athenas: int bella fauissima uirgines
 liberas: quam ob causam nubentes eius inuo-
 cant nomē: quasi liberatoris uirginis tatis. Pars
 euchion Euchius nomen est bacchi. Euchios
 enim bonus filius interprætatur: quo nomine
 cum Iuppiter pater appellatur: plura etus no-
 mina legit apud Ouidium in metamorpho-
 seos. & Diodorum. Goeunt toro: Bacchus
 & Ariadna eunt cubitem. Nocturnaque sacra
 Bacchi sacra Orgia Bacchanalia: & Trieterica
 appellata nocte siebant. Vergilius. Thyas:
 ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia
 nocturnusque uocat clamore citharon Idem
 criam Luius docet: scribens in bacchanalibus
 omne genus corruptelæ fieri solitum q[uod] uinum
 animos. nox. & mitte uiris scœminæ ætatis te-
 nera omnem extinxissent pudorem: & Catul-
 lus. pars obscura caulis celebrabant orgia cistis
 nyctileus autem nocturnus interpretat. Hic
 tibi in coniuio inter uinum & epulas. Blan-
 ditiasque leues: mollias: & placida uerba: sic &
 in amoribus: Verba superciliosæ sine uoce loquæ
 tia dicam. Verba leges: digitis. Verba notata
 uiro. Ut dominum in mensa scribe nomine
 puellæ: & se esse tibi dominum legat, declarat
 autem hic quod dixerat Blanditiasque lenes.
 Fatentibus signem: amore figuis cantibus
 hinc Tibullus amantis oculos loquaces ap-
 pellat. Vultus habet sæpe ex vultu depre-
 hendimus quicquid uerbis cognoscimus. Sic
 & ad corimnam. Me spectantibusque meos:
 uultumq[ue] loquacem. Sint etiam tua uota: ma-
 ritum quoque puellæ conciliandum esse dicit
 Ut ilior uotis ad optimandam amicam: huic
 Cosonari marito pullæ. Missa corona tuo: in potu at
 quis in hilaritate coronis utebantur: ut scribit Plinius: unde Cleopatra legimus in apparatu acciaci bellum
 gratificationem ipsius regnæ timente. M. Antonio: nec nisi pugnatos cibos sumenterab: elus ore lu-
 sis extremis corona floribus ueneno illitis: ipsa capiti imposta: Mox pcedente hilaritate in uitæ
 Antoniu statu coronas biberent, lones aut primi unguenti: coronaruntq[ue] in coniuio dädag: & secun-

de mensæ ponendæ consuetudinem. haud partia luxuriæ irritamenta reperiisse. scribi. Valerius
 Maximus libro secundo. Verba secunda: non aduersantia. Per amici fallere nomen: ostenden-
 do te esse illi amicum: uxorem subagitare. Crimen habet: fraudem continet. Tuta: quia non Propinat
 times maritum. Frequensque: quia id uulgo fieri solet. Inde propinator: propinator est prægu-
 stato leviter uino: Poculum alteri offert. Ituinalis. Quando propinat uito tibi. Est etiam (ut hoc
 in loco) potum cum amico sumere uoluptatis gratia: quod coronati amantes faciebant. Propi-
 nabant etiam cum amico absente nomina-
 to in eius memoriam bibebant: unde Socrates apud Platонem Inquit. Hoc poculum
 Crisæ propino. Plura mandatis: plura po-
 cula sumat amator: quam sibi mandatum fue-
 rit. Bibenda putet: uidenda in omnibus
 codicibus legi: sed bibenda emendate scribē-
 dum fuit. Officium præstent: cauendam
 esse ebrietatem dicit: quæ homines amantes
 reddit: & titubare facit. Occidit eurytion: Eurytus
 eurytus centaurus in nupliis Pirithoi uiro in Cætaurus
 caluit: & cum Hippodamen rapuerit: a The-
 seo uasto cratere prostratus animam uinum
 que euomuit: ut in duodecimo metamor. Ouidius
 cecinit. Propertius: Tu quoque o Eury-
 tion uino centaure peristi. Ebrietas ut uera:
 docet quandoque simulandam esse ebrieta-
 tem. sic alibi. Quinetiam ut possem uerbis pe-
 tulantius uti. Non semel ebrietas est simulata
 mihi. Subdola lingua: sita. Titubet: hæ-
 sitet. Bleso: balbuscenti. Proteruit: petu-
 lantius. Benedic: bene precare. Velle la-
 tus: uellica latus puella. Est autem uellicare sū-
 mis digitis corpus uellere: & infestare: Quin
 tilianus. Ex pedagogo se uellicari respon-
 dit. A Gelio tamen ponitur pro criminali
 & aliquem carpere id quod inuidi faciunt.
 Colloquii iam tempus adest: Aliud præ-
 ceptum afferit: quo abigit timidos: & uere-
 cundos amantes. Audacem sors: sic & Ti-
 ballus: Aduentem est: fortes adiuuat ipsa uen-
 nus. Sub nostras leges: non docebo te uti e-
 loquentia apud amicam. Cupias: scite &
 eleganter loqui exoptes. Est & agendum amas:
 ostendas quoque te illam impatientius: depe-
 rite. Imitandaque vulnera. Vulnera appel-
 lat amoris iactus. Vergilius. Vulnus alit uenis.
 Pessima sit: si sit turpissima. Imitantibus:
 simulantibus se amare. Animis: paellæ mē-
 tem. Factem: Facies enim uenusta in primis
 laudatur in scœmina & amantes allicit. Ouidius
 in amori. O facies oculos natæ mouere me-
 os: & alibi candida candorem rosee suffusa ru-
 bore ante suum in luce lucet in ore rubor. Lau-
 dare apollinis: Bacchi: Diones & Aurora scri-
 bit etiam Apuleius sibi unicam curam suis
 capit capillumque sedulo & publice prius in-
 tueri: Propertius. Fulua coma est: longeque
 manus: & maxima toto corpore: & Ouidius
 in amoribus. Quam longos habuit nondum
 periura capillos. Exiguumque Pedem: pes
 exiguus in scœmina maxime laudatur. Ovidius
 in amoribus pes erat exiguus: pedis est
 apertissima forma. Delectant etiam castæ præconia formæ:
 Capillo-
 rum laus
 c iii

Scyros
insula

Incumbit: clarissima prōptet lycomedis cum Achille affinitatem: & Achillis filium Neptolemum ibi procreatum & enutritum posterioribus annis ut est auctor Strabo. iam de uenus. Mala præmia helenam: quam uenus paridi promiserat. unde paris ap. Ouidium ita inquit. Pollūcita est thalame citherea meo. Laudatae formæ. prælata. n. fuerat a p. tide uenus Iunoni & Palladi: ut antea dīctum est. Iurabant omnes: tangit tertium genus Militia: quod sacramentum appellatum fuisse. Secundus docet: iurabant autem græci in aulide: dicente Vergilio. Non ego cum danais troianam excinde te gentem. Autide iutau. Dolor unius: me nelai mariti helenæ dolor. Publica causa: q̄a ea iniurta uisa est ad omnes græcos pertinere.

Turpe: erat achilli dedecus. Veste longatnam tethys sc̄emineo habitu Achillem induit dicente Statio: Aspicit ambiguum: genetrix eogitq; uolentem Innectitque graues sinus: tunc colla rigentia mollit: Submittitq; graues humeros & fortia laxat Brachia & impexos certo domat ordine crines. Ac sua dilecta cervice monilia transserit. Et picturato cohibet uelut gla limbo. Incessu m̄q; motumq; docet fandiq; pudorem. Titulos gloriam. Alia arte palladis quoniam tractabis arma & prælia: quorum pallas fuit inuentrix: & princeps: ut Cicero de natura deorum tradidit: Diodorus tamē nō pallada. sed martem fuisse scribit. Fusos luci cinctos. plenos & quasi alligatos. Operolo stamine filo tenui. Stamen autem (ut Varro scribit) a stando dicitur: q̄ eo star omne uelamentum in tela: quid autem sit Stamen & qd Sub tegmen ex eo Ouidius metamorpho. uer su percipi potest: Tela lugo iuncta est: Stamen secernit arundo. Inseritur medium radis sub tegmen acutus. Pelias hasta: hasta achillis. a plio thessalæ monte. ea erat ex fraxino: ut Strabo & Plinius docent: tanta autem fuit magnitudinis: ut cum patroclus arma sumperisset ab Achille hastam reliquerit: tanquam intractabilem. Virgo regalis: Deldamia regis filla.

Competit: nam antea crediderat fuisse puelam achillem. Stupro: stuprum proprie coltus est in virgine & uirga. Propararet: eam subagitate & uincere. Forma armamentum. lam designat. sic & Properti. Osculaq; admota sumere & arma manu. Coepisse priorem sc̄emina colutum petere. Sic gratum est pati: sic delectat coitus. Alto incipiente. alio uim afferente. Illa roget: tamē p̄cetur: ut secum coeat. Ad ueteres heroidas: ad lopem unam ex. xii. Asopi filiabus. ad Eutopem danaem. Semele: lo & alias heroias.

A precibus interpres: Tūdos fastus fastidia & lactantia. fastus enim quartæ declinationis supbiā significat: unde sit uerbum fastidio: Fasti uero sectindæ libri sunt festa continentis: q̄uis etiam quartæ declinationis reperiatur. Incepto p̄cidefisse præcar. Quod refugit. eum qui a precibus defisit. Nec spes est ueneris. Incundam esse plerunque cum puellis gratiam docet sub amicitia: non coit? nomine. Tetricæ puellæ graui. seueræ. Can didus in nauta: Ex epis docet amates pallorez decere. Aequoris undas: & fluctib; ma-

Stamen
subteg.
menAchillis
Hasta

luto m̄q; frīca

*uīs ubi
rūne illa
quānes sif
gas actilli*

Fastus

Colle sub idæo uincere digna uenus. Iam nurus ad priam diuersio uenerat orbe: Grataq; in iliacis incenibus uxor erat. Iurabant omnes in laeti uerba mariti: Nam dolor unius publica causa fuit. Turpe: nisi hoc matris p̄cibus tribuisset achil Veste uirum longa dissimulatus erat. Ies: Quid facis æcide? nō sūt tua munera lanæ. Ah titulos alia palladis arte petes? Quid tibi cū calathis? clipeo manu apta ferē Pēsa qd i dextra: q̄ cadet hector habes? do Reiice succinctos operoso stamine fusos. Quaslanda est ista pelias hasta manu: Forte erat in thalamo uirgo regalis eodem Hæc illum stupro cōperit esse uirum. Virib; illa qdē uicta est: ita credere oportet. Sed uoluit uincit uiribus illa tamen. Sæpe mane dixit: qum iam p̄pperaret achilles. Fortia iam posita sumperat arma colo. Vix ubi nūc illa est: quid blāda uoce moraris Auctorem stupri deidamia tui. Scilicet ut pudor est: quōdam coepisse priorē Sic alio gratum est incipiente pati. Ah nimia est pprie iuueni fiducia formæ. Expectet si quis dum prior illa roget. Vir prior accedat: uir uerba præcantia dicit: Excipiat blandas molliter illa preces. Ut potiare roga. tantum cupit illa rogati. Da causam uoti principiumq; tui. Iuppiter ad ueteres supplex heroidas ibat. Corripuit magnum nulla puella iouem. Si tamen a precibus tumidos accedere fastus. Senseris: incepto parce: referq; pedem: Q uod refugit multe cupiunt. odere qd i stat: Lenius in stando tedia tolle tui. Nec spes est ueneris semp̄ profitenda roganti. Intret amicitia nomine tectus amor. Hoc aditu uidi tetricæ data uerba puellæ. Qui fuerat cultor: factus amator erat Candidus in nauta turpis color æquoris unda

thiſ. A radis siderista solis seruore. Turpis & agricolæ. cādor quoq; minile docet agricolæ. Sub so-ue sub dio Hora. Manet sub ioue frigidio uenator. Coronæ palladiæ: coronæ oleagia: Est. n. olea at-abor sacræ palladii: q̄ uictores in olympico certamie coronabāt: unde Herodot⁹ in. viii. scribit: Arcades p̄fugas interrogati Xerxi. Quodnā p̄misit eēt p̄positū uictorib; i olympico certamie Relpōdile Olea ginā Coronā eēt q̄ donarēt. Erāt ēt oī i græcia q̄tuor ludorum genera p̄cæteris celebratissima: Fuere lus Quattu- di olympici q̄ celebrabant, y. quoq; anno magna hominū freq̄ntia i honorē iouis olympici: Idq; tps or ludorum olympiada appellaſt: uictores donabāt olea ḡna in ḡna corona: Erāt Pithil apollini sacrificiū q̄b; ui græcia & ector poma referebat: Isthmii ueto ludi erāt Pa eorum lemoni dicati: Victori corona ex apio dabaſt: præmia Nemeæ in memorā Archenori ſit instituti: olimpias uictores pinea corona ornati d. ſce debant: De hls Vitruvius lib. ix. ita ſcri. Nobilio⁹ athletas q̄ olympia. phithia. Isthmia uicissim græcoꝝ maiores ita magnos honores conſtituerūt: ut nō mō in cōuētu ſtates cum palma & corona ferāt latides: ſed ēt quiſ reuertant in ſuas ciuitates cū uictoria trūphates q̄drigis inuehāt: q̄e q̄ publica ppetua uita cōſtitutis uectigalibus ſruat: plura ēt legitio apud Statū thebaidos li. vi. ſcribit Lactatius eos q̄ olympia uicissim ſole astro: q̄ Pithia lauro: q̄ Isthmia pinut qui nemæ a apio coronari ſolitos: Turpis etiſ: nā currētes i olympico certamie ſole ſeruēti & puluere redēbanſ ſuſci. Pallidus in Iſtme: Oriō ſtūliſ ſuit Neptuni & Eurialeſ: ut uoluit Hesiodus: Ariſtonic⁹ patrē Eritrea appellaſt: Ould. uero i ſaſtis H̄ſtis: cuius Fabula in. v. elegatissime deſcribit: plura de eo ēt Higynius. Hic comes fuſt dīla & ab ea adeo dilectuſt ut nupſiſſe exiſtimareſ: chī ſuſt: & cenopionis ſiliā Metope comp̄ſſit p̄ quo facto ab cenopioē exæca tuſ ēhūc ēt ſcribit higynius in boetia pleiadibus uoluisse uim ſerre: & eas fugientes ſecutū ſuſſe annis. xii. Diodorus refert Orlonē q̄m magnitudineſ ſi corporis robore heroas excedente ueſtatorē ſuſſe: Sed q̄m in ſicilia multa ſecifſet laude dignatad Eubœā diuertit: & pp ſamā inter aſtra annumerat⁹ imortale nomē adeptus ēt: Sane Orlonis amicas duas ſuſſe legim⁹: Alterā Aurora: cuius meminit Homerus in odiſsea: Alterā Diana ut iā dixim⁹: nō aut lyrmē aut lyricē ut nō nulli putat: Ouidius. n. ſcipit amatoſes pallesceſt de bere Orlonis ex eplo: q̄ lynxes in ſequedo amors ardore ſedare ſtudebat: Horatius. nec curat Oriō leo nes: Aut ſimiles agitate lynxes: Est aut lynx ſoe. ḡne. aial pegrini acutissimi uifus uarietate maculaq; diſtincti: lōge diuersum a certariis cuius urinā cōgelari in ḡemas carbūculis ſimiles: & lyncuriſ apellari. Plinius ſcri. Lyncus aut rex ſcythæ mutat⁹ ſuit in hāc ſerā: ut in. v. met: docet Ouidius. Pallidus in lenta: Ex Mercurio & nymphæ daphnidē natū in ſicilia ſcribit Diodo. & a lauorū multitudinet ſuſt qua diuertebam nymphæ ita appellaſt: Educatus a nymphis boſi pmulta poſſedit armēta: a quo runi cura buculos ē dicit⁹. Qum ēt ingento acris ſtudiuſ: plurimū gubernādis bob⁹ ſpediret: Catm̄ bucolicis: qd poſſea aſſiculis in p̄cio habitu ſuit inuenit: In Diana ḡfatu uenatti opam dedit: eāq; phiſtula & cantu bucolico delectauit huius amore capta nymphæ illi p̄dixit: ſi cui alteri iungereſ: ſe illum uisu priuatur: poſtmoduſ quadā regis filia a ſe ebrio ſuprata: oculis (ut predictuſ fuerat) captus ē hūc ſcribit Theodoritus Naiađe nymphā amasse: & uxorē duxiſſe: tandem amore defuncti ſeſt: quem inter moriendū longo carmine irriter uenus. Lēta: dura & tarda ad amādū Daphnidē. Pileolum: puuz galere. Cōquerati in ambre ne amico qdē fidendiſ: ēēt cōfusus. Fasq; nephaliq; quia ſub amici noī lateq; tibi in ſiſtas ſtatuit. At nō Actorides: Per paucos amicis ſidoſ ſuſſe com̄memorati ſed nullos tales rep̄ti ampli⁹ poſſe oñdit: Actorides aſt patrōnymicū ē ab auo deductum. Actor. n. ſuit pf Mencetii patris patroclii: Patroclus aſt educat⁹ in Opunte cādē non uoluntariā pa- trauit: ipueſ enī coeſuſ Amphidamantis filium Clysonomu ſtatus interfecit. q̄ ob hāc tem patia exul p̄ficiam uenit. tibi pro affinitate. quæ intercedebat cum Peleo & Achille moratus. amicitiamq; Inter ſe ſervantes excellentem. ſimil ad bellum trojanum profecti ſunt. Lectum achillis. hippoda- niā brisei filiam. Ad p̄rithoum. in ſtūm amicitia inter theſeum & p̄rithoum. & q̄tum ſe mu- tuo dilexerint. docet Plutarch⁹ i theſeo. Phædra pudica ſuit. P̄ritho⁹ n̄ uolauit phædra uxori theſei.

orionis
Fabulaorionis
Amicæ

Lynx

Lineuritā
Daphnis
Darmis
bucolic
inuentūActor
Patroclus

hermioē Hermionē pylades: Hermione filia helenā & Menelai: qūs alii ex theseo natā uelintta Tyndato Ore
Pylades sti agamēnonis fillo & patrueli suo nupsit: cui pylades Strophū phoenicis fili: q̄ qui anteā: tū maxile
eo ipse quo post occisam matrē clytēnestrā in ilaniā uersus ē: comes fideliſſim⁹ & amic⁹ extitit. Ouid.
de pōto. Nō ita uixerunt strophio atq̄ agamēnone natl. Q̄ o pallada phoebus ut amauit pio & frater
no amore phoeb⁹ sororē Pallada: sic Hermione pylades. Sūt q̄ nō quo sed qua legā: ut sit qua rōne &
cā phoeb⁹ amauit pallada: sic Ouid. li. viii. met. Nō soror ut fratrē nec q̄ debebat amauit: & alibi. Nec
nisi qua fas ē germanæ frater amef. **Gemin⁹**
castor: castor gemellus. Vergi. Geminos huic
ubera circū ludere pēdētes pueros: Sūt autē;
Gemini Gemini sūt gemelli: q̄ uno die eodē utero edi
ti sunt ē plures duobus sint: unde apd Liutis
Horatios Tergeminos sūsse legimus: & apud
Strabonē & gyprias mulieres interdū Quater
geminis pepisse: & quādā Septēgeminos. Ca
stor iū & pollux lō Gemini appellant: q̄ eo
dē pūtū sunt editi: de hīs multa higynius. Tyn
dari: o helena tyndari filia: Læda. n. Tyndari
uxor genuit castorē & pollucē. Helenāq̄ & cly
tēnestrā: poetæ tñ fabulan̄t iouē in cygnū mu
tati cōcubuisse cū læda: q̄ duo oua peperit: ex
q̄bus natī sunt Pollux Helena: castor & clytem
nestra. Hora. Nec gemino bellū trolans ordi
tur ab ouo: Higynius tam ē scri. Nemesis cu;
Ioue uerso in cygnū cōpressā sūisse: q̄ actis mē
fib⁹ ouū p̄creault: q̄ Mercuri⁹ auferēs: detulit
spartā & lāde sedētē piecit in gremiu; ex quo
nata ē Helena cāteris specie pīstās: quā læda su
amfiliā noīauit: Alli aut̄ cū læda Iouē cōcubu
sse in Olorē cōuerso: de quo in medio relinq
mus: hæc higynius. De hīs Aulonit tale extat
epigramma: Ilos tergemino nasci quos cernis
ab ouo Patribus ambiguis & matribus affue
ratōs. Hos genuit nemesis: sed læda puerpera
souit. Tyndareus p̄ bīs & iuppiter: hic putat
hic scit. Myrica: Myrica (ut Seruius docet)
est gen⁹ ul̄rguli humili⁹: qđ & Genestā appel
lam⁹. Verg. hūilesq̄ Myrica: Myricē Plinius
scribit ab aliis Tamaricē appellari: & i Italia na
sci. Laturas poma. qđ ē impossibile. Nil nisi tur
pe iuuat. Hoies ut uoluptati indulgeāt nullā;
hīt amic⁹ & honestatis rationē. Hæc quoq̄
ab alterius eo (magis gaudem⁹) quo maiore all
os dolore afficimus. Mille modis: mille rōni
bus. Nec eadē sic. Verg. Nec terra sette oēs oīa pīt. Proteus Leuis: Prote⁹ filius sūt oceāi & tethyo
Palenē orbē Macedōiæ patriā hūit: Verg. Hic nūc emathia portus patriāq̄ renūit Palenē. Lycophrō
tñ scribit pallēnē sūisse ciuitatē thraciæ nō macedoniæ: quā habiteauit Proteus aīq̄ i aegyptū trāsiret: ē
aut pallene appellata a pallene filia. Sithōis, ut docet Eustachius: Carparū insulā inter aegyptū & rho
dum posītā tenuit. Fingit a poetis Neptunū armēta pascere. de proteo ita scribit Diodo. Quā aegypt⁹
rege cāteret: ex dignorib⁹ qđā in regē assump⁹ ē illaci bellī ipse: quē aegyptii Cetē grāci pītēt appelle
lat: Hīc artū pītū & in uarias se formas solitū uertere tradiderūt: ut nūc alal. qñq̄ arbor, aut ignis, aut
quid aliud uidere: Cōsuetudo aut regibus tradita: gracis cām hmōl trāsmutatiōls singēdi pībuit: Nā
aegyptiis regibus mos erat, aut leonis, aut tauri, aut draconis priorē pītēt capite ferre iſignia pīcipiat⁹.
Qñq̄ uero arborē Ignē: & redolētia supra caput unguēta: Hæc tū ad decorē tū ad ornatiū spectabante
tū stupore ac sup̄stitionē quādā asplciētib⁹ iniciebāt hīvius regis meminit ēt Herodo. at poetæ singū
eti uate sūisse nec nīsi coactū futura pīdicere solitū: capte⁹. n. in uaria mōstra se cōuertēt hoies eludebat
In ultimo Geor. ostēdit Marohincora. i Sermo, fallacē debitorē pītēt appellat, hīc iaculo: fuscinae
Modus un⁹. un⁹ ordo. Ad cīstos annostad unāquāq̄ etatē. Doct⁹. callidus. tudi puella idocēt. Dis
fidet sibi. nullā in se spēm hēbit posse tuas iſidias effugere. Honestō: ul̄to bonos mores pīſerēti. Inde
ex eo q̄ doct⁹ appears rūdi⁹. Vills: uel i pīa uilis q̄ relictō maioris dignitatis amatore: ad ifseriorē eāt: uel
ad uilis amplexus ad uilē amātis amorē. Pars su. restat. puellā. n. diuti⁹ cōſeruādā docebit. Exhaustas
unitas: docuit. n. quo pacto aīca iſueniēda & exorāda sit. Hīc. i.e. no. nauta exēplo gescedēt. ēt dicit.

BARTHOLOMAEI MERVLAE Enareatōes in secundū tūlomē Outdī de arte amandi.
Icite io pāan. Ex tribus partibus quas proposuerat: Ouidius: Duas absoluīt. Terra su
pērest quam nūc exequitur. Docet enīt in hoc secundū lib. quē admodū ab arm
tore conseruandus diu sit amic⁹ amor: quam affiduo labore sibi morigeram reddidit
Dicte io pāan Triumphandum esse dicit de amica subiecta: & apollinem inuocandū
ut in triumphis fieri solebat: Ouidius in me. Lātos morire triumphos. Et pāana u
ca nitidaq̄ incingere lauro: & in tristibus: Tē
pora phoebea lauro cingentur: iōque Miles te
magna uoce triūphē canet: Strabo in. xviii.
scribit pythonē sagittis ab Apolline debellato
parnasios inter adhortandum io pāan clam
tass: siinde consuetudinem traditam: ut qui cō
sequitū sunt aciem: sic pāanis celebrationēz
clamitent. Pāan autem non modo Apollinē Pāan
significat: sed ipsius & cāterorum deorum lau
dem: Vergilius Lātumque choro pāana ca
nentes: & Statius. Herculeum pāana canentes
lo uero uox est clamantis: Vergilius. lo matres
audite ubiq̄ latīa. In meos casest: in mea re
tia. Prēda petita: puella quāsita. Viridi pal
ma: quāntam docui amantem uictoriā con
sequi de amica: Palma autem ideo dattit uicto
ribus: q̄ ea arbor semper uires: uel (ut Gellius
scribit) q̄ nullo pondere degrauari potest: qn
surgar: & se eleuētē frigī enim uel extollit q̄
quld super imponit. Praefor a cītē pīpō
nor Hesiodo ab ascra boetiae uico appellato.
Mæonioque seni: Homero a Mæone patre eo
demque patruo: ut Plutarchus scribit: uel (ut
maluit Aristoteles in libro de poetica) a Mæ
one lydorum rege: qui eum pro filio educauit &
Melisigenem prius dictum scribit a meleto flu
uiōtūxta quem eum mater peperit: postea fa
etus cācus Homeri nomen accepit. Cumāi
namque & Iones oculis raptos Homeros di
cunt: Multæ eiuitates eius ortum sibi uendū
*A scra
Mæoni
us poēta
Melisige
nes
Hōetus*

**P. OVIDII NASONIS DE ARTE
AMANDI LIBER SECUNDVS.**

Dicte io pāā & io bī dicte pāā.
Decidit i casses p̄da petita meos
Latāmās donet uiridī mea car
mina palma.
Præferor a scrāo: māōioq̄ seni
Talis ab armiferis priameius hospes amyklis
Candida quā rapta coniuge uela dabat.
Talis erat: qui te curru uictore ferebat
Vecta peregrinis hippodamia rotis:
Quid p̄peras iuueniss: mediis tua pīn⁹ iundis
Nauigat: & longe quem peto portus abest.
Non satis iuuenisse tibi est me uate puellam.
Arte mea capta est: arte tenenda mea est:
Nec minore est uirtus: q̄ quā rete parta tueri.
Casus īest illic. hic erit artis opus.
Nūc mihi si quādo: puer & cytherea fauete.
Nunc erato: nam tu nomen amoris habes.

*eāt: ut docet Gellius eo difficho: Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri. Smirna. R hodos.
Colophon. Salamin. Ius Argos. Athenæ. Talis ab armiferis: Ex similitudinum aggeratione amā
tis laetiam exprimit: Ab amyklis armiferis. a bellicosis amyklis. Amyklæ autem fuit ciuitas laconiaæ
patria Helene. Priameius hospes. Paris quem Menelaus suscepit hospitio: Is enim cum ænea cum
aliquot nauibus in laconiam Spartam ad Menelaum nauigauit: ab eoque susceptus hospitio: com
mendatur uxori helenæ: qum ipse eo tempore in cretam nauigaret ad diuidendas Atrei opes: Hele
na absente marito: capta paridis pulcritudine: cum eo ad Troiam nauigauit: Herodotus tamen scri
bit eam in Aegyptum tempestate delatam peruenisse: Proteumq̄ regem eam marito menelao reddi
dīſe. Talis erat qui te curru: cenomaus Rex Pīsa & Elidis in peloponneso filius Martis & Aeginæ
qum accepisset ex oraculo se moriturum: qum primum filia nup̄fisset eam in perpetua uirginitate al
hippoda seruandam curauit. Itaque quicunque filiam peteret cum ea cursu certabat: Habebat enim duos ue
locissimos equos pīllam: & Harpinam: equorum cursum iſtituita Pīsa ad Aram Neptunnū: quā est Pelopis
apud Isthmum corinthi: Cursus erat eiusmodi: cenomaus Arietem loui sacrificabat. Qui uirginem
postulabat quatuor equorum ferebatur currū: cenomaus lacris peractis: cursu sequebatur præceden
tem auriga Myrtillo: aſſecutum hasta quam gestabat manu interficiebat. Primus Marmacas perīt:
multiq̄ etiam post illum. Tandem pelops T antali filius: pelonneso ueniens eōrupto Myrtilo u
etot euāit: Oenomaus existimans aduenisse responſi tempus sibi mottem conscient: Pelops sumpta
uxore hippodamia pīllā regnū tenuit: auctor Dio do. Peregriñis rotis. curru peregrini pelopīs: e phry
gia enim in peloponnesum uenerat. Tua pinus. tua nauis ex pīnu arbore. i. tuus amoris cursus: est
enia nauigātibus sumpta trāslatio. Et longe: nam plura adhuc instant dicēda. Nec minor est uirtus.
Sīa loco cōgruens. Puer & cytherea. cupidinē & uenerē inuocat. Si qđ ego ſauifīs. i. Erato: erato una est
ex nouem musis: dicta ab eros eratos. q̄' docti hoies ab omnibus amenſtut Dio
do. aſſertit. Re manere. Durare. Puer pīagus. qā amicæ ſapientiō ab amātē ad alīū deficiūtqđ pīpet
tūs qđī ea elegia q̄ ſic incipit. Iste qđ ego ſaſe fuit: ſed fors & in hora. Hoc i pīo electo charlor aker. etia*

Dædali
Fabula

Et habet geminas quibus euolat alas: quare cupidini alæ attributæ sint ita etiam docet Propertiū. Scilicet alterna quoniam iactamur in unda Nostra: non ullis permanet aura locis. Hospitis effugio: Exemplis docet: cupidinem idest femineum amorem non posse teneri: quin quo uelit euolat. Eius uigil: hospitis: Dedalus genere atheniensis: natus ex mitono Eupalmi præclarus architectus fuit: hic leviterfecto Talo sororis filio per inuidiam. qd Serram: rotam i guli: & tornum repperisset: ab Ariopagitis damnatus in Crætam profugit: quem cum quodam quoniam Crætam prosequitur: qui uolat uolat. Minos compertisset bouem ligneam Pasiphae fabri: calce: in labyrintho eum cum filio Icaro inclidi iussit: aut (ut refert Diodorus) Pasiphae eum abscondidit. Ille uero desperato nauis transiit: qd minos loca omnia præcluserat: & pecunias promiserat. si quis Dædalum inuenisset: alas cæra compactas sibi & filio applicuit: uero lauitq in siciliam: Icarus quoniam altius eualebat in mare decidit: quod ab eo Icarum cognominatum uoluit Ouidius: Fabulam plenius refert Diodorus: & Ouidius in metamor. Præcluserat omnia: terras & maria clauerat. Crimine matris: Pasiphaes infando concubitu. Ut clausit: posteaq labyrinthum edificavit.

Sit modus exilio. Verba sunt Dædali præcantis Minoa. Terra paterna: urbs atheniensis. Senis, patris dædali. Pueru filio Icaro: Et poscidet æquora minos: Cretenses namq ut Strabo docet) navigandi olim principatu: tenuerunt: unde proterbium erat. Si quis quæ nouit se ignorare dissimileti: cretes nescit pelagus. Per styga detur iter: Inuitum se dicit a remittente. Stygiæ undas: ne iouem offendam. Iura nouanda, naturæ iura. Dædalus dicitur innouare: qui aerem uolucribus concessum tentat relata terra. Ingenium mala: sepe monent. Pericula reddunt hominem in getiosum. Aetas uias. Horatius. Expertus vacuum Dædalus aera pennis non homini dat. Remigium uolucrum. Remigius: est ipse ordo tremorum: Vnde etiam per metaphoram de aubus dicimus. Vergilius. Remigio alarum. Virgo tegeæ: Calisto arcadica: ab urbe Tegea: a qua Vergilius etiam Pana Tegeum appellauit: Calisto autem Lycaonis Archadiæ regis filia a loue compressa: mutata fuit a Iunone in urlam: quam luppiter cum filio iter sidera collocauit: eamq arcton quod latine ursam significat: filium Arctophila nominauit: Fabulam narrat Ouidius & Plenus Higynius: Hæc non unquam helice appellatur: ut nonnulli uolunt ab archadiæ oppido: Higynius scribit. Helicem: & Cynosuram nymphas fuisse louis nutrices: & pro beneficio in mundo collocatas: & utrasque arctos appellatas: quas nostri Septentriones dixerunt cuius nominis significationem docet Gellius: Helicem autem græci: Cynosuram uero phonices aspicientes continue navigant. Ouidius. Esse duas arctos quarum Cynosura uocatur. Sidoniis: Helicem graia carina notat. Comesq bootes. Arcton Plaustrum non ianuarii qui sidera peruidetur: nam ex septem stellis: duas quæ partes uidentur: pro bobus habuerunt. Reliq uero quinq figura: plaustrum

Nauig. di Princi patus

Calisto in Uta;

Arcton

Helice

Septen triones Helicis & Cynosu ra obser uatio

Plaustrum

Magna paro: qd possit a: nor remanere partes. Dicere tam uasto peruagus orbe' puer: Et leuis ē: & hæc geminas: quibus euolat alas. Difficile est illis imposuisse modum. Hospitis effugio præcluserat omnia minos. Audacem pennis reperit ille uiam: Dædalus ut clausit conceptum criminis matris Semibouemq uirum: semiuirumq bouem. Sit modus exilio dixit iustissime minos. Accipiat cineres terra paterna meos: Et quoniam iu patria fatis agitatus iniquis Viuere nō potui: da mihi posse mori: Da redditum pueru. senis est si gratia uilis. Si non uis pueru parcere. parce leni: Dixerat hæc: sed & hæc: & multo plura licet. Dicere: & egressus nō dabat ille uiro: bat Q uod simul ac sensit. nūc nūc o dædale dixit Materiam quæ sis ingeniosus: habes: Possidet & terras: & possidet æquora minos: Nec tellus nostræ: nec patet uanda fugæ. Restat iter cœli: cœlo tentabimus ire. Da ueniam cœpto iuppiter alme meo: Non ego sidereas affecto tangere sedes. Q uia fugiam dominum nulla nisi ista uia ē. Per styga det' iter: stygiæ træsibimus undas: Sunt mihi naturæ iura nouanda meæ. Ingeniū mala sepe mouet. qd crederet unquam Aereas hominem carpere posse uias: Remigium uolucrum disponit in ordine penast. Et leue per lini uincula necrit opus: Imaq pars cæris astringitur igne solutis. Finitusq nouæ iam labor artis erat. Tractabat cæramq puer pennasq renidens. Nescius hæc humeris arma parata suis: Cui pater his inquit patria ē adeunda carinis. Hac nobis minos effugiendus ope: Aera non potuit minos: alia omnia clausit. Q uia licet inuentis aera tumpe meis. Sed tibi non uirgo tegeæ: comesq bootes. Ensifer orion aspiciendus erit.

singularunt, proximâ illi stellam Bootem dixerunt a bobus: quos uidens agit: re: hūc & Arctophylax idest ursæ custodem appellari diximus: Ensifer orion: Orionis sydus obseruari a nauis docet etiam: Bootes Vergilius: quum ait. Armatumque auro' circunspicit oriona: ensifer autem appellatur, quoniam Arcto tres stellæ sunt. quibus gladius in eius dextra deformatur: ut Hyginus docet me pennis sectare: ne phylax aspicias ulla sydera: sed me tantum uolatu subsequere. Inter utrumque uola: medium tene. Mō orionis teminor collis: collem creta describit. Vnde Dædalus cum filio euolauit. Iam famos a leua: Sa fidus mos (ut Apuleius scribit) modica insula est: Samos in mari i cario ex aduersum Miletos ad occidē insit. tem eius sita: in ea fanum fuit Iunonis antiquus famigeratum: cuius deæ donarium in lancibus: speculis: poculis plurimo auro & argento erat: per quam opulentum: erant quoque multæ artis effigies. & ante aram Batyli statua a polycrate tyranno dicata: plura legit apud Apuleium in secundo floridorum thubus insulæ meminit etiam: Ouidius in metamorphoseos dicens. Et iam iunonia leua Parate famos fuerat: Naxos: naxos una est ex cy Naxos cladiis: de qua Vergilius: Bacchatamque iugis. Naxon. Et paros: paros quoq inter cy Paros clades ponitur: marmore nobilis: Primo plantea postea minoidea uocata. Et clario delos delos cycladum est longe clarissima: natali: & tempio appollinis: & mercatu celebrata. Clario deo: deo apollini dicto (ut arbitratur Seruius) uel a clario opido in confinto colophoniorum: uel a claro cycladum una ubi colebatur. Sed in primo tristium de hoc plura diximus. Dextra lebynthos erat. Lebynthos quoque una est ex cycladibus. Umbrosa calydne. Calydne insula a Strabone ponitur inter Sporades: quanuus scribat plarosque astarte duas esse calydnas. Leram: scilicet atque calymnam: in ea idem scribit mel nasci: quod reliquum antecellit: Ouidius in metamorpho Astyphæcos, secundaque melle calymnos: Cineta læque piscolisis astyphalæa: Astyphalæa insula est Sporadum una: unam habens ciuitatem hæc ad cnidiam oram proteditur longa sublimis. angusta circumdat ad quadragena & centena complectens stadias: cui & statio nauium adest: auctor Strabo. Vadis piscolisis pisibus plenis: sic alibi Ouidius citidon illi nicanum piscolis appellauit. Deseruitque patrem, utiam: quā Icarium tenebat pater reliquit. Deo propiore: sole mate uicino. Non iam pater: quia erat sine filio, magica

Aequora nomen habent: ab Icaro enim ita trium Mare appellatum fuit: quanvis Plynii ab Icaro insula nomen datum uelit. Deum uolucrum: cupidinem alatum. Fallitur æmonias: magicanam uanitatem in perfide a zoroastre ortam scribit Plynii: Tum deinde træfse ad thessalas urbes iquarum cognomen diu optinuit in nostro orbe alienæ gentis. Vnde Menander quoque thessalam cognominavit fabulam complexam ambages foeminarum lunam detrahentium. Docet etiam Apuleius Aemonia in metamor. Eam attem in Thessalia prætentem fuisse. Ad æmonias artes ad artes magicas. Quæ amori nihil cōseruit. Aemonia

d

Hippomanes

enim Thessalia cognominata est ab Aemone Deucalionis filio. A teneri fronte reuelli equi: catulus intelligit: quae nascitur in fronte pulli: de qua Plynus haec: Et sane equis in aucta amoris ueneficium Hippomanes appellatus; in fronte caricae magnitudine colore nigro: quod statim edito partu deuorat facta: aut parrum ad ubera non admittit: si quis præceptum habeat: olsatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in sexto ita scribit. Qum equa pepli: tunc secundas detuorat: atque et quod pulli nascientis fronti adhæret hippomanes dictum: magnitudine minus carica parua: specie latiusculum:

Mars

orbiculatum nigrum: hoc si quis precepto odot moueat: equa excitatur surtq agito eo odore: quapropter id a ueneficiis perit: & pri pitur mulierculis. Medeides herbae. uerestæ herbae: q' uterbas Medea: has est hecateides ab hecate appellauit Ouidius in met. Ut uiat amor ut diutius duret. Marsa uenena: herbarum succos dicit: aut carnia q'bus Marsi utebantur: Ouidius de medicamine facie: si mo liber est Ouidius: Nec mediae marsi vindantur cantibus: angues: aut certe serpentes dicit a mar sis domitos quortum membrana in ueneficiis miscebatur: Ouidius in met. Nec defuit illi Squamæ cyniphei tenuis membrana chelydri: mar si autem populi fuere in Italia albae fitioni. ppe Fuctnum lacum ut docet Strabo: dicti a Cirtes filio Marso: ut Plynus scribit: uela Marisa phrygio: ut Silius uoluit. Huius erant terroristi serpentiibus: actu ipso leuat pessimos sustinet medico. Gelius etiam scribit Marso: g' eti' datum e' ut serpenti' ululato' domitores sint & incantati' herbarum succis faciat miracula medelag' d' maris Sili' v. viii. Ita scri. at marisa pubes & bellaf' m'au' & chelydris c'ataf' sopore. Vipresiq' herbis hebetare: & carmine detinere. Aet' pl' angiti' thala grama prim' m'ostruisse seruit tactu' domare uenena. Et lunam excusisse dolo: stridoribus amnem. Frenantem ac Siluis monte' un disce uocatis. Sed populis nomen posuit metuentior hospes. Qum fugeret phrygios arans & quora Marsia etenos Mygdoniam phoebi superatus pectine loton. Cum' magicis sonis: cum' carminibus magicis. Phasias & sonidem exemplis ait non posse magicis carminib' amore c'ociliari: Phasias autem Medea appellat a phasi colchog' fluui. Luca. Colchog' qui rura secat diuissima Phasias. Aesonide lafonis Aesonis filium. Is enim Medea opa æta regis filia rapto auro uellere: & ea in uxore: ducta in thessaliam rediit. Mox cum ea ad creon' corinthiog' reg' diuertit: cuius filiam creusat: quā Dido. Glauce appellat: duxit uxore repudiata medea: ut in. v. Dido. elegantissime docet. Circe tenuisset ulysses: sol (ut Dido. refert) duos procreauit pueros Aet' & Persim: & perse nata est Hecate: q' pria aconiti inuenit: p'fem' ueneno sustulit: nupsi' primi' æta patruo: genui'q' liberos tres. Circem: Medeam & ægialeu'z. Deinde larmataq' reg' quem ueneno abs'upsi' & q'um subditos uexare: expulsa in Italiam uenit: inq' eo promontorio: q' d' ab ea circum d'ct' est: refedit. Poeta' tñ dicunt Circe ex sole & persa ocean' filia ortam: q' (ut Ouidius scribit in meta.) qum ad se uenisset Ulysses solus a Mercurio doctus: uenit. In obsecno carmine legimus Circe ab Ulysse abstiuuisse ob mentula crassitudinem: qua delectabat: si eam postea uxorem duxit: & in eius gfa: socios o'is reformauit: & annuo spatio cu ea motatus discessit: nō sine magno circos dolore. Carmine: Incantatione. Verg. Carminibus circe socios mutauit Ulysses. Phyltra palliantia: q' reddunt hoies pallidos: Phyltra. n. Pocula & uenena sunt q' atnre' ingerunt. Apule. In magia. Phyltra oia undiq' erunt: & luuena. Hic thessala uendit. Phyltra q' bus ualeat mentem uexare mariti. Quod tibi' ut amaris: Sit licet antiquo. Nireus: Nireus caropei filius & Aglees ex Sime insula tribus nauibus ad bellum troianum pfectus oium pulcherum' fuisse scribit ab Homero in. li. illiados: p'ter Achille' de eo Dido. quoq' ita scribit. In Sime postmodu' regnauit addita c'ntia' parte Nereus charopi atq' A gla' filius speciosus adm' d'ct': qui cu' Agam'one ad troiam proiectus est. Propertius. Nirea non facies: q'uis sit candida ceperit: & Horati. Qualis aut nireus fu'it aut aquosa captus ab Ida. Antiquo Homero: ueret' innam (ut ex Plutarcho dicit: q'dam eum dicte' fuisse bellum troianum tpe: ei usdemq' spectatorem: ut nō immerito ab eo amari potuerit Nireus: Gellius tñ scribit Homerum uixisse annis plus. c. atq'. lx. post bellum troianum. Hylas tener. Q' u' Hercules p' Dryopas iter faceret: a Thiodam'ate: quē arant' inuenierat: cib' petuit. Sed ille hoc negaret. Hercules bouez ab aratro deductum mactauit: inter eos pugna orra: Thiodamas perit. Tum hylam elius siliam. Hercules abduxit: qui & a patre Thiodam'ateus dicit a Propertio. Sed q'um argonautæ in blithyn'la uenit.

Phasias
Phasis

Hecate
Circe

Phyltra
Nireus

Hyllas

Non potuit minos homini' c'opescere penas: Ipse deum uolucrem detinuisse paro. Fal'litur aemonias si quis decurrat ad artes: Datq' quod a teneri fronte reuelli equi: Non facient ut uiuat amor medeides herbae: Mistaq' cum magicis marsa uenena sonis. Phasias & sonidem: circe tenuisset ulysses: Si modo seruari carmine possit amor: Nec data profuerint pallentia philtrea puellis. Philtra nocet animis: uimq' furoris habent. Sit p'cul o'nephas: ut ameris: amabilis esto: Q' uod tibi non facies solaue forma dabit. Sit licet antiquo nireus adamatus homero. Naiadumq' tener crimin'e raptus hylas: Ut dominam teneas: nec te mirere relictum: Ingenii dotes corporis adde bonis.

sent: hylas ab hercule aquatum missus a nymphis ob eius pulchritudinem raptus dicit. Iuuinalis. Et multum q'stus hylas urnaque secutus. Flaccus tñ in argonautis scribit hylam dum c. ruu' a iuncte' immixtum insequitur ad fontem peruenisse: in quo dum se abluit: a nymph' Dryope raptus fuit. Crimine naiadum: nympharum amore uel certe infidlis nympharum a quibus captus est. Corpus arent: quasi sulcos ducant in corpore. Per artes ingenuas: per artes liberales: sunt autem ingenuæ: artes discipline: quae ingenuis hominibus ingenuæque educatis digna sunt: si enim & in oratore ingenuæ

Cicero eas appellat: Haec quoque liberales artes: libe cuncturquia homine libero dignæ sunt: ad rau' caet: Seneca. Duas linguis: græcam & latinam; Iypho quod etiam Fabius præcipit. Torfit amor' c'ru ciavit. Aequoreas deas: calypso: ut Hesiodus scribit: Nympha fuit ocean' & thethios filia. Homerius tamen eam Atlantis filiam fuisse scribit: Sic etiam ex nostris T'bullus.

Non amor & foecunda atlantidos ora cal ipsus: & in obsecno carmine. Hic legimus c'cen: Atlantia demque calypso. Ea habitauit in mari aphrico, luxa ionium uersus frites calipson insulam quam Homerius ogigiam appellat: ad quam naufragus Ulysses sociis tempe calipso state amissis: relicta circe peruenit: eamque insula illius amore captam: sibi ita arte conciliavit: ut immortalitatem polliceretur: si uellet secuz permanere. Sed post septimum annum discessit: fitionis imperio non sine multis lachrimis ipsus nimphæ: dicente Properio. at non sic ista ci digressa mota calypso desertis olim fleuerat aequoribus. Multos illa dies incomptis mocta capillis: Sederat in iusto multa locuta sa lo. Duchs odrisi: Rhesi regis Thraciae. odrisium autem eum appella' ab: Odrisatum g'z Odrysante: quam in thracia fuisse Plinius docet. Mar Gens tialis. Quatenus odrisios iam nox romana triumphos: Rhesus autem rex thraciae. Fronsi filius fuit: qui cum candidissimis & perni' Rhesus ciosissimis equis & currut: auro argentoque ornatis: triunphi in auxilium troianorum uenerat: c'iae sed noctu' a Diomede: & Vlisse intersectus est: & equi abducti furent: ut Homerius in decimo iliados ostendit. Vergilius. Nec procul hinc thesi n'uecis tentoria uelis agnoscit lachri mans. Primo quæ prodita somno Tide' multa uastabat cede cruentus Ardentisque auertit equos in castra: priusquam pabula gustassent troia xantumque bibissent. Simois. Simois Simois fluius est luxa troiam ex ida decurrent. Facit gentilium simoentis. Vergilius Xanthus Dolon simoentaque testor. Cede dolonis. Dolon (ut in decimo iliados scribit Homerius) Eu medis filius: a Troianis missus speculator ad græcorum castra pactus pro remuneratione Achilli' equos in diomedem & Ulysses incidit: qui speculatum quoque ferant ad troianos. illi promissa ei impunitate: Troianorum consilia ab eo didicere. Inter e'nter factores de aduentu thesi: dolonem interficiunt thracum castra aggrediuntur: equi inde inde abducti sunt. Aemonios equos: equos achili' ex phia urbe thessalæ. Ouidius in secund' do tristium. Non foret Eumenides orbis fi

DE ARTE AMANDI

ne occurruſuſ alicuius ipſeſiſ ſuſi erga amicā. Epulis pfuncti:q; genata: Si rota: fi' curruſ, Graue tps: grauiſ coeli tēperies: deſignat autē frigus. Sitiēs ue canicula. Icarus (ut Higini⁹ tradit⁹) canem hūt noie Mærā: q; poſt calū erigones eius filiæ a iōue iter sydera collocaſ: ſua appellatiōe & ſpecie canis ſue canicula ē appellatus: a græcis Procyon df: q; aī maicrē canē orlaſ: appetet aīt cālularūt doceſ Columella. vii. calēdas augu. idē ſcri. idib⁹ Iullis pcyon: exotiti mane: & tēpeſtatem ſignificare Out. i. v. faſt. canē orli ſcri. nocte q; pcedit diem. xii. caledag̃ iunlag̃: orliēs aīt cū leone: & ſtu omnia urit Huius ſideris effect⁹ ampliſtmi i terra ſentit nārūt pli. docet: ſeruēt maria: fluctuat i cellis I nunc & dubita ferocie que ſinſa tulit.

Mæra	ans huc calamæ caputatus. a græcis et tocyo cet Columella. vii. calèdæ aug. id est scri. diem
Caniculæ	Oul. i. v. fast. canæ oriri scri. nocte q̄ pcedit idem
græce	'Huius fidelis effect⁹ amplissimi i. terra sentiunt⁹
Procyon	naut pli. docet feruēt maria : fluctuat i. cellis

Canicule ratisi: Et cais icaritu dicitur: quo lidere moto to-
ta sitit tellus: p̄cipitq; seges: scri. et Pli. i. xyliii. p
effectus cyona apud rōaos nom̄ n̄ h̄fe: nisi cāculā: h̄ ē

Apollo aitius paut artibet aliquid iudeo inigit: quinque Ma
ser uicit crob. scri. sol pascit oia q terra pgenerat: Vn
tq unius generis: sed oiu; decog pastor canif:

phætæ. *Tunc: Simicis aliquo cociliante. Sed tñ & ier
uo Seruis alicæ aliqud èr dñdū cē dicit. Portuge*

ue this grauis coeli tepeticis designat autem frigus. Sitius ue canicula. Icarus (ut Higinus tradidit) canem habuit nois Mercurius; quod calor et rigores eius filiaz a ino*ue* iter syderis collocatur sua appellatione & specie canis siue canicula est appellatus: a gravis Procyon dicitur: quod an*te* canem oris: appetet autem canticula: ut dicit Columella. vii. calendas aug*usti*. id est scribi. id est lullus pcyon: exortus mane: & tepescatur significare Oul. i. v. fasti. canem oris scribi nocte quod pcedit diem. xii. caledas iuniorum: omnes atque culone: esti omnia urit

Huius sideris effectus amplissimi in terra sentiuntur
naturam pli. docet: seruam maria: fluctuantur in cellis
uina. Mouent stagnac*es* in rabi*e* ag*it*: Oui. i
fastis: Est cais i cari*u* dicunt: quo sidere moro to-
ta sit tellus: prip*er* quod seges: scri. et Pli. i. xliii. p
cyona apud roaos nomi*n* h*ab*e*n*: nisi canticula: h*ab*e*n*
miore canem uelim*z* intelligi. Mollibus his castris
in quibus mollis appetit*ur* voluptas. Cynthius
admeti. Apollinis ex*empl*o amator*em* quoquod di-
cit debere oia preferte: ut amica poti*af*. Apollo
ut Seruus scribit: ob occulos cyclopas spolia-
tos diuinitate Admeti regis thessaliae noue*z*
annis paut arm*ata*: quod ideo singul*is*: quod ut Ma-
crob. scri. fol parat oia quod terra pregenerat: Ver
ni*u*ni*u*ni*u* generis: fed oiu*z*; pecos pastor canis;
pastor autem apollo amauit ifsen Macarei filiam.
Ouidius in met. Ut pastor machareta lusserit
issen: amauit quoquod cenonem nympham di-
cente ipsa apud Ouidium. Ipse rector op*er*s uac-
cas paucissime Pheteas. Fertur: et n*on* sauci*z* igne
fuit: amauit et*z* ut alii aol*u*, Alcesti Peliz si-
li*u*: & uxore Admeti regis i qua rem hic Ouid.
significare uide*z*. Pheteas, thessalias, Pheteas
enim oppidum est thessaliae pelasgo*z* caporu*m*
terminus: ut Strabo docet. Exue fastus: po-
ne superbia*z*. Tecto delabere aperto: inue-
nias uiam pre tegulas. Alta fene*stra*: pre fene-
stra est igredere. Ut cam tibi se sciet ee percliti:
qui acceperit te elus ca*u* p*ec*ul*u* adisse. Saep*er*
tua poteras Leandru*m* sapientiero adisse mortis
periculi constat: quo se fidu*m* amica ostenderet:
qu*o* ea potuisse care*re*: nota est fabula. Deme-
ritu*m* fuscio aliquo c*oc*cilia*z*. Sed tu & ser-
uo Seruus al*ca* aliqd est d*ad*u*m* ee dicit. Porridge
& acilla*z* ordo e*st*. Porridge & ma*is*. an*q* gallica lu-
sa maritali ueste luce pepedit poenas. Porti-
ge*z* Et ma*is*. an*q* d*oo*a est aliqd acilla*z*. Alter n*o* sc*er*
det*ur* manu*m* dicimur porrige*re*. Quae galica: quod
acilla ex gente galliae*z*. Lula maritali ueste dece-
pta ueste maritali credes*z*. n*o* acilla adulter*u* intro-
ducere nocte ad d*iam* i*sc*ies marit*u* alia ueste
idut*u*: ut fid*u* uxoris exp*ire*retur: f*cep*it*ur* quod est
cephal*u* fecisse scri*re*. Ser. hitu*m*. n*o* mercatoris ac-
cep*it*. Oui. est i met. autor*u* eius figur*u* imut*u*
se scri*re*. Luce pep*er*. p*ea*s: quod maritus deph*er*
disset ea ee uxoris len*u*: m*ae* illa pulsauit. Sunt
quod ita legatis*z*: Porridge & an*q* penas luce pep*er*em.
ut sit ordo: porridge & an*q* ea luce: quod manus gal-
lica lusa maritali ueste pepedit poena*z*. Dona
et ancilla*z* al*ia* quo misere nonis lullis que*m* diem
r*o*az acilla*z* magifice ornata*z* circu*u* s*ed* i*oc*ado
quod occurrit*ib* s*co*matib*z* ag*u* seru*u*. n*o* latios
siue ut occasion*u* bell*u* queret*u*: siue ut sic plane
uell*u* rufus sanguine*z* ro*m*. suo adm*is* scri*re* a r*o*ais
virgines mulier*z* pet*er*: dubit*u* t*ib* *to*. quod ag*ad*u*m*
et n*o* horridu*m* bell*u* im*ie* f*u* nec i*u* i*sc*up*er* bello galli*z*. afflictas i*sc*it*er* t*ec*to*z* ne i*ad*ini d*ai* r*o*ana c*o*
I nunc & dubita fere: quo*m* ipse tulit.
Iussus adesse foro*z*: iussa maturius hora.
Fac semper uenias: nec nisi serus abi*re*.
Occurras aliquo tibi dixerit. omnia differ.
Curre: nec inceptum turba more*z* iter.
Nocte domu*m* repet*es* epulis p*ro*fun*ct*a redib*it*:
Tunc quoquod pro seruo*z*: si uocat*u*: illa ueni.
Rure erit: & dicet uenias: amor odit inertes:
Si rota defuerit*u*: tu pede carpe ui*am*.
Nec graue te t*ep*us. sitiens ue canicula tardet:
Nec ui*am* per iactas c*ad*ida facta niues.
Milit*u* species amor est. discedite segnes.
Non sunt haec timidis signa tuenda uiris.
Nox & hyems. lo*ga*quod ui*am* la*u*iquod labores.
Mollibus his castris & dolor omnis adest.
Saep*er* feres im*brem* celesti nube solut*u*.
Frigidus in nuda saep*er* iacebis humo*z*.
Cynthius admeti uaccas paucissime phareas.
Fertur: & in parua delitiusle c*af*a.
Quod phoebe*u* decuit*u*: que*m* no*de*cet*u*: exue fast*u*:
Curam mansuri quisquis amoris habes.
Si tibi per tut*u*: placitumquod negabitur ire:
Atquod erit opposita ianua ful*ra* fera:
At tu per prae*c*eps tecto delabere aperto.
Det quoquod furtiu*m* alta fene*stra* uias.
Leta erit: ut causam tibi se sciet ee peridi.
Hoc domin*u* certi pignus amoris erit.
Saep*er* tua poteras leandrc carcere puella.
I ranabas animu*m* noscet ut illa tuum:
Nec pudor ancillas: ut quae*z* erit ordine p*ri*ma.
Nec tibi sit seruos demeruisse pudor.
Nomine que*z* quod suo: nulla est iactura: saluta:
Junge tuas humiles ambitio*z* prae*c*es.
Sed tu & seruo*z*. leuis est impensa: rogant*u*:
Porridge fortun*u* munera parua tua*z*.
Porridge & ancilla*z*: quod poenas luce pepedit:
Lula maritali gallica ueste manus.
Fac plebe*u* mihi crede tu*u* sit semper in illa.
Ianitor: & thalam*u* qui iacet ante fores.
Nec domin*u* iubeo p*ec*ioso munere dones.
Parua sed et paruis callidus apta dato.

LIBER SECUNDVS

XXII

XXII
nubia peterēt; obfides p̄ ifidias q̄rēt; scilla nole titula uel ut qdā dñt philotida priceps t̄. Sicut uicificias in more nobilis spōlā ornatās cū ea mitterēt; reliq̄ uero se curaturā; prīcipes p̄stūlā hito electu acīllag illas & auro & ueste ornatās latīnīs q̄ nō p̄cul urbe cōsedebāt miserit; noctu exāterē ancillāe gladios hostib⁹ subduxerūt; titula uero cap̄tīscī excēsum' ascēdēs post terga ueste relecta romā uersus quēadmodū cū prīcipib⁹ cōuenērat; flāmī eleuauit; Quare poslq̄ priceps festinādo milites exhortant̄ cōuocat; magno cū tumultu illi ad pugnā egrediūt qum ad uallū uēissēs hostiā, a sōnō fūdūt.

*at nuces qduro tegunt corticet qd spes plures
t Macr. i Sat. Qui est turdoq; l; turdi: ut Pli. scri. f monē huanū imitāt: Agrippia claudii turdū hūis
noties oīotū imitatē: hi i germāia hieme maxie cernut: Int aues pīa s̄ celebratiōis. Marti. Int aues
l' sigs me iudice certet. iter qdrupedes gloria pīa lep². Mittebat at i corona pēdētes Martia. texta
s fortasse tibi uel dūpte nar do: At m̄hi de turdis facta corona placet. Missaq; coronauit turdis in co
ā alligatis: uel reuera corona: qd cōluiis utebat ut dixim³: uel lucanicā itellige: qd pulites coronatae
is apponebant: Martia. Filia pīceifz nēnī lucanica porcī. Pulibra. hīc i*

In ipsas, i laudē ipsaq. Erit istar munera et fortasse.

DE ARTE AMANDI

Tyros gratū pinde ac mun^o. Alscul tuor: quē ex seruo libe^r factur^s: utilitas tua sit. qā nō amitis seruū
oli insula Siue erit in tyriis: in ueste purpurea. dicta a Tyro: oli insula: postea Alexāndri Magni operib^r facta est
Cos siue cōtinēs. nobilis cōchislio: arg^r purpuratur Ply. docet. Siue erit in cois: Cos iſula ē in ægeo ex aduerso
Cæa iſula attice ab helene. v. mil. pas. distāsiq^r a latini Cæa appellat: tly. docet: unde & couſ: & cæus deduci
la Cæa pōt. Cæa aut^r uestis bōbycina erat ad luxū sceminar^r inuēta a deo tenuis: ut eas endaret: Bōbyces. n.
uestis telas araneo: mō texit: quol^r retorqr^r: rursusq^r texer^r iuenit i eo mulier paphile Platis filia: auctor Var.
Bōbices Ply. Solin^r: & an hos Arist. lib. de aialib^r gn.
Gausape Gauſa paſi ſumit: Gausape uestis erat uilloſa: q̄ hie-
Tunica mal & æſtuo tpe geſtabat: Martia. Is mihi cā-
dor in eſt: uilloſo gfa tāta ē: Vt me uel mediasu
mere melle uelis. Astiterit tunicata: Tunica
uestis erat: q̄ lōgiōres uſq^r ad dīgitos manicas
hēbat: fluebat uſq^r ad talos. dca a tuēdo ut ſcri-
bit Var. Moues incēdia clamat: dic cōtēta uo-
ce tunicā cōfeturā illā calore. Dīſcrimē dīui-
ſio crīniū in capite. Tōrſerit igne comas: fi ca-
lamistro: hoc ē acu ſteuo calefacto crīſpēt comas.
Brachia saltantis: uocem mirare canentis:
Calamiſtrum sed pudicitā habitu polliceant. Saltatīs: tripu-
diāris: hinc fit saltatio. Verba q̄rētis: q̄tā cito
desierit. Voce notes: qd fieri ſolet in coitu.
Violentior: Aſpīor: diſſīclīor ad amandū.
Torua medusa Torua medusa: q̄ ſe intuentes mutabat in faxū
aut torua pp aspectū: & ei^r crīnes in ſerpentes
mutatos a minerua: cuius rei cām docet Ouidius
in q̄rto met. unde poeta ſingūt Mineruā
caput Mudus: hīc in pectore. Vergili. in. viii.
Aegidaq^r horrificam, turbatae palladis arma
Certatim ſquāmī ſerpētū auroq^r polibāt: Cō-
nexoq^r angues ipſamq^r in pectore diuæ Gor-
gon a defecto uertente lumina collo. ſcri. etiā
Home. in. viii. illatos hectorē græcos inſequē-
tē oculis aut gorgone& Medusae: aut ſanguina-
rio marti ſimiliū oīa colluſtraſſe: idē li. v. ſcri-
bit Iouē ægida hīſetis accōmodaſſe: trilicē hor-
rendā: & undiq^r tertore redimīt: in ea torub.
in ea cōrētio: in ea minax uociferatio & atrox
clamor in ea deniq^r inerat Gorgonis caput di-
rūm terribile & quo nullū ulterius nouit lup-
piter mōſtrig atq^r portētā. Aequa quia mutuo
eū amabit. Nec uultū, uideādū est ne uultu ui-
dearī aliter ſentire: q̄ loquaris. Qū modo
frigoribus premiūr. hæc est cauſa cur in me-
tamorphoseos: appellat Ouidius Autumnos
inæquales. Morofit qui nīmls exacte omnia
ſieri cupit. Et ueniat quæ luſtre anus. Sacq^r
oui & ſul- pro amicā ſalute faciendum eſt dicit: cui^r me-
phuris minit Apuleius in ultimo meta. quo dicit ſum
mūm ſacerdotem Iſidis tæda lucida. & ouo: &
ſulphure: ſolenniſſimisq^r preclibus uſum ſuſſes
& ſuſſenalis Metuq^r iuuet ſeptembris: & Au-
ſteti Aduentum nīſi ſe centum luſtrauerit ouis
& Propertius in quarto. Terque meum tetigit
ſulphuris igne caput: Tibullus. ipſeque ter cit-
cum luſtrati ſulphure puro. Tremula ma-
nu: manu trementi propter ſetatem. Nec a-
marī pocula ſucc: potionem aliquam amaraꝝ
ad pellendum thorbū efficacem: Rualis mi-
ſceat illa tuas: qui amat eādem amicā quā ad
eūndem confluat: iluum: Rualis Appellatur

Attonitum forma fac putet eſſe ſua.
Siue erit in tyriis: tyriis laudabis amictus.
Siue erit in cois coa decere puta:
Aurata eſt: ipſo tibi ſit preciosior auro.
Gausape ſi ſumit: gausape ſumpta proba.
Astiterit tunicata: moues incendia, clama.
Sed timida caueat frigora uoce roga.
Compositū dīſcrimēn erit: dīſcrimina lauda.
Torſerit igne comam: torte capille places.
Brachia saltantis: uocem mirare canentis:
Et cum desierit: uerba querētis habe.
Ipsos concubitus: ipſum uenerere licebit
Quod iuuat. & qdā gaudia uoce notes.
Si fuerit torua uiolentior ipſa meduſa.
Fiet amatori lenis & aqua ſuo.
Tantum ne pateas uerbis ſimulator in illis
Effice: nec uultu deſtruē uerba tuo.
Si latet ars prodeſt, aſſert deprenſa pudorem.
Atq^r adimit merito tempus in omne fidem.
Sæpe ſub autūno: cū formolifſſimus annus:
Plenaq^r purpureo ſubrubet uua mero:
Qū mō frigorib^r p̄mīnur mō ſoluīmūr eſtu-
Aere non certo corpora languor habet:
Illa quidem ualeat, ſed ſi male firma cubabit:
Et qūtium cœli ſenlerit ægra ſui.
Tunc amor & pietas tua ſit maniſta puella.
Tunc ſere: quæ plena poſtmō falce metas.
Nec tibi morosi ueniant fastidia morbi.
Perq^r tuas fiant: quæ ſinit illa manus
Et uideat flentem: nec te deat oſcula ferre.
Et ſicco. lachrymas combibat ore tuas.
Multā uoue: ſed cūcta palā. quotiesq^r licebit
Quæ referas illiſomnia. lata. uide.
Et ueniat quæ luſtre anus lectumq^r locumq^r.
Præferat & tremula ſulphur & oua manu.
Omnibus his inerūt grata uestigia cura.
Inthalamos multis hæc uia fecit iter.
Nec tamen officiis odium queratur ab ægra.
Si tuus in blanda ſedulitate modus.
Neue cibos præbe: nec amari pocula ſucci
ad pellendum thorbū efficacem: Rualis mi-
ſceat illa tuas: qui amat eādem amicā quā ad
eūndem confluat: iluum: Rualis Appellatur

Porrige rualis miſceat illa tuus.

Sed non quod dederat Aſſert nunc aliud præceptum Ouidius: & aliam uſam temēdum eſt dicit.
Quem taurum metuis: Exemplis ait amorem uires uſu colligere ac tempore. Fac ibi conſue-
ſcat: fac tecum diſcat uiuere. Poſſe requiri: poſſe te ab ea peti: Tunc procul. tunc ab ea te aliquid
amouebis. Da requiem: da amica ſine te respirandi ſpatium. Requierus ager: Nouale dicit
quod: ut Plynthus docet: alteris anniſ ſeritur. Credit: commiſſa ſemina. Terra arida: Terra quæ Nouale
iā diu humore caruit. Phyllida demophoon. Absentes magis deſiderati probat exemplis: Nam
quemadmodum phyllis impatentius demo-
phontis absentiam tulerit: Penelope Vlyſſis
Laodomia Protheſtila: ſatis patet Ouidii epi-
ſtoliſ. Solers Vlyſſes: induſtrius: & peritus
Vlyſſes. Torquebat Penopen: absentia ſua
cruiciabat penelope. Tuus phyacides: tu^r Phylacē
Protoſilaus. Eſt enim patronymicum pro deri-
uatu: philace: ut Strabo docet: ē urbs phithi-
otica reglōnis theſſalīa: cuius meminit Luca
nus in ſexto: in qua protēſilaus regnauit: unde Phylaci
ipſe Philacides cognominatus eſt: & eius uxor des
Laodomia philacea. Ouidius de ponto: Ut philacea
uiuat fama confunx philacea: cuius Iliacā ce-
leti uir pede preſlit humum: Hic ad Bellum
Trojanum profectus: qum in Aolide tempe-
ſtate moraretur: ab uxore Laodomia acasti ſi-
lia epistolam aecepit: quæ quantu: ob eius ab
ſentiam anxia fuerit: facile ostendit. Sit mo-
ra tota brevis: non diutius abſtinentum eſt
dicit ab amicā conſpectu. Lenteſcunt tem-
pore: minuuntur intertallo temporiſ: Aliter ſcete
a Vergilio in georgicis dicitur terra ad digi-
tos leſteſcī habendo: & a Tacito: Succinum
igni admotum ut in picem refinanque lente
ſcere. Dum menelaus abeft: Menelaus exem-
pli absentiam amantum non eſt tutam do-
cet: Nam Quum ille in cretam ad diuidendas
Arte opes profeſtus eſt: & Paridem domi
relquiſſet: helena capta eius amore: marit ab
ſentis immētor cum paride in Asiam nauī
gauit. Credis ouile lupo: comitatis ouile
lupo: Sic & Terentius: ouem lupo commiſſi
ſti misera. Viderit atrides: Menelaus ipſe iu-
diciet. Sed neq^r fuluſ aper: diligenter iu-
dendum eſt docet: ne amica intelligat te ali-
am amare. Ore Fulmineo: ore ex quo ful-
men uenit. Spis. n. & uis apri a poetis fulmen Apri
appellatur. Ouidius in metamorpho. Spuma
fluī: dentes & quantur dentibus indiſ. Fulmē
ab ore uenit: frondes afflatibus ardent: & Apu-
leius libro. viii. met. De apro ita ſcribit. Impetu
ſeuo ſtemenſis oris. totus fulmineus. Dum
rotatidum circumagit. Nelea quā catulis Leaenæ
Leaenæ quo tempore in amore ſertur catu-
lorum obſtūſcitur: & eo tempore plurimum
ſauit. Vergilius: Tempore non alio catu-
lorum obſlita leaenæ: ſeuior errauit campis: &
nec funera tulgo. Tam multa informes ur-
fi ſtragem que dedere. Per ſiuas, tunc ſeuius
aper: tunc pellima Tygris. Nec breu-
igaro. Vipera quā calcatur: Maxime ita-
ſcitur: Vergilius: Improviſum aperte uelutij

Aonia
Medea
Ira in la-
sonem

Iasonis
mors

Phasias
phasias fl.

Progenes
Sævitia
in filium

Nequia
Nugæ

Chrysis
filia

quiſcenib⁹ anguem. Preſit humi nitens: trepidusque temere refugit. Attollentem iras & cœrula colla tumentem. Pignora mentis: tristiam mentis. Cornibus icta: furore stimulata. Dei aonii bacchi. qui thebas patriam habuit in boetia. quam primum aones barbari tenuerunt: Vt docet Strabo. a quibus Aonia boetia cognominata est. Coniugis admissum: Iasonem scribit Diodorus annis decem cum Medea corinthi apud creonte regem uixit: cuius filia. quam Glaucam appellat: uxorem sumpta. Medeam expulit: Illa quin diei spaciū a creonte petiſet: noctu reglam ingefſa immutata facie. medicamentis domum incenditqua conflagrante Iasonem exiluisse tradunt: Glaucam. Creonteque igne absumptos. Quidam tradunt Medea filios dona at tulisse venenis illis: corpori glauca. & creonti hæſſe: euſtigioq; ambos exprasit: Medea postea q̄ Iasonem euafisse cognovit in ultionem patris filios iugulauit omnes quos Ex eo ſuſcepit: p̄ter unum: qui aufugit: eorū que corpora ſepellit in Iunonis Templo: ea deinde ex corintho fugiens: thebas ad Herculem uenit: Iason filii uxore que priuatis quum doloris uitæ non poſſet: ſibi mortem conſciuit. Violataque iura. Iason enim monitus a Medea de patris cæde in hospites: accedit illam adiutricem ad rapendum Aureum uellus. & Iurecurando data ſide: uxorem ſibi illam quoad utueret futuræ ſpoſondit quod poſtea non ſeruauit. Phasias: Medea a poetis Phasias dicitur a phasi fluui: qui colchon illabitur: oritur autem ex armenia: Vt ſcribit Strabo: Glaucum in ſe recipit atque hippum & uiciniis montibus cadentes. Altera dira parens. Altera mater etiam uita eft per natuſa mariti uolata: Progenem autem Terei regis Daulidis uxorem intelligit: quæ filium occidit. & patri apposuit proprie uolatam ſororem Philomenam: nota eft Fabula Ouidii carmine in ſexto metamorphoſeos. Signatum sanguine pectus habet: idem etiam in metamorphoſe. Nec adhuc de pectori cædis Execuſere notæ: signataque ſanguine pluma eft. Mea censura. meum iudicium. Vni puellæ: ut cum una puella tantum rem habeas. Nec dederis munus: ſi quo munere amicam donaueris: ſi ne alia id cognofeat abſte datum. Nec finthequitas tempora: tempora quibus amicam frequentias inimime certa & constituta dicit eſſe debete: Nequitas autem (ut Donatus voluit) eft libidinosa inertia: dicta. q̄ nihil queat: nullus que rei apta ſit: unde & nugæ q̄ nihil agant. Nequitas uitium eſſe contrarium frugalitati ſcribit Cicero in tuſculanis: ab eo q̄ ne quicquam eſſe de hoc nomine plura Gelius libro ſeptimo. Omnis amica ſclicet. Inſpice: ne quid ſcripſerit: quod amicam laedat. Plus legunt: plura interpretantur in litteris: q̄ ſcripſerit. Laſa uenus: amica offenſa. Dum ſuit atriðes: Clytemneſtra exemplo probat laſas ſoeminas ulcisci iniuriias. Contentus una: Sola Clytemneſtra uxore contentus. Audierat laurus: Cauſam assignat. quare facta ſit uxor Agamemnonis limpudica uito mariti. Virtusque ferentem: Chryſis (ut Homeruſ ſcribit) Apollinis ſacerdos ex Chryſa Iuſula: unicam filiam chryſfelda habuit: quam græci: quam thebas euerterent captam: uel dono: uel in ſuam portionem agamemnoni optulerunt: ad quem pater chryſis uenit cum ingentibus donis redimenda filia gratia. p̄ferens manu aureum ſceptrum coronis phœbi: uel ſequente redimitum: quo e conspectu abire iuſſo: Apollo precibus ſacerdotis ſollicitatus: per nouem dies totidemq; noctes lagittas emittens: primum iumenta canesque percussit. Deinde & homines. adeo ut cateruati in rogis defunctorum corpora crementur: Tum demum ab Achille coactus Agamemnon: filiam patri remifit: ipſe uero achilli abſtu-

Nec breuis ignaro uipera laſa pedet: Fœmina q̄ ſocii deprenſa pellice lecti Ardet & in uultu pignora mentis habet. In ferrum: flammisq; ruit: positoq; decore Fertur: ut aonii cornibus icta dei. Coniugis admissum: uiolataq; iura mariti Barbara per natos phasias ultra ſuos. Altera dira parēs hæc eſt: quā cernis: hirudo Aspice: ſignatum ſanguine pectus habet Hæc bene cōpositos: hæc firmos rupet amo Crimina ſunt cautiſ iſta timēda uiris: res Nec mea uos unī donat censurā puellæ. Dii melius. uix hoc nupta tenere potest. Ludite ſed furto celetur culpa modeſto. Gloria peccati nulla petenda tui eſt Nec dederis munus: cognolee qd alter a poſſit Nec ſint nequitas tempora certa tua: Et ne te capiat latebris ſibi fœmina notis. Non uno eft omnis conuenienda loco: Et: quoties ſcribis: totas prius ipſe tabellas. Inſpice: plus multæ: q̄ ſibi miſſa legunt. Laſa uenus iusta arma mouet. telūq; remittit: Et modo quod queſta eſt. ipſe querare facit: Dum fuit atriðes una contentus: & illa Caſta fuit: uitio eft improba facta uiri. Audierat laurusq; manu: uittasq; ferentem.

Nec ſinthequitas tempora: tempora quibus amicam frequentias inimime certa & constituta dicit eſſe debete: Nequitas autem (ut Donatus voluit) eft libidinosa inertia: dicta. q̄ nihil queat: nullus que rei apta ſit: unde & nugæ q̄ nihil agant. Nequitas uitium eſſe contrarium frugalitati ſcribit Cicero in tuſculanis: ab eo q̄ ne quicquam eſſe de hoc nomine plura Gelius libro ſeptimo. Omnis amica ſclicet. Inſpice: ne quid ſcripſerit: quod amicam laedat. Plus legunt: plura interpretantur in litteris: q̄ ſcripſerit. Laſa uenus: amica offenſa. Dum ſuit atriðes: Clytemneſtra exemplo probat laſas ſoeminas ulcisci iniuriias. Contentus una: Sola Clytemneſtra uxore contentus. Audierat laurus: Cauſam assignat. quare facta ſit uxor Agamemnonis limpudica uito mariti. Virtusque ferentem: Chryſis (ut Homeruſ ſcribit) Apollinis ſacerdos ex Chryſa Iuſula: unicam filiam chryſfelda habuit: quam græci: quam thebas euerterent captam: uel dono: uel in ſuam portionem agamemnoni optulerunt: ad quem pater chryſis uenit cum ingentibus donis redimenda filia gratia. p̄ferens manu aureum ſceptrum coronis phœbi: uel ſequente redimitum: quo e conspectu abire iuſſo: Apollo precibus ſacerdotis ſollicitatus: per nouem dies totidemq; noctes lagittas emittens: primum iumenta canesque percussit. Deinde & homines. adeo ut cateruati in rogis defunctorum corpora crementur: Tum demum ab Achille coactus Agamemnon: filiam patri remifit: ipſe uero achilli abſtu-

ſit Briseida. Quate ille iratus a prelio abſtinuit. Audierat clytemneſtra etiam enserat. Lyrneſio. Lyneſos Hippodamia. ſuit enim ex lyneſo oppido in ora troiae contra leſbon. Priameida uiderat ipsa. Calſandram enim priami filiam: quam ueneri ſimilem ſuiffe ſcribit Homeruſ. euerſo filio Agamemnon Mycenæ duxit: q̄ ea illi ceſſifet in ſortem cum præda plurima. Præda præda pudenda ſuæ: Agamemnon dicit ſuiffe caſſandra prædam. quoniam eius amore captus tenebatur. Thyestiadēm Aegistum dicit Thyestis filium: qui (ut ſcribit Lactantius) a matre ob dedecus proiectus: q̄ ſilla eu; ægiſthuſ ex parte ſuſcoriſſet: a capris nutritus Aegiſthuſ nomen affumpſit. Vt uirum: quia rei haſebat cum ægiſtho: uel quia eu; occidit in coitūlo. ut in primo libro docuiſmus: Iuuenaliſ: quippe ille diis auctoribus uolt Patris erat cæſi media inter pocula. Qua bene celariſ: que cum alia amica geſſeris. Sed lateri nec parce tuo: lumbl immodico coitu exhaustum: & debilitantur latera: Vnde in obſcenō carmine ita loquitur Priapus. Qui quondam ruber & ualens ſolebam Fures cedere quamlibet ualentis. Latus deficit: & Iuuenaliſ. Nec quæritur q̄ Et lateri parcas: nec quantum iuſſit anheles: & Catullus. Cur non tam latera ex futura pandas. p̄ticipit ergo Ouidius fortiter p̄cſſandum eſſe in coitu: ad priorem coitū diffimulandum: Venus prior: prior coitū cum alia amica. Concubitu: quia ſi in coitu te debiliorem depræhenderit: arbitrabitur te aliam ſubagitasse. Saturea: Saturea herba eſt: quam tymbræ Plinius nominat: Coluella. Et ſaturea thymi reſerens Tymbræ ſaporem: Dicta eft a Satyris. ut quidam putat: q̄ qui ea utuntur ſalaces ſiant ut Satyri: Alii a ſatiritate: elus uis eft calidissima natura: inicit uenerem: plura legit apud Diſcorides. Martialis. Sed nihil erucæ faciunt: bulbiq; ſalaces. Improbæ nec proſunt iam ſaturela tibi. Herbas nocentes. Appositio eft nota figura. Aut piper urtica: mordacis ſemine miſcent. Tritac̄ in annoso flaua pyretra mero. Sed dea nec patitur ſic ad ſua gaudia cogi. Colle ſub umbroſo quam tenet altus eryx. Candidus alchatoe qui mittitur urbe pelasga. Bulbus & ex horto qua uenit herba ſalax,

deri ſi addator hyſopum. & piperis aliquid. Flaua pyretra: pyretrum herba eft ab ignea uia appellata calida eft & ſicca: ideo rebus ueneris apta: folia habet ſimilia dauco agresti: aut Maratroy: ut docet Diaſcorides. In annoso mero: ueteri uino. Quam tenet altus eryx: uenerem dicit: Nam (ut Diodo Eryx ſcribit) Eryx ueneris & butæ regis ſillus ſuper locum excelsum ciuitatem condidit in Sicilia: in cuius arce matris templum dicitur: quam ciuitatem uenus plutum dilexit: unde ipſa Ericina dicta eft: Vergilius Ericino in uertice ſedes Fundatur ueneri id alia: plura etiam legit apud Strabonem.

Candidus alchatoe. Qum pandionis Regis (ut docet Strabo) quattuor eſſent filii: Aegeus Lyceus Pallas & Nisus: & Attica regio Quattuor eſſet in partes diuisa: Niso Megara forte obuenierunt: qui Niseam condidit: quæ alteram arcem habuit. Ut plenius diuimus in ſecundo de remedio amoris nisea alchatoe ex auctoritate Pausaniæ: quam Ouidius Alchatoen appellauit eo carmine. Præterea queſtū ſuoi uires maurois in urbe Alchatoe quam Niso habet: & alibi. Tutus ad alchatoen letegeia mocta limes. Compoſito ſcironne patet: Hic autem Ouidius bulbos Megarici ſoli designat. quos maxime probat Cato. Megara Verum: ut Plinius docet: nobilissima eft Scilla: Tertiū genus ab eo dicitur Epimenidum. optimi Bulbi ſaporis: quod in aphrica optimè naſci doceat Iuuenale ſeo uerſu. Et ueteres aphrorum epimenida bulbi: Eorum genera diſſerunt colorē magnitudines: ſuauitatis: Megarici imprimis. & Aphricani libi ſcilla Epi dinem accendunt: Sunt enim calidissima natura: De Bulbi ita ſcribit Diſcorides: omnes bulbi caſtelli: & uiscidi ſunt: coemeti erigunt uenerem: lingua & fauces exasperant: ſuccum corpori addunt ſtomačum inflant: Columella. Spargite quæc ueros acuunti armantq; piellas. Iam megaris ueniant genitalia ſoemina bulbi. Et quæ ſcilla legit getulis obruta glebiſ: Martialis. Qum ſit atus coniux & ſine tibi mortua membra: Nil aliud bulbis q̄ ſatur eſſe potes. De bulbis Martialis. Varro ſa p̄cipit: A qua decoquunt bubos: qui ueneris uifum querunt: Apodus addidit nucleos pineos: eruſe ſuccum: & piper. Vtbe pelasga: urbe quam permitti pelasgi habitarunt: Pelasgi oriundi ab

Salax

arcadibus (ut docet Strabo) per uniuersam graciā excelluere: & in regione Atheniensium permisit habitari: ut scribit Herodotus: Atheniensium autem olim portionem fuisse Megaricam oram ex Strabone colligimus. Herba salax: libidinem incitans: aliter ab Ouidio nymphā salaces dicuntur: a salax autem Salacitas deducitur: Vnde Plynus scribit passeri minimum uitae: sed parem esse salacitatem. Quaque sumantur: Oua gallinæ: & perdicis (ut almanus docet) sperma ualde augmentant: atque coitum stimulando incitant: de ouis Plynus hæc. Nullus est altus cibus: qui in ægritudine alat: neque onore: simulque uini uisum: & cibi habeat. Horatius in Secundo sermonem præponit oua oblonga orbiculatis. sic enim in quibus longa quibus facies ouis erit illa membra ut succi melioris & ut magis alba rotundis. ponere: namque mares cohibent callosa uitellum. Sumantur hymetta mella. Hymetus mons est aries regionis: qui floribus semper uestitur. Hinc ut Strabo scribit: mel gignit op timum quod cuncta bonitate superat. Scribit etiam Plinius. Mellis artici in toto orbe sumمام laudem existimat: Sane Mel Atticum seu hymatum: sicut uel Hybelum: & Galyntum a Scriptoribus maxime celebratur: Mellis autem uisum Aristæo ascribit Diodorus. Quasque tulit folio: nucleos pineos dicit: quos in uisum ueneris adhiberi solitos docuit ex sententia Apiani: & Plynus docet. Nucleos nucis pineæ insirmatatem uirilium rebore: tenib[us] & uescicæ utiles esse: De nucleus pinæ ita scribit Martialis. Poma sumus cybeles. procul hinc discede uiator. Ne cadat in miserum nostrum ruina caput. Pinus acuta: Plynus ideo acuta appellatur: quia ea folium habet capillamentum modo pterenue. Longum que & Muctrone aculeatum: ut Plynus docet. Ad magicas artes. ad herbariam potentiam & medicamenta: quibus magorum artes gloriantur: De magia autem multa legit apud Apuleium. Diuerteris: moraris narrando. Qui modò celabas: ad amantem reddit. Cebolas amicam. Tua crimina: coitum cum alia amica. Nec leuitas culpanda. q[uod] detegit danunc esse furta suadeam. Threito borea qui spirat per thraciam: & septentrio[n]alem plaga. De uenit lege Plynium. Gellum. Vitruvium. Senecam in naturalibus quaestioni bus & Vegetum de re militari libro quarto. Fluitantia lora: laxas: & solutas habenas. Admissos equos. admotos quadrigis: uel celeres: Sunt quibus ingrate: eas designat quibus uult furta detegi: Si nulla subest amula. Si nullam habet: quæ eundem amet. Rebus secundis. nulla aduersante puella. Nec facile esse nec facile amantem patitur. Pigra situ. tarda amandi desuetudine. Crimen' peruenit ad aures. intelligit te aliam amare. Ille ego sim. optat Onidius ut eius causa propter furta detecta doleat amica. Veneris da gaudia flenti. coitum intelligit. Lungunt sua

oua

Hymetus

Melopti-
mumMellis
usus
Nuclei pi-
nei
Pinus
acuta

Oua: sur[us] ant[er]: sumantur hymetta mella. Quasq[ue] tulit folio pinus acuta nuces. Docta quid ad magicas erato diuerteris artes: Interior curru meta teneada meo est. Qui mo celabas monitu tua criminis nostra electe iter. & monitu detegit furta meo. Nec leuitas culpada mea ē: nec semper eodē. Impositos uento panda carina uehit. Nam modo threito borea mo currim⁹ euro: Sæpe tument zephyro lyntea; sæpe noto. Aspice ut in curru modo det fluitatia rector. Lora: modo admissos arte retentet equos. Sunt quibus ingrate timida indulgentia seruit. Et si nulla subest amula. languet amor: Luxuriant animi rebus plaurunt secundis. Nec facile est aqua commoda mente pati: Ut leuis assumptis paulatim uiribus ignis. Ipse latet summo candet in igne cinis. Sed tamē extintas admoto sulphure flamas inuenit: & lumen quod fuit ante redit. Sic ubi pigra situ: securaq[ue] pectora torpens. Acribus est stimulis eliciendus amor. Fac timeat de te: temeritatem recalface mentem. Palleat iudicio criminis illa tui. Quantū & quoties numero coprædere nō ē: Fœlicem de quo læsa puella dolet. Quæ simul inuitas crimen puenit ad aures. Excidit: & miseræ uoxq[ue] colorq[ue] fugit: Ille ego sim cuius laniet furiosa capillos. Ille ego sim: teneras cui petat ungue genas. Quæ uideat lachrymans: quæ toruis spectet. Quo siue nō possit uiuere posse uelit. Ocellis si spaciū quæras: breue sit: quo læsa quærat. Ne uires lenta colligat ira mora. Candida iam dudum cingant' colla lacertis: Inq[ue] tuo flens est accipienda sinu. Oscula da flenti: ueneris da gaudia flenti. Pax erit: hoc uno soluitur ira modo. Cum bene sauierit: quæ certa uidebit hostis: Tunc pete concubitus fædera mitis erit. Illuc depositis habitat concordia telis. Illo (crede mihi) gratia nata loco est. Quæ mo pugnarunt: iungūt sua rostra colubas. Quarum blanditias uerbæq[ue] murmur hñ;

rostra columbas: designat poeta elegans: columbas oscula: Sic ēt Cn. Marti usquam ait. Sinuque Colibra amicam recipere frigidam caldo columbatim labra cōserēs libris. Colibris autē ut p[ro]ly. de ceteris ignota rū oscula sunt adulteria: cōiugii fidem nō uolant: cōmunemq[ue] seruat domum: nisi cālibes aut uicuæ domus nō relinquit. Prima fuit regis: hoies per uenerem prius cōciliatos dicitur doceat amicā Irata; postea quoq[ue] p[ro] cōtum recōciliari. Vnaq[ue] erat facies qdā: ut Diodo. meminit: dixere mundi ingenitū: & De munī corruptibilē extitisse: & genus holū nunq[ue] habuisse ortus principium'. Quidam uero quos hic: & in di & hominum. Ouid. sequit[ur] genitū corruptibilemq[ue] arbitrii sunt: & hoies dixerūt generationis initium tpe eē sortitos. Nam a regis primordio: & cœlū & terrā unicam habuisse ideam immisit eoru; natura: exinde distinctis inuicē corporib[us] coepisse h[oc] ordinē quē uidemus: aerem quidem motū: h[oc] cōtinuū sortitus: & igneā partem elus supiora loca pp[ro] leuitatem aliunt appetit. Eadem cā solē & astra cursus suos sortitas: qd uero humori misit: eodē stetit in loco pp[ro] grauitatem: q[ue] cum misit: ex humidis mare qdem effectis: ex durioribus uero terra; lutosam euasisse & oino mollē. Hæc primum q[ue] cum solis ardore dēsior euasisset: eius postmodum superficie uir caloris tumefacta: multis illocis humores quosdā eē cōcretos: in quib[us] putredines tenuis cōtexta: pellicula sint excitate quēadmodū in paludib[us]: & stagnis ægyptiis uidemus accidere: q[ue] cum frigidā terram subito aestus aeris calefacit q[ue] in humidis calore adhibitō generatio fiat: & noctu qdem circūfus aer humorē præstet: q[ue] de solis uirtute consolideat: tandem putredines illæ ad summum producta aduentiente ueluti partus tpe exustis cōtractisq[ue] pelliculis: ois genitū educunt animalia: formas. quæ ea q[ue] maiorē calorē sortita sunt in supiore regione uolatilia effecta abieunt. Naturā aquosam nacta i sui generis elemētū delata sunt: & appellati pisces. Terra deinceps solis ardore: tum uenit indiem aiantes procreant. Hoc & Euripiðes anaxagora: phisiū dīcīpulus senire uidetur q[ue] in menalippō cœlū & terrā misit olim fuisse tradat: seperata postmodum generasse singula: arbores: uolatilia: seras ac omne mortaliū genus. Mox cœlū ipso tertiis: p[ro] cœlū ignē: & aerem denotat. De quattuor aut elemētis Plini. multa: & Apule. in dogmate Platoni: scribit. n. platonē arbitrii tria eē regis initia Deum. s. & materiā: rētiq[ue] formas: q[ue] ideas idem uocat in absolutas informes. nulla specie uel qualitas significatione distinctas: q[ue]bus p[ro]genita ignis: aqua: terra & aer. Inane chaos: chaos: ut Hesio. uoluit suis q[ue]dam ab initio unitas hians parēscit in profundum: quæ principium fuisse dicit p[ro]ductionis oīum regis. Quid. in met. Ante. mare & terras: & qd tegit oīa cœlum. Vnus erat totu[m] naturæ uultus in orbe. Quem dixere chaos. Tum ge. hu. so. et. in agris: Cicero quoque idem refert his uerbis. Nam fuit quoddā r[es]: q[ue] in agris hoies passim bestiar[um] more uagabant & sibi uictu ferti no uitam propagabant: nec rōne animi quicq[ue]. sed pleraq[ue] uiribus corporis administrabant. Blanda truces aios: colit[ur] inq[ue] reddidit hoies māsuetos: & placidos. Sic & in fastis. Prima feros aios homini detrahit ab illa. Veneris cultus mundus cura solo. Videretur autem hoc sumptum ex Platone. q[ue] in cōsilio scribit Amorem pacem largiri hoibus: mari tranquilitatem ueris requiem cibile uiuentibus: oīumq[ue] securum: hunc r[es]tūtūtate: n[on] a nobis amouere: hunc nos familiāitate conciliare coetus huiusmodi oīes congregare matiuetudinem porrigitate exterminate feritatem: & alia multa efficeret. Ales habet quod amet: nō hominem mō: sed bruta ēt alia p[ro] uenerē conciliari docet. Sic & fastis. Iuraq[ue] dat cœlo terræ & natalibus undis. Perq[ue] suos coltus continet omne genus. Ceruo patrem sequitur: Sic & in nono metra. Sequit[ur] sua fœminæ ceruum: patrem autē aut eiusdem genitū aut pariter copulatū accipe. Ouidius in fastis. Et docuit lungi cum pare quemq[ue] sua. Ceruoq[ue] aut fœminas scribit Ply. ingredi in conceptu q[ue] non tolent uim sp[irit]us: ēt dicit uicissim ad alias transire & ad priores reuerti. Scribit ēt i Africa nec apros nec ceruos nec capras nec ursos esse. Idem de ceruīs & apriis refert Herodotus. Vnde miror Maronem in prisōne & nei. scripsisse senecam in ea septem occidisse ceruos. Serpens serpente tenetur: Vipere coeunt complexu adeo circumvolutæ sibi: ut una existimari biceps possit: auctor Ply. Cum cane nexa confidem quog[ue] Ply. refert calus uerba hæc sunt. Aueruntur & canes phoca: lupi in me

Rerum
iotia
Elemen-
tis orio-
go
Chaos
Quid
coitus
p[ro]stitut

Ceruo
rum fœ-
minæ in
conceptu
ingredi-
untur

Vipera
 coitus
 Canum
 coitus
 Simus
 Silones
 Simois
 nomen

 Diuidus
 machaō.

 Tria
 pcepta
 chilonis

 Athon
 Mons
 Macrobii
 Mōs san-
 ctus
 Lepus
 Dasipus
 Lepores
 secundi

dioq coitu inulti ē coherent. Salifab ariete saliendo subagitaq; quo uerbo utiſ etia; Varro sic scribens: Nec pati oportet minores q̄ binas saliri. Imm̄ſū marem hrcum male olement. Sima capelaſ ſimis: ut Seruitus docet: illoſ q̄ preſſis est naribus. Scribit Ply. aufibus ſerpentibus: pifcibus foramina tantum ad oſſatus ſine naribus eē: & hinc cognomina Simog. Silonum. Idem ſcribit Delphini roſtrum ſimoni eē: qua de cauſa nomē Simonis miro me lo agnoscit. Malitq; ita appellari. Maro capellas ē ſimis appellat. In furias agitantur equæ: equæ i amorē furiolum ferunt. Verg. Scilicet āre oēs furor est inſignis equaq;. Spatioq; remota: difiūcte locoq; interuallo. Verg. illas ducit amor trans gargara: tranſque ſonantem Aſca nium, ſuperāt mōtes & flumia tranāt. Equos diuiduos amne equos fluuiſ ſeparatos. Diuiduum, n. dicitur nō mō ſeparabile: ſed ē ſepaſti. Medicamina fortia: ualidū coitum. Ferri doloris: quē accepit de furtis tuis. Succos machaonios: medicinales: herbarios a Machaone medico: culus in ſecundo illatos meminit Homeruſ ſcribit ē Dido. Aſculapium filios reliquissim Machaonem & Podalirium: q̄ cum Agamemnon ad troiam nauigarunt: & plurimi curandis uulnertib; pſuiffe: unde eis immunitas regioium eſt cōceſſa. Discipulos tuos qbus tradis pcepta amādi. Ad mea tépla: adē apollinis delphici iſſelligit: de q̄ multa luſtinus lib. xxiii. Eſt ibi diuersum: ſapien tissimū dicituſ chilonis lacedæmonii designat: quo iubet unum queinq; ſe agnoscere: Chiloī ealmit Ply. docet: mortales oraculoq; ſocie tam dedere tria pcepta eius delphis conſtraſto autels litteris: q̄ ſunt hæc. Noſce ſe quē q̄. Iuuenalis e cœlo deſcendit y Hosiōe & ḡrov: & nihil nūmum cupere. Comitemq; aris alieni ac litis eē miſeriam. Sed neq; deſtamet uideendum eē docet: ne amator loquēdo deſtare uideat. Certa eſt fides: q̄a rēpōſa apollinis nunq; fallunt. At ppiora uo. uocor ad ea quæ magis cōducit amanti: qua q̄ diximus & quæ ſunt magis ppria & eoz iuris. Sic & in ſaſtis: Ad ppiora uocor populum digeſſit ab armis Romulus reddit aūt auditorem attenu; Credita nō ſemp: non ſemp inq; habebis amicam tibi morigerā ſicut nec terra ſemper reddit credita ſemina cū ſcenore: ex quo colligit non eſſe desperadum: ſed iſtādum acris: & ſapiētius. Dubias rates: nautas incertos qd ſit futur: aut agendum cefſantibus uentis. Quod iuuat exigūū eē plus ē quod cruciat: q̄ uoluptas: q̄ ex amica percipif. Proponat: i animi: inducante: dolor. nūlueror ſiet. Quot le pores in atho. Atho: ut Plyn. ſcri. Mons eſt Macedonia quē Xerxes rex persaq; contineſti abſcidit in longitudine paſſ. mille gnenitorſi adeo ſublimis: ut altior aſtimet: q̄ ūi imbrē cadūt. qd ideo credit: qm̄ in aris quāl in cacumine ſuſtinet nunq; cinceres eluunt. in ſummo oppiduſ. Acroton fuit in quo dimidio lōgior: quā in alis terris incolementum actas. ppagaf. Ideo inde hois mācrobios grād: noſtri appellaerūt lōgæ uos. auctor Solinus. Athona qdam nūc mōtem ſanctū appellari putat huīus mōtis meminuit ē Herodo. in. vii. Statiuſ ingēti tellutem p̄ximus umbra. Uellit athon: nemorific obſcurat in imagine pōtem. Lepus aſit a pedum leuitate quāl leuipes dictus eſt. ut uōluit. Fabius. Idem a qbusdat grāce dasypus appellaſ φ habeat hirsutos pedes. Ply. tñ dasypodē a le pore diſtinguit. Lepori plura ſunt genera. Inter q̄ ſunt cuncili. In alpibus cādidi naſcunt. Vtra uq; uim ſingula habet: & fine mare ſequit gignit. ideo Teretianus ille inquit. Tute lepus es & pulpamen tum q̄ris quod dictū Liuī andronici poeta ſuſſe uopiscus ſcribit. lepus ē ſolus ſuperſoſtar. i aliud edu

cans allud iſi utero pills uellet: ali: ad in pluſetliuſ incohatā gerēs partē: un de in ſermonibus Hora tius Fæcſidū leporē appellauit. Paſcunt in hybla: hybla fuit urbs ſiciliæ: ab hyblone ēge dicta: ut Hybla uoluit. Tucidides: hæc poſtea Megara appellata fuit: uī Maro apes hyblæas appellat: qua i ſicilia mel ſeu me optimum conficiebant. Martialis. Qum dederis ſiculos mediis de collibus hyblæ Ceropios dicas tu gata licet eſſe fauos. Littore quoſ cōchæ: teſtae diuiores: qbus oſtreæ & alia huiuſmodi tegiſ: cōchæ appel cōchæ laſt. Spicula: tela cupidinis. Spiculſ. n. nō mō laculū: ſed ē ſerrū: & aculeum ſagittarum ſignificat. Spieulū

Qu. Curti. iter prōptiflīmos dimicans Ale- xander ſagitta iſtus ē: q̄ in medio crure fixa re liquerat ſpiculum: & Plvniſ libro. xvi. ita ſcribit Calamis ſpicula addit ſtreuoſabilis hamo noxiſ: & propertiū. Nō tot achemeniis armatur uifa ſagittis ſpicula. Muſto ſelle multo dolore. Tedia ferre ſui: pati ſe eſſe culquam mo- leſtum. Effuge: de hinc nouiſt q̄ te tibi poſſit amica dicere ſenſus eſt. A thoueas te ab amica qum te uitabit: quod ſi feceris nulla eſt cauſa: q̄ ea poſſit te increpare hiſ uerbis: qbus uti- mur in moleſtos & ipoſtunos: ae aūt ſunt hæc ſenſus nō obeft oī: ip̄e: hoc eſt intelligentia illa quā imperiti discretionē appellant ſemp decet uniuqe: Sic etiā Faſtus Senſum cōem acci- pit pro quadam oīum itelliġētia. Difficilis la- bor: ut patienti aio riualem feras: qd perq; diffi- cile eſſe oñdit Proptius dīcēs. Riualem poſſum nō ego ferre ſouem. Eris magni uictor i arce iouis. Trispahabis de amica: ut Impatores qui triumphantēs ad aēdem iouis capitolini uehe banſ triumphali curru. Quercus pelasgas: pelasgi (ut docet Strabo) Dodoneū iouis tem Dodone- pluſum conſtruxerit ſubiectum mōti Tomaro um- centum fontibus circa radices celebrato. In eo iouis tem loco probus grammaticus ſcribit columbas: & plu- queruſ humana uoce rēpōſa dediſſe. Verg. At pro habitæ graiis oracula quercus. Statius lib. iii. Certius aut frondes lucis q̄ ſama mo- loſiſ ſhaonias ſouuile tibitubi Lactan. ſcribit in epītōliſ ſuercubis ſedētes columbas fu- turā p̄dixiſ ſeſciantibus. ſcribit ē Herodo. lib. ii. Dodoneū oraculum oīum quā apud grācos ſunt oraculoq; uetusſiſtum ſuiffe: & colibas duas ex ḡgypto alteram in aphricam alteram dodonae euolasse: utrancq; nigram. Do- donæoq; illa fago. Infidens humana uoce elo- cuta eſt eo loci iouis oraculum cōſt debere & ſe interpretet eſſe qd ipſis annuciaretur diu- nitus ſteri. Quæ uero ad afros abſit. Iouis Am- monis oraculum condi iuſſit. Mulieres autem eis ſuiffe conſtat: & eas a Dodonais columbas Colibe appellari: ut latius proſequitur Herodo. Ma- ius illis tit riualem feras patienter. Innuet illa nutu ſignabit riuali. Feras: patiare. ſcribet ad riualem. Ne tange tabellas: ne reſigna literas. Hæc perſtaſt: ut cant quo uelint. Quā uenit ad partes: qm̄ dormit maritus. Dat ſigna inſtuit. Docttor ille: qui ſibi cōciliat pu- ellam: patiendo ad eam alios quoque amores accedere. Nec fugiat uicto: peccandi pudor ſemel ab ea laſlus: & prodiſt ſi fugerit ex eius ore: reddet illam minus uereſciat in peccādor: qd exēplo Martis & Veneris ita eē oñdit. Nec pudor ſalfus: nec uereſciā peccandi quā ſalſo pſe tulit. Fugiat ab ore uicto: abeat ab ea deprehensa in critice cū alio amante. Verba dediſſe: decepiffe. Teren. Qui uerba dare diſſicile ē. Crefit amor prenſis: deprehē ſi in amore mutuo ſe magis amant. Vbi par fortuna duog; & qm̄ eadē eſt fortuna riualis: & amice- e il

bis parte quidam muroq; ambitus q; ueneris in hortis dicitur: qua descensus est sub terra sponte factus
cæphoræ eo ulgines descendunt: ibiq; telicis q; ferreabant: aliud nescio qd; opertum tollut. Has ulgines iam hic
telinquentes: alias eaq; loco in arcem ducit. Nec caua uesanis nec inanis galeæ pulsu tanquam ære co-
rybantur: aut tube clagore oibus retegan: tult. n. uenus et ut sua farta. Sane p; caua æra poetæ tubas
designant. Verg. Specula miseri ab alta. Aere cauo: p; flexum uero æs cornu intelligim? quo i pili
is uteban maiores. Ouid. Nō tuba directi: nō æs cornua flexi: q; aut cornua: qbus in pili uteban

Cauum ærea fuerint. docet Maro eo uerfu. Aereaque
æs flexu; assensu cōsprant cornua rauco. Et uegetius i
secundo libro de re militari: cuius uerba hæc
sunt. **Tubincines** **Cornicines** & **Buccinatores**
qui tuba uel æreo cornu uel buccina commi-
tere solent prælum. Melius tñ ē ut p; flexu; æs
buccinæ intelligamus: nam **Vegenus** libro illi,
scribit: tubam eam appellari: q; directa sit. buc-
cinam que in semetipsum æreo circulo flectit
cornu uero qtd ex ursis agrestibus argento ne-
xum temperatum arte & spiritu canēis filatu
emitit auditum. Idem lib. ii. ita scri. habet pte
rea legio **Tubincines**. **Cornicines** **buccinatores**
Tubincines ad bellum uocat milites ad rufum
receptui canentes reuocat: Cornicines & buc-
cinatores erant ornamētum totius legionis in
ingressu confitu & eius reditu. Ouid. in met.
appellat adūctū **Cornu obliqua** tibiam: dextra
parte unū: sinistra duo foramina habētem: quā
Mida in phrygia inuenit: ut Ply. tradit: ea in sa-
cra adhibebatur. Catullus. Tibicen ubi canit
phryx curvo graue calamo: & Ouid. in quarto
fasto. Protin? inflexo bercynthia tympana
cornu flavit. Attamen iter non quis arcana
ueneris quotidie uerserit: inter amates uolunt
tñ celari. Nō sub ioue: nō in luce & in aperto:
Horatius. Manet sub luce frigido uator. At
nunc nocturni eos dānatiq; quod nocte æge
est: die pserit. Nec desunt quas tu dīgitis ostendere possis.
Nec quāquam attigeris. fabula rurpis erit.
Parua qror. singūl qdā quæ uera negarent.
Et nulli non se concubuisse ferunt.
Corpore si nequeūt: qd pñt noīe tangunt.
Famaque nō facto criminē crimen habet.
I nunc claude foros custos odiose puellæ:
Et centum duris postibus addeseras.
Q uid tuti supest: ubi nominis extat adulter?
Et credi: quod: non contigit eē cupit:
Nos ēt ueros parce pitemur amores:
Teataque sunt solida mystica furta fide:
Parcite pterea uitia exprobrare puellis:
Vtile quæ multis dissimulasse fuit.
Nec suus andromedæ color ē obiect? ab illo:
Mobilis in gemino cui pede penna fuit.
Oibus andromache uisa ē spatiösior æquo.
Vnus qui modicā diceret: hector erat.
Q d male fers assuesce feres bñ multa uetustas
Iuue. Andromachæ a frōte uidebis: ea nomen
accepit a uirili pugna. Vnus q; mo. di. dice.
q; uis andromache ēt grādi statura: id tñ tanq;
ut illi nūq; exprobrauit hector maritus imo
eam eē modicā dicebat. Male fers: moleste fers
puellæ ultii. Incliplens amor: nouus amor
Dñ nouus in ulridi: Institionē intelligit: de qua
allas plura dicem?. Qia sentit: ola uitia notat

Ipsa uenus pubem: quo dies uelamina pot. it;
Protegitur leua semi-reducta manu.
In medio: passimq; coit pec: hoc quoq; uiso
Auerit uultus sepe puella suos:
Conueniūt thalami furtis & ianua nostris:
Parsq; subiecta ueste pudenda latet.
Et si nō tenebras: at quiddam hubis opacæ
Quærimus: atq; aliqd luce patete minus.
Tū quoq; q; sole nō dū phibebat: & imbre
Tegula: sed quercus tecta cibūq; dabant:
In nemore: atq; atris: nō sub ioue iūcta uolup-
Tāta rudi populo cura pudoris erat: (tas
At nūc nocturni titulos imponimus actis.
Atq; emitur magno nō nisi posse loqui:
Scilicet excuties oēs: ubi quæq; puella est:
Cuilibet ut dicas hæ quoque nostra fuit.
Nec desunt: quas tu dīgitis ostendere possis.
Nec quāquam attigeris. fabula rurpis erit.
Parua qror. singūl qdā quæ uera negarent.
Et nulli non se concubuisse ferunt.
Corpore si nequeūt: qd pñt noīe tangunt.
Famaque nō facto criminē crimen habet.
I nunc claude foros custos odiose puellæ:
Et centum duris postibus addeseras.
Q uid tuti supest: ubi nominis extat adulter?
Et credi: quod: non contigit eē cupit:
Nos ēt ueros parce pitemur amores:
Teataque sunt solida mystica furta fide:
Parcite pterea uitia exprobrare puellis:
Vtile quæ multis dissimulasse fuit.
Nec suus andromedæ color ē obiect? ab illo:
Mobilis in gemino cui pede penna fuit.
Oibus andromache uisa ē spatiösior æquo.
Vnus qui modicā diceret: hector erat.
Q d male fers assuesce feres bñ multa uetustas
Iuue. Andromachæ a frōte uidebis: ea nomen
accepit a uirili pugna. Vnus q; mo. di. dice.
q; uis andromache ēt grādi statura: id tñ tanq;
ut illi nūq; exprobrauit hector maritus imo
eam eē modicā dicebat. Male fers: moleste fers
puellæ ultii. Incliplens amor: nouus amor
Dñ nouus in ulridi: Institionē intelligit: de qua
allas plura dicem?. Qia sentit: ola uitia notat

persens
accepit
Talaria
a mercu-
rio
Andro-
mache

Nouæ nates. Iuuençæ nondi assuetæ tauri pati. Tauri terga recusa: it. q; nō dī dicere coit; Pixillyni
part: aut hoc dicit pp; tauri pondus. nā Ply. scribit: sceminas tauri uim nō tolerare: s; hāc ob causā ca Illyri
ingredi in cōceptu: aut certe per taurorum terga coria bubula intellige: q; prio solem? relictæ pp; eorū
malū odorem: at quā qd diutius illi pertulerit: odor ille nō tā food? q; ante a coria aut bubula detta
et male olent: quæ admodū ēt pelles caninæ. Martia. Non detraeta cani transiberina cutis: Nomini-
bus mollire licet: puellæ uitia aliqua honesta appellatio: e poteris iminuere. Pice illyrica: quæ i illyria
nasci: illyrios (ut Appianus tradit) Græci eos
existimant: qui supra Macedoniam & Thraciam a
Chaontis: & Thesprotis ad fluuiū Istrum sedes
habent. Hi sic cognominati sunt ab illyrio po-
lyphemus & Galathea filio: De Illyria plura di-
cessus in cōmentariis tristū Ouidit: quæ ppe
diem edemus. Proximitate boni, mutando ut-
tium in bonū. Aut quo sit nata Cōsule: aut
quo anno nata sit: per cōsules. n. tēpora nume-
rabant romani. Suetoni. sequētibusq; cōsulib;
flamen Dialis destinatus est: & Marti. Bis iān
pene tibi cōsul trigesimus instat. Quæ ri-
gidus munera censor habet: quod censorum ē
officium: quam rem docet Plutarchus in vita
Catonis his uerbis: Censura quā alias res tñ Censuræ
uero ut mores uitiasq; discutat: plurimo impe officiu-
rio: ac potestate estiutique de nuptiis. De libe-
torum procreatione. De tluendi ratione: de
coniuicis diligenter inquirat: Nullam deniq;
omnium cupiditatum: ac institutionis esse. qn
ad orbi indagare que non oporteat: hæc quā
omnium magistratu: facile princeps sit: uni-
uersa relpublicæ supremum: & perfectissimum
locum habet. Et Cicero libro tertio de legib;
ita scribit. Censores populi: ciuitates: soboles
familias. pecuniasque censento: Vrbis tem-
pla uias aquas ærarium uectigalla tuento po-
pulique partes in tribus distribuunto. Exinde
pecunias: ciuitatis ordines partiunto. Equiti
pedimentumque prole: distibuunto: Cælibes eē
prohibento: mores populi regunt: probrum
in senatu non reliquunt: Binli sunt: Magistra-
tum quinquennium habento: reliqui magi-
stratus annui sunt eaque potestas semp esto.
Si flore caret: si caret florenti ætate: Eas au-
tem intelligit de quibus supra ita scripsit. Si te
forte iuuat fera & sapientior ætate: Sic & Te-
rentianus Partheno florem ætatis appellauit
puellam sedecim annorum. Albentes comas
capillos canos. Aut hæc: quæ caruit flore æta-
tis. Aut senior: aut paulo maturior. Iste se-
ret segetes: ætatem carentem flore intelligit:
ex qua fructus tanq; ex agro sperando esse di-
cit. Iste serendus ager. Ista erit amanda. To-
lerate labores non umbratili uita marcescen-
dum esse dicit. Hæc quoque milita est: mi-
litant & qui amant: est enim amor militæ spe-
cies. Hæc quoque fecit opes. in amore quo
que est spes lucrandi coitum. Adde q; est illis. qd in maturiori ætate sperandum sit docet. Opum Elephan-
tis ad coitū p̄tinentum. Maior: quam in junioribus puellis. Usus: Assiduitas. Repen-
dunt: compensant. Munditiss. mundo mulierib; & lauitia quadā. Et faciunt cura. i. solicitudine bellii
efficiunt. Vtq; uelis uenerem: coeunt mille modis. Nulla tabella. nulla tabella continēs uaria cō-
cubitus genera: ut libris suis docuit Elephantis: ex quibus Tiberitis cubiculū instruxit editis picturis:
quales libri designabant: unde & in obsceno carmine salage priapo tabellam dedicans hæc ait. Ob-
scenas rigido deo tabellas Ducens ex Elephantidos. libellis. Dat donum salage rogatque tentes.

**Dolia ter
ræ infun-
diebant
Cellæ
uinariae
Platan?**

Plataon

Gorge

Alii. Si pietas opus edat ad figuræ: Flavius Vopilcus scribit librum. Elephantum suis: in quo senatus consulta scribebantur. Tamen iritata uoluptas. sentiunt ille inquit: quæ resoluendum ē. idq; irritata libidine tactu ipsos: & crebra agitatione. Quid iugat: qd placet & delectat. Ex quo: qd sc̄a pariter resoluuntur. Ferit ex equo: & qd plerūk resoluuntur. qd sentit foemina irritata in esse libidine: & puellæ iuniores nō faciunt. Odi qd p̄ber. odi illā qd pp̄at in coitutum cito ad lanistū redeat: qm nullam cum his capio uoluptatem. Sicca: Celeritate colitus lassa: uel qd non resoluta ē. Quæ datur officio. Quæ beneficid: & mercede p̄stat: non uoluptatis cā. Me uoces audite iuuat. Lascia uerba designat. qb; utq; in coitu, sicut nita & aia: quod uerbi græcis notat Iuuealis. Hæc bona. has uoluptates. qd sūt in ea: qd caret flore. Post septē iuistræ. post trigesimū qntū annū. Primæ iuuæ: pñellis minoribus natu. Qui p̄petrant. Qui cito resoluuntur. Noua multa. puel las iuniores. Mihi fūdat auitū. der mihi foemina: mlnāq; explevit. xxxv. ans. Cōsulib; p̄tscit: ueterib; consulib; uia. n. quot annos h̄erent p̄ cōsules designabat: Martia. Quæ bis frontino cōsule plena fuit. Condita testa appositio figura est. i. dolia terra infossa: ut fieri soliti fuisse. Plini. i. xiii. testaf. Idē docet cellas uinarias ex terra fieri solitas: ut et nra ætate in insula cypri fieri annotauit. Plini tib; circa alpes lignæ fieri coepere circulq; cingi. Nec platanus nisi sera pōt. Platanus arbor ē umbrae gfa tāti p̄petita orbeut. Plini. docet sūtq; in usu ap̄ romanos ad umbras lambulationi: quæ usus docere athenæ uisa: nisi sunt i achademia pri. mum platani unī umbris. xxxvi. cubitos: lu. xuriāb? Mero alebāf. id. n. cōptū ē: radicib; p̄dcessit. inde ut Macro. scri. Horæsius orator petiit a Cicerone dñe actionis cōmutari: qm ipse erat itur eo die in tusculanu; ad platanos suos uino irrigādas: Platanis romanos in recitatione poetar. usos suis docet Iuuenia. qd in qd. Frontonis platani cōuulsæ: marmora clamat: Martia. platani uilduæ: appellat: Locus uero platani cōsitus ab eodem Plataon appellatur. Obsistere uento. Platani frigus noceat. & uentos innuere ē. Pli. u. scribēs ab his astante arcendū eē solē hieme admittendū. Hermionem. filiam helene & menelai. Et melior gorge. Gorge filia fult altheæ matris meleagritæ cenei regis calydoniæ. Ad uenerē seram. ad coitū mulieris: q. xxxv. annos exceperit. Conscius ecce duos. musam alloq;: eāq; reiicit ab amātibus dictur: qd ab ipfis fecidissima in lecto agitant. In capta lyne side. in hip podamia ex oppido lyne so ut dñim. Ve lis maioribus: maiori cursu. hoc est ne celeri? qd amica resoluaris. Define: Morare. Qum mora non tuta ē: totis incubere remis. Utile & admisso subdere calcar equo. Finis adest operi. palmam date grata iuuent.

Officium faciat nulla puella mihi. Ne uoces audire iuuat sua gaudia fassas. Utq; mōrē: memet sustineamq; roget: Aspiciat. dominæ uictos amentis ocellos. Langueat: & tangi se uetet illa diu. Hæc bona nō primæ tribuit natura iuuæ: & Quæ cito post septem iuistræ uenire solent. Quæ pp̄at noua multa bibat: mihi fūdat auī. Cōsulibus priscis cōdita testa meæ: (tū. Nec platanus: nisi sera potest obsistere uento. Et lœdunt nudos prata uouella pedes. Scilicet hermionæ helenæ p̄ponere possit. Et melior gorge: quam sua mater erat. Ad uenerē quicq; uoles attingere seram. Si modo duraris: p̄tmia digna feres. Conscius ecce duos accepit lectus amantes. Ad thalami clausas musa resiste sores. Sponte sua sine te celeberrima uerba loquent. Nec manus in lecto leua iacebit iners. Inuenient digitæ quid agant in partibus illis: In quibus occulte spicula tingit amor. Fecit i adromache pri. hoc fortissim⁹ hæctor. Non solum bellis utilis ille fuit. Fecit & in capta lyne side magnus achilles: Qum p̄meret mollem lapsus ab hoste torū. Illis te manibus tangi brisei sinebas: Imbutat phrygia quæ nece semper erant. An fuit hoc ipsum: quod te lasciu a iuuaret. Ad tua uictrices membræ uenire manus: Crede mihi ueneris nō est p̄perāda uoluptas. Sed sensim tarda perficienda mora. Qum loca repperis: quæ tāgi foemina gaudet. Non obest: tangas quo minus illa pudor. Aspicies oculos tremulo fulgore micantes: Ut sol in liquida s̄ape refulget aqua.

Accedat quæstus: accedat amabile murmur. Et dulces gemitus: aptaq; uerba ioco. Sed neq; tu dominam uelis maioribus usus. Delere: nec cursus ante eat illa tuos: Ad metā p̄perate simul: tunc plena uoluptas. Qum pariter uicti foemina uirq; iacent. Hic tibi seruandus tenor est: qd libera dantur. Ocia furtuum nec timor urget opus. Qum mora non tuta ē: totis incubere remis. Utile & admisso subdere calcar equo. Finis adest operi. palmam date grata iuuent.

Setta myrtleæ res ueneris deficiunt: cul myrtus dicata est: qua lyricæ & elegi poetae coronabantur. Myrtus. Papintus: Nunc ab intonſa capienda myrtleæ. & alibi: Miūsq; incedere uates M: uit: & monstra laurum subtexe myrtleæ. Podalrius: fuit aesculapii filius. & frater machaonis: ut antea dictum est. bantur. Pectore eloquentia. De Nestore in primo iliadosita scribit Homerus: Surrexit Nestor Pyliorum poete & impetio & facundia longe princeps. cutus ex ore dulcior melle fluebat oratio: uir sapientia simul & elegi annis. Siquidem tertiam iam ætatem hominum uiuebat: & cum multis qui tam decesserant una floruerat. Quantus erat calchas extis. Calchas (ut in primo iliados scribit Homerus) Te calcas storis Filius fuit: longe omnium Aiolandi p̄tua: quam ab Apolline didicerat p̄stantissimus: Aeacides dextra: pectore nestor erat. Quantus erat calchas extis: telamonij armis: Automedon curru: tantus amator ego. Me uatem celebrate uiri: mihi dñe laudes. Cantetur toto nomen in orbe meum. Arina dedi uobis: dederat uulcanus achilli: Vincite muneribus: vincit ut ille datis. Inscrivat spoliis: naſo magister erat. Ecce rogat teneræ: sibi dem p̄cepta puellæ: Vos eritis chartæ proxima cura meæ.

**P. OVIDII NASONIS DE ARTE
AMANDI LIBER TERTIVS.**

A Rma dedi danais: in amazones arma supersunt. Clea tuæ: Qum tibi dem: & turbe pantesi,

ad tua genua supplicatum uenio: ut filio meo breui mortuuo Clypeum. Thoracem. Ocreas Cassidé tuis malleis fabricata: qualem antea habebat largiaris. perit fidus amicus a Troianis caelus: cuius morte miserens humi prostratus iacet: tum demum Vulcanus armis pulcherrime fabricatis ad Achillis matrem attulit: quæ tanquam accipiter e niuoso olympo: ad filium deferens properauit. Munitibus datis armis & p̄ceptis meis. Superarit amazona. Subegerit puellam: quam tecum circa amazona appellat: qd amantes dicuntur milites esse cupidini: ut amazones foemine militiam quoq; suam exercent: unde paulo ante dixit Militiae speciem esse amorem. Et ad Atticum ita scribit Ovidius. Militat omnis amans. & habet sua castra cupido: Attice crede mihi militat omnis amans.

BARTOLOMÆI MERVLAE Enarrationes in ultimum uolumen. Ovidii de arte amandi.

A Rma dedi danais: Faretur Ovidius se primis duobus uoluminibus dedisse p̄cepta amatoria: & docuisse amantes: quibus modis possent puellas subigere. Nunc diuerso pollicetur se puellis quoq;arma allaturum: quibus se tueri possint contra hominum iuctus: non enim æquum fuerat puellas nudas & sine armis in aciem descendere. At his uero sperandom esse uictoriam dicit: qubus ipsa uenus militiæ huius spectatrix & princeps magis fauerit danais: uiris pugnantibus cōtra puellas: ut danai in bello troiano contra amazones: quæ inlustis infantium dexteroribus mammis: Amazones sagittaram iactus impediretur ira appellata sunt: Ut in secundo sui epitomatis docet Iustinus: Diodorus scribit penes Thermoonta fluuium primo amazonum gentem fuisse: quæ uiris similes bellicis artibus: uitibusque corporis p̄stabant. Earum regina exercitu mulierum coacto exerceuit traditum eas militari disciplina: ac nonnullas ex uictinis gentibus expugnasse. Homines ad texaturam muliebriaque deputauit exercitia: lege statuit ut sole foeminae in re militari eruditentur. Viris interdicta essent arma seruiliaque officia permisla. Maribus: qui ex eis nascebantur: crura ac brachia debilitabant: quo bello inutiles starent: foemins dextoram inurebant mammam ne: pugnae impenitudo esset: Ex quo: & amazopædu eis est inditum nomen. Et turbæ Pantesilea tuæ:

Per amazones: & catetuā Pātefileæ sc̄eminas om̄nes designat: Fuit ēt pantefilea amazoni regia Mat
 tis filia: q̄ (ut Diode. scr.) suā cāde fterita cū a mazoni religi ex patria pfug a troianis auxilio: fuit
 ac post hectoris obitum multis sc̄claris bellī faciōribus editis: ab achille iterfecta ēt hāc postremam a-
 mazoni p̄cipua uitute extitit: reliq̄ deinceps ei⁹ gēti⁹ defecisse ferūt. Pares utriq̄ armati. Puer
 cupido. Cur ulti⁹ i angues Adiūcis? Cur uene nū addis ierpeti⁹: q̄ id illi a natura sit traditū: ex quo i-
 nuit mulieres natura callidas: fore his p̄ceptis magis insidiosas amātibus: uit⁹ ēt hic p̄ ueneno accipit
 q̄i alias ul̄oē significet: uñ ēt fit uitulent⁹. Pa-
 pinus iūgā ip̄e manu statq̄ oē benigne virus.
 Minor atrides. Menela⁹ ex duob⁹ ffib⁹ mi-
 nor natu: hoc dīc pp helenā: q̄ paridē marito
 menelao p̄posuit. Helenesq̄ sororē. Clytēne
 stā. q̄ cū ægistro adultero (ut diximus) rē ha-
 bebat. Major atrides. Agamemnō. Critione
 Criminatōne. Si scelere Oicldes. Amphia-
 raum Oiclei filium dicit augurādi arte peritissi-
 mum: q̄ adolescēs argonautas secut⁹ ē: dicēte
 Statio: lā tūc prima q̄i pube ultētē Semideos i-
 ter pinus q̄i thessala reges ducere: sed q̄i po-
 stea suaderēt amici polynicis tit ad bellū theba-
 num ducere: q̄i praeuideret si ei bello afforet
 se periturs: idq̄ ppter ea recusaret: ferūt polyni-
 ce; aureum torquē a uenete hermionæ datu⁹;
 amphiarai uxori: quo bellī societatē uiro p̄suad-
 eret: donas: Eo tpe Amphilarus Adraustus:
 q̄ de regno disidentes ad Euriphylis ap̄phiaral
 cōlogis adrausti sororē oē dissensioni⁹ fudicu⁹
 retrulerunt: illa p̄ amphiarao sūnam tuit adi-
 cens: ut bellī thebis inferēdi socius adiutorq̄
 esset: Amphiarai⁹ existimās se ab uxore p̄ditū
 ad bellū lopōdūt se adiutū: Sed Alcemeoni filio ipauit: ut post luum obitū Eriphylē pimererit: qđ p̄fis
 mādatū postea executū: facti cōscia: In isantā uersus ē. Amphiarai⁹ uero i terrā hiatū cū curru delatust
 absorptu⁹: nūq̄ postea uisus ē. Talaoniae euriphyles: Talaonis argiuor⁹ regis filia⁹. In uiuis eq̄s. i
 currūq̄ ab eq̄s uiuētib⁹ traheba⁹. Si scelere, q̄a matrū pdidit: Ouidi⁹ de fine titulo: Ex quibus exierat
 traiecit uiscera ferro. Filius: & p̄cna cā monile fuit. Est pia penelope. penelope ē casta & in maritum
 pia: Fœminas, n. plerasq; bonas eē docet exēplis: penelope aut̄ Icaris: & polytae filia Vlissis uxor mar-
 ito ad bellum troianū profecto: sp in cōiugali fide pmāst̄ iter lasciūssimā p̄corum turbā. Lustris duo
 bus annis. x. quib⁹ post bellū troianū errauit: & motes hoīum multoq; uidit & urbes: ut elegātissime ces-
 cint̄ Homerūs. Totidē lustris. decē aliis anis: qbus pugnatū ē cōtra troianos. Propti⁹. Penelope pos-
 ter bisdenos saltia p annos uiuere tā multis fœmia dīgna p̄cis. Respice phylacides: respice ptesilatis
 q̄ (ut in secūdo iliados scr. Homer⁹) ad troiā cū q̄draginta nauib⁹ nauigabit⁹: quē ex cōscis græcis pri-
 mū e nauī lūtrus incidēt̄ uir dardan⁹ interemīcūl⁹ mors magnū uxori: magnū desolatae domūt: ma-
 gnū ēt bellacibus sc̄cīs desideriū reliq̄. Nā qum Laodomia el⁹ uxor Acasti filia: maritū in bello cecidisse
 intellexisset: optauit: ut eius umbrā uideret: qua te cōcessa: nō deserēs eā in etus amplexib⁹ periit
 ut in vi. æneidos Seruius docet: Propti⁹. Illuc phylacides iucundā cōiugis heros Non potui cæcis im-
 memor esse locis: Proteflaus asit phylacides a phylace phthioticæ regionis thessaliæ: turbe: q̄ sub eius
 fuit iperio (ut in nono scribit Strabo) appellatus est: uel ab auo phylaco Iphicli patre: Laodomia quoq;
 phylaceis a poetis appella⁹. Comes isle marito. Mortua. n. Laodomia in ampliuxu umbræ protesflai-
 cum eo comes ad inferos profecta est: nō ab bellū troianū: ut qđ putat. Sicut qui hoc ad Hypsicrateam
 cum eo comes ad inferos profecta est: nō ab bellū troianū: ut qđ putat. Sicut qui hoc ad Hypsicrateam
 Mithridatis uxorē: quā Plutar. pellicē suis scribit: referēdū putes: q̄ ob uitilitatē audaciāq; hypsicra-
 te a rege appellata uiri p̄sici habiti cultu⁹ sumens: ac equi illi⁹ fugientē Pōpeis infatigabili cursu re-
 gii corporis gerens curā comitata ē: quo usq; ad castellū in oram: in quo regis gaza condebaf: peruen-
 tum est. Tuū rex proximo cuiq; mortiferum ferre uenenum dedit: nemo nisi uoluntarius in po-
 testatem hostium uenit̄: hāc Plutarch⁹ qubus uerbis coniūctur hypsicrateam ueneno perisse. Sed
 mellus est: ut de Dido intelligas: q̄ qum a ciuib⁹ cogeretur: ut Hilarbe regi mautitanor⁹ nuberetq;
 bus nū si id illa fecisset bellū denūclarat: sumpto trimētri spatio: & pyra in ultima pte urbis extrecta ue-
 lut placatura mariti manes iserialisq; aī nuptias missura multas hostias mactauit: & sup̄o gladio pyra⁹
 concendit: atq; ita populū respiciēs iturā le ad uirū sicut p̄cepat dixit: uitāq; gladio fiulult̄: qđ allu-
 dēs. Ouid. eā comitē marito iuissē dicit. Sicheo: & aī annos occubuisse: qđ ēt Maro designat: q̄i ingi-
 nā q̄a nec fato merita nec morte pibat. Sed misera aī dier̄: didonis histɔriam narrat Iusti. li. declino-
 octauo de ea tale A uſonti exat epigramma: quod p̄dīdem Mediolanī cum aliis multis repperit noster
 Georgi⁹ Merula: Didonensem imago ita ab illo singitur loqui: illa ego sum dido uultu qui conspicis

hospes Assimilata modis pulchraq; mirificis. Talis erā sed nō maro quam mihi finxit erat mens. Vi-
 ta nec incestis lata cupidinib⁹. Nāq̄ nec aeneas uide tot⁹ unq̄: Nec libyā aduenit clas̄ bus illacis.
 Sed furia fugiēs atq; arma pacis hiarbe seruauit fateor morte pudicitā: pectorē trāssixo castos qđ p-
 tulit enses: Nō furor aut lāsus crud⁹ amore dolor: Sic cecidisse Iuuat: uixi sine uulnere firmā. Utla ul-
 rum positis mōniti⁹ oppedit: iuida cur in me stimulasti musa maronē fingeret ut nō dāna pudicitia: Vos magis historicis lectores credite de me. Quāq; fūta cōcubitūs q̄ canūt: Falsidicū iuates teme-
 rant carmine ueq; h̄fianisq; deos assūllā uit̄
 is. Fata p̄herediā: Admet⁹ Phereti fili⁹ thes⁹ admet⁹ salus (ut Diode. scr.) Alcestē p̄sile fili⁹ uxore duxit: quē tanto amore maritū dilexit: ut pro
 eo mortē nō recusari tūq; elus parētes id sa-
 cere neglexissent: quod (ut Plato scri. in conui-
 tio) ira dīs gratum fuit: ut hanc ab Inferis cō-
 tinuo sūcītaritātē egregio facinore delectat: dīcēte Papītio: Si chelin odrysā pigro trāsim
 sit auerno Cā minor: si thestallicis admēt⁹ i otis
 Silua una tētrā phylacea da rettulit umbrāhi-
 storā hēs apd Valetī de amore coniugali: &
 Euripides alcestidis tragediā scripsit: un a lu-
 uenale dictū ē Spectant subeunte fata mariti.
 Alcestē. Cōiūx pagas: Alcestis thessala. Pa-
 gas. n. sunt pheras emportum: dictæ (ut stra-
 bo scribit) pp uictinos fontes. i. pagas. qui fre-
 quētes aquāq; ubertatem effundunt: uel q̄ eo in
 loco pelias Argonaūē cōpegerit: quē pagas
 ideo a poetis appellata fuit: & Jason pagas: nūs
 Accipe me capaneu: Euandras tres fūsile com-
 perio: unam Neptini & ptanes. qua ab euro
 ra progenita est: Aliam p̄sile regis fillath: quā
 Jason oeneo cephal phoceanum regis uxorez
 tradidit: ut meminit Diodorus. Tertiā Iphias
 filiam: quā capaneu nupis: qui in bello theba-
 no: dum schalis magno impetu murum ascē-
 dit: perit: Euandne uero uxor nimio amore cō-
 lugis: se in elus rogi ardente p̄cipitault. Ip-
 sa quoq; & cultu: Virtus & nomine: & habitu
 mulebri romæ colitur: quod significat in eo se
 xu uirutem esse: nec eī scelus admittere: ut fe-
 cete illa quā cōmemorauit. uirtutis aut̄ tem-
 plū romæ etexit Marcel. ut docet Liulus i. vil.
 secundi bellī pūfici: & Valeri. Marci. Popu-
 lō suo mulebri turbæ: Hā mētes: uirtute p̄di-
 tæ. Vela mlnor. mulieres minus bonæ. Flā-
 mas. amoris faces. Excūlt. relīct. Parcius.
 rarius: qui homines sunt magis callidi. Fal-
 lunt. fœminas deciplūt. Phasiadē matrē: mede-
 am a phasi colchoq; fluvio dictam: Probat au-
 tem puellas sāpius fallit q̄ uiros. Altera nupta
 Creusa quā a Diod. Glaucē appellari diximus. In finis æsonios: in finis Iasonis æsonis filiū: historiā
 antea diximus. Quantum ad te theseu. Qum theseus in cretām nauigasset. Ariadne Minois filia ei⁹
 specie capta: docuit eum quo pacto posset Minotaurum occidere: deinde cum eo nocte clam recedēs
 in insulam appulit olim Diām: postea Nasum appellatam: ibi serunt Dionysium ariadnes pulchritu-
 dine captum a theseo uirginem abstulisse: duxisse: uxorē auctor Diodotus Ouidi: ariamen scribit eam
 dormientē a theseo in insulam reliq̄. Pauit uolucres marinas: per te potuit mori. & marinas aues pa-
 scere. Nouem uicib⁹. nouies: hoc ē sāpi⁹: ut p̄spiceret. an Demophoon rediret: sic alibi: Vixisset phyl-
 lis. si me foret uia magistro: & per quod nouies sāplus fūset iter. Cur una feratur: Cur una phyllis eat
 ad littus. in qbusdā exēplarib⁹ ita legitur: Quāt̄ nouem cur Ise uices dīcat: idē tamē est sensus. Et au-
 di depositis filiūs phyllida flesse comis. ordo ē & audi filiūs phyllida depositis comis per filiūs
 autem amygdalū arborē designat: in quam fine stōdib⁹ mutata ē phyllis: a q̄ phylla græce folia appel-
 lata esē Seruius scribit. Elissa: elissa est nomen didonis proprium: Dido enīt̄ lingua phœnissia Vi-
 tago dicitur. Petennat. durat. Nescient̄ ignorarent puella Amandi modum. Gemini libelli.

fus cho. duo uolumina superiora. Probra terapneæ. Steficon^g poetæ designati in cui^o ore infantis luscinal' ce
cinit: ut Ply. tradit mirabili auspicio saemmi eum poerâ futurum præmonstrâs. Hic in helenâ carmē
cōtumelia plenū scripsit, quo castor & pollux eū luminibus priuatū: Sed quā i sōno monit^p palinodilā
hoc ē contrariū cātum cecinisset: uisum recipit: Hora, inf., vis helenæ castor offensus uice. Fraterque
magni castoris uicti præce adempta uai reddidere lumen. De Stefichoro ita scri. plato in phedro: Est
asit his qui cōfabulâdo peccant expiatio qđam uetus: quā Home, nō nouit. sed Stefichor^g: oculis enī
privatus ob helenæ uiruperationē nō ignora.
uit cæcitatib; cām: ut Home, sed utpote music^g
eā agnouit. Itaq; statim illa fecit carmina. Non
uerus sermo ille fuit nec nauibus altis existi fu
giens, nec adiusti pergama troiae: atque ita edito
poemate quam palinodiā, i. cantum contra
rium uocāti confessum uisum recuperauit amissū

Terapne Marite terapneæ: terapnæ oppidū fuit laco
niæ: ut Mella scribit: & Plini, ibi nata est helena
unde a poëta therapnæ appellatur. Ouidius
Rure therapnæ nata pueria phrigæ. Prospe
riore lyra: qā uisum recepat: qđ inuiat. Steficon^g
ex eplo laefas feeminas placadas esse. dando ēt
illis pcepta: q̄ uiris cōita eas dederat. Peten
da est, hoc est a diis petendū ne feemina lēdas

Granaq; pauca: paucas mytti bacchæ. Ac
ceptis, donis myrti a uenere sumptis. Cessit
onus, scribendi difficultas amota ē fauete ue
nere. Quas pudor & leges & sua iura sinunt.
Venturæ memores iam nunc estote senectæ.
Sic nullum uobis tempus abibit iners.
Dum licet: & ueros etiam nunc editis annos
Ludite: eunt anni more fluentis aquæ.
Nec quæ præteriit cursu reuocabitur unda
Nec quæ præteriit: hora redire potest.
Vtendum est ætate: cito pede labitur ætas.
Nec bona tam sequitur: quā bona pria fuit.
Hos ego qui canent frutices uiolaria uidi.
Hac mihi de spina grata corona data est.

Rosa Tempus: erit: quo tu q̄ nūc excludis amantes
Frígida deserta nocte iacebis anus.

Nec tua frangef. ut ab amantibus fieri solet.
Hora. Parcius iūctas q̄iū senestræ iētib^g cre
bris iūtēnes proterui. Nec tibi somnos admitt
amatq; lanua līmen. Nocturna rixa: nocte
nis conuiciis. Frāgef. pulsando crebris iētib^g
rumpef. Sparsa nec inuenies: nocte coronati
amates stabat ante limen amicæ: & exclusi co
ronas relinqbāt. Ouidi^g. At tu nō lātis detra
cta corona capillls. Dura sup tota limia nocte
face. Idem ē docet Proptius i primo ea elegia.
Quæ fuerā magnis olim patefacta triumphis
ianua. A uirgine, a puerili ætate: solent enī
plærifq; inter cæteros capillos cani reperiit ea
ætate. Angubus exiuit: docet Ply. angues
hiberno situ membrana corporis obducta foeni
culi succo i impedimentū illud exuere nitidiusq;
uerare. Eosdem ē alibi scribit senectutē exue
re: eamq; protinus deuorare: ut ranæ & rubetæ
q̄ plurimis referræ medicaminibus deponunt
ea quotidie ac resumunt a pastu uenena tantum sibi referuantes. Nec faciunt ceruos. Cornua cer
ui mares habent: eaque omnibus annis statuto, ueris tempore amittunt & clarent amissis, uelut iner
mes. Indicia ætatis in illis gerunt singulis annis adhicientibus ramos usque ad sexennes. Ab eo tem
pore similia reviuiscent: nec potest ætas discerni: sed dentibus: quos paucos habent: aut nullos: sene
cta declarata: in nullique in imis cornibus rami. Vita his longa centesimum annum excedunt. Febrilium
morbos non sentit hoc animal quin & medetur huic timori. Adde q̄ & partus: partus quoque ipse
puellis adimit iuente florem quod anteq; euéniat, utendum esse ætate colligit. Latmius endymionis
Dearum exemplis dicit ueneri indulgendum esse. Endymion autem dicitus est lunam amasse & illam
cum dormientem souisse amplexu in latmio monte caria, quoniam (ut scribit Plynus) primus eius

**Angues
exuunt
Senectaz
ceruoriū
Senecta**

Angues exuunt Senectaz ceruoriū Senecta

Q uasq; fuisse tibi canas a uirgine iuras
Spargentur subito per caput omne comæ:
Angubus exiuit tenus cum pelle uetustas,
Nec faciunt ceruos cornua iacta senes
Vestra sine auxilio fugiūt bona: carpite florē:
Q uis nisi carpus erit: turpiter ipse cadet.
Adde quod & partus faciūt breuiora iuuentaz:

to ab apparentibus fundamenta templi dictuunt: ut Lluius & Dionysius scribunt. Primo autem Saturni Saturniū
um postea Tarpeium appellatum fuisse scribit Vattro: uirgine uestali tarpeia: quæ ibi a sabinis ne
cata armis & sepulta loco nomen dedit. Templum in eo Tarquinius struxit. Horatius postea consul
dedicauit: euersum deinde belis ciuilis (ut Appianus docet) instaurauit Sylla: Dedicauit Catullus,

cūsum deprehendit. Nec cepha^g as: Auroram cephalii amore captam docet: Ouidius in sexto met. Endymion
& Serulus in vi. æne. Deæ roseæ: Aurora. Ut taceam de te. Venerem amasse A de alia: & cum lunam
ab auro occisum fleuisse iam antea diximus. Aeneam: ex uenere & anchise natus est æneas. Her amauit
mionēq; Hermione filia fuit ueneris & martis: quæ cadmo nupsit: Diodo: scri. non. Hermionem: sed
Harmoniam louis & Electre filiam cadmo nupsisse. Eusebius quoq; hermoniam: non hermoniē no
minat. Constat: permanent. Et tñ ulli uiro: ordo est. Et tñ ulla mulier inq; uiro nō expedit: id est nō
Hermione
cōuenit: nō pdest scemina: eti uiro rē habere. Harmoia
Perdis aquam quā sumis. Semē genitale in
telligit: ut in obseceno carmine. Wade per has
uites: quæ si carpseris uias: quas aliter sumas
hospes habebis aquas. Nec uos prostituit: nec
uos prosternit: & tiris tanq; meretrices suppos
nit. Sed me flaminibus. Sensim inquit ingre
diamur donec ad pcepta uentū sit: qđ faciunt
nautæ: qui in portu facilioribus uēris utuntur
at egressi in altum expandunt maioribus uen
tis uela. Liber: uīnum. Quota quæq; rara
uel nulla. Tali munere: tali forma. Corpo
ra si ueteres. docet rudi majorū: ætate puellas
non uas suisse cura in cultu corporis: ut po
stea didicere puellæ romanæ: quas hortat: ut
externo nitore faciē cōmendent. Tunicas
uagantes: uestes laxas. Scilicet aiaci coniunx
Tegmessam dicit: cuins a amore tenebat aiax
Horatius: Mouit aiacem telamone natum for Scutum
ma captiuæ dominum tegmessæ. Cul teg
ment: ont habuit non ornatisimū & pcosum
scutū: sed ex pellibus boum: uel rudi ætati con
ueniens. Quam rem docet Homerius in . vii.
illatos ita scribens: Ajax interim se armabat:
atq; ubi cum armatura instructus est processit:
ut constaret aspectu ipso uete eum esse propu
gnaculum achiuorum: sicut ingenti corpore
ita ingenti animo: tidenti uultu: sed tamen se
ruci: Pleno gradu ac sublimi dextra trabalem
lanceam quatens sinistra illud scutum imma
ne proferens turris instar: quod ei facere longe
optimum artis scutarie opifex octichius: qui ha
bitauit apud hylen: ex septem electorum bo
um tergoribus induita defupet lamina ferrea.
unde Ulysses apud Ovidium in metamor. ita Roma
loquitur. Quæ nisi fecissim: frustra telamone aurea
creatus gestasset leua taurorum tergora septem.
Aurea roma uel pulchra uel diues: uel pro
pter capitolium: quod auratis uolitans argen
teus anser porticibus: uel reuera aurea. Nam
Sene. de consolatione ad Albinam ita scribit
maiores nostri quorum uitius etiam uitia no
stra sustentat in scelices erat: qui sibi manu sua
parabant cibum: quibus terra cubile erat: quo
tunc tecta nondum auro fulgebant: quorum
tempia nondum gemmis renitebant. Itaque
tunc per scitiles deos regiose iuratibus. Al
tetius iouis: q̄ huius qui nūc in his colitur. Cas Capitoli
pitoliū autem mōs est romæ: a capite inueniū

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
CREDORIS SALS

Capitolii Tertio bellis Vitelianis instaurauit Vespasianus: eo deinde mortuo incensum Domitanus iterum eversum erexit. De capitolis incendio & instaurazione plura legit apud Cornelium tacitum in libro. xviij.

& instau- Quæc fuerunt uel sub Tarquinio vel tomulo regnante. Unde in fastis quoq; ita scribit Ouidius: super piter angusta uix tutus stabat in æde. Inq; Iouis dextra fictilie fulmen erat. Frondibus ornabant quæ nunc capitola gemmis. Curia consilio, curiam duorum generum fuisse scribit Varro. Vbi curaret sacerdotes res diuinæ, ut curia ueteres: & ubi senatus humana: ut Curia hostilia quam, primus ædificavit Hostilius rex atque hæc rostra erat: de quibus in octavo ita Lluius scribit. Naves antiatum partim in naualia romæ subductæ: partim in censæ: rostrisq; earum suggestis in foro exiit, etum adornari placuit: rostrag; id tēplum apellatum: ubi autem fuerint rostra docet etiæ Pedianus. Erant: inquit tunc rostra non eo loco quo nunc sunt: sed ad comitium prope iuncta curia: de qua, nunc intelligit Ouidius. De stipula: sic etiam Vergilius Romuleo que res cens habebat regia culto. Tatio tegna tenebant. T. Tatio Sabino pariter cum Romulo regnante: ut Lluius docet. Quæ nūc sub phœbo: Apollinis Palatini templum intelligit: quod in palatio Vugustus ædificauit: Suetonius apollinis ea parte palatinæ domus excitauit: quam fulmine ietam desiderari adeo hatuspices pronunciarunt. Addita porticus cum bibliotheca latina græcaque: quo loco senior saepè etiam senatum habuit. Porficus & templi Apollinis palatini: meminit etiam Propertius multis uerbis in ea elegia: q; sic incipit. Quaræ cur ueniam tibi tardior. Dicibusque palatia fulgent: per duces imperatores designata: & Augustus potissimum ac tibeturum: quorum alter in palatio habitauit. Alter vero illuc etiam natus est: ut docet Suetonius Palatum autem ideo appellatum est: q; ut Varro docet. Palantes cum Euanthro uenerunt: qui etiam palatini & aborigenes ex agro theatino: qui appellat palatum sibi cōsiderant. Alii a palatia uxore Latini putauerunt: Sunt qui a pecore dictum putant. Itaque nevius Ballantium appellat. Vergilius Pallanteum dictum scribit a Pallante auctore. Lluius a pallanteo monte arcadiæ pallantium. Deinde palatinum montem appella tum putat. Lentum aurum: uel tardum inuentu: uel flexible ut plumbeum. Subducitur: effodiatur. Nam cuniculis per magna spatiæ actis cauantur montes ad lucernatum lumina: ut docet Plynthus: a formicis aut gryphibus apud scytas effitur. Concha uenit: Margaritas intelligit: quæ nascentur in conchis. Earum dos omnis in candore magnitudine: orbe: leuore: pondere: his nomen Vnionum romanae imposuere deliciæ: quoniam nulli duo reperiantur indiscreti. auctor Plynthus. Diverso littore rubri lichenet & indici maris: ubi clariores nascentur: ut idem Plynthus docet. Effosso marmore ex quibus locis marmosissima eriguntur ædificia: ubi fuerant maria: quæ a platisque romanis sterni solita docet Salustius: us his uerbis. Nam quid ea memorem quæ nisi his qui uidere nemini credibilla sunt a priuatis com pluribus subuersos montes. Maria constrata esse. Scribit etiam Plutarchus Lucullum tuxta mare circa Neapolim altiores profundis fossis tumulos suspendit: & maritimæ ædes easque amplissimas ædificasse: ubi discursus maris piscoisque riuos ædibus circunduxerat: quibus operibus Stoicus tubero: uel (ut Plynthus scribit) Pompeius Xerxes cum ex togato homine appellauit. Admotæ manus ad ornandum adhibitæ. Distinæ: divisionem capillorum. Puti capi: is: fine ullo uelamine. Exiguum nodus: crines in orbem redactos: quem Cincinum: Iuuenalis: Annulum Martialis appellat. Iactetur utroque humero per colla demissi fluant. Succinctæ dianæ: agili: & expeditæ.

Apollinis palatini templum

Palatum

Margarita **Vniones** **Maria a** **romanis,** **strata**

Xerxes **togatus** **cincinus**

Curia consilio nunc est dignissima tanto. De stipula ratio regna tenente fuit. Quæ nūc sub phœbo: ducibusq; palatia fulget. Quid nisi araturis pascua bobus erant? Prisca fuuent alios: ego me nūc deniq; natum Gratulor: hæc ætas moribus apta meis. Non quia nūc terræ lentum subducit aurum. Lætaq; diuerso littore concha uenit. Nec quia decrescunt effosso marmore mótes: Nec quia cæruleæ mole fugantur aquæ. Sed q; cultus adest: nec nostros māsit i annos Rusticitas priscis illa superstes auis. Vos quoq; nō charis aures onerate lapillis. Quos legit in uiridi decolor indus aqua. Nec prodite graues insuto uestibus auro. Per quas nos petitis saepè fugatis opes. Munditiis capimur: nec sint sine lege capilli. Admotæ formam dantq; negantq; manus. Nec genus ornatus unū est: qd quāq; decebit Eligat: & speculum consulat ante suum. Longa probet facies capitis discrimina puri. Sicerat ornatis laodomia comis. Exiguum summa nodum fibi fronte relinqui. Ut pateant aures ora rotunda uolunt: Alterius crines humero iactentur utroq;. Talis es assumpta phœbe canore lyra.

Religetur capillos post cetulæ collectos astringat: ita tamen ut defluat: ut siunc cypræ fas feci. Reticulæ uideamus. Inflatos capillos: tumentes: & parum astrictos. Testudine cylenæ: reticulo curvo in modum testudinæ: quo uenunt mulieres ad ornatum capitis. Iuuenalis Reticulum que comis cyllenius auratum in gentibus impleri testudinem autem cyllenam appellat: quoniam cyllentus Mercurius Lyra in dicitur a cyllene monte arcadiæ: qui: ut scribit Diodorus: a formam testudinæ Lyram inuenit hoc uenta modo. Qum regrediens nilus in suos meatus. Varia in terris reliquisset animalia: relicta etiam testudo est: quæ cum putrefacta esset: & netui eius remansissent extenti intra cortum: percussa a Mercurio sonitum dedit: ex cuius imitatione cithara est composta: ut docuit Seruus, in quæ to: georgicorum. Sustineat similes fluctibus: alia quoque: ita astringat capillos ut illi fluctu imitari uideantur. In alpe: in montibus possunt species pro genere. Sunt enim alpes montes altissimi qui italiam a gallia: & germania Alpes distinguit quas Hänibal cum exercitu transiit. Iuuenalis: & montem rupit aceto: dictæ sunt alpes (ut Pompeius scribit) ab αλφη qd candidum interprætatur: quia perpetuis nubibus albescunt. Serulus nō men a gallis indutum putat: qui montes altos alpes uocant: de Alpibus plura legit apud Silius in quarto.

Tot cultus: tot ornandi modos. Adicit ornatus: nouos cultus fœminæ in dies excidunt: si quod etiam nostra tempestate fieri uidemus. Illa repeta: paulo ante ornata iteru: repeatitur. Ars casum simulet: sic capta uidit in urbe. Alcides iolen: hanc ego dixit amo. Talem te bacchus satyris clamatib; heuhoe: Sustulit in currus enos relicta suos. O quantum indulget uestro natura decori. Quarum sunt multis damna pianda modis. Nos male detegimur: raptiq; ætate capilli: Et borea frondes excutiente cadunt. Fœmina canicem germanis inficit herbis: Et melior uero quæritur arte color. Fœmina pcedit densissima crinib; emptis. Proq; suis alios efficit ære suos. Nec pudor est emisse palam: uenisse uideamus Herculis ante oculos uirgineūq; chorum.

Raptiq; ætate capilli: de fluvium capillorū: ut Plynthus scribit: in muliere ratum: in spadonibus non usum: nec in ullo ante uenerti usum: nec infra cerebrum aut infra uerticem: aut circa tempora atque aures. Caluitum uini tantum animalium homini, præterq; innatum: nam quædam animalium naturaliter caluent: sicut Strutio, cameli: & corui aquatici: quibus inde apud græcos nomen est. Fœmina canicem. ostendit fœminas ætatis etiam uitia celare. Sic & Tibullus. Tum studiū formæ est: coma cum mutatur: ut annos. Dissimiles ultridi cortice tincta nucis. Germanis herbis: niae quibus germani utuntur ad colorando capillos. Eos enim Strabo scribit maxime comas nutritre: aut herbam intelligit: quæ in gallia Glaustum appellatur quo' britannorum coniuges: nurusq; toto coriæ clastrum: pore oblitæ quibusdam in facris nudæ incidunt æthiopum colorem imitantes ut Plynthus refert. Capilli scribit etiam Caesar in quinto commentatorum britannos omnes glasto infici: quod ceruleum est: ficiat colorem. Canitatem: canos capillos. Vero nativo colore. Crinibus emptis: fœminæ Hercules enim defluentibus capillis: alienis utuntur: quos Propertius externos appellat. Ouidius ad coriæ aedes Hercules Dentibus atque comis nec te pudet uteris emptis. Hercules ante oculos. Hercules romæ ædem habuit: foro boario proximam: ut scribit Dionysius: ubi eius dei statuam sacravit Euander: & triumphal phalis dicens: & per triumphos uestiebat habitu triumphali auctore Plynio: huius templum (ut Soli

DE ARTE AMANDI

Aedes
herculis
musarum

hercules
Musage
tes

Hercules
Pusillus
hercules
maximus
hercules
apud cir
cū max.
Segmēta
Segmen
tatus
Segmen
tarī
Tytus
inūla
Tyria
Putpura
Purpuræ
color du
plex
Cæsius
color
Hiacyn
tinus co
lor
Phryxi
& helle
fabula
Helle
spontus
Glaucus
color
Hialus
Glaucū
Glauce

nus docet nec canes nec musæ ingrediebantur cui us rei causam haec esse arbitratur: qdum uisces rationem sacrificio lis daret moscatum deum dicitur impræcatus clavam uero in aditu teli quis cuius olfatum refugerent canes. Fuit & romæ ad portam triger. inam iuxta tyberim ædes Herculis. quam M. Octavius Herenus imperato a magistratibus loco consacravit ut Machrobius scribit. In quo ex decimis sacra deo offerri solita: refert Diodorus. Fuit quoque ad circum Flaminium ædes herculi cum musis communis: cuius tei causam assignat in prole. Plutarchus: Mac. obius Fulvium nobiliores fastos in æde herculis mularum posuisse scribit. Ille enim primus ædem herculis musarum ædificauit: ex pecunia censoria: non id modo secutus: quod ipse litteris & summa poeta amicitia duceretur: sed quod in græcia quæ esset imperator accepereat herculem Musagatem esse. i. comitem decemque musarum: idque primus nouem signa: hoc est omnium camenarum ex ambraciensi oppido translata sub tutela fortissimi numinis consacravit: ut res est: quia mutuis operibus & premis ornati iuuatiue deberent musarum quies defensio ne herculis: & uirtus herculis: uoce musarum auctor Nazarius in panægyrico constantini: eam igitur ædem postea refecit Martius Philippus Augusti uitricus: ut Suetonius docet & in sexto fastorum. Ovidius ita scribit. Sic ego sic clio: clari monumenta Philippi Aspicis. Vnde trahit Martia casta genus. Martialis Pusillum appellat Herculem: iuxta Tiberim: ad eius differentiam: qui erat foro boario proximus: qui maximus dicebatur: quoniam: ut docet Dionysius: ibi erat aratrum a romanis dicebatur maxima: cuius etiam meminit Maro ad quam hercules decimam obtulit. Fuit etiam Hercules apud circum maximum in æde pompeii magni opus Myronis: cuius meminit Ovidius in fastis. Altera pars circi custodem sub hercule tuta est. Quod deus euboico carmine nomine habet. Virgineumque chotum: murorum coetum quæ sunt: noueni quarum nomina: & significaciones legit apud Diodorū in quito.

Segmenta: uestes aureas. Vnde segmentatus. Iuuenalis. Et segmentatis dormisset partula cunis qdum segmentarii (ut Probus scribit) dicuntur qui uestes ex auto elaborant. Segmentum etiam scribit Serenus esse ornamentum collis: quod monile appellamus. Sunt etiam segmenta fascio lae quædam: quæ extremam partem uestis ambiunt: a crebris sectionibz appellata. Iuuenalis. Segmenta & longos habitus monilia sumunt: segmenta etiam circulos appellamus. Plynus. Plura sunt autem hæc segmenta in tindi: nostri circulos appellauerit: græci parallelos: segmentum præterea significat quis quilias rerum sectarum a seco uerbo mutatione cingit. Plynus. Crassior enim harena lassioribus segmentis terit. Nec quæ de tyro murice. Tyros quondam insula præalto mari leptingentis passibus diuisa: postea uero Alexandri magni opugnantis operibus continens: nobilis fuit conchilio atque purpura: quæ omnium optima erat: ut Strabo scribit. Vnde Ovidius de remedio ita inquit. Confer atmyclæis medicatum uellus ahenis murice cum tyro: turpius illud erit. Purpura autem color duplex erat puniceus: qui in aphrica nascebatur & rubens qui in tyro. Tibullus. Ille selectos certent præbere colores aphrica puniceum & purpureumque tyros. Suos census: quicquid possident. Aetis ecce color: is caesiuss appellatur a coeli colore: ut Gellius docet: eum quidam hæc ynti appellant: uulgo coelestem dicimus. Quid quondam phryxon: & Hellen: qui color aetis erat: quum phryxus transstretauit nouercam fugiens: Sunt qui referendum putent ad aureum arietis phryxel color: quod non placet. Phryxus Athamantis regis thebatum ex neiphyle filius: nouercæ insidias declinans: una cum forore Helle & græcia aufugit: quibus transstretantibus iuxta quoddam deorum oraculum ex Europa in Asiam super aureo ariete: aiunt uirginem in mare delapsam: dedisse Helle sponte nomen: phryxum in ponto proficiscendum delatum in colchida: qui quum secundum oraculum arietem sacrificasset pelle in templo Martis suspendit: auctor Diodorus. Ideo autem singule phryxam ab ariete uectam fuisse: quoniam (ut Eusebius scribit) nauis ei parata erat: cuius insigne arietes erat. Palephatus affirmat arietem uocatum: nutritorum phryxi: per quem aufugit. Dolis inois in insidiis nouercæ inus: quibus conati sunt aufugere. Ab ino enim inous deducitur. Ovidius in metamorpho. Ino osq; sinus Athamanteosque pererrat. Hic undas imitatur: Glaucom hoc est uiridem colorem designat: quem hialum quoque appellamus. Habet quoque nomen ab undis: Glaucom enim græci uiride appellant: Vergilius: & glauca canentia fronde salicta: & glauce una netridum ita appellata est a calore maris. Sunt qui uestem chimailem a fluctu cognominant: cuius meminit Plautus intelligent uelint. Crediderim nymphas. Idem uidetur in georgicis Maro significare: qui inquit Milesia uestera nymphæ Carpebant hialum saturo fucata colore.

Rosida dea: Aurora. Luciferos equos: Equos lucem ferentes. Paphias tu: vrtos: Veneris dicas. Muria unde Romæ ata uetus fuit Veneris myrtæ: quam Muriam vocabant. Liulus ad mutatæ se des. De myrto plura legit apud Plynium in. xv. Ameristos: Amethystinus color est violaceus Amethi ab amethysto gemma appellatus. De quo Plynus hæc. Alium amethyston: qui uola & pse in purp. stinus co: teum: quemque lanthinum appellauimus: quanvis falso in plerisque codicibus hyacinthium quida: lor legi existiment. De Amethystina ueste Niattalis. Amethi. in asque mulierum uocat uestes. Thre strimōiae ciame gruem: quam Maro Strimoniam ap grues pellauit. Est enim Strimon Macedonia ter. strit. minus: quam Thracia diuidit: ad quam æsta tis tempore multæ aduolant grues. Nec glades amarylli tuæ: Alludit ad illud: Maronis carmen Castaneasque nuces mea quas am a ryllis amabat: colorum autem eum designat: quem in castaneis uidentur. Nomina cæra dedit: cæruleum enim a colore caræ appella. cæruleum lamen: Color est medius inter viridem & nigrum: ut docet seruius. Plures succos: pl. Pullatus colores. Elige certos: elige decentes pullatus colores. Pulla decet niueas. nigra uestis candidam decet puellam. Pullum enim nigrum appellamus. Vnde pullati proceres.

Qum rapta est pulla tum quoq; ueste fuit. Alba decent fuscas. albis cephei placebas. Sic tibi uestitæ pressa seriphos erat: Q uā sæpe admonui: ne trux caper iret in alas: Neue forent duris aspera crura pilis. Sed non cauasea doceo de rupe puellas. Q uæq; bibunt undas myse cæice tuas: Quid si præcipuam: ne fuscet inertia dentes Oraq; suscepta mane lauentur aqua: Scitis & inducta candorem querere cæra: Sanguine quæ uero non rubet: arte rubet:

Qum rapta est: uel ab Achille: dirota elus partia: uel ab Agamemnone. Achilli erepta missis preconibus Taltybio & Eurybate: qui eam deduxerit invitam: in cestam: & pene ire recusantem: ut in primo. Ilia dos scribit Homer. Cephei: andromede filia cephei æthio seriphos pum regis. Pressa seriphos: uel a te calcata & habitata: quum in eam delata es a perso uel parum mari emiens. Est enim Seriphos parua in insula Cycladum una in qua ea facta uulganuntur: quæ dicuntur in fabulis Dicunt enim Dicent pescatorem in eam insulam arcam ad duxisse ræbus: in qua Perseus cum matre Danae Danae positus tenebatur: quos pater Actisius csi perseo in mare abiicerat: in ea educatum fuisse Perseum tradunt: qui cum caput gorgonis alla. a Dicte tum Seriphis ostendisset: uniuersos mutauit Seriphis in lapides idque in matris ultionem: quia illis adiutoribus Seriphæ rex Polydectus nuptis inultam in lapides adægisse constitueret. Adeo autem constat lapidosam esse Seriphum. Ut id inspecta gorgone obues. Ad se nisse dicant: auctor Strabo. Ne trux caper iret in alas: ne male oleret alæ in quibus hirci cubare pro dandum uerbum fuisse diximus. Alexander aphrodiseus scribit axillam ideo grauissime olere: quod spira alarum mentis careat: grauem autem odorem in his præcipuis esse propter putredinem: Quæ ibi gignitur virus ob humiditatis moram: quæ nec dimouetur: nec exercetur: virus autem alarum & sudores sedari Alu Cau mine docet Plynus libro trigesimo quinto. Sed non cauasea: non doceo hæc sceminas barbaras sus & incultas: & montium incolas. Est enīt Caucasus mons ab india usque ad taurum porrectus: qui Caicus pro gentium & linguarum uarietate quoquo uersum uadit. Diversis nominibus nuncupatur: ubi au Quom tem ad orientem in excelsiore consurgit sublimitatem. Propter nivium candorem Caucasus nun halitus eupatur: nam orientali lingua caucasum significat candidum: auctor Ptolæmeus. Strabo scribit Ma eadibus cū Alexando in Indiam profectis caucasum uoratum esse. Solinus refert Montem Caucasum ab india incipere: & maximam orbis partem perpetuis lugis penetrare. Myse calce: Cais ad faciem Colores (ut Plynus scribit) fluuius est phrygiae a myria ueniens. Ne fuscet: ne rubiginosos dentes esse uenustati patiatur. Mane lauentur aqua: ne rubiginem contrahant: aut uioletur halitus: quod fit ciborum ac dant dentum uirilis: led maxime senie: Vtile est autem mero ante somnos: colluere ora propter halitus frigida aqua matutinis impari numero ad canendum dentium dolores: auctor Plynus. Inducta cæra. Ad rati superinducta cerusa: Martialis. Sic quæ nigror est cadente moro. Cerusa sibi placet licoris. Colore super res autem quibus mulieres factem uenustant: hi præcipiunt. Cerusa: Terrachia: selinifolia. Melinus: ciliorum & purpurissum: de quibus Plynus multa. Atte rubet: superinducto scilicet fuco. Atte superciliis illi

Aluta
alutarius
piscis
Ad ue
nustan
dos ocu
los
stibia

melinum

sinopis
Cydnus

Esopum

Venus
nuda

æf 3 p.

foeminae calamistro & coloribus raritatem superciliorum emendabant. Vnde Plynus scribit Vrsino adipe misto ladano: & lantho capillorum defluula contineri & raritatem superciliorum cum fungis lucernarum: ac fuliginæ: quæ est in rostris eorum emendaris: quod notat etiam Iuuenalis eo uero. Ille supercillum madida fuligine tinctum Obliqua prodicit acu. Parua aluta paruum tectorum: quasi quædam pellis. Est enim Aluta mollior pellis. Vnde alutarium pisces apud plynium legimus & in commentariis cœlari scribit: Gallos uelis ex alutis tenuiter consecatis uti solitos fuisse. Iuuenalis

Alutam pro crumenâ posuit. Nec pudor ē oculos: Cinere: & croco utebantur mulieres ad uenustados oculos: utebantur etiā Stibio. Vnde in sacris littetis. Ezechiel inquit. Cœrum in tibi oculos tuos Stibio: & ornata es mundo mulierib[us]: de Stibio siue stibia (utroque enim genete profertur) plura legit apud plynium in libro trigesimotertio: potes hic intelligere de eo Alumnis genete: quod Melinum appellat plynus ab insula Melo: id combustum carbonibus donec cinis fiat. Ocuriorum scabritas extenuat: uis enim eius astrinxit: Ob id oculorum uicis aptissimum esse plynus docet. Plautus in mustellaria. Neque cerusam: neque Melinum oportet attingere. Eundem usum præstat Sinopis a Sinope urbe appellata. Lucyde cydne Cydnus fluitus est cœliciae quem a tauto ortum habere scribit strabo: Alii ex alueo coha spidis deriuari tradunt: ut docet solinus: Tharsum liberam urbē procul a mari secat. in cœlicia autem: optimum crocum nascebatur: quo in uenustandis oculis utebantur. Est mihi quo dixi. libellum Ouidius composuit de medicamine facie: quem desideramus: nam is qui extat: non Qui diū esse quidam arbitrantur. Læsa: faciem læsam: & uolatam habentes. Hinc. ex eo libello. Pixidas: uasa ex buxo. Ars di simulata iuuet: uenustandi arte non detegendam esse præcipit. Esopa quid redolent. sordes pecudum: sudorque foeminaum alarumque adherentes lanis Esopum uocant. Innumerous prope usus habent: in atticis ouibus genito palma fit pluribus modis. sed porbatissimum lana ab his partibus recenti concepta: aut quibusunque lordibus succidis primum collectis: ac lento igni in æneo vase sufferu factis. & refrigeratis: pingulque quod supernatat collecto in fictili vase: iterumque decocta priore materia: quæ pinguitudo utraque frigida aqua lauatur: & linteo siccatur ac sole torretur: donec candida sit: ac translucida: tum in stagnea pixide conditur. Probatio autem ut sordium uirus oleat: & manu fricante ex aqua non liqueatur: sed albescat: ut cerussa: oculis utilissimum contra inflammations: genatumque callidum: autor plynus. Est autem ordo: Esopa appositus succus demptus a uellere immunde ouis: quid redolent: quamvis mittantur athenis. De Esopis multa etiam Dioscorides: & Aulcenæ: quæ ea humida appellat. sunt qui ysopa legant. Alii Oesypa legendum putant: ita enim apud dioscridem legitur deduciturque ab oue quam græci oin uocant quasi: oioθ πούσων id est ouium sordes. Signa: myronis. Myrones duos fuisse plynus scribit. Alterum lycium Polyceti discipulum. qui floruit olympiade octogesima septima. Alterum uero eleuteris natum Ageladis discipulum. Bucula cum maxime nobilitavit celebratis ueribus laudata: fecit: & canem: & discobolon: & perse: & cristas: & satyrum admirantem tibiasti: & Nineruam: Delphicos pentathlos: pancratias: Herculem qui est apud circum maximum in æde pompeii magnitudin ut antea docui musse fecit: & cicadas monumentum & locustæ: & Apollinem: quem a triumultro Antonio sublatum restituit ephesius Diuus Augustus in quiete monitus. Pondus iners: & sine forma. Colliditur aurum malleo cuditur: uel liquefacit. Nuda uenus: potes intelligere de ea ueneret: quæ ut

Plinius scribit) erat intra octauiae porticus in æde iouis: quam helliodor is: quod est alterum in terrib[us] symplega nobile lauantem sececerat: ut non immerito poeta dixerit eam madic' is comas exprimere. Magis placet loquatur de uenere praxite ica nuda illa gnidiat antecedente: & quæcumque alium locum nobilitant: quæ fuit in templo Brutii Callaici apud circum flamineum: cuius memini sit Plynthus. Exprimit imbre comas: tanquam exiens e mari. ex quo nata fertur: talem enim eam secerat: qualem etiam appelles pñxe: at. Aptius a summa inquit asperitate ab amante: Quæ extremam manu: imposueris tuo cultui. Aut re signa quæ inter columnas locabantur: Vnde in M. Scanti theatro legimus signa ærea inter columnas fuisse numero tria milia. Tenuis brachaea: tenuis lamina: Vergilites: sileni crepitabat brachaea uento. Morosa: difficultis querula. Tuta sit ornatrix: sit secura: ne eam pulsas. In ædes in loco minime uiris pertinet. Bonæ deae: ad quam uiris non est accessus: Propertius: Sacra bonæ maribus non adest: eunda deae: Bona autem dea, quam græci Gimnacram nominant romæ colebatur: Eam priores Mædæ nepotes Regis parentem afferunt. Romani Driada puellam fauni uxorem existabant: nonnulli Græcorum illam ex liberi nutricibus esse: quam nefari liceat: unde & mulieres: quanto festos ei dies peragunt: tabernacula in uiginti uis intexunt tamis: Sacrum præterea draconem deæ secundum fabellam etiungunt: dumque ei sacra celebrantur: neque eo uirum accedere: neque domi adesse fas est: in eis sacrificiis ipse inter se mulieres multa orphæ consentanea facere traduntur: Quid igitur ea instant solennia: uis ipsæ: seu prætoram: seu consularē gerat impertum: cunctique mares una commigrant: Vxor domum ornatissime extruit: ibi maxima sacrorum pars noctu peragitur promiscua sonis: & cantibus loca longas exercent uigilias: Auctor Plotarchus: Cicerio etiam in oratione pro aruspicum respondit inquit: Quid quidem sacrificium nemō nisi. P. Clodius omni memoria uiolauit nemio unquam adiit: nemō neglexit: nemō uir aspicere non horuit: quod sit per uirgines uestales: sit per Populum Romanum: sit in ea domo: quæ est in imperio: sit incredibili ceremonia: sit ei deæ. Cui ne nomen quidem uiros scire fas est. Peruersas comas: capillos confusos: & disturbatos. Tam fœdi pudoris: ut deprehendatur puella dum ornat caput. In nurus parthas. in uxores parthorum: Hoste Romani nominis. Pecus multum: communatum & sine cornibus: Vnde Ply. scri. Mutilis capris esse lactis maiorem habitetate. Et sine fronde frutex. Nam frutex

Mutilus
Frutex
Mulier
fine capilli
lis

alrigulam est: quod ad lustam: arboris magnitudinem non excrescit: & statuta similis est multis herbis. Et sine crine caput. Docet etiam Apuleius mulierem sine capillis minime placere: & cufus uerba quoniā lepidissima sit apposul. Ita enim scribit: si cullibet extimæ pulcherrimæ que foemina caput capillo spoliauerit: & faciem nativa specie nudaueris. licet illa celo deiecta. mari edita. fluctibus edata. licet inquam Venus ipsa fuerit: licet omni gratiarum choro stipata. & tota cupidinum populo comitata: & balteo suo cincta: placere nō poterit ne vulcano suo. Non mihi uenistis semele: nō hæc scribunt. pulcherrimis. ut fuit Semele Cadmi thebag regis filia: aut hæda helenæ mater. Sydoni ue

europes Ita boue: Europem intelligit: quam ex phoeni
Fabula clia raptam Iuppiter in taurum deformatus in
 ceteram detulit: ex qua genuit tres liberos: Mi-
 noem. Rhadamantum: & Sarpedonem: Eam
 postmodum Asterius prole carentis duxit uxori
 tem: & tuis filiis adoptatis: eos regni succe-
 sores reliquisti: ut auctor est Diodo. Sidonis ati-
 tem Europa dicitur a Sidone urbe: quā a phoe-
 nicibus condita a pīscium ubertate. quos fido-
 nes vocant: appellata; scribit Iustinus. Troi-
 ce raptor: Paris troiane. Deteriora: min' bo-
 na. Sunt plora: nam ex centum puellis plu-
 res turpes reperies: q̄ formosas: uel hoc dicit: q̄
 uis sint aliqua formosa: tamen & ipsae arte no-
 stra indigent: ut pulchritores siant: quoniam
 plura sunt minus bona q̄ par sit. Compositū
 est. est tranquillum. Cessat. ab arte sua: & na-
 vigādi peritia: sicut formosa mulier praeceptis
 nostris minus uititur. Pleno filo. pānus enim
 quo plenior est lanæ: eo magis uestem efficit
 latiōrem. Velamina: uestes. Laxus: minus
 angustus: fluxus. Purpureis virgis: Sunt qui
 virgam purpuream eam accipiunt: quam Plyn-
 ius sanguineam appellat: pleriq; Sandycem
 intelligunticulus meminit Maro: quam tamē
 Plynius iter fictios colores numerat alii pur-
 puris. Synopidem. & alios huiusmodi fi-
 ctios colores in tenues virgas redactos intel-
 ligunt: quod nō placet. Virgas purpureas ua-
 cinia intelligo: Nam Plyn. scribit uacinta fru-
 stices esse in gallia purpureos idoneos ad tin-
 gendum: cutus uerba hæc sunt: Non nisi in a-
 quoq; proueniunt salices alni. populi filer. Li-
 gustra thesseris utlissima. Ite; uacinia in aucu-
 piis sata Gallia: uero etiam purpura tingendi
 causa ad seruorum uestes: De uacinis plura
 diximus in commentariis tristis Ouidii quæ
 propediem edemus. Ad pharri confuge pi-
 scis opem: ad medicinam crocodili: qui nasci-
 tur in ægypto cuius intestina crocodilea ap-
 pellatur: illa ex aqua uernat tollit morbos
 omnes: quorum natura serpit in facie: nito-
 remq; reddit: auctor Plynii: Potes etiam de-
 stercore crocodili intelligere: quo puellæ ute-
 bantur ad cutis nitorem: Horatius: iam ma-
 net humida creta color. Stercore fugatus cro-
 codili. Pes malus: turpis pes. Alutha: cal-
 co. Arida crura: macie tenuata. Anale-
 cides: Analecides sunt modici puluini: qui
 uestibus aptati solent: ne humeri altiores vide-
 antur: analigo enim colligo & assumo: signi-
 ficat. Fascula: quæ dicebatur pectoralis.
 Scaber unguis: rubiginosus: alper: immundus.
Rictus Rictus: rictus est otis patefactio: tam
 fere. quā hominis a ringo uerbo declinatur.
 Peruerso cachinno: turpi risus est enim Ca-
 chinnus solutor risus Cice. de claris oratorib;
 In utroque cachinno iridentum commoue-
 bar. Discunt posse minus q̄ potuere loqui.
 Oibus his: quoniā prosunt impendite curam,

**Crocodi-
dilea: &
corum
usus**

**Analeci-
des**

Rictus

cachinno

Aut helenæ quā non stulte menelæ reposcīs:
 Tu quoq; non stulte troice raptor habes.
 Turba de cēda uenit: turpes pulchraq; puellæ
 Pluraq; iunt semper deteriora bonis.
 Formosæ minus artis op̄: præcepta q̄ trūnt.
 Est illis sua dos forma sine arte potens.
 Q̄ um mare cōpositū ē: securus nauita ceslat.
 Q̄ um tumet auxiliis assidet ille suis.
 Rara tamē menda facies caret: occule mendas.
 Quaç̄ potes uitium corporis abde tui.
 Si brevis es sedeas: ne stans uideare sedere.
 Inque tuo iaceas quantulacunq; toro.
 Hic quoq; ne possit fieri mensura cubantis.
 Iniecta lateant fac tibi ueste pedes.
 Quæ nimis est gracilis pleno uelamina filo
 Sumat: & ex humeris laxus amictus eat.
 Pallida purpureis tingat sua corpora virgis.
 Nigrior ad pharri confuge pīscis opem.
 Pes malus in nūea semper celetur alutha:
 Arida nec uincis crura resolute tuis.
 Conueniunt tenues scapulis analiectides altis.
 Angustum circa fascia pectus eat.
 Exiguo signet gestu quodcūq; loquatur.
 Cui dīgitī pingues: & scaber unguis erit.
 Cui grauis oris odor: nunquā ieuna loquat̄.
 Et semper spatio distet ab ore uiri.
 Si niger aut ingens: aut non erit ordine natus.
 Deus tibi: ridendo maxima datna feres:
 Quis credit: discunt etiam ridere puellæ.
 Quæritur atq; illis hac quoq; parte decor.
 Sint modici rictus: paruæq; utrinq; lacunæ.
 Et summos dentes ima labella tegant.
 Nec sua perpetuo contendant illa risu.
 Sed leue nescio quid. fœmineumq; sonet.
 Est: quæ pueris distorqueat ora cachinno.
 Q̄ um risit lata est altera. flere putas:
 Illa sonat raucū quiddā atq; inamabile ridet.
 Ut rudit a scabra turpis asella mola.
 Quo non ars penetrat: discut lachrymare de-
 Quoq; uolūt plorat tpe: quoq; mō. Cetero.
 Quid quā legitima fraudatur littera uoces?
 Blefaq; fit iusso lingua coacta sono.
 In uitio decor ē quædam male reddere uerba.
 Discunt posse minus q̄ potuere loqui.
 Oibus his: quoniā prosunt impendite curam,

Hæc mouet arte latus: illa in incessu mouet se mollius. cū par sit. Extensos pedes. q̄a dīgitis pedī
 infistat. Illa uelut coniuncta: alia uelocius incedit: ut uideatur rusticæ: atq; uaricosa. Coniuncta tubi: umbri
 cunda: fortis uox: nec mollius. Vmbri mariti. Vmbri populi itala: fortissimi suete. quos eorum fœ uari-
 mina in incessu imitabantur. Ingentes gradus: ampliores gressus. Varica: quasi uarica: Vari. seu uarici
 Varici dicuntur: qui obtortis introrsum cruribus: aut pedibus separatis: & distortis ambulant. Persius
 non fallit pede regula. Vazzo: Plynii etiam scribit Varos. Vatis: Vatinos: Vatinos a cruribus ap-
 pellatos. Rusticus alter: ingentes gradus de-
 signat. Alter erit mollior: eat denotat: quā
 dixit mouere arte latus. Hoc uos præcipue
 niueæ decet: Ordo est o niueæ hoc præcipue
 decet uos. O niueæ: o puella candidæ. Mō
 stra maris sirenes erat: Puellas admonet: ut cā
 sirenes
 tate desinant: Sirenes autem fuerunt acheloi:
 & musæ callipes. uel ut alii malunt. Terpsico-
 res fillæ: numero tres Parthenope. leucosia &
 ligia: quarum una uocetalia cithara: tertia ti-
 bis uititur: habent uultus uirgineos: & uocem
 humanam: reliquum corpus in uolucem de-
 finit: ut Ouidius in sexto metamorpho. scri-
 bis: aiunt cantus dulcedine naues detinere so-
 litas: & sopitos homines mergere. Quare qu;
 Vlysses ante eorum littora nauigaret sociorū
 aures cara obturauit: & illæsus euasit. Martia-
 lis. Sirenes hilarem natigantum poenam blā-
 dasque mores: gaudium que crudele. Quas
 nemo quondam deserebat auditas Fallax ulif-
 ses dicitur reliquisse: Eas scribit Eusebius me-
 trices fusse solitas nauigantes decipere: Ha-
 bitauerunt autem Sirenes in tractu pelorio.
 A lii eas ad Sirenas insulas ponit: quæ plus
 quam duo milia absunt stadiorum: Scopulus
 quidam longus est: angustus cubitus a no-
 mine deductus ad caprearum fretum locis ex-
 tenditur: altero ex montis latere Sirenum sa-
 cellum habens: ex altero ad possidionatem si-
 num paruæ tres adiacent insulæ deserta: pe-
 trofæ: quas Sirenas uocant: Auctor Strabo
 Plynii scribit Surrentum cum promontorio
 Minervæ Sirenum quonda; sedem fuisses Idē
 etiam Papinius ita ceclnit: Est inter notos Si-
 renum nomine thuros: Saxaque tyrrhenæ tē-
 plis onerata mineruæ: & Ouidius in decimo-
 quarto meta. terræq; calenti Sulphure fuman-
 tes. acheloidūq; reliquit sirenæ scopulos. Sisiphides ulises sisiphilii filius: qui Autoliæ laetæ despon sisiphus
 satam uolauit: ex eop; ulyssem peperit: utide apud Ouidi. Ajax ita loquitur: Quid sanguine cretus.
 sisiphio furtisque: & fraude simillimus illi inferis æacidis alienæ nomina gentis. Poenæ resolutæ cor-
 poræ: erant enim malo nauis alligatus. Illa cæra circæ consilio: ne cantus suavitate cogeretur exi-
 tire. Referant audita cantent quæ dñlceret. Carmina lusa: carniæa composita. Modis niliacis: can-
 tis ægyptiæ: Cantilenæ nanq; ægyptiæ: & gaditanæ ob lasciuiam maxime placebant: Marti. Cärica
 qui nili: qui gaditana susurrat & alibi Edete lasciuos & betica cruxmata gestus & gaditanis ludere do-
 cta modis. Nec plectræ: Plectræ ē instm chordæ plectræ: l. percutiuntur: ut scribit ægyptiæ
 Donatus. Martialis. Exornent docilem garrula plectra lyra. Rhodopeius. orpheus threicius. Fuit & gadita-
 enim thrax genere: ut Diodorus scribit: filius ceagri: & calliopes: doctrina: melodiamq; adeo excelluit: neq; Ple-
 ut non immerito feras: arboresp; ad se audiendum alliceret: nauigauit cum argonautis. atq; ob amo-
 etru or-
 tem uxoris ad inferos descendens: Proserpina suavitate cantus impetravit: Ut defunctam uxorem pheus
 ab inferis excitaret: ut in quarto georgicorum elegantissime cecinie Maro. Horatius: Silvestres homi antiope-
 nes facer interpretæ deorum Cædibus: & uelco foedo deterruit orpheus Dictus ob hoc lentre tygres Fabula
 rapidosq; leones. Saxa tuo cantu. Iuppiter in satyri formam: ut Ouidius scribit: Antiopam nictæ zethus &
 filiam. uel Asopi secundum Homerum compressit: quæ iram paternam uerita ad Epopeum regem acaphion
 syconium se contulit: ubi zethum. & Amphione; pepiti quis pastor educauit: Nicteo deinde mortuo

Interroganti sibi Domitium Auctam: quem credet Homero maxime accedit: eum respondisse: Se cundum esse Vergilium: Proporem tamen primo: q̄ tertio. In altero. n. sicut plus curat: diligentier in altero uero plus diutinatis & copiae: eum tamen Propertius græcis: & latinis scriptoribus anteponit. Forstian & nostrum: Ouidius (ut testis est Fabius) sicut Lascivior Tibullo: & Propertius: Aquis lathe Isobliuiont. A qua enim lethea obliuionem inducit. Martialis: Pigrum per hunc fugies ingratae flumis. Aqua Lethe. Duas partes: ultros & secundinas. De ue tribi: s libris: libros tres amorum ad Corinnam intelligit Epistola. q̄ in amorib⁹ prima ē: in ea. n. scribit. Oui. se. v. libris de pceptis amatoris: & de remedio sp̄suisse tres ad corinnā. Ita. n. inquit. Qul mō hñsonis fueramus qnq̄ libellis tres sumus: hoc illi p̄culit autor opus. Illa ep̄stola prima in amorib⁹. Nouauit: itē cōmetorauit. Hoc opus ignotū: h̄ec p̄cepta amatoria: q̄ alli minus norant me cōposuisse. Ita uelis: ut legas: & cantef meum opus. Insignis cornu baccho. n. cornua tribuunt: cui⁹ rei cāz assignauimus. Brachia iussa: brachia sono apte se accommodantia. Artifices lateris. Hi Histrioni striones latera in sc̄na cōcine mouētes: q̄ tāta c̄ artis est difficultas: ut scribit in bratore Cicero. Ro. difficul sc̄si Mītum discipulum in ea arte quem pro. tas bet repperisse neminem: Ats autē Histronica adeo olim Rōmæ claruit: ut Clodius Elopus Histrio tragicus ex eo quæstu patinam sexen quæstus tis lessertiis insignem fecerit: i qua posuit aues artis cantu aliquo: aut sermone humano vocales: Histrio & eius filius Clodius relictus ab eo in amplis nīcæ opibus hæres: uniones in coena magna taxationis deuoravit: ut auctor est Plynus. Talorū dicere iact: & uires tessera missa tuas.

Forstian & nostrum nomen: miscēbimur istis
Fecerunt in uros officiosa nouos.
Quanuis mutus erat: uoci fauissē putatur
Piscis arioniaē fabula nota lyræ.

Disce etiam dupli genialia nablia palma
Vertere conueniunt dulcibus illa iocis
Sittibi callimachi: sit coi nota poetæ:
Sit quoq̄ uinosi teia musa senis.
Nota sit & sappho. quid enim lasciuus illa:
Cuiue pater uafri luditur arte getæ.
Et teneri possis carmen legisse properti
Sit aliquid galli: siue tibulle tuum.
Dictaq̄ uarroni fuluis insigna uillis
Vellera germanæ phrixæ querenda tuæ:
Et profugum æneam: altæ primordia romæ:
Quo nullum latio clarius extat opus.

ob dolorem amissæ filiæ: eius frater lyca dueto exercitu Epopeum occidit. Antropēq̄ abduxit: quæ
dirca uxori custodiendam tradidit: Ea cum fugisset: filios: & uulscendam direcem impulit: hi eam re-
uinctam taurorum filiestrum caudis lanarunt ad eum: h. cum: qui fontis dirca ab ea nomen acce-
pit: unde non in merito Ouidius Amphionia matris uindicem appellauit. Eusebius scribit Amphiōa
thebæ regnasse: & cantu citharae saxa mouisse: & quoniā auditores erant duro corde: Scribit et Solinus
cum thebas condidisse: non q̄ lyra saxa duxerit: sed q̄ affatus suauitate homines rupiū incolas: & in-
cultis moribus rudes ad obsequiū ciuilis disci-
plinam pellexisse. Fecerunt muros: theba-
nos enim muros lyra struxisse dicit amphio. Ho-
ratius Dictus & Amphion thebanæ conditor
arcis saxa mouere sono testinuīs: & præce bla-
da ducere quo uellet. Quanuis mutus erat:
Arion uetus & nobilis cantator fidibus fuit:
Nota est fabula Herodoti: Pliniū: Higniū: Soli-
ni: & Gelii monumentis: & Ouidii carmine in
secundo fastorum: Strabo in. xlii. scribit Arion-
em a prædonibus in mari obrutum fuisse.
Disce etiam dupli genialia nablia palma uer-
tere: Nablium siue Naulium instrumentum ē
musicum: quod barbatum optinet uocabu-
lum: Ut in decimo docet Strabo: Suidas etiā
scribit psalterium organum ē musicum qd
Naula: etiam uocatur. Genialis uoluptuosa
delectantia. Iuuenalis. Genialis agatur: Iste
dies. Sit tibi Callimachi: Callimachus (ut stra-
bo scribit) progenitorem habuit battum: qui
cyrenem condidit: poeta simul: & grammati-
cæ studiosus: cui primas in elegia tribuit. Quitt
ianus 'Coi poetæ: Philetas (ut refert Strabo)
poeta simul: & antiquorum scriptorum censor ex eo Insula confessione plurimorum (ut ē Auctor
Fabius) secundas tenuit in elegiaco carmine. Tela musa: Anacreon poeta lyricus (auctore Stra-
bone) Teon partiam habuit: quem Plynus scribit acino uua passæ strangulatum. Vinosi sentis.
Bibaciſ anacreontis. Ouidius. Quid nisi cum multo uenerem compescere uino. Praecepit lyrici teia
musa senis. Nota sit & sappho: Sappho Mithylenæa cum Alceo claruit: cui in minima parte poeti-
cæ nullam fechinam comparandam scribit Strabo: Scriptis enim elegias: libros lyrics nouem. Epi-
grammata. Iambos. & Nenias: Carmen intuenit: quod a se Sapphicum denominauit: prima etiam ple-
rum repperit huius poemata legenda suadet. Ouidius quoniam lasciuia erat: Vnde etiam in Tristis
bus ita scribit: Lesbia quod docuit sappho nisi amare puellas. & Horatius. Viuuntque comitissi calo-
res æoliæ fidibus puellæ. Qui ue pater uafri. Terentium innuit. qui in phormione getam induc-
chremetem: & Deniphonem senes fallentem. Sane geta nomen est Seruiles. Seruos enim prisci a po-
pulorum nominibus usi uehebanū appellabantur lydum. Syrum. Getam. Dauum ex Dacis. qui oī
Daui uocati sunt: auctor Strabo. Carmen legisse properti: Propertium Fabius refert a quibusdam
tibullo anteponi. Siue aliquid galli: Cornelius gallus forotulensis fuit: Euphorionem in latinum
translulit & (ut Serutus scribit) de cytheride Volumnii liberta: & a se amata scriptis libros quatuor:
hic primus: ut testis est Eusebius: tenuit ægyptum prouinciam romanam factam ab Augusto: & se ip-
sum interemis: quoniam: ut Tranquillus scribit: ob ingratum animum. illi domo: & prouinciis suis
interdixit Augustus. dicente Ouidio in amoribus. Sanguinis atque animæ prodige gallæ tuæ: Eum
Fabius scribit Tibullo & Propertio duriorem fuisse. Dictaq̄ Varro Eusebius chronograph⁹ Var-
tones duos fuisse scribit: Alter. M. Terentius Varro appellatus: philosophus pariter: & poeta: Roma-
norum omnium: ut Fabius auctor est: eruditissimus linguae latine peritissimus: & omnis antiquita-
tis: & rerum græcarum: nostrarumque: plus tamen scientia collaturus: q̄ eloquentia: Cuius uuentis
Imaginem romæ posuit Afinius Pollio in biblioteca: quam primam in orbe de manubiis publicauit
ut Plinius docet. Alter fuit. P. Terentius Varro attacinus ab aetate vico narbonensis prouinciae. ubi
natus est: qui. xxv. agens annum. græcas litteras didicit. translulitq̄ in latinum libros quatuor apol-
lonii rhodii in suum opus de argonautis. Vnde Fabius cum appellauit interpretem alieni operis: ce-
lebrauit etiam nonnunq̄ elegiū uerbibus amicam Leucadiam. dicens Propertio. Hæc quoq̄ pfecto
ludebat Iasonem Varro. Varro leucadiæ maxima flaterna sua: de hoc nunc loquitur Ouidi. Tuæ
germanæ: quæ ex ariete uellere aureo insigni decedit: quod postea in templo martis incolchide fixum
argonautæ abstulerunt. Et profugum æneam. nō porro sugatū: sed errantem: Verg. aut̄ designat
qui (ut Fabius scribit) apud nos auspiciis illum: ut apud græcos Homerus dedit exordiū idē scribit.

Et modo tris iactet numeros: mō cogitet apte:
Quam subeat partem callida: quāq̄ uocet.
Cautaq̄ non stultæ latronum prælia ludat:
Vnus cum gemino calculus hoste perit.
Bellatorq̄ suo prenus sine compare bellet:
Aemulus incepturn s̄a pe recurrent opus.
Reticuloq̄ pilæ leues fundantur aperto.
Nec nisi: quam tollas: ulla mouenda pila est.
Est genus in totidem tenui ratione redactum.
Spicula quot menses lubricus annus habet:
Parua tabella capit ternos utrinq̄ lapillos:
In qualuicisse est continuasse suos:
Mille fac esse iocos: turpe est nescire puellam.
Ludere ludendo s̄a pe paratur amor.
Sed minimus labor est sapienter iactibus titi.
Maius opus mores composuisse suos.
Tunc sumus iacti: studioq̄ aperimus i ipso.
Nudaq̄ per lulus pectora nostra patent.
Ira subit deformē malum. lucriḡ cupidus:
Iurgiacq̄ & rixæ: sollicitusq̄ dolor.
Crimina dicuntur. resonat clamoribus æthes.
Inuocat iratos: & sibi quisq̄ deos.
Nulla fides tabulis: quæ nō per uota petuntur.
Et lachrymis uidi s̄a pe madere genas.

Sed minimus labor ē: Vitia designat quae in huiusmodi ludis deteguntur. Nulla fides tabulis: non est fidendum alea: Quae non per uota petuntur: quae non habuerint deos fautores. Genas fidem finistris dīs. Tam turpia criminā: ut ludi gratia plorandum sit. Ignaua natura: ignauam ideo naturam appellat: q̄ huiusmodi nullam habent corpora: exercitationē. Materia uberiore: magis utili. Celeresque pila: utebantur enim pila: quam paganicam appellabant. erat & pila Trigonale: & follis: ut ostendit Martialis. Laculumque: laculo etiam exercebantur romani: quod ostendit Horatio: eo uersu: Nec iam liuida gestat in armis Trochus brachia s̄a pe disco. S̄a pe trans finem laculo nobilis expedito. Trochique. Trochis instrumentum erat: quod ludentibus pueris scutica agitabatur: & rotabatur ut scribit Acrone: eo ante a pueros quosdam ludere solitos uidimus: Martialis. Inducenda rota est das nobis utile munus. Iste trochus pueris: at mihi catus erit: & alibi Garrulus in laxo cur annulus orbe uagaf. Cedat & argutis obuia turba trochis: Propertius. Increpat & uersi clavis ad unca trochi: Horatius Trochum græcum appellat in odis: quoniam trochos rotam significat. Armaq; & in gyros ire coactus equus: Nec uos cāp⁹ hēt: nec uos gelidissima uirgo: Nec tuscus placidis deuehit amnis aquis At licet & prodest pompeias ire per umbras: Virginis æthereis quā caput ardet equis Visite laurigero sacrata palatia phœbo. Ille parethonias mersit in alta rates.

Quaeq; soror cōiūxq; ducis monumēta para Naualique gener cīct⁹ honore caput. Cūtū: Visite turicremas uaccæ mēphitidos aras. Visite conspicuis terna theatra locis. Spectentur tepido maculae sanguinæ harenæ Metaq; feruenti cīcumeunda rota. Q uod latet ignotum: ē ignoti nulla cupido. Campi Martii Certamina Aqua tūrgo tyberis tuscus Porticus Pōpeli Sol in uirgine Paretonium Porticus octauia Porticus Liuia Agrippa Augusti gener Naualis Corona

Mirabilis erat magnitudo: Suppedebat enī currulus pariter cursus: & alia equestria certamina expedita: nec minus tam multis pilam. Trochum: Palestram exercitatione tractantibus. Gelidissima uirgora: quam uirginem intelligit: a uirgine: Quae eius fontem indicavit ita appellata: ut Frontinus docet: Plinius tamen in. xxxi. uirginem aqua: ideo appellatam scribit: q̄ labens in prenestina uia: quā ad herculaneum riuum pertinet: eum refugit: quasi congessum herculis fugiat. Ide m̄ scribit eam tactu præstare ceteros amnes: quoniam in ea natabant commodissimū: Papinius. A tq̄ exceptura natatus Virgo iuuat. Nec tuscus placidus: Tuscum ideo Tybrim nominat: quoniam ab apennino defluens: per tusciam romanam defertur: q̄ autem in tyberino etiam flumine natarent iuuenes romani docet Horatius eo uersu: Cur timet flauum tyberim tangere. Pompeias ire per umbras: De portico Pompeii quae erat in campo Martio diximus in primo. Propertius: Scilicet umbrosis forde pompeia columnis Porticus: auleis nobilis attalicis. Virgilis æthereis æstatem designat: nam sol per cancrum & leonem transiens: & uirginem æstatem efficit: ut antea docuimus ex sententia hyginis: Scribit Columella. tertiodectimo Kalendas septembribus solem in uirginem transitum faceret: hoc & sequenti die tempestatem significare: Interdum & tonat. Sacra palatia: palatinum collem consecratum apollini: cui templum in eo Angustum erexit dixim⁹: cuius memini Ouidi. in. ilii. fastig: Phœbo laurigero apollini laurea gerenti coronā. Parethonias: ægyptias: Est. n. paretonium urbs ægypti in ora maritima: & portus ingens. xl. sere stadij. Hanc alii paretonium: alii Ammoniā uocat auctor est Strabo: Intelligit aut̄ Apollinē qui in p̄lio apud Actium contra. M. Anto. & cleopatrā fault Augusto. Verg. Actus hæc cernens arcū intendebat apollo: nota est historia plutarchi monuments. Quaeq; soror: portici octauiam dicit: ita appellata ab octauia sorore/Augusti. Continxq; ducis: L. Liuia portici L. Liuia uxore Augusti (ut docet Sueto.) cognominatam accipe. Naualique gener: Agrippā Augusti gener dicit: eius. n. filiā Liuia duxit uxorem: illa Augustus nauali corona donauit (ut Ply. scribit.) post debellatum Pompeiū in sicilia. Ide docet Servius in octato æneidos. Erat autem naualis corona ut Gellus docet: qua donari solet maritimo p̄lio: qui primus in hostium nauem ul. archatus transfillit: ita quasi nauis rostris insignita erat. Visite turicremas. De téplo Isidis repeate quae diximus in primo. Vaccæ mēphitidos Isidis ægyptiæ: quae oī i uaccæ militata apud ægyptios colebat: de mēphi urbe abunde dictū est in primo. Terna theatra: ea in campo proximo Campo marcio suis docet Strabo: Vnde hic conspicuis locis addidit Ouidius. Erant enim eo in loco alia præclara ædificia. Sanguine: gladiatorium cruento. Metaque feruentis

Iudos circenses dicit: de q̄bus in primo diximus. Facies bona: pulchra facies. Caret: item uide. Tu licet & thamyrā: Thamyras philamonis filius rediens ex urbe æthalia: quā musas habuisset Thamyras scientia cantā di gloriabundus affirmauit se eas suparaturū: si secū certare audiret: ad quā intonas lentem uocē filiæ Louis itomachata: & modulationē: & pulsandæ citharae peritiam: & cōtem hominis sensum abstulerunt: hæc Homerū in. ii. iliados. Diodecus eū lyra & cantu tñm priuatum scribit: latini Appelles vero occæcatum suisse dicunt. Si uenerem couis: Sunt qui legant cois: appelles ex epheso: ut uoluit Cous

Strabo: olympiade centesima. xii. floruit: in pīatura solus plura: q̄ ceteri oēs cōtulit uolumenibus editis: q̄ doctrinā eam cōtinebat. Illi p̄petua cōsu: tudo fuit nunquam occupata: dīem agendi: ut non lineam ducentio exerceret artem: a nullo alto: q̄ ab apelle pīgi uoluit Alezan. magnushic pīxit uenerē ex euntem: e mari: quā diuus Augustus dedicauit in delubro patris cæsarisi: q̄ Anadyomene uocat consuētū hæc tabula earie. Altāq; pro ea nero in principatu suo substituit Dorothei manu. Appelles inchoauerat aliam uenerē cois superaturus etiam illā priorem. Inuidit mors peracta parte: nec q̄ succederet operi ad pīscripta liniam inuenit: est: auctot Plynij. De uenerē apela extat Ausonii epigrāma: quod cū alis pīris: q̄ Mediolani nuper reptis a Georgio Merula nō elegātissimus poeta Franciscus Nursi. Vronensis a se cretis. Inlytæ reginae Cypris mihi ostendit: id est hūfus modi. Emersam pelagi nuper genitalib⁹ undis Cyprin: apellei certe laboris opus. Ut complexa manu madidos fatis & quore crines Humidulis spumas strigit utraq; comis. Iam tibi nos i præ: uno inq̄t & i nuba pallas. Cedimus & formæ pīmia deperimus: & Ouid. alibi ita cecinit: ut Venus artificis labor est & gloria coi & quoreo madidas quae pīmit imbre comas. Illa lateret: nō uidetur egredi e mari. ut Appelles pīixerat. Hoc uotum: ut forma uigilate. Cura ducū: Horatius quoq; ostēdit poetas olim suisse in pīlo eo uersu. Sic honor & nomen diuini uatibus atq; Carminibus uenit: & paulopolit ait. Et uitæ monstrata uia est: & ḡa regū. Pieris tentata modis: ludusque reptus. Pausanias quoq; libro primo ita scribit. Versabat ligē ea quoq; tempestate cum regibus poetæ: & ante eam memoria Anacreon cum polycrate tyranno Samio familiariter uixit: Siracusasq; ad hieronē Eschylus: Simonidesq; missi sunt cum Dionysio: qui postea in siciliæ tyrānide successit Phi

loxenus cum Attigono macedonū pīcipe Antagoras rhoditus: & aratus solenis. Ennius emeruit Q. Ennius in calabria Rudias: ut est auctor Strabo: & Mela: pīam habuit Silius in. xii. de eo ita scribit. Misserunt calabri: tudia: genuere uetus: Scriptis primis apud latinos uersu heroico anales: ut Gelius testis: quibus bella italiae cecinit: & scdm bellum punicum in gratiā Scipionis Carmine minus polito: nam ingenio ualuit: sed arte caruit: ut cecinit. Ovid. Aphricanū maiore misericorde dilexit: a quo multis munieribus donatus est: cum Scipione asiatico in asiam pīfectus est: & cū Fulvio nobiliore in aetolia: post septuagesimū annū: ut scribit Eusebi. perit morbo articulari: quem nimio uino contraxerat: Se pultus fuit in Scipionis monumento uia appia: ut ēt Cice. testis: scribit ēt Ply. priore africanum. Q. Ennius statuam sepulchro suo posuisse: uiuens sua uirtute donatus est pulcherrimis hortis. Fuit & paulopolit alter Ennius Tarētinus qdc līs syllabis & metris libellū edidicir: & uolumina de augurandi disciplina. Contiguos pīne: pīne ultimam hēt breuē apud Vergiliū eo uersu pīne simul tecū sola. Ennius tanta rapta menalca: hic uero. Ouid. pīduxit Sunt q̄ hos duos uersus ita legāt: ennius emeruit calabris tarentin⁹. In montibus ortus Contigūtus ponit scipio magne tibū: ut sit sensus: Ennius natus non in celeberrimis

urbibus sed in moribus calabriæ propria uirtute metuit tumulari in scipionis sepulchro: nam q[uod] horos Ennius accepit ob artem poetica ulcinos scipionis hortis nusq[ue] legi. Ilias opus illud: quod Home. In. xiii. libros digesti. Quis danaem nosset: Aeneas argivorum rex unic[uod] habet filia Danaea ut Lactan. scribit: Accepit se perituri matru eius q[uod] ex filia nascetur, unde filla in turri clausa: Iuppiter in aurum uerius ex tegulis in gremium pueræ decidit pignus: facta est: q[uod] patet intelligens in arcu clausam in mare abiici iussit illa in itiam delata inuenta a piscatore cum Perseus: quem enixa fuit & oblata regis: ab uxori accipit: cum qua

etiam Ardeam cōdidit: auctore Scruio. Inq[ui]p sua turris: sic etiā Horatius. Inclusam Danaen

turris ænea, robustæq[ue] foræ: & uigilii canxi.

Sæpe canes frustra: Venatoris exēplo docet soc

minas platumq[ue] amatores inuenire: quos nō

qrūt cadit in ræta nullo agente. Quid min?

andromede: nunq[ue] ingr[ati] sperabat Andromede

auxilium. Persei fabula supius dicta est. Fu

nere sepe uiri ult quæritur: sepius numero puel

la mortem deplorâs in funere: uiris alii

inueniuntur. Solutis crinibus de more plorâ

tum in funere: etiā fieri solebat: quoniam in ad-

ueris deos orabat. Verg. Inter ad tēplū nō

æque palladis ibat crinibus ilia des pafis: & Li

vius: Stratæ passim matres crinibus tēpla uer-

entes: ueniam iterum coelestium: finēq[ue] pesti ex

poscunt. Sed uitate uiros: molles & cinædos

dicit. In statione comas: ex eorū fini qui dice

bāt comatos oēs cinædos esse. Et in nulla sede

mora: amor: quæ sunt instabiles. Plures uiros:

q[uod] eum tanq[ue] mollē petat. Troia maneret: do-

cet puellas. Priami exemplo nō adolescētibus

credēdum est: sed maiorb[us] natu. Præceptis

Priami: q[uod] inuadebat reddēdā eē Helenā. Per

q[uod] aditus tales: p[ro] speciem fictis aethoris. Luca

pudenda petuit: simulant se uos amare: sed nil

altud a uobis petuit: q[uod] dedecus uestrū. Liqui

do nardo: nardini unguentus: alio nomine: Ply-

nus Foliatum appellat: q[uod] unguentari: ex spī

ca nardi celebrant laudat syriacum a plynio.

Nascebatur ēt Nardus in ciliicia radice nigra:

& odorata: ut est auctor Dioscorides: unde spi

cam ciliacam in fastis appellat Ouid. Nec bres-

uis in rugas: nec qui oestis rugas iudicaria loca-

tas astringit tanq[ue] mollis. Filo tenuissimæ: ex

tenui lana. Et uratur: & anga: q[uod] nō possit ue-

stem tuam furari. Voce boante: clamante

Has uenus uenerem genitricem intelligit: de

qua dicti est in primo. Appladesq[ue] deæ: con-

cordiam Pallada. Pacem & uestam intellige

ab aqua apla: quæ in forum cæsaris deducta

erat cognominata: q[uod] aut hæc tempa ad forū

cæsaris cœnt: ex paplio & Martiale intelligitur.

Sunt quoq[ue] nō dubia: sūt quædati mulieres

quæ habentur infames: q[uod] amantes decipere so-

leant. Crimen amantis habet: q[uod] alios deci-

piunt: ut ipsa quæ ab amatis deceptæ sūt

Cecropides: athenienses puellæ a rege cecto

pe: per quas oēs alias designat. Iuranti theso: uiro perfido: ut fuit Theseus qui Attadnam reliquit.

Quos faciet testes quos testes amplius adibebit. Fecit & ante deos: antea deos adhibuit testes:

& tamen fide uolauit. Thesei criminis haeres id ēt in epistolis ei ph[il]ippi expobrat. De tanta ren-

tura factisq[ue] parētis. Sedit ingenio crestæ puella tuo. Nulla relicta fides: q[uod] nulli sunt amplius diis

q[uod] quos iuret. Illa pōt uigilesq[ue] aliquo mīcete pmissas noētes negabit. audebit & uiolate: sacra uestæ

Nardi
nū un/
guentū

Spica cili-
ca

appiades
deæ

Sæpe canes frusta nemoris motibus errat

Inq[ui]p plaga nullo ceruus agente cadit.

Quid min? andromeda potuit sperare reuicta

Quam lachrymas ulli posse placere suas?

Fuere sæpe uiri uir quærit: ire solutis

Crinibus & fletus non tenuisse docet.

Sed uitate uiros cultum: formāq[ue] professos:

Quiq[ue] suas ponunt in statione comas.

Quæ uobis dicunt: dixerunt mille puellæ.

Errat & in nulla sede moratur amor.

Fœmina quid facies. quoniam uir sit leuior ipsa?

Forsitan & plures possis habere uiros?

Vix mihi credetis: sed credite troia maneret.

Præceptis priami si foret ufa senis.

Nec coma uos fallat liquida nitidissima nardo.

Nec brevis in rugas cingula preffa suas.

Nec toga decipiat filo tenuissima: nec si

Annulus in digitis alter: & alter erit.

Forsitan ex horum numero cultissimus ille

Fur sit: & uratur uestis amore tuæ.

Redde meum clamât spoliata: sæpe puellæ:

Redde meum toto uoce boante foro.

His uenus e templis multo radiisibus auro

Læta uideat lites. appiadesq[ue] deæ.

Sūt quoq[ue] nō dubia quedā mala noīa fama.

Deceptæ a multis crimen amantis habent.

Discite ab alterius uestris timuisse quærelis;

Janua fallaci ne sit aperta uiro.

Parcite cecropides iuranti credere theso.

Quos faciet testes: fecit & ante deos.

Et tibi demophoon thesi criminis haeres

Phylide decepta nulla relicta fides.

Si bene p[ro]mittunt totidem p[ro]mittite uerbis:

Si dederint: & uos gaudia pacta date.

Illa pōt uigiles flammæ extinguere uestæ.

¶ Isidis & necare ueluti ueneno. Vigiles flammæ inextincti igne: q[uod] in templo ueste servabat: cuius rei cām assignat Plutar. in camillo his uerbis: Numa, n. tege tanq[ue] oīum principiū eēt i[us] uenerari Igne institutum est: nam nobilissimū quoddam extitit ignis in ipsa natura & motio q[uod]dam est: uel cum mo uestre tione totius generatio. Alla uero materia quæ calore uacat ociose Ignauiterq[ue] iacēs: & cadaueri simi. iextinctus lis ignis uirtutē tanq[ue] aīam cupit: & paulat[us] suscepit Igne ad agendum quid: uel patiendum uertit. Numa Pompilius uir curiosus tacit[us] sapientissimus: q[uod] in colloquium cum musis p[ro] sapientiam ueniebat: rōne quadam philosophiæ motus h[ab]it seruari: cōfidiōrisq[ue] p[er]petua uigilia ne corruperet uoluntat tanq[ue] æterna uirtus eēt: quæ oīa seruaret talia: cām resert Ouidius. In fastis. In eodem ueste templo: ut testis est Plutarchus: fama sult troianum illud palladium: q[uod] in itiam æneas asportauerat residere. Inachi: iſis inachi fūlla. Capere sacra: facta diripere. Mista aconitū: conita temperata. Est enim Aconitū herba oīum uenenum: occidit: q[uod] tactis genitalibus fœminini sexus aīalium: eodez die in fert morte: quo mō Calphurnius Bestia: uxores necauit. Fabulae natruere aconiti e[st] spumis cerberi canis natruu extrahēte ab Inferis Hercule. Cicutæ quoq[ue] herba uenenum est: publica atheniensium poena inuisa: ut docet Plynus. Propius confistere: ea dicere: quæ magis ad uiros: q[uod] ad fœminas p[ro]mit quod facere uisus eēt: q[uod] dixit fœminas accepto munere nunquā coitum negatur. illas enim & attarlia & propria libidine corripi posse defignavit. Admissis equis: materia ferme suscepit dando, scilicet afma fœminis cōtra uiros. Cicutæ Verba uadum tentet: uerba ad tecripta ab amantia tuum sollicitent. sic & in primo Cæra uadum tentet rāsi infusa tabellis. Edu re: ualde dure. Quanu[m] uita careatis honore: quis sit[us] infames. Vesta pignora: uestras litteras. Nouo itueni. Sed tamē ætnæ nouo inquit amator litteras amicæ seruat: qui b[ea]tanq[ue] fulmine utatur i[us] puniēda amicæ: t[em]et eni semper ne iratus amator illas marito ostendat. Fulmen autem iccirco ætnæum appella. Fulmen: quoniam vulcano fulminis fabricatori mōs ætnæus: ætna sacer est: ut Solinus scribit: uel a utcinitate. Docet. n. Seruus Vulcanum inter Ispatem & ætnam officinā habere: unde Vergilius dixit Antra ætnæ sonant. Est concessa. è p[ro]p[ter]is data. Repellere frandem: amantum. si qui amicæ litteras seruant: ut eo timore seruitum patiantur. Multas figuræ: multa & diffisi milia elemēta: & litteras. Per quos quoq[ue] cā hæc moneo: Nisi deletis cæris: nisi deletis amantum litteris. Geminæ manus: tuam & amantis epistolam. Fœmina dicatur fœmina in litteris appelleret seruat amatoris. Illa sit in uestris: qui suit ille notis. Sed licet a paruis animum ad maiora referre: Plenaq[ue] curuato pandere uela sinū. Pertinet ad faciē rabidos compescere mores. Candida pax homines. trux decet ira feras. Ora timent ira. nigræcū sanguine uenæ.

DE ARTE AMANDI

Angue gorgoneo' serpēte Medusæ gorgonidum reginæ cuius capilli in' angues mutati sunt: ut dicitum est: Gorgonum autem gens: ut Diodo scribit: occidentem uestus sita erat in extremis orbis finibus: aduersus quam perseus haud parvo certamine bellur: gessit: tanta fuit carni mulier: uultus: uel potētia: Insulam quā incoluere hesperam uocarūt: q̄a ad occulum sita sit. Gorgonidas tradunt quā uires auxiſſent: iterum a perseo iouis filio expugnatæ: quæ eis̄ esset regina Medusa. Postremo ab hercule & eas: & amazonum gentem suis deletas Sunt qui gorgones ab agilitate dictas putant: Yōps: Yōv enim agilem significat. I procul hic dixit. sc̄minas Intumescere minime debere exēplo palladis ostendit: q̄um tibiam inflasset: genasq; uidisset tumescere: tibi abiecit: ipsa apud Ouidiu in fastis ita dicitur. Prima terebrato p̄rata flamina buxo: Ut daret effeci tibia longa sonoruox placut: faciem Itquidis referentibus undis Vidi: & uirgineas intumuſe genas: At mihi non tanti est: ualeas mihi tibia dixi. Excipit abiectam cespite ripa suo. Inuētam satyru primi miraſ & usum Nescit & flatam sensit habere sonu. Ea igitur tibia: postmodum uſus est marſias id quod ostendit paſanias ſcribēs athenis ſuisse Mineruæ statuam: q̄ marſiam ſilenu uerberibus cedit quoniam tibias ſuſcepſt quas ipa abiectas uolebat quā rem significat ēt Ouidius in ſexto meteo uerſu. Quem tritonica latou arſidine uictu: affecit peccna in quo enarrando pleriq; ut in aliis multis: allucinantur. Comibus oculis lato aspectu. Innuet: nutum faciet. Puer ille cupido. Rudibus sagittis: leuibus ſtimulis: qbus mutuo cōciliant amates Tegmefam diligat aiax: q̄a moesta erat. Nos illarē populum nos ex illari turba lata mē ſeſtina uolumus. Nunq̄ ego te andromache: Andromache quoq; uxor Hectoris: moesta erat. Lux mea: uerba ſunt quibus amates utū turiunde Propertius cynthiā ctebro uitā: aut lucem appellat. Q uis netat hulusce rei exēpla ſumere a Tegmefam & Andromache ad mulieres ex uulgo: quaſi designet cuiuſlibet cōditionis ſeſtinam ſiſt moesta nō placere. Nec nomē p̄tmutiſſe duclit: nec hulc rei obſtare q̄ illa dux fuerit: in qua tristitia regritur: peinde ac si diceret: q̄ natura tristis eſt: nō mō in rebus bellicis: ſed ēt uenereis ſemp̄ mōret. Dux bonus: q̄a tegmefam & Andromache moesta erant: & horrida iccirco alterā: Ajax p̄ſecit centum eq̄ibus. Alteram Hector ſigna militaria iuſſit tuerit: hoc eſt pedeſtres copias ducere. Causam cliētiſ: cām puellæ: Cliens aut relatiuſ eſt patroni. Nemesis: Tibullus Delia & Nemesis amauit dicēte Ovidio in elegia: in qua deflet Tibulli morte. Sic Nemesis longum: ſic delia nomē habebūt. Altera cura recenſta: altera priuimus amor: Cynthia Propt̄ amica. Eam Hostiā appellatam ſuſſe ſcribit Apuleius in magia. Vesper: occiden talis plaga. Lycoris: galli poeta amica: Ouidius. Et ſua etiū gallo nota lycoris eſt. Eam clhereide appellatam ſuſſe Seruius ſcribit. Noſtra corinna: cotinnae dueſ fuerunt. Altera thebana: q̄ ſcripſit epigrāmata: & lyrica poemata: de qua Propt̄. Et ſua cū antiqua cōmitit ſcripſa corinnae. Altera Thespiæ: q̄a qbu ſdam cotinna dicif: Oui. auicam ſuam Corinna appellauit: ab etudione & forū elegātia: de qua ipſe alibi ita ſcribit. Mouerat ingenium totam cauta per urbem. Nomine non

Pallas
tibi abie cit.

Delia
Neme
ſis
Cinthia
Hostia
Lycoris
citheraſ
Corinnae
duæ

Lumina gorgoneo ſeuius angue micat. I procul hinc dixit: nō eſt mihi tibia tantum genasq; uidiffet tumescere: tibi abiecit: ipsa apud Ouidiu in fastis ita dicitur. Prima terebrato p̄rata flamina buxo: Ut daret effeci tibia longa ſonoruox placut: faciem Itquidis referentibus undis Vidi: & uirgineas intumuſe genas: At mihi non tanti eſt: ualeas mihi tibia dixi. Excipit abiectam cespite ripa ſuo. Inuētam ſatyru primi miraſ & usum Nescit & flatam sensit habere ſonu. Ea igitur tibia: postmodum uſus eſt marſias id quod ostendit paſanias ſcribēs athenis ſuisse Mineruæ ſtatua: q̄ marſiam ſilenu uerberibus cedit quoniam tibias ſuſcepſt quas ipa abiectas uolebat quā rem significat ēt Ouidius in ſexto meteo uerſu. Quem tritonica latou arſidine uictu: affecit peccna in quo enarrando pleriq; ut in aliis multis: allucinantur. Comibus oculis lato aspectu. Innuet: nutum faciet. Puer ille cupido. Rudibus sagittis: leuibus ſtimulis: qbus mutuo cōciliant amates Tegmefam diligat aiax: q̄a moesta erat. Nos illarē populum nos ex illari turba lata mē ſeſtina uolumus. Nunq̄ ego te andromache: Andromache quoq; uxor Hectoris: moesta erat. Lux mea: uerba ſunt quibus amates utū turiunde Propertius cynthiā ctebro uitā: aut lucem appellat. Q uis netat hulusce rei exēpla ſumere a Tegmefam & Andromache ad mulieres ex uulgo: quaſi designet cuiuſlibet cōditionis ſeſtinam ſiſt moesta nō placere. Nec nomē p̄tmutiſſe duclit: nec hulc rei obſtare q̄ illa dux fuerit: in qua tristitia regritur: peinde ac si diceret: q̄ natura tristis eſt: nō mō in rebus bellicis: ſed ēt uenereis ſemp̄ mōret. Dux bonus: q̄a tegmefam & Andromache moesta erant: & horrida iccirco alterā: Ajax p̄ſecit centum eq̄ibus. Alteram Hector ſigna militaria iuſſit tuerit: hoc eſt pedeſtres copias ducere. Causam cliētiſ: cām puellæ: Cliens aut relatiuſ eſt patroni. Nemesis: Tibullus Delia & Nemesis amauit dicēte Ovidio in elegia: in qua deflet Tibulli morte. Sic Nemesis longum: ſic delia nomē habebūt. Altera cura recenſta: altera priuimus amor: Cynthia Propt̄ amica. Eam Hostiā appellatam ſuſſe ſcribit Apuleius in magia. Vesper: occiden talis plaga. Lycoris: galli poeta amica: Ouidius. Et ſua etiū gallo nota lycoris eſt. Eam clhereide appellatam ſuſſe Seruius ſcribit. Noſtra corinna: cotinnae dueſ fuerunt. Altera thebana: q̄ ſcripſit epigrāmata: & lyrica poemata: de qua Propt̄. Et ſua cū antiqua cōmitit ſcripſa corinnae. Altera Thespiæ: q̄a qbu ſdam cotinna dicif: Oui. auicam ſuam Corinna appellauit: ab etudione & forū elegātia: de qua ipſe alibi ita ſcribit. Mouerat ingenium totam cauta per urbem. Nomine non

LIBER TERTIVS

XXXIX

uetor dīcta corinna mihi. Lectus & umbras: amor & ocium: aut ſcribendi locus. Sed ſi cile hære mus: facile at morem capimus. Valido æstu: potentia amore. Ab arte placida: ſtudis poetis. Studio: ingenuis artibus. Eſt deus in nobis. Idem etiā oſtēdit Plato de uore poētico hiſ uerbiſ. Nō Deus in enim arte: ſed diuina uifia dicunt. Nam ſi de uno quoque iſtorum per artem recte loqui ſcr̄et: de cæ. poetis. teris quoque omnibus idem poſſent: b̄ hanc uero cauſ. in deuī illis mentem ſubripiens: ipſis tanq̄ miniſtris utiſſor: acuſotumq; nunciis: & diuiniſ uatiibus: ut noſ qui audiuimus: perciptamus noſ eos eſſe: qui tam digna referunt: queſ ſuæ mentis compotes minime ſint. Sed hæc deum loquit: & per iſtos nobis hæc inclamare: unde non in merito Enni⁹ ſanctos poetas appellauit: ut ſcribit Cicero pro archia. Sunt & commertia poētæ coeli: ſunt & negocia: ſeu ſocietates coeli. Nam habent (ut etiam Plato docet) Homeruſ non de aliis commerteribus agit quāt de his: quā & aliis poētæ traſta cum eant: nonne multa quā ad bellum pertinent dīſis & quā ad conſuetudines bonorum inuicem. & malorum priuatorum atq; opificiū attinent enarravit. Et de his quemadmodum ſecum in uicem & cum hominib⁹ uerſantur: deq; coeleſtibus paſſionib⁹: progressibus. Item q̄ apud inferos ſunt deuorūq; & heroum generatio. Cōmerciū ſecinit. Commertium autem proprie dīcletur commutatio mercium: L. iiii lib. iiiii. Sup be a ſanitibus: qui Capuam habebant cuſmasque legati prohibiti commercio ſunt. Hic accipit pro ſocietate. L. iiii. Aut quo lingue commercio quemq; ad cupiditatem dīſcendi exciſiſet: & Silius: Pacem ſeruāt commerçia culpæ. Viſo caſte: cognitis inſi liſt. Qui nuper ſenſi habenas: qui nondū eſt domitus. Comparibus frenis: & qui habenis: Artificemq;: & qui domiſi accipe ex quo designat nouum amatore uifo caſte celetius aufugeſtere: q̄ ueterem: & q̄ ſi domiſi ab amata. Idez illas: ſeadiu uia. Nec ſtabiles animos annis: uirideq; iuuentam. Vt capias: idem limes agendum eſit. Hic rudis. & caſtris nunc primū not⁹ amoris. Qui tetigit thalamos præda nouella tuos. Te ſolam norit: tibi ſemper inhæreat uni. Cingenda eſt altis ſepibus iſta ſeges. Effuge riualē: uiñces dum ſola tenebis. Non bene cum ſociis regna uenuuſq; manēt. Ille uetus miles ſenſim & lapienter amabit. Multaq; tyroni non patiēda feret. Nec franget poſtes: nec ſauis ignibus uret. Nec dominat teneras appetet ungue genas. Nec ſcindet tunicas: ſuas tunicas: ſuas puellæ. Nec raptus flendi cauſa capillus eſit. Iſta decent pueros: & amore calentes. Hic ſera composita uulnera menre feret. Ignibus hinc lentis utetur: ut humida tæda. Vt modo montanis ſilua reciſa iugis. Certior hic amor eſt: breuis at fecundior ille. Quæ fugiunt celeri carpite poma manu. Omnia tradent: portas reſerabimur hosti.

g. iii

Quod datur ex facilitatione semper intromis-
tendum esse dicit amorem: ne quod ex facili-
de dederis contemptum parat caritas enim co-
dicit tebus admirationem. Dulcia non feri-
mus: uiri aspernatur quod facile consecun-
tor. Renouamur: ardentes redimunt in
amando. Suis uentis nimirum secundis. Di-
cat tibi lanitorm artum excludat sanctorum. Pu-
gnetur acutis: sis uxores uestris uiris diffi-
ciles. Meis telis: meis his preceptis. Quin pe-
tatis in ardenter stiam in amanda uxore.

Dum cadat in laqueos: donec capiatur amo-
re uestro: & tenetur irretitus. Postmodo ri-
ualem: docet quid seruandum sit ab amica: &
postea quam diu amator cum ea uersatus fue-
rit. Senescet amor: siet debitor. Referato
carceri: apertis carceribus: unde equi erum-
punt. Extinctos ignes amores remissos. Su-
scitare: accendit: unde & Terentianum illud.
Amantium irae amoris reintegratione est. Cau-
sa tamen nimilum: uidendum esse aut: ne aper-
te uideat amator ab amica riualem introduci

Pluraque sollicitus: credit magis id ita esse:
q̄ certi quicquam habeat. Ficti seruit: qui si-
mulerit a marito custodienda uxori præpo-
sus. Incitet: simulerit amorem ad aman-
dum. Ut sit liberior thaidæ: qua metu simu-
labat phædriam exclusiverit a Thraione pâ-
philam dono acciperet ut apud Terentium
in eunucho. Admitte amantem recipe. Ad
misceda tamen: in eo timore est tamen oc-
culte ueneri indulgendum. Quia uaser elus-
di: docet decipiendum esse markum: & custo-
dem uxoris. Rara sit custodia: existimet se
uxor habere custodes. Hoc decet: uirum ti-
meri ab uxore: uel nuptam habere custodes:

Vindicta posse custodes fallere. Est autem vindicta uirga: q̄
seruit libertate donabantur a prætore. a Vindi-
ctio appellata: ut Liuius docet. Quot fuerant
argolumina centum enim oculos habuit Ar-
gus: quos caudæ pauonis iuno collœavit.

Verba dabitis: decipies. Sumenda aqua: &
haurienda aqua. Quid possit solea: quid
litas possit calceis celare. Sub pede uicto: sub
calceo induito. Bladas notas litas amatorias.

Vt sit in infida proditione fides.
Quod dicit ex facili: lögū male nutrit amore:
Miscerda est latēs rara repulsa iocis.
Ante fores faceant: crudelis ianua clament.
Multi summisse: multa minanter agant.
Dulcia nō ferimus: succo renouamur amaro.
Sæpe petit uentis obruta cymba suis.
Hoc est uxores quod nō patient amari.
Conueniunt illas cum uoluere uiri.
Claude fores: duro dicat tibi ianitor ore.
Non potes: exclusum te quoq̄ tanget amor.
Ponite iam gladios hebetes: pugnetur acutis
Non dubito telis quin pellar ipse meis
Dum cadit in laqueos capt⁹ quoq̄ nup amator
Solum se thalamos speret habere tuos.
Postmodo riualem: paritaq̄ foedera lecti
Sentiat: has artes tolle: senescet amor.
Tum bene fortis equ⁹ referato carcere currit:
Quid quis ptereat: quosq̄ sequat' habet.
Quaelibet extintos iniuria suscitat ignes
En ego confiteor: nō nisi Iesus amo.
Causa tñ nimirum ne sit manifesta doloris:
Pluraq̄ sollicitus q̄ sciat cē putet.
Incitet & ficti tristis custodia seruit.
Et nimirum duri cura molesta uiri.
Quæ uenit exuto minus ē accepta uoluptas:
Vt sis liberior thaidæ finge metus.
Quum melius foribus possis admittit fenestra.
Inq̄ tuo unlto uerba timentis habe.
Callida profiliat dicitq̄ ancilla: perimus:
Tu iuuensem trepidum colibet abde loco.
Admisceda tamen ucnus est secreta timori:
Ne tanti noctes nō putet esse tuas:
Quia uaser eludi possit ratione maritus:
Quaq̄ uigil custos: præteritus eram:
Nupta uirum timeat rata sit custodia nuptæ.
Hoc decet: hoc leges: iusq̄ pudorq̄ iubent.
Te quoq̄ seruari mō quam vindicta redemit.
Quis ferat: ut fallas ad mea sacra ueni.
Tot licet obserue: mō sit tibi grata uoluptas:
Quot fuerant argolumina: uerba dabitis:
Scilicet obstat custos: nescibere possis:
Sumenda dabitur quum ubi tempus aqua:

Conscia tergum præbeat: quo uice chartæ ad amantem scribas. Fallet & humiduli Docet linis
viridis succo posse amicam etiam tuto scribere ad amantem. Acumine linis humiduli: acuta auena
viridis linis qua scribebant amantes: postea carbonis puluere tactæ litteræ legebantur. Affuit acr-
fio: Custodes falli posse docet exemplis. Seruandæ puellæ: Danaen dicit: quam patet Acrius in
turri ænea clauerat. Fecit auum: qui Danae eius filia ex loue persecum sustulit. Tot in urbe thea-
tra: Tria theatra simul & Amphitheatum scribit Strabo fusile eo campo: qui campo Martio adia-
cet: qui bus in locis poterit esse puella sine cu-
stode. Quid spectet iunctos: Quid aspiciat
ludos romano: de quibus in primo diximus

Qum sedeat phariae. Sacra Isidis dicit: que
ægypto romam translata fuerunt: dicente Lu-
cano: Nos in templo tuam romana accepimus
isim: ea autem celebrabant a romani mu-
lleribus castimonia mulorum dierum. Pha-
tiae iuuençæ: Isidis: quæ in uaccam motata ab Isis.
ægyptiis celebatur. Eā lunam esse scribit Dio-
dorus: cuius sacerdotes lineis velamentis ute-
bantur: ut scribit Apuleius: Vnde in primo
Ouidius Isim appellavit deam linigeram. O operari
perosa. dans operari: Est enim operari alicui strum-
rei operam dare: Propertius: Cynthia iam no-
ctes est operata decem. Sistris: Sistrum cre-
bra agitatione argutum erat multis crepitatu-
lis circumsonatibus: Vnde Papinius id multi
sobrium appellavit: Apuleius in undecimo me-
tamorphoseos scribit æretis atque argenteis: im-
mo uero aureis etiam stris argutum tinnitu-
constrepentes. Suæ comites: aliae matronæ
Qum fuger: qum expellat. Oculos uiro-
rum: Nam sacræ bona deæ non licebat uiros
interesse. Propertius. Sacra bona maribus nō
adeunda deæ. Præterquam si quos, præter
amantes: qui ad hæc loca se conferebant: Ut
antea dictum est. Qum custode foris: si bal-
neis quoque dicit posse amantem cum ami-
ca futrim iocari. Aegrotet: simulet se male
uale. Adultera clavis: externa clavis: quæ adultera
si altera facta: Sicut adulteriam monetam clavis
appellamus: Quam Indoeti falsam dicunt: adulteria
& Apuleius Autorem adulterinum uocat: moneta
Adulteram etiam mulierem appellamus quæ
adulterium committit. Nomine qum doce-
at, aut nomine adultera hoc est quam appel-
lamus adulteram: aut doceat nomine ipso quo
alteram factam significari diximus: quasi & ip-
sa possit nobis futrim ianuam recludere. Ia-
nuia sola: quia sunt & fenestræ. Illa uel hispa-
no lecta sit uia iugo. Laetana prouincia est Laetani
hispanæ: quæ uinum pessimum mittebat: uinum
Martialis. A capone tibi sex laetana petatur uinum
potes inquit Ouidi, multo ulno uel pessimo la-
nitior somni induceret aut certe optimo uino
quod etiam nascebatur in hispania ianuæ pre-
fectum euincendum esse dicit: Nam Ply-

nus scribit in Hispania lusitana uina copia nobilitati: Elegantia uero Tarragonensis: atque laurone
sia: & Balearica ex insulis conferuntur italiae primis. Sunt quoque quæ faciant: Medicamina esse di-
cit quibus possint puellæ custodes somno officere. Lat. a nocte: obliuioso & profundo somnos
quem aquæ lethæ inducunt. Vergilius. Ecce deus rane in lethæ ore madentem: Vique sopora-
tum stygia super utraque quassat. Tempora: Quæ minimo custos etiam docet Apuleius libro no-
no metamor. de quodam Mymece. Quæstus etam. Admonet metuendas esse æquales: ne amato-
res relicta amica illas amet. Et lepus hic, hæc
præda. Hæc quoque quæ præbet lectum:

procridis
Fabula
hymetus

rosmaris
seu liba-
nottis lau-
tus

Myrtus
& ci^o gñia
Buxus

Metuendam quoque esse eam dicit: quæ tibi
locum præbuit ubi cum amatore coisti. Me
cum non semel illa fuit, eam enim compresisti:
quod item poterit fieri a tuo amatore. Vice
dominæ: quia cum illa rem habui loco domi-
nae. In hostem mittor: aperiendo consilium
sceninis quæ tanq; hostes viri insidiantur.
Aperto pectore apertis & nudis consiliis. Vi-
derit utilitas: quasi dicat post habenda est utili-
tas hominum præceptis: quæ sceninis dam^o.
Lemniadum gladios: attes muliebres: quibus
contra viros uruntur tanquam gladii lemnia
des: quæ una nocte viros trucidavunt. Do-
lor & de pellice fictus: q; uir amore alterius fo-
mina teneatur. Et laniet digitis. prælia puel-
latum cum amantibus designat. Horati^o. Nos
prælia virginum Sectis in iuuenis ungubus
acrius. Procris erit. Procridis Erichthei athe-
narum regis filia fabulam narrat: quam etiam
in septimo metamorphoseos plenos exequi-
tur. Florentis hymeti. uelut enim semper
floribus Hymetus mons attice melle celebra-
tus: & effensione marmororum: ut Strabo scri-
bit. unde Plynus scribit: columnas quatuor
hymeti marmoris ad scenam ornandam ad-
uicias fuisse. Rosmaris. Rosmaris etiam a
Plynio lybanotis appellatur. Et Laur^o. Lau-
rus (ut Diodorus docet) ab Apolline iuuen-
ta est: ob idque ei consecrata fertur: Trium-
phis dicata erat: gratissima lanitrix dominibus
Caesarum atque pontificum: dicente Ouidio
in metamorphoseos Tu duibus lati aderis:
quoniam lati triumphum Vox canit: & longas ul-
sent capitolia pumpas: Postibus augustis ea-
dem fidissima custos Ante fortes stabis: medi-
atque tuebere querum: & in tristibus. Cuf-
tamen apposita uelatur ianua lauro: Cingit &
augustas arbor opaca comas: An quia perpe-
tuos meruit domus ista triumphos. An quia
leucadio semper athata deo: ipsa uero festa est
an quod facit omnia festa: Quam tribuit terris:
pacis an ista nota est: Utque uirer laetus sem-
per nec fronde caduca Carpitur: & eternum sic
habet illa decus: Cur autem lauro in trium-
phis honos fuerit: docet Plynus libro deci-
moquinto. Nigraque myrtus: myrtus ar-
bor est ueneri dicata. Vergili^o: Formosa my-
rtus ueneri: Eius genera tria prodidit Caro: Cädidam: Nigram: Conlugalē: hæc postrema ita appellat
& coniugis dicata sit: & a græcis Agla dicitur: Catullus: Floridis uelut eniteñs Myrtus agia ramulis.

Ipse quoq; accepto munere mitis erit.

Sed semel est custos longū redimēdus ī æuū.

Sæpe dabit dederit quas semel ille manus.

Quæstus era: némini metuēdos esse sodales;

Non tangit solos ista quærela viros.

Credula si fueris: aliae tua gaudia carpent.

Et lepus hic aliis exagitatus erit.

Hæc quoq; q; præbet lectum studiosa locūq;

Crede mihi: mecum non semel illa fuit.

Nec nimium uobis formosa ancilla ministret

Sæpe uicem dominæ præstít illa mihi.

Quo feror īsan^o? qd aperto pectore ī hostē

Mittor^o: & indicio prodor ab ipse meo.

Non nauis aucupib^o monstrat qua pte petat.

Non docet infestos currere cerua canes.

Viderit utilitas. ego cœpta fideliter edam.

Lemniadum gladios in mea damna dabo.

Efficite (& facile est) ut nos credamus amari;

Prona uenit cupidis ī sua uota fides.

Spectet amabilius iuuenē: & suspirerat ab'imo

Fœmina: tam sero cur ueniatq; roget.

Accedat lachryme: dolor & de pellice fictus:

Et laniet digitis illius ora suis

Iam dudu persuasus erit: miserebitur ultro,

Et dicit: cura carpitur ipsa mei.

Præcipue si cultus erit: speculoq; placebit:

Posse suo tangi credat amore deas.

Sed te (quæcūq; es) moderate iniuria turbē:

Nec sis audita pellice mentis inops.

Nec cito credideris: quātū cito credere lœdat;

Exemplum uobis non leue procris erit.

Est pbe purpureos colles florentis hymeti

Fons sacer: & uiridi cespite mollis humus.

Silua nemus nō alta facit, tegit at but^o herbas:

operi magis apta: Buxus autem plurima nascebatur in cytoro monte paphlagonia. ut Slinus scri-
bit: Vergilius: & iuuat undante bixu spectare cytorum: Buxus etiam plurima nascebatur in pyre-
neis montibus: ac betecynthio tactu ut Plynus docet. Fragileq; mirycae: Mirycae (ut Seruius scribit cythorus
uirgulta sunt humiliata: Vergilius. Nō omnes arbusta iuant humiliæ mirycae: Scribit Plynus Mi-
ricem fruticem nasci in italla: & Tamaricem ab aliis appellari. Nec tenues cytisi. Cytisus frutex est mi-
rycae laudibus celebratus ab Antonino atheniensi pabulo ouium: Aridus etiam suum: eo latior ē Cytisus.

facetas: & perq; modico pingue scunt quadru-
pedia: ita ut iumenta ordeum spernant: non ex
alio pabulo lactis maior copia. aut melior. Su-

per omnia pecorum medicina a morbis omni
usu præstanter: ideo nutritibus in defectu lactis
aridum: atq; in aqua decoctum potuit: cum ui-

no dari iubet: & firmores celsioresque infantes
fore: Cytisus autem in cytiso insula primum ī

uentus: inde in omnes cycladas mox in urbes
græcas translatus magno caeli prouentu: ratu

hunc fruticem in Italia fuisse Plynus scribit. Pinus

Cultaque pinus aut pomis ornata: aut cultam culta
appellat ad differentiam pinastri. hoc est pi-

nus filuestris: quæ (ut Plynus docet) est mi-

ra altitudinis: & a medio ramosa: sicut pinus
in uertice: quæ hanc ob'causam ab Ouidio in

ultimo metamor. Succincta appellatur: quasi Succin-

cincta & alligata uideatur dēsis & ramosis bra-
cta pinea chiius a uertice in altum tendentibus: ut in enat

rationibus nostris in Ouidium met. docuim^o.

Mobilis aura. agitabili uento. Coniugis casus foli

procridis. Auditos sonos: auditam uocem: orum

qua auram uocabant. Quasi pellicis: credi-
aut sordidus enim aurā uocatā non uentū eē sed pellicē.

Vt serulectus de uite racemus: Vt esse solet
uia maturior: & serius collecta. Pallescunt

frondes: ut pallent frondes. Noua hyems:

nam extrema parte autumni adueniente hys-
te folia decidunt ex arborebus: Vergilius:

Quam multa in sylvis autumni frigore pri-
mo Lapsa cadunt folia: Scribit Plynus pluri-

mis arborebus folia cadeat autumno: quasdam
tardius amittere: atque in hiemes protogare

moras: Decidere Tymæus Mathematicus so-

le scorponem transeunte sideris uī ut quodaz;

ueneno aeris putat. Matura cydonia: Mala
ea: quæ a nobis uocantur. Coronea: a Græcis cotonea
uero Cydonia. ex creta insula adiecta dicuntur cydonia

Incuruatos trahunt ramos: prohlent que
crescere eorum parentem. plura eorum gene-

ra ponuntur a Plynio libro decimo quinto.

Non satis apta: nondum matura. Vt thy-

so concita baccha: Trieterica non eti celebra-
bantur: Ad qua Bacche concurrebant pas-

sis per colla capillis: portabant autem hastam
Pampinis in uolutam: quam thyrsus appelle-

labant cingebantque caput uitiginea corona
dicente Ouidio: Nocte sua est egressa domo
regina: delque Ritibus instruitur: furialiaque

accipit arma. Vt caput tegitur: lateri cerui-
na finistro. Vellera dependent. humero le-

uis incubat hasta. Locus est. Quo ueniebat
Cephalus. Et nomen. auræ. Et index. ac
cufator cephalii & auræ. Tenues contraxerat

cephalus umbras: quia sol tunc erat ardentissimus: & tenuiores umbrae uidebantur. Inque pati spatio: Medius diem per diversa uerba designat. Ecce redit cephalus proles cylenia. Cephalus in metamorpho. ab Ouldio aoli a Strabone Dionei filius fuisse fertur: qui ex Athenis profugus ab amphitrione dulichi, sum accepit: ab eo que postea insula Cephalenia est appellata: Paulantas etiam ita scribit: Ait Cephalum deonis filium una cum amphitrione ad Telebas insulam incolendam uenisse: quae nunc ab illo cephalenia dicitur: Interea eundem athenis thebas migrasse reum de procris uxoris caede: Idem etiam scribit in portico regia nomine in attico solo fuisse auroram Cephalum asportantem quem pulcherrimum fuisse constat. raptumq; ab Aurora: q; eius amore capta esse. Inde genitum phaeontem: quem ad tuum constituit: id etiam Sappho in epistola uidetur ostendere: qum inquit Hunc ne pro cephalo rapores aurora timebam. Et faceres: sed te prima rapina tener: cur autem ab Ouldio proles cylenia dicatur: docet Stra. in decimo his uerbis: Nec uero Hellanicus Homero concordat Dulichium cephaleniam nuncupans: illud enim sub megere fuisse perhibetur: sicut & Echinades reliquae. Eius autem inquit in Epeii sunt dicti ab Elide proscripti: Quamobrem orum cylenia de gente phylet locum magnanimi morti ductorem Epeorum vocau. Ergo ab Otto cylenes Eleorum emporii olim incola & ductore epeorum: qui dulichisi incolebant, quod postea Cephalus tenet: datus est Cephalus proles cylenia: q; autem cylene sit Eleorum emporium docet Strabo in. viii. Hic locus pectus meum. A cephalo uulnra semper habet. prius enim sollicita eram: ne captus es aure anno rei nunc uero me laculo fixisti. Te positam: te superinfecta, quasi dicat, sepulta minus sentiam mortis dolorem, auræ suspitione leuata sum. In auram inuentum. Sequitur autem ouidius eos: Qui animam aerem esse dicunt & in materiam suam redire autumant: Sic Vergilius. Atque in uentos uita recessit. Charalumma conde manu. Scribit Plynthus mortibus oculos operire: rursusque in rogo patescere quietum magno ritu sacramum fuisse: Ita more condito: ut neque ab homine supremus: eos spectari fas est: & ccelo non ostendi nefas. Solebant autem propinquiores mortuorum oculos claudere. Ouidius. Respice laertem: ut iam sua lumina condas Extremum fati sustinet ille diem. Sed reperamus iter: a diuerticulo ad tem redeamus: Nudis rebus: apertis uerbis & exemplis. In conuiula ducamus: ut doceamus quomodo coenandum sit apud amicum. Posita lucerna, quia iudicio formæ obstant duo nox scilicet: & ebrietas. Maxima lena: maxima conciliatrix, quasi quedam lena. Tuis uirtutis, tuæ turpitudini. Neue nimis præsume dapes: nec corato amatore nimis edendo dapes absumas. Sed define citra. Ordo est: Sed define esse paulo citra quam cupias: & define esse paulominus: q; potes: ee autem infinitus est: ab edo uerbo deductum: non asum: Suetonius in Tyberio: Quasi biberent: quando esse nollent. Non male facis: Non discrepas. Hoc quoque, vide subaudi. Animusque pedesque Constant: quam mens, & pedes

Propinqui: qui uires mortuis oculos claudabant

uino sint illæsi. Nec quæ sint singula: nec quæ sola sunt: duo uideantur: quod ebrios accidit. Turpe faciens mulier, quæ temulenta se sternit. & dormit. Pati quoslibet concubitus: cum hun. litho quoque coirestanquam utilissimum scortum. Multa pudenda. Ut sternere. Ultiora pudet: erubescere ea dicere: quæ in coitu fieri debent. Alma dione. Alma uenus. Una figura, unus coeundi modus. Sunt enim multi: quos poeta describit. Spectetur tergo: id & cætera huiusmodi interpretetur uenustus: nos quoniam nimis est obscenum silentio præteribimus. Thebais. Andromache filia Eetionis Thebarum in cilicia regis. Ut phyllea mater: tanquam quæ bacchi sacra celebrat: demittit capillos per colla. Ouidius in fastis: Ut quas audire soletus Threicias suis menades ire comis: & amata Vergilliana ita loquitur: soluite crinales ultas: capite orgla mecum: a philla una autem Magnesiae oppido: baccham phylleiam appellavit Ouidius. Sribit etiam Strabo a phyllo thessalæ oppido: phyllei apollinis sanguinem esse appellatum: Cui rugis uterum lucina notauit. Cui partus uterum signauit. Habent enim post partum foeminae rugosum corpus: Sane lucinam deam partus pro ipso partu posuit. Ut celer ueris: post peractum rez uenereum te subtrahit: & uertas: ut parthi fugientes faciunt ne corporis rugae uideantur: de parthorum fuga satis dictum est superius. Sed neque phœbei tripodes. Tripli tripodes podes (ut Serulus docet) Erant mensæ in templo Apollinis delphici: Quibus superpositæ phœbades uaticinabantur. Nec corniger ammon: ammonem dicit: qui in Cyrenaica regione colebatur: & dabit responsa. Nam Dionysius (Ut Diodorus scribit) Et tempulum patti, & urbem condidit: honoresque ut deo impedit: quosdam instituens: qui haberent diuinationis curam: Amnum autem lingua ægyptia Iuppiter dicebatur: Sed (ut tradit Herodotus) corrupto nomine ab Afris ammon dictus est. Corniger autem ideo ap corniger pellatur: quoniam Ammon galea in bello ammon usus est: cuius insignis fuit atletis caput. Sunt qui ipsum afferant natura in utroque tempore paruula habuisse cornua: propterea eius filium Dionysium eodem fuisse aspectu: posterisque traditum deum hunc cornua gestasse: hæc Diodorus: Setius tamen in quarto æneidos fabulam aliter narrat. Templicem monis meminit etiam Solinus. Trogus: & Plynthus. Ex æquo: ut ambo pariter soluantur in uenerem. Veneris sensum: tam dicit: quæ in uenerem natura frigidior est. Mendacior: uoce simulata: qua quidam in coltu utentur. Per motum: per corporis agitatem. Luminaque ipsa: per oculos ipsos: quod modo autem id fiat docet Iuvenalis eo uerbo. Oculosque in fine trementes: & Persius: Paranti fractus ocello. Gaudia post uenerem: post peractum munus uenerem. Quæ possit munus amantem: quæ petit ab eodem officium coeundi. Habere pondus: effectum habere: quia tunc non poterit hanc igitur ob causum puella simulet se pariter cum amante solutam esse in uenerem: etiam si non fuerit.

Nec somno tutum est polita succubere mensa
Per somnos fieri multa pudenda solent.
Ultiora pudet docuisse: sed alma dione
Principue nostrum est: quod pudet inquit opus
Nota sibi sit quæque: modos a corpore certos
Sumite: non omnes una figura decet.
Quæ facie præsignis erit: resupina faceto.
Spectetur tergo: cui sua terga placent.
Mimalion humeris atalantæ crura cerebat.
Si bona sunt hoc sunt aspicienda modo.
Parua uehast equo: quod erat logissima nunquam
Thebais hec toro nupta resedit equo.
Strata premat genibus paulum ceruice reflexa
Foemina per longum conspicienda latus.
Cui femur est iuvenile careret quoque pectora mea
Stet uir in obliquo fusca sit illa toro. (da)
Nec tibi turpe puta crinem ut phyllea mater
Soluere: & effusis colla reflecte comis.
Tu quoque: cui rugis uterum lucina notauit:
Ut celer aueris utere parthus equis.
Mille modi ueneris simplex minimis laboris
Quum iacet in dextrum sumisupina latus
Sed neque phœbei tripodes: nec corniger amnis
Vera magis uobis: quam mea musa canet.
Si qua fides arti: quam longo fecimus usum:
Credite præstabunt carmina nostra fidem.
Sentiat ex imis uenerem resoluta medullis
Foemina: & ex æquo res iuuet ista duos.
Nec bladæ uoces: iucundaq; murmura cessent:
Nec taceant mediis improba uerba iocis.
Tu quoque cui ueneris sensum natura negauit
Dulcia mendaci gaudia finge sono.
In foemina cui torpet hebes locus ille puella:
Quo pariter debent foemina uitq; frui:
Tatum quum finges: ne sis manifesta caueto:
Effice per motum: luminaque ipsa fidem.
Quod iuuat: & uoces & anhelit arguat oris.
Ah pudet: arnacas pars habet illa notas.
Gaudia post ueneris quod poscit munus amantem:
Illa suas nolit pondus habere preces,

BARTHOLOMEI MERVLAE ENARRATIONES IN PRIMVM OVI
DII VOLVMBN DE REMEDIO AMORIS.

EGERAT Huius amor titulam nomenq; libelli. Scripturus de remedio amoris ou-
dius primo se excusat Cupidini: ostenditq; non ei aduersari uelle suis præceptis: sed his
se opem ferre paratum esse: qui adeo impatenter amant ut quandoq; necesse sit ni-
nisi amore: aut laqueo: aut ferro: aut alia uia
uitam finire: quod quidem alienum esse dicit
a cupidinis regnis: qui amantum lachrymis
tantummodo contentus citra mortem locari
solet. deinde allaturus poeta remedia amanti-
bus medicinæ & poetarum præsidem apollinem
inuocat. Tuum demum narrationem
& opus in duos libellos digestum exequitur.
titulus

Titulum: indicem: dicitur autem titulus a
tuendo, quasi tutulus quod tuerunt opus au-
toris, Martialis. Vnum de titulo tollere lo-
potes. Nomenque libelli: quod est de reme-
dio amoris. Tuum uatem: qui res lasciuas
canunt. Vates etiam cupidinis & ueneris esse
dicuntur. Vnde apud papinum cupido de
stella poeta ita uenerem alloquitur, hic tibi ple-
cta didit: initis que incedere uates Maluit: &
Cupido nostra laurum subtexere myrto. Agaton quo-
que in platonis coniuio scribit amorem es-
se adeo sapientem ut alios quoq; poetas pos-
sit efficer. Quilibet enim licet ante rudis poe-
ta euadit. Quoniam primum amor afflauerit,
Sceleris damnare: credendo bella a me pa-
rari in te catus ductu & auspiciis savenume-
to pugnaui. Non ego tydides: non soleo
ego pugnare contra te: aut matrem uene-
rem: ut olim Diomedes: qui (uti In quinto
iliado scribit Homerus) uenerem inter fre-
quentiam bellatum secutus propere atque
assecutus: per Ambrosium Peplum quem
ipse charinthes elaborauerant. Immissa lan-
ceæ cuspidi percuslit: extremitatemque tene-
ra manus facile ad uolam usque transfodi-
tur: quo ex uulnere coelestis sanguinis: Hu-
morque qualis e diuinis corporibus solet em-
nauit: quippe nec fruge uescuntur dii nec ui-
num potant: eoque exangues sunt: & immor-
tales nomina hantur. In liquidum redit æthera martis equis. Venus enim a diomedae uulnera Mat-
tem his uerbis oravit. Suscipe me frater suavissime: commodaque mihi parumper equos tuos, ut in
coeleste domicilium deorum pergam. Atroci namque cruciatu conficior saucta ferociissimi diomedis
manu, qui erit (quæ sua audacia est) cum ioue ipso pugnaret: Sic locuta exoratisque equis mœstitia
gravis in cursum ascendit: & autigante iri: equosque sua spote rapidos: etiam uerberibus addete cur-
sum urgente: in uastum olympum continuo perlata est. Tepent: frigent: Plautus. Hic homo fa-
tus est tepidior: aut certe temperate amant. Tepidum enim dicitur medium inter calidum & frigi-
dum: Ouidius in metamorphoseos. Tepidique rosaria pæssi. Qua posses arte parati. quo posses
conciliari amantibus designat autem libros artis amatoria. Et quod nunc ratio est: & nunc quod
ratione agitur. In remedii amoris afferendis. Est enim ratio gerendorum ordo ex causa uenientium Causa
ut quid quo loco facias: ac dicas intelligas. Causa uero est animi impulsus ad aliqd agendum. Im-
petus ante fuit, antea enim in præceptis amatoris usi sumus impetu & quasi cursu incerto: potiusquæ
ratione. Nec prodimus: nec tanquam proditiones oppugnamus. Nostras artes: nostra amatoria
præcepta. Retexit: destruit. Feliciter ardet. si feliciter amat. Et uento nauiget ille suo: & ama-
reperget. Male fert: ægre patitur. Regna imperia iussa. Indignæ puellæ: nullis amicæ: & nō di-

A

Venus
uulnra
ta a dio
mede

In liquidum redit æthera martis equis.
Sæpe tempent alii iuuenes: ego semper amauim.
Et siquid faciam nunc quoq; queris amo.
Quin etiam docui: qua posses arte parari.
Et quod nunc ratio est impetus ante fuit.
Nec te blâde puer nec nostras prodimus artes:
Nec noua pateritum musa retexit opus.
Si quis amat quod amare iuuat fœliciter ardet.
Gaudeat. & uento nauiget ille suo.
At: si quis male fert indignæ regna puellæ.
Ne pareat: nostræ sentiat artis opem.
Cur aliquis laqueo collum nodatus amator

DE ARTE AMANDI

Cygni
Fabula
Olor

Latet aptius: commodius celatur. Lusus. c. pus meum. Cygnis discedere tempus. Cygnus uir fu-
it qui post phaetonis casum in aeuem sui nominis mutatus est: ut docet Ouidius in metamor. & Maro
in decimo: Pausanias scribit ultra Eridanum in gallia: vnum uirum musicæ peritum ligurum regem
fuisse: & locum esse datum fabula: eum post obitum aq; ollinis uoluntate in cygnum aeuem conuersum
Cygnus latinæ Olor appellatur: ut hyginus scribit: Dicuntur autem olores ueneris currum uehementem
Papinius: Amyclæos ad frena citauit olores: & Ouidius in metamor. Vecta leui curru medias cythe-
rea per auras Cypron olorinis nondum per-
uenerat alis: Sunt etiam cygni (ut in tuscula-
nis scribit Cicero) Apollini dicatis: ab eo di-
uinitatem habere videantur: quia præulden-
tes quid in morte boni fit: cum cantu & uolu-
ptate moriantur: Vnde non immerito poeta:
qui est in tutela Apollinis: & cecinit res uene-
ris: ab autibus utriq; numini dicatis: uectum se
fuisse dicit: Sane currū ueneris non modo olo-
res ducunt: Sed etiam columbae: Claudianus:
Venus hic inuecta columbis. Apuleius quo
que in sexto mera, lepidissime docet quatuor
candidas columbas picta colla torquentes iu-
gum ueneris gemmeu; subite: & currum deæ
prosequentes gannitu constrepenti lasciuire pas-
sares: & cæteras quæ dulcæ cantican aues mel-
læ modulis suave resonantes: aduentum deæ
pronunciare. Spoliis: Exuuiis amantum.
FINIS.

Currus
ueneris

Nec lucem i thalamos totis admite fenestræ
Aptius in uestro corpore multa latent.
Lusus habet finem: cygnis discedere tempus.
Duxerunt collo qui iuga nostra suo.
Vt quodā iuuenes: ita nūc mea turba puellæ.
Inscribant spoliis: Naso magister erat.

P. OVIDII NASONIS DE ARTE
AMANDI FINIS.

L

tales nomina hantur. In liquidum redit æthera martis equis. Venus enim a diomedae uulnera Mat-
tem his uerbis oravit. Suscipe me frater suavissime: commodaque mihi parumper equos tuos, ut in
coeleste domicilium deorum pergam. Atroci namque cruciatu conficior saucta ferociissimi diomedis
manu, qui erit (quæ sua audacia est) cum ioue ipso pugnaret: Sic locuta exoratisque equis mœstitia
gravis in cursum ascendit: & autigante iri: equosque sua spote rapidos: etiam uerberibus addete cur-
sum urgente: in uastum olympum continuo perlata est. Tepent: frigent: Plautus. Hic homo fa-
tus est tepidior: aut certe temperate amant. Tepidum enim dicitur medium inter calidum & frigi-
dum: Ouidius in metamorphoseos. Tepidique rosaria pæssi. Qua posses arte parati. quo posses
conciliari amantibus designat autem libros artis amatoria. Et quod nunc ratio est: & nunc quod
ratione agitur. In remedii amoris afferendis. Est enim ratio gerendorum ordo ex causa uenientium Causa
ut quid quo loco facias: ac dicas intelligas. Causa uero est animi impulsus ad aliqd agendum. Im-
petus ante fuit, antea enim in præceptis amatoris usi sumus impetu & quasi cursu incerto: potiusquæ
ratione. Nec prodimus: nec tanquam proditiones oppugnamus. Nostras artes: nostra amatoria
præcepta. Retexit: destruit. Feliciter ardet. si feliciter amat. Et uento nauiget ille suo: & ama-
reperget. Male fert: ægre patitur. Regna imperia iussa. Indignæ puellæ: nullis amicæ: & nō di-

gnæ illi regni. Ne pereat ne conficiatur amore. Nostræ artisti nostrorum præceptorum. Nodatus collum: habens collum ligatum. Est autem si nec doche nota figura. Tista onus lugubre & infelix pondus. Habis inuidiam: cædis: habes odium mortis: qui amore illum perisse intellegunt. Nisi desierit nisi flagrant amori desiterit indulgere. Desinat amore desistat mens præceptis. Mollia regna: lasciva: & innoxia imperia: quibus pœctus es. Poteras uti: poteras armari & purgare: si uoluis es ut amantes intetirent. Nudis sagittis: uel ex promptis ex phartra: uel nō occulo: sed aperto marte. Sed tua mortis sero: ideo non pugnas nudis sagittis: qui spicula tua non sunt loetifica. Vitricus & gladius, martem designat: quem Diodorus scribit primum fabricatis armis armasse milites pugnandique ac cerrandi morem induxit. eos. qui diis aduersi essent interficiunt. Eundem etiam Homerus refert inter omnes celestes Iovi esse maxime: inuisum quem nihil iuueni nisi rixæ: nisi pugnae: nisi bella uere red dentem ingenium. Iunonis ferox. uastum comitumax. & malignam. Vitricus autem (ut modestinus Iurisconsultus scribit) appellatur matris uir ex alio uiro notus. Mars enim Vitricus dicitur Cupidinis: quoniam eo uenustus maritus Vulcani loco abutebatur. Maternas artes: focos ueneris matris. Qui bus tuto utimur artes: quibus nos amantes utimur sine mortis periculo. Et quam uito: & eas artes cole subaudi. Nulla sit orba patens: nulla mater liberis pertinet. Nocturna frangatur ianua rixa. Exclusi enim proterui amantes noctu scribant amicæ fores crebris ierbis: ut antea diximus.

Et tegat ornatas: noctu etiam amantes foribus coronas sivebant: aut in limine relinabant. Vnde in secundo de arte ita præcipit Ouidius. Postibus & duræ supplex blandire puellæ. Et capitum demptas in fore pone rosas. & Propertius: Et mihi non desunt turpes pendere corollæ. Et modo blanditias: sic tibialis ianuam execrando inquit. Ianua difficilis dominare uerberet imber. Te iouis imperio fulmina missa petant: & paulopost blanditias uitur qui inquit. Et mala si qua ubi dixit de mentia nostra ignoscas: capitum sicut præcor illa meo. Et exclusus flebile cantet amans: exclusus amator flebili cantu queratur: Vefac Ouidius in ea elegia: quæ sic incipit. Ianitor indigne dura religate catena. Nec tua fax: facem intelligit: qua Cupido amantes tristis. Rosos auldos digna subire: Cupidam morte & optatam ab amantibus. Amor autes: pulcher cupidus. Gemmatas mouit amor alas: gemas imitantes: radiates. Martialis. Miratis quoties gemmatas explicat alas. Et Papinius. Quæ superimposito moles gemmata colosso. Propositum opus perfice dixit: libros de remedio amoris. Quos suos ex omni parte sefelliit amor: quos suos amor penitus destituit. Vulnus opem que sefelliit uolens intelligit præcepta amatoria: opem uero remedium amoris. Vulnus achilleo: Telephus (ut in quinto scribit Diodorus) filius fuit Herculis & Auges filia Alei regis arcadiae: qui inter uigilu inuentus: a cerua exhibito ubere nutritus fit. Telephi nomen accepit hinc donatus a pastori bus coryto thessalæ regia: quo uis filius educatus uult factus matrem inuestigans: delphos uenit: responsuque accepto: ut in myiam nauigaret ad Teutrantum regem inuenta matrem cognitum cuius.

Mars
et in
uentum

Vitricus

Gemar

Thele
phi hi
storia

Atrabe sublimi triste pependit onus: Cum aliquis rigido fodiat sua pectora ferro. Inuidiam cædis pacis amator habes. Qui nisi desierit mortero periturus amore est: Desinat: & nulli funeris auctor eris. Et pueres: nec te quicq; nisi ludere oportet. Lude: decent animos mollia regna tuos. Nam poteras uti nudis ad bella sagittis. Sed tua mortifero sanguine tela carent. Vitricus & gladius & acuta dimicet hasta. Et uictor multa cæde cruentus eat. Tu cole maternas tuto quibus utimur artes. Et quarum uirio nulla fit offsa parens. Effice nocturna frangatur ianua rixa: Et tegat ornatas multa corona fores. Fac coeant furum iuuenes timideq; puellæ. Verbaq; dent cauto qualibet arte uiro. Et modo blanditias: rigido modo iurgia posti. Dicat: & exclusus flebile cantet amans. His lachrymis cōtēt eris sine crimine mortis. Nec tua fax auldos digna subire rogos. Hæc ego: mouit amor gemmatas aure alas. Et mihi propositum perfice dixit opus. Ad mea decepti iuuenes præcepta uenite: Quos suos ex omni parte sefelliit amor. Discite sanari: per quem didicisti amare: Vna manus uobis uulnus opemq; feret. Terra salutiferas herbas eademq; nocentes. Nutrit: & urticæ proxima saepe rosa est. Vulnus achilleo quæ quondam fecerat hosti

est filius: magno in honore est hædus. Teutrantus uirili stirpe carens. Argopen filiam Telesphoro despôdit: eumque reliqui regni successorem. Græci deinde ignorantes iter ad trojanum in Myriam per errorem præuererunt: contra quos Telephus in pugnam descendens: in sequensque Ulysses cecidit: ibique ab Achille: qui imminebat uulneratur: & qui respondisset oraculum telephi uulnus sanari non posse nisi iterum ab Achille eodem in loco uulneraretur in græciam nauigauit: quo ex myia Græci tedierant: promisitque Achilli in præmium sanati uulneris se ducem futurum ad

littus Trojanum: ac ita Sanatus est dicen te Ouidio in metamorphoseos Ego Thelephon hasta pugnantem domui, uictum otantem refeci. Sane iccirco singitur telephus eadem hasta iactus ab achille esse sanatus: quoniā ferre rubigine usus sit: culus, uis est ligare siccare: restringef: ut plinius docet in. xxxiiii. Claudio tamen telephon scribit ab achille sanatum esse uirtute herbaria: cuius cognitio nem a Chirone centauro didicerat. Ita enim canit. Sanus achillei remeauit telephus herbis. Culus pertulerat uires & sensit in uno loco thalem placidamque manum medicina per hostem Contigit: & pepulit quos fecerat ipse dolores. Peltas hasta: hasta thessala a pelio achillis monte thessalæ: uel a peleo achillis patre. Fuit autem ex fraxine: ut docet Homerus libro duodecimo iliados. Strabo in decimo. & Plinius in decimo sexto. Sed quecumque uiris. Profitetur poeta se hæc præcepta tam uiris: quam puellis tradere. Ad uestros usus quia multa dicet agenda a uiris: quæ nō decet puellas. Attamen exemplo Exemplo præceptorum: quæ uiris dabuntur: poterunt & scemina quid agendum sit intelligere. Utile propositum est utile institutum. Sæuas flammastamorem intolerabilem. Vissitis: stimulis amoris. Vixisset phyllis: multitum exempla proponit: quæ impatiens amoris dederunt penas: quod non fecissent: si præcepit poetæ uti potuissent. Nouies: Phyllis enim ad littus sola profecta est: ut prospiceret an Demophoon ueniret ut in ultimo huius operis docet Ouidius. Nec dolor armasset. Me deam designat: quæ repudiata ab Iasoni post regiam creontis incensam in eius ultionem filios iugulauit: antea dictum est. Contra sua uiscera: uulos liberos. Damno socii sanguinis ultra uiru: est: A missione liberorum. Arte mea tereus quamvis philomena placet. Teret regis daulidis fabula nota est Ouidii carmine in sexto metamorphoseos. Per facinus: per uim philomenæ illatam. Vbi teret facinus perpetra uidetur. Strabo uero scribit in mediterranea secundum delphos paulisper ad orientem daulida opidulum esse: ubi tereum thracem potentatum tenuisse aiunt: quæque de Philomena & Progne fabulis uulgata sunt: in loco patrata memorant. Verum Thucidides ad Megara scribit: in loco autem nomina a densitate arbustorum nomen inditum est: quæ daulos densos appellant. Da mihi pasiphæna: en ianu tauri ponet amorem: Pasiphæna fabula dicta est superius. Da phædrum phædre turpis dabit amor: Quæ priuigni Hippolyti amore exarfis. Impia si nostros legisset scylla libellos. Scyllam noster regis filiam dicit: quæ capta amore Minois Alcathœn patriam: & patrem obsiden: Scyllæ tis: q; is cum athenensisibus senserat in Androgei morte. Carines nutricis phœnicis ogigii filia confusa: partis comam fatalem abscondit pacta cum Minoe coniugium & regnum: Minos detestatus puellæ facinus: q; patrem prodidisset ac patriam: cuius salus dicitur in purpureo patris capillo constitisse ex pugnata alcathœ in cretam soluit: puellamq; e nauit ita appendit: ut mari traheretur. Sed quæ cretæ appropinquasset Neptunnus in auem Cyrim puellam. Jupiter patrem Nisum in Alisetum cōuertit: Alisetus qui ē ex aqlaq; generibus Cyris appellata est: auctore Ouidio a coma dentos: & capillis: qui Cyri dicuntur. Est avis cristata: quæ Alaudulæ uocat: cā semper Alisetus insequitur odio ppetuo: Ut docet Maro.

Damnosas curas: Damnum & mortem afferentes. Rectaque cum sociis me duce nauis eat: Sic in primo de arte se typhum & nauis magistrum appellavit. Publicus assertor: publicus liberator: auctor enim uerbum est medium: sicut uidelicet. Dicitur enim afferere tam in seruitute: q̄ in libertatem uenire dicere: hinc assertor deducitur. Luius libro tertio. Claudio c̄li. ut negotium dat: ut uirginem in seruitute afferret. Vitis: Cupidinis est mulis. Supressa pectora: mentes calcatas ab amore.

Affero
Vindico
assertor

Auctor
Heroici
carminis

Medicinæ potentia nobis. Idem etiam docet Agathon inuentor apud Platonem: & Diodorus: cui uerba haec precordia sunt. Apollinem cithara: eiusque musicæ inuentorem ferunt. Medicinæ insuper scientiam diuinandi arte præceptam: qua olim instruvi erat morbos curare soliti: primum attulisse. Medent: remedia amantibus afferenti. Vt rā que cura: & poetica & medicinæ facultatis.

Dum licer dum non adhuc es nimio amori obnoxius. Et modici motus moderatus amor tangunt præcordia motus: sollicitant membra: quid autem sint præcordia: Docet Plynii us his uerbis. Extra homini ab inferiore viscere parte separantur membranæ: quæ pectora appellant: quia cordi prætenduntur quod Græci appellaverunt phrenas. Si piget: te amare. In primo lumeni primo ad tu amoris. Siste pedemne ulterius procedas. Mala semina: mala principia. Nam mora dat uires teneras mora percoquit uias: Amor tardando sumit maiorem uim: & magis augetur.

Quæ præbet latas arbor spaciatis umbra: Platanum intelligit: de qua abunde diximus in libris de arte amandi. Læsuro iugo: seruitu amoris nocituras. Qui nō est hodie: q̄ hodie nō subtrahit colla iugo læsuro. Verba dat omnis amans: amantes omnes seipso salunt: differendo amoris remedia. Repperit: que alimenta morando: differentes remedia magis alunt amorem amantes. Est optima uindicta: est optima ad liberandum se a amore. Proxima quæque dies quia quanto quis celarius iugum amoris ponere festinat: tanto etiam salubritus sibi consuluit. Flumina magna uides: probat amorem maiora idies incrementa suscepturnum: nisi amantes celariter amorem reicerit. Nō tegeres uultus uertice myrra tuos mutata: enim fuit myrra in arbore: posteaq; cum patre scelus illud admisit: qd fabulant poetæ: ut an ea dixim? Sed gaude-

Me duce damnosas homines compescite curas.

Rectaque cum sociis me duce nauis eat.

Naso legendus erat tūc q̄m dīdicisti amare.

Idem nunc uobis naso legendus erit:

Publicus assertor uitii suppresa leuabo

Pectora uindictæ quisq; faueto suæ.

Te precor o uates adiſ tūa laurea nobis.

Carminis & medicinæ phœbe repertor opis.

Et pariter uati: pariter succurre medenti.

Vt rāq; tutela subdita cura tua est.

Dum licet & modici tangunt præcordia motus.

Si piget in primo limine liste pedem.

Opprime dū noua sūt subiti mala semina morbi

Et tuus incipiens ire resistat equus.

Nam mora dat uires: teneras mora percoqt uias

Et ualidas segetes quæ fuit herba facit.

Quæ p̄bet latas arbor spaciatis umbra

Quo posita est primum tempore uirga fuit.

Tunc poterat manibus summa telure reuelli:

Nunc stat immensum uiribus aucta suis.

Qualesit id quod amas celari circu spicte mete:

Et tua læsuro subtrahe colla iugo.

Principiis obstante: sero medicina paratur.

Quum mala per longas cōualuere moras:

Sed ppera: nec te uenituras differ in oras:

Qui non est hodie: cras minus aptus erit.

Verba dat oīs amas: reperitq; almetu morado

Optima uindictæ proxima quæq; dies.

Flumina magna uides paruis de fontibus ora;

Plurima collectis multiplicantur aquis.

Sicito sensiles quantu peccare parabas:

Non tegeres uultus cortice myrra tuos.

Vidi ego quod fuerat prio sanabile uulnus.

Dilatu longæ damna tulisse moræ.

Cras assignat causam: cur amantes non celeriter, iugum amoris reficiant. Gras quoqu; fiet idem: Cras etiam poterimus ab amore desistere. Tacita flam occultus amor. Et mala arbor radices altius agit: Nocens amorem arboris altius radices, figenti comparat poeta. Primi auxiliū: q̄ non obliteris principiū. Maius opus superest: maior est difficultas ferenda opis. Sed non: pollicetur poeta se illi quoque allatum remedia: in cuius pectora amor altius infederit. Ordo autem est: Sed ille non erit destituendus mihi: quia senior aduocor ægro. Pænitus heros: philolectes pænitus filius: Philolectus quo Hercules (ut Serenus autem scribit) i ceta etes hominem exuens petuit: ne alicui sul corporis reliquias indicaret. Iurare que coegerit: & suas sagittas Hydræ felle tintas dedit. Et quum responsum fuisset. Hercules sagittis opus esse ad expugnandam Troiam inuentus est philolectes: & de Hercule interrogatus negauit se scire. Deinde quum cogetur: confessus est mortuum sepulchrumque ne fusurandum falleret non uoce: sed pede ostendit. Post hæc quum duceretur ad bellum: casu in eum pede. Quo sepulchrum ostendit: sagitta cecinit uulnere que fuit medicabilis confectus est. Cuius factorum a græcis sufficeri non posset: in Lemno relatus est: ubi quum pristinæ sanitati restitutus esset. Ad Troiam deductus est: dicente Vlysse apud Ouidium in decimotertio metamorphoseos. Nec pænitus idem q̄ habet uulcania lemnos. Esse reus meruit: crimen defendite uerstrum. Conlensis enim: nec me suauisse negabo. Ut se subtraheret bellumque viaque labores. Paruit: & uituit. Supremam bellis imposuisse manum: ultimum finem: nam post excidium Troianum præ pudore holuit in partam redire: sed in calabriam uenit: Vbi petillam condidit: cuius meminit Maro. Nascentis properabam pellere morbos: amorem surgentem. Admoueo tardam nunc quoque lentus opem. Aut noua si posses sedare incédia tentes:

Aut ubi per uires procubuere suas:

Dum furor in cursu est currenti cede furori.

Difficiles aditus impetus omnis habet.

Stultus ab aliquo quicunque discedere possit:

Pugnat in aduersas ire natator aquas.

Impatiens animus nec adhuc tractabilis arte respuit: atq; odio uerba mouentis habet.

Aggrediat melius tum quum sua uulnera tangi finet & ueris uocibus aptus erit

Quis matrem nisi mentis inops infunere natu

Flere uerat: nō hoc illa monenda loco est.

Quid dederit lachrymas aiumq; ipse uerit agru

Ille dolor uerbis emoderandus erit.

Tēporib; medicina ualeat: data tēpore p̄sunt

patiens animus nec adhuc tractabilis alter amatoris animus in medio amore constitutus. Qum sua uulnera tangi finet: Qum iam nimio amore sauciis morbum ipse suum profitebitur: hic autem declarat poeta quod superbus dixerat eo uerbi. Aut ubi per uires procubuere suas: Erit aptus videbitur posse sanari. Veris uocibus: non sicut uerbis aut querellis. Quis matrem nisi mentis inops infunere natu. Flere uerat: docet exemplo non esse in primo impetu remedium adhibendum: sed qum ille iam est extinctus. Impleuerit: expluerit lachrymis. Ille dolor extincti nati. Emoderandus erit. Erit immunitus. Temporibus medicina ualeat: hedi enī tempora obseruat. Un de ita scribit Seneca. Nil est in morbis magis periculorum: quam immatura medicina: sicut e contra

rio nihil salutarius medicina tempestuiter data. Data tempore prosunt. Vini enim utilitatem aequali uix deorum potentia posse Asclepiades prouincibat. Vina nocet: nam si febricitant dentur uo cebunt. Haec sunt iucundus: duo sunt amanti contraria oculi & cibus. Si tollas: si amoueras. Et fine luce faces: Fases: quibus Incensis cupido urit amantes. Cedit amor rebus: quia aliquid agendo amor tollitur. Langor & immodicis exhortat hic eleganter poeta: quae sint ea ocia quae amator dixerat nocere. Sub nullo iudicem: sub nullo qui te cogat e stratis surgere. Sunt qui legant sub nullo iudice: hoc est sub nullo: qui liberet a somno amantem.

Alea

Aleaque: Alea est ludus omnis: qui in fortune uarletate consistit. Marialis: Alea prima nubes: non damosa uide proprietatem tamen de Theferis dicitur: unde

Aleones. Aleonius alea ludentes appellamus.

Alea etiam per similitudinem ponitur pro dubitatione: & periculo: Luius. Nec tam celerem aleam uniuersi certaminis timeas: & Plynus: Extra omnem ingenii aleam possum Ciceronem dixit: & apud Suetonium Caium Caesarum fortunam & periculis se committentem dixisse iactam esse aleam legimus: quod incertos & audaces subuentibus casus uulgo ex ordine esse solet: ut docet plutarchus. Lucas placeat alea fati Alterutrum iuersura caput. Tempora quaest: caput nimio uino tubans. Amor insidiosus: cupido qui in se diatur amantibus. Menti uacuum: animo ocioso. Sunt foras: docet quo pacto possit amator se exercendo ocia tollere. Splendida casta: Forum iudiciale castra ciuilis togae elegatissime appellat poeta: Vel tu sanguinea: uel ad bellum proficisci.

Bellum gthicum

Ecce fugax parthus: Bellum particum designat: quod Tiberti sumpsit Augusti Auspicis: ut in primo de arte amandi etiam diximus: fugacem autem partum appellat: quoniam parti in fuga solent a tergo sagittas emittere adeo: ut fugientes non minores hostibus afferant calamitates: quam consistentes: auctores Plutarchus: & Appianus proprius. Tela fugacis equi: Luscanus Et misla partibus post terga sagitta: & Vergilius, Fidentemque fuga partum ueris quiescens. Horatius in secundo epistolaram partibus mendaces appellat. Bina trophyae: & uictis hostibus: & fugato cupidine. Trophya autem apud grecos fuere arbores amputatae eo in loco: ubi hostes uicissent: atque in fugam uertisset. Amputabant enim ramos arborum: ac deinde armis spoliisque hosti detractis ornabant: ut est posteris monumentum uictoriae: partae in eo loco: dicta autem sit Srophaea a trophy. id est uerttere: quae qui hostem in fugam uertisset. Trophyum merebatur. Aetola cuspidet: telo diomedes regis aetholie: quo ille uenerem vulnerauit: ut antea diximus. Designat autem: amantes posse uenetem in praedio uincere: ut olim dea a Diomedede superata est.

Egilshus

Designat autem: amantes posse uenetem in praedio uincere: ut olim dea a Diomedede superata est: natus est Thyles: qui concubuit cum Europe uxore fratris Atret: & cum filia pelopeia incestum perpetravit: cuius filius aegistheus rem ha-

Et data non apto tempore uina nocet. Quin et acedas uitia iritesque uetando. Temporibus si non aggrediare suis Ergo ubi uetus erit nostra medicabilis arte. Fac monitis fugias ocia prima meis. Haec ut ames faciunt haec quae fecere tueruntur. Haec sunt iocundi causa ciborum malorum. Ocia si ploras: periere cupidinis arcus. Contemptaque iacent & sine luce faces. Quia platani rivo gaudet quae populus unda. Et quae limosa canna palustris humo. Tam uenus ocia amat fine qui queris amoris. Cedit amor rebus res age tutus eris. Langor & immodici sub nullo iudice somni. Aleaque & multo tempore quia illa mera. Eripiunt oes animo sine uulnere uiros. Affluit incautis insidiosus amor. Desideria puer ille sequi solet odit agetes. Da uacuum menti quo tencatur opus. Sunt foras sunt leges & quos tuearis amici. Vade per urbanae splendida castra togae. Vel tu sanguinea iuuenilia munera martis. Suscipe delitiae tam tibi terga dabunt. Ecce fugax partus magni nouae causa triumphi. Iam uidet in campis caelaris armas sui. Vincere cupidineas pariter parthae: sagittas. Et referat ad patrios bina trophyae deos. Ut semel aetola uenus est a cuspide laesa. Mandat amatori bella gerenda suo. Quae agisthus quare sit factus adulter. In promptucausa est delidiosus erat. Pugnabant aliud tardis apud ilion armis: tanta. Quo tulerat uires gracia tota suas.

Quae agisthus quare sit factus adulter. In promptucausa est delidiosus erat. Pugnabant aliud tardis apud ilion armis: tanta. Quo tulerat uires gracia tota suas.

hebat cum clytemnestra: & ambo aega nemnonem occiderunt. Nulla gerebat: nulli argos bellum iserebat. Quod potuit fecit: quoniam aegistho nihil reliqueretur agendum amori (quod solum voterat secrete) induxit. Sic uenit ille puer: dum aliquis est oculos: ad eum quanprimum accedit cupido. Quid quae suppositos. Docet inter catena rusticis officia: posse quoque amatorem mella ex alveariis educere: quo dum haec operatur: aut spectat: obliuiscatur amoris. Solent autem rustici alveariis suorum subducere: ut inde apes abigant. & extrahant mella. Ver gillus. Si quando sedem angustam: ser. eximunt uataque mella Thesauris relines: prius haustus mella sparsus aquarum ore souefumosque manu pertende sequaces: & Plynus: Quoniam extimuntur mella apes abigi sumo utilissimum: ne irascantur: aut ipsae auide uorent: sumo crebro re etiam ignavia earum excitatur. Dempti fauus: extracti mellis. Sunt autem. Faut careae tabellae: in quartum cellulis apes mel recidunt. & eos diu offerti solitos scribit Varro in tertio: Apes autem (ut docet Plynus) primi fauos construunt: caram signunt. hoc est domos: cellulae que faciunt: Deinde sobolem: postea mella: caram ex floribus: Melligenem & lachrymam arborum: quae glutinum parunt: salicis uultu: arundinis succo: gummi resina: his primum alueum ipsum intus totum: Ut quodam teatro illinunt: & aliis amatoribus succis contra aliarum bestiarum uuditates.

Labore et uenienti. Viminis curua aluearia ex uimibus inextre aluearia. fiunt enim aut ex cauatis cornicibus: aut ex textis uimibus. Vergilius: ipsa autem seu cornicibus tibi sua cauatis: Seu lento fuerint aluearia uimire texta. Angustos habeant aditus. Defectas herbas: frumenta intellige.

Venit humum: terram trahit: Nam arationem (ut Plynus docet) occasio sequitur: ubi res poscit crat: uel rastro: & latu semine steratio. ali legunt uerit humum. hoc est arat.

Raro pectine rastro. Venerit infuso: quoniam si est aderit uernum inserendi tempus. Cato enim intercedit inferi precipit pira: ac mala per uer: & post solstitium diebus. l. post uindemiam: Oleas autem & ficos per uer tantum luna siriens: hoc rendi modo sicca: Præterea post meridiem: ac sine uenitio auro: Inserendi autem modos duos posuit Maro: Columella tres: Postremo etiam quartum addidit a se inuentum: de Insitione autem plura legit apud Plynium in decimo septimo. Fac ramum ramus adoptet: Tantum duos illos modos inserendi: quos Maro posuit: aut in situ dicitur: quoniam in situ trunco surculus secundus arboris sterilis inseritur: aut oculorum impositio: quoniam inciso cortice libro alienae arboris germentis inserimus. Plynus ioculatum inoculationem aliter fieri ostendit. Peregrinus comis foliis alienae arboris. Nam certus in salice: Platanus in lauro: Laurus in cerebrano nascuntur: Comas autem pro frontibus arborum eleganter ponunt poetæ: quae sunt crines arborum. unde a Papilio crinitur arbor pro frō desci dictum est. Voluptas: agricultura. A

Nocte satigatum somnus: quoniam haec fecerit amator phœbi sorore: a diana quae est uenationis dea. somni erit cupidus: non amica.

Leuat membra: souet corpus. Dulci quiete
Calamus ter dulci somno. Aut Lino: aut retibus. Aut
aucupato Calamis: aut sagittis. Propertius. Et si tibi si-
tus
gere auem calamo: aut calamum aucupato-
rum intelligit: quo uscato aues capluntur:
Martialis. Pallida dum tacita crescit arundo
manu: Auceps enim surgens: paulatim cala-
mos eleubat. & eos auibus subsciebat. Silius
Sublimen calamo sequitur crescente uolucres.
Vel quae pisces edax: escam illam dicit: qua
hamo affixa pisces capiuntur. Aera recurua
hamos intellige. Tu tamen & quanuis. Do-
cet etiam longius ab amica discedendum esse.

Sabbati Nec te peregrina morentur. Sabbata fab-
obuant bat enim diē aliquo profecturi tanquam atrū
aliquo p & perniciosum propter frigidum: & nocens
fecturi saturni fidus maxime uerentur: & infelix ex-
stiant: Tibullus: Saturni sacram me tenulis
se diem: peregrina autem ideo appellat. Quia
peregrini iudei eum diem imprimis obseruāt
sit ante diximus. Alea nata: Sortes quae a-
lea iacebantur: qum aliquo proficiscendum
erat: de quibus intellexit Tibullus eo carmine

Illa sacras pueri sortes ter sustulit: illi Re-
lit e triuīs omnia certa puer. Tuis dannis:
qua alea. somnus & oculum: quibus dedit opes
ram amator: animos eneruant: & amorem nu-
triunt: ut superius docuit poeta. Nec prope
finge moras: nec prope patria: finge uelle mo-
rari. Mensa negata mihi est: cibus est mihi ne-
gatus. Pars hæc: animum intellige. Sed ta-
men est artis: ostendit maiorem difficultatem:
remedii esse in prima statim curatione. Pren-
tos iuuenos: atro subditos Prætendens: des-
monstrans. Splendida uerba: ornatas causas
tui redditus. Centum solatia curæ: Ordo est
Errus: & comites: & uia longa dabunt centū
solatia curæ: id est amor. Lentus abesto: diu
absis ab urbe. Cinis: amor. Firmata men-
te: stabili mente: & quæ amorem posuerit. A
mor rebellis: amor qui in te renouat arma: Re-
bellis enim proprie est qui facta pace bellum
renouat.

*Splendida uerba orna-
taus tui redditus*

Nunc leporem prouin catulo sectare sagaci;
Nunc in frondosis rætia tende iugis.
Aut pau' t'ostere uaria formidine ceruos:
Aut cadat aduersa culpide fossus aper:
Nocte fatigatum somnus: non cura puellæ
Excipit: & dulci inembra quiete leuat.
Lenius est studium: prodest tamen alite capta
Aut lino aut calamis præmia parua sequi.
Vel quæ pisces edax atido male deuoret ore.
Abdere supremis ætra recurua cibis:
Aut his: aut aliis: donec dediscis amare:
Ipse tibi furtim decipiendus eris.
Tu tamen & quanuis firmis retinebere uincis:
I' procul: & longas carpere perge uias.
Flebis & occurret desertæ nomen amicæ:
Stabit & in media pes tibi saepe uia.
Sed quato minus ire uoles. magis ire memeto
Perfer: & inuitos currere coge pedes.
Nec pluuias opta: nec te peregrina morentur
Sabbata: nec damnis alea nata tuis:
Nec quot transieris: sed quot tibi q̄re suplunt
Milia: nec maneas: nec prope finge moras:
Tēpora nec numera: nec cerebro respice romā.
Sed fuge turus adhuc pthus ab hoste fugā.
Dura aliquis p̄cepta uocet mea; dura fatemur
Esse: sed ut ualeas: multa dolenda teres:
Saepē bibi succos: quanuis inuitus amaros.
Aeger: & oranti mensa negata mihi est.
Vt corpus redimas: ferrum patieris & ignes.
Arida nec sitiens ora leuabis aqua.
Vt ualeas animo: quicquam tolerare negabis.
At precium pars hæc corpore maius habet.
Sed tamen est artis tristissima ianua nostræ
Et labor est unus tempora prima pati.
Aspicis ut prenos urantiuga prima iuuecos:
Vt nota uelocem cingula faciat equum.
Forfitan a laribus patriis exire pigebit:
Sed tamen exhibis: deinde redire uoles.
Nec te lar p̄atrius: sed amor reuocabit amicæ:
Prætendens culpæ splendida uerba tua:
Qum semel exieris: centum solatia curæ.
Errus: comites: & uia longa dabunt.
Nec satis esse putes discedere: lentus abesto
Dum perdat uires: sitq̄ sine igne cinis.
Qui nisi firmata properabis mente reuelli
Inseret arma tibi sua rebellis amor,

Mala pabula: herbas nocentes. Aemoniae terræ: terra thessalæ. ubi ars magia: olim fluit: ut A
puleius ostendit: & Plinius: in thessalia autem fuisse herbas ueneficiis aptas docet Ouidius in exto me-
tamorphoseos. Ista ueneficiis uetus est uia: Via hæc magica: uanitatis propria est. Innocuā ope;
auxilium: quod nulli nocet: ut ueneficia: quæ Propertius toxica thessalæ appellat. Non tumulo:
non sepulchris: Magi enim cadauera faciebant reuisci: ex lepulchris extre. ut de herichtho legi: magicae
apud Lucanum in sexto: Non anus: non sagas: & uenefica mulier. Carmine incantatione. Rum artis præ-
pet humum: terram findet: Tibullus. Hæc cā stigia
tu finditq̄ solum: manesque sepulchris Elicit:
& Ouidius in amoribus: Euocat antiquos pro-
auos atuoscq̄ sepulchris. Et solida: longo car-
mine findit humum: Non seges ex aliis: Do-
cet Cicero: Plynus: & Seneca Messes in in a-
gris traduct posse magics præfigiis: Vnde
in decimo secundo tabulis cautum erat: ne quis
alienam segetem peliceret Vergilius. Atque
fasas alio uidi traducere messes. Nec subito
phœbi: non pallescit sol me ducet: quod a ma-
gis fieri solet: Vnde Hypsiphile Ouidiana de
Medea ita inquit. Illa reluctantem cursu dedu-
ceat lunam Nititur: & tenebris abdere solis e-
quos. Ut solet equoreas: Thybris cursu solito
in mare descendet: non autem retro: quod ma-
gi faciebant: Lucanus: amnisq̄ cucurrit. Non
qua pronus erat: & in. vii. meta. Quorum ope
quum uolui ripis mirantibus amnes. In fontes
redierte suos: Tybrim autem pro quounque
posuit flumine. In niuels luna uehetur equis:
per me etiam luna non dederetur e coelo ma-
gico cantamine: quod fieri posse docet Maro
eo uerlu: Carmina uel coelo possunt deducere
lunam: & Tibullus: Cantus & e coelo deduce
re lumina tentat. Et faceret: si non æra repulsa
sonent. Cutas recantatas: amores magicis
carminibus repletos. Vluso sulphure: id sa-
crum intelligit. quo adhibito sulphureto: & el' gñia
& Tæda lustrabantur amantes. Tibullus: Et
me lustravit tædis: & nocte serena: Sulphur
autem in terræ gennibus ponitur a Plynio:
habetque in telligonibus locum ad expian-
das suffitu domos: Eius genera quatuor sunt.
Inter quæ est uiuum: quod græci Apyron uo-

lū: sulphur: & el' gñia
cantinascitur solidum eo solo ex omnibus generibus medici utuntur: Cætera enim liquore constant
& conficiuntur oleo incocta: Viuum autem effuditur. translucetque: & uiret. Tertæ p̄ hasiacæ: col-
chon insulam designat. a flumine qui phasis appellatur: dictam Medeam autem dicit: quæ relicta pa-
tria lasonem sequuta est. Quid tibi profuerunt. Docet exemplis amori minime prodesse ueneficia
perseides herbæ: herbæ ueneficæ: sic dictæ a persa Nympha oceani filia: ex qua sol genuit circem:
uel a Perse: nam sol ex Persa duos filios habuit. Aetam: & Perse: ex Perse nata est Hecate: quæ quæ
patrem ueneno affumpsi: nupsit ætæ patruo: tresq; liberos sustulit Circem: Medeam: & Aegiale
nim. auctor Diodorus. Neritas rates: naues ulyssis. Neritas uero non narytas legendum est: Est
autem neritus (ut in libro decimo docet Strabo) mons frondosus in insula Itacha: quam tenuit uly-
ses: Est etiam Neritum bene muratum oppidulum continentis in epiti littore e regione itaca: ac Ce-
phalenia: quod Leucas quoque appellatum fuit: idque olim ceperit Laertes: de quo intellexit Maro
eo uerlu: Dulichiumque fameque: & Neritos ardua axis: Naricla uero fuit urbs locidis: de qua Ver-
giliius Hic & naryci posuerunt enoenia locrita: qua cognominata est Narycia urbs calabria: quæ etiæ
Locris dicebatur: a qua pix Narycia celebratur a Vergilio. Ferus ignis: saeuus amor. Homines
in mille figuræ: Circe enim deformabat homines in mille figuræ animalium: Vt in septimo docet
Vergilius: quod ideo fictum putauit Serulus: quoniam ea metetrix fuit: quæ sua libidine: & blandi-
tis homines in serinam uitam ab humana deducebat: ut libidini: & uoluptatibus operam darent.
Iura tui animi: & potestatem tuæ mentis: quæ erat amori obnoxia.

circe solis
filia

sub titu-
lu; aliqd
mittere

Dulichium ducem: ulyssem sic appellatum a Dulichio Insula una ex echinadib⁹ a qua Vergilius etiam naues Dulichias appellavit: Quod magni filia solis eram: Maro quoque eam solis filiam fuisse cecinit: Quod ideo fīcum putauit Seruius: quoniam; circe clarissima fuit meretrix: & nihil est sole clarius. Noua troia resurgit: ut bellum timeas. Nō aliquis socios nullus coniurat cōtra nos. Male uulnerorū nimio amore angor. Ad assuetas artes: ad artes magicas. Si te causa potens: Do cet quid sit agendum ab amatore: si nolit urbē relinquere. Optimus uindex: optimus defensor: & liberator. Qui rupit: qui potuit solvere: Lædenta pectus uincula: amorem / men tem amatoris torquentem. Dedoluitque semel amoris impatientiam: & dolorem abiecit. Est enim dedolete quod dolebam abitceret: sicut dediscere. Et uelles: dediscere. Sub titulum: sub inscriptione uenditi iuris: Videatur autem sumptum hoc ex duobus illis Tiberii bulli ueribus. Quid etiam sedes iubeat si ueniret uitia. Ita sub imperium: sub titulumque lares. Nostros lares: nostram domum. In fiducia: mercator. Habet noctes: habet coitum: ab ea. Marcescant: putrefiant: & senescant. Podalirius: optimus medicus: ut fuit Podalirius aesculapii filius. Aeger amore captus. Propriis herbis: meis præceptis.

aut postea

Diceris his etiam: quoniam discedere uellet: Dulichium uerbis detinuisse ducem. Nō ego: qd̄ primū memini sperare solebam) lam pre or ut coniunx tu meus esse uelis. Et tamen ut coniunx essem tua digna uidebar. Quod deā: quod magi filia solis eram. Ne properes oro: spacium pro munere polco. Quid minus optari per mea uota potest? Et freta mota uides: & debes illa timere. Ut illic postmodo uentus erit: Quā tibi cā fugae: nō hic noua troia resurgit. Nō aquis socios rursus ad arma uocat. Hic aīno& pax ē: in qua male uulnerorū una. Totāq; sub regno terra futura tuō est. Illa loquebatur: nauem soluebat ulysses. Irrita qum uelis uerba tulere noti. Ardet & assuetas circa tendebat ad artes. Nec tamen est illis attenuatus amor. Ergo quisquis opem nostra tibi poscis ab arte. Deme ueneficiū carminibusq; fidem. Si te causa potens dominā: refinebit in urbe: Accipe consilium quod sit in urbe meum. Optimus ille fuit uindex: lædenta pectus. Vincula qui rupit: dedoluitq; semel. Sed cui tantū animi est: illū mirabor & ipse. Et dicam monitis non eget iste meis. Tu mō qui quod amas ægre dediscis amare: Et potes & uelles posse docendus eris. Sæpe refer tecum scelerata facta puellæ: Et pone ante oculos omnia damna tuos: Illud & illud habet: nec ea contenta rapina est. Sub titulum nostrō misit auara lares. Sic mihi iūrāuit: sic me iugata fefellit: Ante suas quoties passa facere fores. Diligit ipsa alios: a me fastidit amari. Institor heu noctes: quas mihi non dat: hēc. Hæc tibi per totos marcescant omnia sensus. Hæc refer: hinc odii semina quare tui. Atq; utinam posses etiam facundus in illis. Esse dolore tantum: si ponte disertus eris. Hæserat in quadam nuper mea cura puellæ: Conueniens animo non erat illa meo. Curabar propriis æger podalirius herbis: Et fateor: medicus turpiter æger eram. Profuit assidue uitis insistere amicæ. Idq; mihi factum sæpe salubre fuit.

Et mala sunt vicina bonis: quia quæ mala sunt: possunt etiam laudari. Pro tūlo loco turpitudinis. Virtus: bonum. Breui limitate: breui via: transundo de virtute ad uitium. Et pot. tū dici petulanstiuere cunda poterit appellari. Cicero. Nam q; in usitata rabiae petulanter in uxorem: filiamq; petula fīmeam inuafisti: & alibi. Desine bonos petulantissima insectari lingua. Quæ rustica non est: quæ est urbanas: Urbanus enim est (ut cato uoluit) cuius multa benedicta: responsa que erunt: & qui in sermo: urbanus inibus: circulis conuiuiis. Item in concionib; omnī deniq; loco ridicule: commodeque dicet. Fabius

Urbanitatem appellat in qua nihil absolum: urbanitas nihil agrestem nihil inconditum. nihil peregrinum: neque sensu neque uerbis: neq; ore: gustu ue possit deprehendi. Si qua proba est: si qua est bona: non petulans. Blandis sonis: blandis uerbis: Barbara sermone est: si dure atque asperre loquitur: Falcia nulla tegit: nulla fascia pectus astrinxat. Omne papillæ Petus habent: si haber ingentes mammulas: louenalis. Tunc nuda papillis Constitut auratis.

Mollib; est oculis: si habet oculos molles: & ad flendum faciles. Qum se non finxit illi: qum nondum se fucauerit: aut gemmis ornauerit: ut alicui placeat. Auferimus culturauro & gemmis magis placent puellæ: q; forma. Quod ames: puellam intellige.

Inter tam multa: Inter tot ornamenta. Hac ægide: Aegis (ut in octavo Serulus scribit) est Aegis munitum pectoris æreum habens in medio gorgonis caput: quod munitum si in pectore numinis fuerit: ægis vocatur si in pectore hominis: sicut in antiquis imperatorū statuis uideamus: Lorica dicitur Martialis Pecto Lorica re qum sacro federit ægis erit: hic autem gemmas: quibus reguntur foeminæ ægida appellat Ouidius: q; ille defendant deformitatem: his ornamentiis: ut ægis pectus tuerit. Diues amor: diues puella. Improvisus ades: puellæ improviso ades anteq; ostinetur. Internem: inornatam. Excidet: ab animo tuo amouebitur. Solis uitiosua turpitudine. Compositis uenientis: fucum intelligit: quo mulieres faciem uenustat: de quibus abunde diximus in libris de arte amandi. Aesopla lapsa: æsopa in finti cadentia. Quid autem sint Aesopla dictum est super eo uerbo Aesopla quid redolent: quāuis Aesopæmittantur athenis.

verbo

Quā mala dicebā nostræ sunt crura puellæ:

Nec tamen: ut uerum confiteamur erant.

Brachia q; non sunt nostræ formosa puellæ

Nec tamen: ut uerum confiteamur erant.

Quā brevis ē: nec erat: q; multū poscit amāt.

Hinc odio uenit maxima caula meo.

Et mala sunt uicina bonis: errore sub illo

Pro uitio uitius criminis saepe tuūlit.

Quā potes in pēius dotes desflecte puellæ.

Judiciumq; breui limite falle tuum.

Turgida si plena est: si fulsa est nigra uoceſ.

In gracili macies crimen habere potest.

Et poterit dici petulans: quæ rustica non est.

Et poterit dici rustica: si qua proba est;

Quā etiam quacunq; caret tua dote puella:

Hanc moueat blandis usq; precare lōnis.

Exige quod cantet: si qua est sine uoce puella:

Fac saltet: nescit si qua mouere pedem.

Barbara sermone est: fac tecū multa loquatur

Non dicit chordas tangere posce lyram.

Durius incedit: fac ambulet omne papillæ.

Pectus habent tumidæ: fascia nulla tegat.

Si male dentata est: narra quod iudeat illa:

Mollibus est oculis: quod fleat illa refert.

Proderit & subito: qum se non finixerit ulli.

Ad dominam celeres manu tulisse gradus

Auferimus cultu: gemmis auroq; teguntur

Omnia: pars minima est ipsa puella sui.

Sæpe ubi sit quod ames: iter tā multa regras.

Decipit hac oculos ægide diues amores

Improvisus ades deprendas tutus inermem

In felix uitius excidet illa suis.

Nō tñ huic nīmū præcepio credere tutum est

Fallit enim multis forma fine arte decens

Tu quoq; compositis sua qū linet ora uenenis.

Ad dominæ mulis: nec pudor obstet eas.

Pyxidas inuenies & rerum mille colores:

Et fluere in tepidos æsopa lapsa sinus.

Illa tuas redolent phineu medicagnina mensas

Non semel est stomacho naulea facta meo

et cum de laus frustis

œsyra

Phinei
Fabula
Nausica

zoilus li-
bros in
homer
cōpoluit

homero
mastix

Tessititia
tragedie
peculia-
ris Come-
dia Soc-
cus Co-
thurnus
Iambicum
Carmen
iambic
uersus
duplex
Rectus
iambic
Scazon

Illa tuas redolent phineus; Phineus rex fuit arcadius; qui filios occidit: in cuius iudicium illum quoque dii oculis priuarunt: dapibus non poterat uesci: nam admota harpyiae mensis: eas ventris pro fluo feedabant. Fabulam habes apud Ovidium in metamorphoseos & Diodorum in quinto. Nausea, uomendi appetitus: a nauis dictus. quod is excitari nauiga itibus facile solet. Nunc tibi quae medio Docet etiam ex coitu posse causam odit inuenire amatorem. Omni parte: non modo ex aliis utilissim narrat uerum etiam ex coitu. Nuper enim nostros. Causam assignat: cur nolit dicere ea coitus uitia. Est proterua: est lasciva: & in uerescida. In genium magni liuor detractat homeri: Tantum Ovidius historiam. quam Vitruvius libro septimo de architectura refert: ea talis est. Quod zoilus libros in homerum composuit: Alexander eos recitatit Ptolomeo regi: cui nullum ille dedit responsum: quod tantum poetam in merito culpari uideret. Is postea ad aegestatem compulsa. regem adiit: rogans: ut sibi aliquid dari ueretur. Tum rex respondit: Homerus: qui ante annos mille dececessit: uero perpetuo tot milia hominum pascit. Quare tu quoque debes: qui meliori ingenio te profiteris: non modo unum: Sed etiam plures atere posse. Accusatus deinde zoilus parricidii cruci affixus est: Hic ergo cum esset Homeris obrectator: adoptauit sibi hoc cognomen. ut Homermastix vocaretur: quod uerbum apud graecos flagellum significat: & inde factum est: ut omnes huiusmodi doctorum uirorum calumniatores Homermasticas appellentur. Plinius: Ut obster caueam istos Homermasticas. Gellius scribit quendam librum scripsisse aduersus Ciceronem: qui insando titulo etat in scriptus Ciceromastix: ostendens Igitur Ovidius praecellentissimum quemque poetarum non posse malignitatis dentes: & luorem effugere: dicit zoilum inuidiae summis uerbis petulantissimi in Homerum scripsisse: a qua detractione zoilus nomen inuenit. ut Homermastix cognominaretur. Et tua sacrilege. Maronem dicit qui elegantissime cecinit aduentu aenea in italiath: quo penates attulit: quos ex incendio troiano eripuerat. Sed tamen clarissimus poeta non claruit detractoribus. ut Servius docet. Nostra licentia: scribendi auctoritas. Pede maronio: uersu heroico: qd usus est Homerus. Grande sonant tragicis. quia de regibus loquuntur. Tragicos decet ira cothurnos: Tragœdia proprium est. Ideoque Euripides petente Archelao rege: Ut de le Tragœdiam scriberet abnuit: ac precatus est: ne accideret Archelao aliquid tragœdiae proprium: In ea enim luctus exulta: cædes: ira continentur: Horatius: Iræ thyesten exitio graui struere. Versibus mediis & mediocri dicendi genere: & rebus: ac personis conueniente. Est enim Comœdia priuata: & ciuilis que fortunæ sine periculo uitæ comprehensio. Soccus habendus erit. Soccus pro comico stilo posuit: ut supra cothurnum pro tragio. Horatius in epistolis. Quam non astricto percurrat pulpita socco. Est autem Soccus calciamenti genus: quo utebantur comedii: sicut tragedi cothurno. Horatius Hunc socci cæpere pedem: grandesque cothurni. De Comœdia autem & Tragœdia multa Donatus & Diomedes. Liber in aduersos hostes: Lambicum carmen est maledicuum: a lambo pede sic appellatum: primo enim sex lambis compositum est. Mox spondeum omnibus in locis recipit: præterquam in secundo & quarto loco: ut in arte poetica docuit Horatius: Huius carminis (ut Diomedes refert) præcipui scriptores fuere apud graecos Archilochus: & Hippoanax: Apud romanos uero Luilius: Catullus: & Horatius Bibaculus: Lambum autem ideo liberum appellat: quoniam est ex spondit: & celet. Horatius Syllaba longa brevi subiecta uocatur Lambus. Pes crus: Vel certe liberum: qui in querupiam inuehundit: libere scribunt nulla habita eius ratione. Extremum seu trahat ille pedem: Duplum Lambicum uersum designat. Scilicet rectum Lambicum: & Coliambum uel Scazon. Hoc est claudicantem: Rectus enim Lambicus habet in ultima sede Lambum: & pythichum tie: In antepenultima cunctos accipit pedes: Quorum modo sit capax circa syllabarum quantitates indifferens: Scazon uero hoc uno a recto Lambico distat. quod clausulam postulat spondaicam

uel trocaicam: penultima autem sede spondeum recipit: uel Lambum: ambo asit tenuis trimetri: appellant: cōstat. n. ex sex pedib. Sunt uti: qd ad maledicēti a facti p celere ergo pedē recipit lambū: cu: p extremū uero claudicantē: & Scazonā intelligit. Blāda elegia: elegia est carmē cōpositū ex aucto uero supētā metrō: qd ad inuicē positis: ut Diomedes scri. Qd gen' carminis apud romāos p̄cipue scripsit Proptius Tibullus: & Catullus imitati graecos Callimachus: & Euphorion: idicēta est asit elegia siue Elegia τοῦ οὐλέγειτος τεθνεώτας. Fete. n. defunctorū laudes hoc carmē cōphēdebat siue cōtwo

Blanda pharetratos elegia cantet amores.

Eteleus arbitrio ludat amica suo.

Calimachi muneris nō est dicendus achilles:

Cydipe non est oris hominem tui.

Qui feret ædromaches pagente thaidā ptes?

Peccat in andromache thaidā si quis agat.

Thais in arte mea est: lasciuia libera nostra est:

Nil mihi cum nupta: thais in arte mea ē.

Sī mea materiæ respondet musa iocosa:

Vicimus: & falsi criminis acta rea est.

Rūperē liuor edax magnū ī homē habemus

Maluerit: tantum quo pede cœpit eat.

Sed nūmī pperas: uiuā mō: plura dolebis

Et capient anni carmina multa mei.

Nāiuuat: & studiū famæ mihi crescit honore:

Principio cliui noster anhelat equis.

Tantum se nobis elegi debere facentur:

Quantum uergilio nobile debet opus.

P. OVIDII NASONIS DE REMEDIO AMORIS LIBER SECUNDVS.

Acten inuidiae rūdimus: attrahe lora
Fortius. & gyro curre poeta tuo:
Ergo ubi cōcubit & opus iuuile petet
Et prope promissi tempora noctis erunt:

ne cōposite scripsisse contra eoz opiniones: qd dicebant poetæ musam p teruam esse. Vicimus superauimus inuidos. Acta rea est: agere reum: est reum accusare: peragere uero reum est condēnare.

Sed nūmī pperas inilmum festinas inuidendo. Studium famæ laudis amor: quam cōsequor ex carminibus meis. Crescit mihi honore: honor enim alit artes: omnesq; incedunt ad studiū gloria ut in tusculanis docet Cicero Valerius et maximus ita inquit. Nam & uirtutis ubertim alimentum est honor. & pro Archia scribit Cicero Virtutis mercedem gloriam esse. Princípio cliui: in adiutu: & primordio famæ cōparandæ: non nulla est mihi difficultas: uel certe dicit se sessum: uelle priori libro sine imponere. Est aut sumpta similitudo ab equo cliuum ascidente. Tantū se nobis: fatec uerecū depoeta se in elegis primas teneret Maro in heroico carmine apud latinos principatu optinuit.

BARTHOLOMEI MERVLAE ENARRATIONES IN VLTINVM DE RENEDIO AMORIS VOLVMEN.

ACTENVS inuidiae respondimus: posteaq; calintatoribus & inuidis superlus sati superq; rūdit. Ouid. Frusta ab his fallo se accusati fulisse docuit. Nec se ipm̄tūta turrit inceptū opus ad calcem deducat. Atrahe lora: reprime cursum tuum: nec ulterius respondeas maluolis. Curre tuo gyro: tuam materiam: & opus exequere.

DE REMEDIO AMORIS

Multa iuvant: plura' puellæ uita simul nostra reddent tibi ea inuisam: quod unu[m] timido faller. Parua necat morsu[m] Vipera exéplo docet minu[m] quodq[ue] uitu[m] posse aicā tibi i odsu adducere. Sed quid sunt totidē. dicit nō posse uita omnia notare ppter morum uarietatē nam alii rem quâplam laudabunt. quâ uituperabunt alii. Luditis deridetis hæc. uel me amato res: qphæc dict possint uobis amicam infestam reddere. O si quos poruerunt ista mouere: si hæc quæ dixi: potuerunt uos ab amica amore: legitur & futuare quod etiam placet. Te pida faces: mediocris & segnis amor. Afflunt uestra pectora: in hæsi menti uestrae. Ex quo designat leuicula esse: quæ dixit & qui bus tamen unusquisque mediocri amore sau cius: possit ac debeat moueri: ne postmodum cupidio in eum acrius arcum intendat. Contentos arcus: intentos & paratos ad faculandum a uerbo contendit Vergilius. Actius hæc certens arcum intendebat apollo. Maorem opem: quia difficilior erit curarlo: quod uos acti us uerterit cupidio. Puella reddente obsecena puella uentrem exonerante: uel mestrua emitente. Ut profint quanuis iuvet. Non sunt experiēda tamē: non tñ. ageda sunt proptetur studinē. Subducto stipite: amoris ignis: Turpiacq[ue] admisso membra notare die. At simul ad metas uenit finita uoluptas: Lassaq[ue] cum tota corpora mente iacent. Dum piget & nullā males tetigisse puellam: Facturusq[ue] tibi non uideare diu. Tūc aio signa quæcūq[ue] in corpore inveniuntur. Luminaq[ue] in uitius illius usq[ue] tene: Forsita hæc aliq[ue] nā sūr quoq[ue] p[ro]p[ter]a uocabit: Sed quæ nō prosunt singula multa iuvant. Parua necat morsu[m] spacio sumu[er]ta taurum A cane nō magno s[ecundu]m tenet aper. Tu tatum numero pugna p[re]ceptaq[ue] in unum Contingit de multis grandis aceruus erit. Sed quia sunt totidem mores: totidēq[ue] figuræ Non sunt iudiciis omnia danda meis. Quo tua nō possunt offendit pectora facti: Forsitan hoc alio iudice crimen erit. Ille quod obsecenas in aperto corpore partes Viderat: in cursu qui fuit. hæsit amor. Ille quod a ueneris rebus surgente puella Vedit in immundo signa p[re]dicta toro. Luditis: o si quos potuerūt illa mouere: Afflant tepidae pectora uestra faces. Attrahet ille p[ro]u[er]bi co[n]tentos fortius arcus! Saucia maiorem turba petetis opem. Quid q[uod] clām latuit reddete obsecena puella? Et uidit quæ mox ipse uidere uetat. Dii melius: q[uod] nos moneamus talia quemquatu[m] Ut profint: non sunt experiēda tamen: Hortor & ut pariter binas habeatis amicas: Fortior: est plures si quis habere potest. Secta bipartito qum mens discurrat utrōq[ue] Alterius uires subtrahit alter amor. Grandia per multos tenuatur humina riuos. Magnaq[ue] subducto stipite flamma perit.

LIBER SECUNDVS

L

Cæratas puppes: naues uel pice uel cæra illitas. At tibi qui fueras: docet ab eo: qui u[er]o tantum puellæ addic[ti]us fuerat alteram quoq[ue] inueniendā esse: quo prior amor ab altero uincat. Pasiphæs Minos prognide perdidit ignes in exemplaribus omnibus quæ legi in prognide scriptum annotauit: quæ in plotide legendum sit. Fuit enim plotis mulier formosa: quam amauit Minos reliqua pasiphæ quæ ea causa postea facta est meretrix: ut p[ro]ndari Intrep[er]tes scribit. Sunt qui in proctide legendi: pu plotis tent. Procris enim Cephal[us] uxori Minio laborat sanauit: ut scribit Higynius: & pro eo beneficio nimpha canem ab eo accepit. Prior pasiphæ. Viꝝ procris et[er]a ab idam coniuge superata a plotide creten si. Ida enim mons est crete. Cessit: locum dedit ipsi plotidi. Potes etiam ad Cassandraz referre: cuius amore captus agamemnon: eam in græciam adduxit: quare comnota clytae nestra maritum occidit. ut ante dictum est.

Amphilochi fraterne phylida semper amaret. Calliope fecit parte recepta tori hac duo Carmina ita emēda: ut non Phyllida. sed Phigida: & Calliroen non Calliopem legas. Fabula talis est: Alcmeon filius uatis amphirai quærebatur purgari ob intersectam matrem Eriphilen: uenitque ac phegeum patrem Alphesibæ: cui dedit monile maternum preciosum cuius & maritus effectus est prolectus deinde ad achelosi: filiam eius adamauit nomine Calliroen: quæ cum & ipsa monile illud polceret: redit ad alphesibœam. Sed illa a Themeno: & axpone alphesibæ fratribus intersectus est. Sepultus in acropoli zacynthi ubi cypresi sunt: quas virgineas appellant: al phesibæ autē fratres in ultionem necati mariti interfecit: auctor Pausanias in. vii. histo[ri]arum: Ouidius quoque in. viii. met. fabula: breuiter tangit. Amphilochi frater: alcmeoni filii: amphiarai: & frater amphilochi. Phigida: alphesibœam phegei filiam Oebalia p[er]lice: Helena ex lacedemonia. Forma coniugis: forma prognæ. Odrysio Tyranno: te reo regi Dauidis: orfundo a thracibus. Sororotis clausæ: Philomena a Tereo ducte instabulas: ibique inclusæ: Ouidius in. vi. met. Et iā cum lachrymis ubi sit germana rogantem Includit: fassusq[ue] nephas: & uirginem & unu[m] Vi superat. Parcius e multis: minus dolet mater amissio ex multis filiis uno quā q[uod] unu[m] tantum habet & perdit. Vedit id atrides. Idē per exemplum agamemnonis uerum eē comprobatur. Chryseida: chrysa filiam astimonē Senior pater: Chryses sacerdos apollinis: Calchas ope tutus achillis. Qum aga-

memnon raptam Chryseida nollet patri reddere: apollo per nouem dies: totidemq[ue] noctes sagittas docuit emittens. Primum iumenta: deinde hoies ita percussit: ut quotidie cateruatim in rogis defunctorum pestilen[ia] corpora crevarentur: quā rē qum Achilles ad senatum retulisset: placuit Calcentem augurem cōtiā posse culti: qui qum timeret divinationem proloqui propter agamemnonem: surauit ei achilles se uiuo ne- sedat minen passurum se iniuriosas manus afferre: ne ipsum quidem agamemnonem principum: qui illi aderant multo eminentissimum: quibus uerbis tutus calchas: pestilentiam docuit posse sedari: si Chryseis patri redderetur: quo facto agamemnon Briseida achilli eripuit: ut in primo iliados cecinit Homer. Proxiima illius: secunda a forma chryseidis. Et si prima sinat litteras: chryseis non briſeis diceretur. In mea thersites: ordō est. licebit ut Therites eat in mea regna: hoc dicit in locum meum constitutum foedissimum ac pessimum illum thersten: qui (ut in secundo iliados scribit Homer) uult loquacissimus. Idem foedissimus omnium qui ad troiam nauigarunt. Altero oculo Stra bone: Altero pede clando. angustissimis humeris: & ad pectus usq[ue] contractis: uertice acuminato ra-

B II

DE REMEDIO AMORIS

to capillo & eo imp̄t̄ glne arctico. huius me-
minit Iuuenalis dicens. Malo patet tibi sit ther-
sites: dñi modo tu sis æcide similis. Et han-
ci habuit. Briseida accēpit. Solatia magna
prioris: adempta Chryseide: agamēnoni po-
stea solatio fuit briseis. Prior cura: prior chry-
seidis amor. Noua: nouo amore briseidis.
In biuolo: iis duabus pueris. Artes nostras:
libros de arte amandi. Media ætna: medio
æstu amoris. Frigidior: segnitas in eius amo-
re. Abrumpere medias flamas: medium
amorem non q̄primum: sed paulatim folueret.
Positos furores: depositum amorem uæhe-
mentem. Auceps: nator qui aucupatur puel-
lam. In laqueos suos in suas infidias: quas
puellæ parauerat. Qum te languere vide-
bit: quam sentiet te ab amore destitui & cessat.
Nam qum puellæ intelligū le amari ab amā-
rib: ita reddunt insolentiores: ac negligentes?
¶ tepidius amaræ: superbiam ponunt. Hoc
munus: quod sequitur. Te quoq̄ fallet amor
Doceat amorem decipi posse ab amore ante-
q̄ dediscat amare: nisi amica consillium celave-
rit. Quod te contemnere possit: q̄ te uolen-
te ab ea contemnaris. Legitur etiam possit: ut
q̄ te nō ducas illi parenti pulchritudine. Alii
uero ita legunt: q̄ no contemnere possit: hoc ē
q̄ non spes posse spernere ipsam puellam.
Terre gaudia ex facili: non difficile potes
umbbris iugum deponere & gaudere: uel hoc
sicut potes amicæ gaudia facile sef & amittere.

Hanc mihi si sapiat p̄se concedat achillea.
Si mihi is imperium sentiet ille meum:
Quid iqs uestrum factū hoc incusat achillem.
Est aliquid ualida sceptra tenere manu.
Nam si rex ego sum: ne mecum dormiat illa:
In mea therites regna licebit eat.
Dixit & hanc habuit solatia magna prioris:
Et prior est polita cura repulsa noua.
Ergo assume nouas auctore agamēnone flam-
Ettuus in biuio detineatur amor. (mas;
Quæreris ubi inuenias: artes tu plege nostras:
Plena puellarum iam tibi nauis erit.
Quod si qd p̄cepta ualēt mea: si quid apollo
Vtile mortales edocet ore meo:
Quanvis infelix media torreberis ætna:
Frigidior dominæ fac uideare tuæ.
Et sanum simula ne si quid forte dolebis
Sentiat: & ridet cum tibi flendus eris.
Non ego te iubeo medias abrupere flamas.
Non sunt imperii tam fera iussa mei.
Quod nō est simula: positos imitare furores.
Sic facies uere quod meditatus eris.
Sæpe ego ne biberem. uolui dormire. uideri:
Dum uideo: somno lumina uicta dedi.
Deceptum risi: qui se simularat amore.
In laqueos auceps decideratq̄ suos.
Intrat amor mentes usu: dedilicitur usu.
Qui poterit lanum fingeat: tutus erit.
Dixerit ut uenias pacta tibi nocte: uenito:
Veneris: & fuerit ianua clausa. feres;
Nec dic blanditiias: nec dic cōuītia posti;
Nec latus duro limine pone tuum.
Postera lux aderit: careat tua uerba querelis.
Et nulla in uultu signa dolentis habe.
Iam ponet fastus: qum te languiete uidebit:
Hoc etiam nostra munus ab a feres.
Te quoq̄ fallet amor: dum sit tibi finis amandi.
Præpositis frenis s̄ape repugnat equus.
Vtilitas lateat: quod nō p̄sitebere fieri.
Quæ nimis apparent retia uitat aus.
Nec tibi tam placeat: qd te cōtemnere possis.
Sume animos: animis cedat uilla tuis;
lanua forte patet: quis reuocabere trans:
Est data nox: dubita nocte uenire data.
Posse pati facile: est: tibi n̄ patiētia delit.
Protinus ex facili gaudia ferre licet.

LIBER SECUND VS

Partes conciliantis, permittendo te etiam cui amica coire: id quod paulo post apertius loget. Ferro acuto cultro acuto rescando uulnus immedicabile. Ouidi, in meta. Sed immedieabile uulnus sensu recidendum est, nec pars sincera trahatur. Nec abire potes, nec potes longius discedere ab amica. Desine luctari, cessa pugnare cum amore. Referant tua carbala redreas ad amicam. Quaque uocant fluctus amoris impatientiam: & uulnus appellat. E medio amne rem habedo cui puerilla. Sed bibe plus etiam. Explendum esse docet libidinis desiderium plusque necesse fit. Tedia querere malum, fac tibi amorem tedium esse. Mane persevera in amore. Dum bene te cumulas: dum bene te exples amore. Fit quoque longus amor. Amorem quoque diu durare posse ostendit ex diffidentia, quam rem uitandam esse precipit.

Quem diffidentia nutrit: qui nutritur zelo zelotipla typia: quam crysippus dicebat eē animi aegritudinem ex eo protinenterem quod adsit alterum, quod ipse non habeas. Pone me, poni timorene amica aliū amet. Ut sua sit, ut amica solum se amet. Ope tua, medicinali auxilio. Plus amat e natis, timore probat amorē auge. Ordo est. Mater plerique e duobus natis plus amat illum p cuius reditu timet, q gerit arma: hoc ē q militat. Est ppe collinā. Porta porra collina ē Salaria dicebaf, qua in collē qntinalē linea seu ibaf illi propinquum suit templum ueneris: Eryx salaria cinæ de quo in libro sexto ita scribit Strabo: templum Eryx collis est excelsus, in quo Veneris templum locatum erat: quod singulatū ueneratione colebatur antiquitus mulierum frequentia referrunt illius ministeria dicatum: quas dicit sicilia: & exterris Regionibus multi locarant: Sed postea sicut & ipsa colonia uiduata colonis est: sic & tēplū: desolatū: & sanctag hoium copia defecit: Fui & romæ ante portā collinā, deae huius aedificiū: qd ueneris Erycinæ tēplū diciturunt: cui cum ade sacra insignis adiacebat porticus: Ouidi fasti lib. iii. Templo frequentati collinæ p̄xima portæ. Nunc dicit: a siculo nomina colle tenet. Imposuit nomina, quia cognominatum est templum ueneris erycinæ ab eryce colle sicilia. Læthe amor, cupido obliuionem amoris inducens amantes. In suas lampadas, in suas faces ardentes: quibus cupido urit amantum pectora.

Addit aquam. Ut extinguantur. Obliviuia Oblivionem amoris inducens amantes. Duro uiro, uiro minus in amore respondenti. Modo das, scribendo præcepta artis amatoriae. Modo demis: modo adimis: intelligit autem duos libellos de remedio. Ad malam quisque animalium referat sua: Hoc est præceptum somni datum poetæ: quo iubetur amator cogiter semper de malis & rebus sibi aduersis: quo faciliter præ dolore illarum amoris obliuiscatur. Qui puteal. Enumerat tres poetæ, ad quas animalium referendum esse dixit: Erat autem puteal (ut Aeron scribit) locus romæ: ad quē cōueniebat feneratores: Porphyrio vero dicit sedem fuisse prætore ppe circū Fabianū. qd libonis dicebaf: qd a libōe illō primū tribunali: & sub sella collocata sit. Flora, in epistolis,

Aspicit & ramos quibus se suspendat. Et dgitos ad sua colla refert: zonam collo innectit. Si thoni o phyllis ex thracia: quæ prius Sithonia dicebatur. ut Gellius docet. Non flesset iofitis. arbor non tua causa amissit comas. id est frondes. quæ sunt arborum comæ. Præstiterat iuuenis. Amoris cuiusdam exemplo docet amantum quoque turbam fugiendam esse. Decidit uenit in pristinum morbum amoris. Nec uis amare. Contagia. Contagia appellat amantum consortia. Est autem Contagio. seu contagio. & Contagies morbus qui quicquid contingit polluit. Iuuenialis de di hanc contagio labem: & dabit in plures: si Cottagis cut grex tot in agris Vnius scabie cadit: & porrigine porci. Dum spectant laeos: dum aspiciunt aliorum oculos fletu ob amoris impotentiam uiolatos: uel laeos amantes a puella deceptos accipe. Multaque corporibus: Mula mala transeuntia ab amantibus ad alios satani cupientes: multum nocent: id autem ita esse probat fluminis exemplo. Manat amor tectus: furtim amor redit: & illabitur pectori.

Ab amante: Ab amantum consuetudine.

In hoc: ut manet amor tectus si non recessimus. Alter item iam sanus erat: Alterius amantis exemplum ponit: Ex quo docet longius discedendum esse: ne amicam uides. Occursum dominæ: amicæ fortuitum aduentum. In antiquum uulnus: in pristinum dolorem. Cicatrix: amor antea sana, tunc. Successum euentum. Ut lanaretur.

Spaciantem porticus illam. Puellæ enim sub porticibus inambulant: ut antea dictum est. Officium ne ue colatur idem. Nec cætera facias: quæ dum puellam conciliares faciebas.

Recalescere iterum æstuare. commemoando officia: quæ amator obibbat: dum puellæ auceparetur. Tepidam mentem. mentem adhuc mediotriter amantem. Alter orbis: altera regio. Non facile esuriens: ut qui famescit: uiso cibo difficile se ab eo capiendo abstinet: sic amatot uisa amica: uix poterit teneri: quin eam adeat. Littora. portum: & finem amandi. Et soror: & mater ualeant: amoueas te etiam a sorore: & matre amica. Conscia nutritrix: nutricem etiam puellæ consciam amoris uestris fugias. Pars erit ulla. critjamclus.

DE REMEDIO AMORIS

Forum puteal q̄ libonis Mandabo siccist: & Persius: Si puteal multa cautus uibice flagellat. Ianumq̄ timet. uel mensem lauantum: quo in ius trahebantur debitores a creditoribus: uel foru; iudiciale intelligit: quod erat propinquum templo lani. Celeresq; calen: ias: celeres appellant calendas: q̄ debitori tempus soluendi videbatur celerrimus aduenire: q̄ uellet: ex quo designat dolendum esse: si cui amator debet pecuniam: Debitores enim calen: iis cogebantur pecuniam creditoribus soluere. Floratius in primo sermonum. Q uod nisi cum tristes misero uenere calenda Mercede: aut nummos unde exticat: Et (ut Suetonius refert) qum Augustus aliquos Nunquam soluturos significabat.

neminez
mali ex-
pettem

Quæ p
qua

Triethe-
rica

ad Calendas græcas soluturos aiebat. Mutua cura: uicissim quoq; dolendum esse dicit: si idem credidit pecuniam alicui. Ut uoto cætera cedant. quāuis in reliquis reb; præterq; in amore facilem habeat patrem. Littora saeva dura. & saxosa littora. Et posles odisse tuam pari. Paris quoque odisser helenam: si fratum pericula considerasset. Et quis non caufas: idem etiam fete ita scribit Herodotus libro se-
primo. Nec mortalium quemplam aut eē: aut fore: qui ex quo natus est: malo expers sit: & ut quisq; maximus est: ita maxima ei debere ma-
la. Puerilis imago. Cupido Lethæus: quem somnum quoq; appellauit. Palinurus. lethæus cupido optimus magister remedii amoris: ut Palinurus fuit optimus nauis æneæ guber-
nator. Deserit nauem. deserit materiam hæc meam. Quam tempora phœbi: quam diei tempora. Quæque leuet luctus qua particula hie pro qua ponitur: Ouidius in meta-
morphoseos Vtique parat: sed u non est opus? Inque figura Capta dei nymphæ est: & in fastis Nataque de flamma corpora nulla uides. Py-
ladem aliquem fidum aliquid amicum ut fuit pylades orestræ: qui eum nunquam deseruit: quæ factus esset in sanus post matrem interfecitam. Hic usus amicitiae: hæc amicitiae utilitas.

Non erit leuis. non erit parua. Ibat ut aono referens trieterica baccho: Amorem phylldis furori baccharum comparat poeta. Ma-
le autem in plerisque exemplatibus ædo-
nio legitur syllaba repugnante: quæ in penulti-
ma semper longa est: Propertius. Nec minus assiduis ædonis lessa choreis: emendes tu ita:
ut aonium bacchum: hoc est boetium legas.
non ædonium: Cur autem bacchus Aonius dicatur: & quid aonia sit doculimus in libris de arte amandi: repeate quæ illuc scriptimus. Tri-
eterica: Triennalia sacra: liberi enim sacra (Vt docet Seruius) tertio quoque anno innouabatur. Latum spectabat in æquor: an ueniret Demophoon. In humo harenosa: in littore subnubilus. parum obscurus. Nona te-
rebatur miseræ uia. sic & in tertio de arte amandi: Quare nouem uicibus cur una feratur. & audi depositis sylvas phyllida flesse comis.

Viderit: Demophoō aspexit. Pallida fa-
cta. amof attenuata. uel pallida morte futura.

Cui durus pater est ut uoto cætera cedant. Huic pater ante oculos durus habend⁹ erit. Hic male dotata pauper. cum coniuge uiuit. Vxorem fato credat obesse suo. Est tibi rure bono generosæ fertilis uua. Vinea: ne nascens uista sit uua. time. Ille habet in reditu nauem: mare semp iniquū. Cogitet: & damno littora saeva suo. Filius hunc miles: hunc filia nubilis angat. Et quis non causas mille doloris habet? Et posses odisse tuam pāri: funera fratum Debueras animo sapere referre tuo. Plura loquebatur: placidus puerilis imago. Destituit somnus: si modo somnus egat. Quid faciam: media nauē pallinurus in unda Deserit: ignotas cogit inire vias. Quisquis amas: loca sola nocet: loca sola caue. Quo fugis: in populo tutior eē potes. Nam tibi secretos augent secreta furores. Est opus auxilio: turba futura tibi est. Tristis eris: si solus eris: dominæq; relictæ Ante oculos facies stabit ut ipsa tuos. Tristior iccirco nox est: quā tempora phœbi. Quæq; leuet luctus turba sodalis abest. Nec fuge colloquiū: nec sit tua ianua clausa. Nec tenebris uultus flebilis abde tuos. Semper habe pyladen aliquæ q; curet orestræ. Hic quoq; amicitiae non leuis usus erit. Quid nisi secrete laeserunt pylldia sylua. Cœta necis causa est: incomitata fuit. Ibat ut aonio referens trieterica baccho Ire solet fusis barbara turba comis. Et modo q̄ poterat latum spectabat in æquor: Nunc in aregosa lassa iacebat humo. Perlide demophoō surdas clamabat ad undas Ruptaq; singultu uerba loquentis erant. Limes erat tenuis longa subnubilus umbra. Quo tulit illa suos ad mare sapere pedes. Nona terebatur miseræ uia: uiderit inquit. Et spectat zonam pallida facta suam.

Sithoni o phyllis ex thracia: quæ prius Sithonia dicebatur. ut Gellius docet. Non flesset iofitis. arbor non tua causa amissit comas. id est frondes. quæ sunt arborum comæ. Præstiterat iuuenis. Amoris cuiusdam exemplo docet amantum quoque turbam fugiendam esse. Decidit uenit in pristinum morbum amoris. Nec uis amare. Contagia. Contagia appellat amantum consortia. Est autem Contagio. seu contagio. & Contagies morbus qui quicquid contingit polluit. Iuuenialis de

di hanc contagio labem: & dabit in plures: si Cottagis cut grex tot in agris Vnius scabie cadit: & porrigine porci.

Dum spectant laeos: dum aspiciunt aliorum oculos fletu ob amoris impotentiam uiolatos: uel laeos amantes a puella deceptos accipe. Multaque corporibus: Mula mala transeuntia ab amantibus ad alios satani cupientes: multum nocent: id autem ita esse probat fluminis exemplo. Manat amor tectus: furtim amor redit: & illabitur pectori.

Ab amante: Ab amantum consuetudine.

In hoc: ut manet amor tectus si non recessimus. Alter item iam sanus erat: Alterius amantis exemplum ponit: Ex quo docet longius discedendum esse: ne amicam uides. Occursum dominæ: amicæ fortuitum aduentum. In antiquum uulnus: in pristinum dolorem. Cicatrix: amor antea sana, tunc. Successum euentum. Ut lanaretur.

Spaciantem porticus illam. Puellæ enim sub porticibus inambulant: ut antea dictum est. Officium ne ue colatur idem. Nec cætera facias: quæ dum puellam conciliares faciebas.

Recalescere iterum æstuare. commemoando officia: quæ amator obibbat: dum puellæ auceparetur. Tepidam mentem. mentem adhuc mediotriter amantem. Alter orbis: altera regio. Non facile esuriens: ut qui famescit: uiso cibo difficile se ab eo capiendo abstinet: sic amatot uisa amica: uix poterit teneri: quin eam adeat. Littora. portum: & finem amandi. Et soror: & mater ualeant: amoueas te etiam a sorore: & matre amica. Conscia nutritrix: nutricem etiam puellæ consciam amoris uestris fugias. Pars erit ulla. critjamclus.

Nec ueniat serius: Seruos quoq; & ancillas amicæ effuge. Lingua reteutis sermo non habitus de amica. Causam fugitiui amoris: causam qua amor a te fugiat. Melius sic te ulc scere, facilius eius amorem fugabis tacendo q; si de ea quereris. Dum illa effluat donec illa e mente tua fabatur. Quā te desisse loquaris, quam dicas te cessaſe amore. Sed melius fide: Turius esse docet per fluminis fū militudinem lente amore ponere, q; celeriter. Flumine pe petuo: flumine semper currenti: nam flu men dicitur: quod petenne est: hoc est continue fluit: quod uero estate siccatur: a torrente uocamus Torrentem. Altius iterum petuos labi: uel maiori aqua: molle descendere. Hæc brevis est. Torrente brevi delabitur: uel durat, aſta te enim siccatur. Fallat. Amor paulatim ita euaneſcat: ut non sentiatur. Euanidus: ina nis: & in nihilum redactus: Plynios in nono: Idem a quadrigmo euanidus. Virtuuius in se cundo: Paries plus habens humoris non cito fiet euanidus: sed ab his continetur. Per molles gradus, per facilem uiam: hoc est sensim.

Exitus iste, iste amoris finis. Feris ingenii: duræ & immitti naturæ. Nec curandus ad est: nec est sanandus a me. Aut ægre definiſt esse miser, difficile sanatur. Iuncti modo, pauloante amici. Appias ipsa, ipsa ue nus genitrix: cuius Templum erat in foro. C. casar: ab aqua appia: quæ illuc erat cognominata: unde etiam in libris de arte amandi. Appiades deas appellavit non modo uenitem sed pacem. Pallada. Concordiam: & ue stat illi uicinas. Sæpe reas faciunt & amant. Sunt et qui diem dicunt puellis: quas amant: Reos autem (ut in oratore docet Cicero) eos appellamus: qui non modo arguuntur: Sed omnes: quorum de re disceptatur. Vbi nulla similitas Incidit: Inde inquit auctor discedit: ubi nullum odium inter amantes intercedit.

Liber a monitu. Carens aliqua commemo ratione alicuius causæ: ex qua discordia oritur. Oberat, circumerrat: discedit. uel oberrat admonitus: id est errat circum amantes mon nendo iplos: ut causas diffidii querant. Li ber amor, solitus & octosus cupidio. Forte aderat iuuenis: Docet exemplo non esse quo que cum amica litigandum. Lectica: qua di uites gestabantur: ut docet Iuuenalis. Sæuis minis: minabatur enim iuuenis iratus domine

Iamque uadaturus, Vadari est spondere se certo die affuturum in iudicio: uel per se: uel per aduocatum, siue id sit capitale iudicium: siue pecuniarium Horatius: Et casu nunc respondere uadato. Debebat quod ni fecisset p dere item. Prodeat lectica: exeat amica de lectica. Mutus erat: erat sine uoce uisa ami ca præ nimio amore. Et manus: quæ illi minabatur. Duplices tabellæ: codicillos dicit: In quibus scripta utriusque seu iura continebantur. Venit in amplexus: uenit in amicæ cui ante minabatur complexum. A thalamis: a lecto & amore. Esse solent magno: quod p dis minus est: luctum. Magno bono: si berando te ab amicæ amore. Conducat in unq;. Si casu ueneris eotibi erit amica. Arria prece pta: cōfilla. Pantesilea: amica tua. Nisi tibi docet ab amatore ea de amica cogitada eēq; eā i odiū ad

Flumen
torrentiseuaniid²tenues
appias
appia.

Reus

uadari

Tu quoq;: qui causam fugitiui queris amoreis. Deq; tua domina multa querenda refers: Parce queri: melius sic te ulciscere tacendo.

Cum desideriis effluat illa tuis. Et malim taceas: quam te desisse loquaris. Qui nimirum multis: non amo dicit: ama. Sed meliore fide paulatim extinguitur ignis.

Quam subito: lente deline tutus eris. Flumine perpetuo torrens solet altius ire.

Sed tamen hæc brevis est: illa perennis aqua. Fallat & in tenues euanidus exeat auras.

Perq; gradus molles emoriatur amor. Sed modo dilectam scelus est odiſſe puellæ.

Exitus ingenii conuenit iste feris.

Nec curandus adest: odio qui finit amorem.

Aut amat: aut ægre desinit esse miser.

Turpe uir & mulier iuncti mō ptinus hostes.

Non istas lites appias ipsa probat.

Sæpe reas faciunt & amat: ubi nulla similitas

Incidenta monitu liber oberrat amor.

Forte aderat iuuenis: dominā lectica tenebat:

Horrebant sœus omnia uerba minis.

Iamque uadaturus lectica prodeat inquit.

Prodierat: uisa coniuge mutus erat.

Et manus & manib; duplices cecidere tabellæ.

Venit in amplexus: atq; ita uincis ait.

Tutius est aptumq; magis discedere pace.

Quam petere a thalamis litigiosa foro.

Munera que dederas habeat sine lite iubeto.

Esse solent magno damna minora bono.

Quid si uos casus aliquis conducat in unum?

Mente memor tota quadamus armata tene.

Hic opus est armis: hic o fortissime pugna.

Vincenda est telo panthesilea tuo.

Nunc tibi riuialis: nunc durum limen amicæ;

Uenit in amplexus: uenit in amicæ cui

antea minabatur complexum. A thalamis:

a lecto & amore. Esse solent magno: quod p

dis minus est: luctum. Magno bono: si

berando te ab amicæ amore. Conducat in unq;.

Si casu ueneris eotibi erit amica. Arria prece

pta: cōfilla. Pantesilea: amica tua. Nisi tibi docet ab amatore ea de amica cogitada eēq; eā i odiū ad

ducant. Medis irrita uerba deis: il per quos illa pelearabat. Nec cōpone comas: nec capillos torqas calamistro: sic alibi. Sed tibi nec ferro placeat torqre capillos. Nec toga sit laxo: molle & libidino. Toga si ad pedes togam demittebant. Horatius. Eo q; rusticus tonso toga defluit: & Tibullus. Heu miseri laxa laxa quid iuuat esse toga: nam alias toga in finum collecta subcingebat: ut nesciād linea sacerdotum uestimenta uidem². Nulla sit ut placeas: ne cures ēt placere aliis puellis tuo ornatu. Alienæ puellæ: nō ita tua: ut ea est quam depeis: sed ut ita loq; & xtranæ. Ut e multis illa sit una tibi: ut solā illam existimes te habere & eam solam effugias. Aliter apud Plynium in epistolis ad Caninum Ruffum unum ex multis: id est miserum exponas. Sed qd p̄cipue: caulam docet: cur sero ab amore desistant amates. Exēplo quē Vnus ex q; docēte suo p̄prio exemplo unoquoq; id co gnoscēte. Pondus habere: habere effectus: nā falso tibi iurant p̄ deos: ex quo docet amatorē quoq; falli: qum credat puellæ falso iuranti q; eam amet. Ut laps: ut scopulus.

Vndiq; fluctibus exagitatis. Diuertia: se parationem ab amica. Nec dic quod doleas: nec ēt amica cām doloris apetias. Peccata: amicæ in te crimia. Ne diluat: ne ea purget: & resellat. Ut illa causat: ut puellæ ratio. Qui si let: qui nō dicit p̄bra puellæ. Satifacere: est āt satifacere tantu facere: q̄tū satis fit frato ad uin dictam: ut docet Asconius Liutus lib. vi. Peccetur in quos: dum digni sitis qbus ita satifiat. Satifaciēti postulati: pelet ut se purget amica.

Nō ego dulichias in uitios amates fateſ poe ta: se nolle furiose occidere. & ut sedare. Dulichie sagittas: aut̄ eas intelligit. Herculis sa gittas: quas Vlysses dulichias accēpit a phylodeſte & ad troiam attulit: ut in. xii. met. ostē dicit. Quid. Aut eas qbus Vlysses p̄cos interfecit. Scribit. n. Home. In. xxii. odyssea Penelope dedisse arcum Vlysses procis, tendendum dicens se illi nupturam: q̄ arcum tetendisset & sagittam emisisset: Verg. qm id facere nemo potuſet. Vlysses qui sub habitu mendici latebat arcum tetendit quem p̄plus explorauerat an eēt cariosus p̄cosque sagittis excuslus occidit Propertius. Et veteres arcus laetō teno, casse, p̄corū Errorisq; sui sic statuisse modum

Tingete in amne faces: p̄ uim faces cupi dinis extinguere. Nec nos purpureas: nec amantes retinebimus in uitios: quo minus euolent ad quam uelint puellæ. Consilium est quodctiq; canotnos ingt nulli uim afferimus: sed consilium damus uolētibus sanari. So

nueret lyra: lyra enq; Apollo usus est: quā ex testudinis forma inuēitse Mercuriū tradit: & ea donasse apollinem post apollinē: cum Mar

alia: quā & suprior fuit: contentionē: postq; sum linis diu abstinuit: feruitor Diodo. Sonuere pharetra: pharetra enim ex humeris apollinis p̄debat. Ho

arcus. Voce dum terret uelutus pharetra risit apollo: scribit Diodo. Apollinem arcus sagittandiq; extiſ sagittan se repetorem: qua ex cā cretēs p̄cipue arcu delectati sunt: quem scyticum uocat. Confer amycale, dique re

is Tyrā purpurā locōica p̄stantiorem eē docet poetarū: ut ex puellis alia alia pulchritudem eē p̄ simili. pertor tūdinem, p̄bet scytib; p̄ly. Rorem purpurā p̄cipuū eē Asia in tyro. In enyngē africā: & getulo tyro. Scyticus re occētā: in laconica, Europā. Confer: compara. Vellus medicatū: lanā tintā. Ahenis amicæ tyra is. Vasis laconicis. Murice cum tyro: cum tyria purpura q̄ oīum laudatissima habebat: p̄serrit si dibapha

Dibapha erat: hoc ē bis ticta magnisico ipēdio. Est aut̄ murex gen̄ purpura: ut docet pli. Turpius

Lyra apolli
arcus Vlyssis
arcus

C

illud erit Iacoficam purputam Intellege. Vtraq; & iuno & pallas: Sed tibi collatam. Comparsata: nam ex comparatione quaq; minus amicā placere posse oñdit. Tantum iudicio: ulde ne p̄ amore plus placeat amica q̄ pat sit. Scripta caue relegas: docet gd sit exiguum illud: qd sibi quoq; p̄fuisse dixerat. Scripta tabellas ab amica anteā missas: amatorem accipe. Omnia pone feros: oia scripta igni tremato. Ardoris sit togus iste mei: iste si finis: & cōsumptor mei amoris. Thestī as absentē: Oeneus in magna frumenti copia: qū cāteris diis sola diana neglecta sacrificasset: itata dea Calidonium aprum ingēti magnitudine celebrem ad uastādam late patriā propinquaz smisit. Ad hunc delendum Meleager etate ui ribusq; integer: plurib; assumptis secum sociis apū faculatus: hocloā bestiā p̄mūm (id erat feræ pellis) oīum cōsensu tult. Qum in uenatione Atalanta Schenel filia affulset ei amor: captus pelleū ueluti laudem occise feræ fibi concessit. Quod factum qui una uenati fuerant Thestī filii ægre serentes Atalantā per insidas qdā in arcadiam redire: pelleū abstulerū Meleager puellæ auxiliū ferens: Althææ matri frates ne cauit: illa Meleagrum execrata est: ab diis immortalibus: qui elus uotum ex audiuerū filio mortem imprecata. Fabulatur quidam meleagri ottu parcas noctu i somni althææ dixisse tūc uitæ Meleagri filii finem fore: qum id lignum is torris extinctus erat comburē. Otto p̄tēo existimat in eius ligni custodia filii salutem cōtineri: diligenter custodiu seruauit. Postmodum frattrum morte irritatam torte cōbusto fuerunt cām interitus filii extitit: scilicet facti postea qum ea: p̄coniteret laqueo uitam sibi ultra: auctor Diodo. Fabulam ēt narrat Ouidius in met. Thestias: Altæa thestī filia. Cæras: amicæ imagies cæreas. Carperis: delectaris. Hoc mō: q̄ pro se lai mariti cæream imaginē Laodomia effinxerat: dicente ipsa in epistolis. Dum tñ arma geris diuerso miles i orbe. quæ referant uultus est mihi cæra tuos: & paulopost. Hanc spece teneroq; sinu p̄ cōluge uero. Et tāq; possit uerba referre queror. Sed qū ille e naui egreditus in bello troiano perisset: Laodomia audi ta mariti morte: ei desiderio in amplexu imaginis cæra expirauit. Serulus scribit eam optasse: ut mortul mariti umbram uidet: qua re concessa non deferens eam in eius amplexibus perlit. Recreatur admonitu: souetur recordatione. Vulnusq; nouatum: amor: recrudesces. Scinditur: aperitur. Firmis: amore p̄cene liberatis. Causa pusilla: patua causa. Flamma redardescet: renouabitur amor. Argolicæ cuperent. Docet a simili loca: quæ nocent amanti: evitanda eē. Nauplius Palamedis pater: ut ulcisceretur filii necem eleuata facula signum dedit ex Caphareo Eubolæ p̄montorio: græcis naufragio laboratibus: qui credētes eo ignes indicare portum tutissimum inter alsperrimos scopulos naufragiū secerunt. Verg. Vtq; caphareus: & propius. Nauplius ultores sub nocte portigit ignes. Et natat exuus gracia presla suis. Solinus scribit Caphareum p̄montorium p̄minere in bosphontū. Vbi post illi excedit argam classe: uel mineruā ira: uel qd certior prodit historia fidus arcturi graulibus affect casibus. Teḡ senex: Nauplium palamedis patrem dicit. Præterita cautus niseide: strabo in nono scribit post cronyonem Scironides artis finibus imminere petras iuxta mare transi tuū nō relinquentes: super eas autem eē in atticam arq; Megara ab istmo ducentem: quo in loco Scironis res in monte gestæ. Latroniū & flectentes ad terram arboreis pinus fabulis memorantur: quas theseus obtrifcauit. A quibus locis extremis flantem p̄cellasq; clementem saeum Caurum atque scironem appellant. secundum uero petras illas scironides idem scribit Minoam rōpe in p̄

Incipiet dominæ quēq; pudere suæ: Vtraq; formosæ paridi potuere uideris. Sed tibi collatam uincis utrāq; venus. Nec solā facie: mores quoq; cōfer & artes: Tantum iudicio ne tuus obstet amor. Exiguū est qd deinde canam sed profuit illud Exiguū multis: in quibus ipse fui. Scripta caue relegas blanda seruata puellæ. Constantes animos scripta reflecta inuent. Omnia pone feros: quis inuitus in ignes. Et die ardoris sit togus iste mei: Thetias ablente succendit stipte natum. Tu timidæ flammis perfida uerba dabis. Si potes: & cæras remole. qd imagine muta: Carpens: hoc periit laodomia modo. Et loca sepe nocent fugito loca conscia uestri Concubitus: causas illa doloris habet. Hic fuit: hic cubuit: halamo dormiu mus illo Hic mihi lasciuia gaudia nocte dedit. Admonitu recreat amor: uulnusq; nouatum Scinditur: & firmis causa pusilla nocet: Vt p̄cene extinctu finerēsi sulphure tangas: Viuer & ex minimo maximus ignis erit: Sic: nisi uitaris qcquid renouabit amorem: Flamma redardescet: quæ mō nulla fuit Argolicæ cuperet fugisse caphareæ puppes: Teḡ sehex luctus ignibus ulte tuos. Præterita cautus niseide nauita gaudet. Tu loca qdū nimum grata fuere caue.

Cumpere In pelagus niseæ portum efficiens: Fuit autem Nisea Megarensium emporium: quod etiaz Nisea Minoa uocabatur: a qua poeta pcellosum mare & otam illam niseida appellavit. Potes: nā quod maeu mino gls placet per Niseida scyllam intelligere: quæ est scopulus in freto siculo uersus Italiani: sub quo sit is concava saxa: quo naues ul uentorum: astuq; freti impellunt: laceraturq;. De qua Circe apud Homerum in. xii. Odys. ita Vlystem alloquitur Duo sunt scopuli cacumen montes exuperat: in quod nemo mortalium ascendit unq; in medio scopulo spelûca Erebi instar. Habitat illic Scylla monstrosa immane: cui præter deum occureret nemo. Aspectu tristis. xii. habet pedes colla prælonga sex totidem capita: dentes tripliæ serie pectina scyllæ tota exerens belluas ingentes pescatur. scopulus Fabulas habet apud Ovid. in met. xiii. met. Quam hic tamē more poetico confundit. uult enim Scyllam Nisi filiam in monstrum scyllæ matinum. Deinde in saxum: quod niseida ap for matum. pellat fuisse conuersam: id a nautis uitari docet ēt Ouid. in met. Eandem fabulam eoufun dūt ēt Propertius eo carmine. Quid mīrum in patios scyllam sœuisse capillos Candidap inguina uerfa canes. & Vergi. Quid loquatur aut scyllam nīsi quam fama secenta est Candi da succinctam latrantibus inguina mōstris Diluchias uexas rates. Hic tibi sint syrtes. Syrtēs duo sunt linus africani maris dispari magnitude: sed pari periculo. Vento enim trahunt harenæ: unde locus modo uadous fit accidente cum uolo harenarum modo profundior illic alto depulsis. Salustius Natū prope duo sunt finis in extrema africa impares magnitude pari natura. Quorū loca proxima terra peralta sunt. Cætera interiora ubi fors tulit alta alia. Alia in tempestate uadosa. nam in tempestate fructus quasi limum harenam: & taxa trahunt & hinc facies locis mutatur. Solinus quoque ita scribit. Cui p̄ximi cyrenenses inter duas syrtes: quas innacessas uadousum & reciprocum mare efficiuntur. cuius salt defectus: uel incrementa: haud promptum est deprehendere: ita incerti moribus nunc in brevia rescindunt portuosa: nūc in æstibus inundantur. Inquietis: ut Varto auctor est per flabilem ibi terram uenit penetrantibus subitâ uim spiritus citissime aut remouere maria aut resorbere. Hic acroseraunia uita: effuge hæc loca: tanquam nautæ fugiunt ceraunia. Lucanus. Scopulola ceraunia. nautæ summa timent. & Horatius Quid uidit mare turbidum. Et infames scopulos acroseraunia. Sunt autem Ceraunia: siue Acroseraunia (ut docet Servius) montes epirt acrebris fulminibus dicti acros enim summa dicitur: cheraunos uero fulmen. quia eorum summa fulminibus infestatur. Vergilius Aut Athon: aut rhodopen: aut alta ceraunia telo Deicte. Hic uomit epotas. Carybdis feminæ fuit uoracissima: ut docet seruius: quæ quia Herculis boues rapuit: loue dicitur fulminata: in maria præcipitate: unde natum pristinam seruat: nam sorbet uniuersa. Ostendit autem Charibdis ante urbem Siciliæ zanclæ paululum in trajectu: a qua ipso a poetis zanclæ appallatur: eius profundum quidem immensum esse docet Strabo: quo inundationes freti mirum immodum nauigia detrahunt magnas per circundationes: & uortices precipitata quibus absorptis ac dissolutis naufragiorum fragmenta ad Tauromenitanum littus attrahuntur: quod ab huiusmodi casibus copian. Id est stūm appellant. Tibullus. Nec violenta suo consumpsit in ore chatibdis. uel si sublimis fluctu consurgeret imo. Vel si interrupe nudaret gurgite pontum. Sunt quæ nec posunt: Diuitias & opulentiam amor etiam obesse dicit. Aliquo cogente. quia si cogam amatorem diuitias suis carcererut sanetur: non parebit. Casu facta: ca su diuitiae amissæ: quæ sunt bona fortunæ. Leuare solent: soleat amorem tollere. Perdat opes phædra: si phædra sit sine diuitiis. Parces neptunne nepoti: non capietur priuigni hippolyti amore: nec ille interficietur a neptunno imisso tauru. Nam quum theseo uxor phædra falso accusasset Hippolitum thesei filium ex hippolyta amazone: q̄ eam de stupro interpellasset. Theseus pater ab auro Neptunno petiuit filius discerpere: qui quum Trozena curru uchetur: cornigeru tauru a neptunno improviso emitto petterrefactis equis: & pet aspergim. per prima taxa curru protracto excussus interlituit elegantissime narravit Ovidius in ultimo metatome Hippolyti Interitus meminit ēt Cicero in officiis his uerbis. Nam si ut in fabulis est: neptunus qd Theseo p̄misserat fecisset. Theseus filio hippolyto non ēt orbatus. Taurus auitus: Taurus neptuni thesei aut: ægeus enim filius fuit neptuni & Nereos. Gnosida fecilles inopem: si phe dra pauper fuisse: potes hoc ēt ad pasiphæn referret. Cur nemo est hecaten: Hecates & Heli exemplo docet amorem nō pauperes: sed potentiores subigere. sunt qui non hecaten: sed hecalen legendū putent. Fuit enim hecale anus pauper: quæ theleum suscepit hospitio. Apuleius lib. p̄tio met. Contentus late parvulo Thesei illius cognomins partis sui uirtutes æmulauerit: qui non est aspernatus Hecales anus hospicium tenue. Nulla est quæ coepit hyrum. Hyrus itacensis meudicus fuit stultus: & magno corpore: qui (ut Homerus scribit) uapulauit ab Vlysse: qui teuerlus inue-

Hæc tibi sint syrtes. acroseraunia uita. Hic uomit epotas dyra charybdis aquas. Sunt quæ nō possunt aliquo cogente iubeti. Sæpe tamen casu facta leuare solent. Perdat opes phædra: parces neptunne nepoti. Nec faciet paucidos taurus auitus equos. Gnosida fecilles inopem: sapiēter amasset. Diuitias alitur luxuriosus amor.

da succinctam latrantibus inguina mōstris Diluchias uexas rates. Hic tibi sint syrtes. Syrtēs duo sunt linus africani maris dispari magnitude: sed pari periculo. Vento enim trahunt harenæ: unde locus modo uadous fit accidente cum uolo harenarum modo profundior illic alto depulsis. Salustius Natū prope duo sunt finis in extrema africa impares magnitude pari natura. Quorū loca proxima terra peralta sunt. Cætera interiora ubi fors tulit alta alia. Alia in tempestate uadosa. nam in tempestate fructus quasi limum harenam: & taxa trahunt & hinc facies locis mutatur. Solinus quoque ita scribit. Cui p̄ximi cyrenenses inter duas syrtes: quas innacessas uadousum & reciprocum mare efficiuntur. cuius salt defectus: uel incrementa: haud promptum est deprehendere: ita incerti moribus nunc in brevia rescindunt portuosa: nūc in æstibus inundantur. Inquietis: ut Varto auctor est per flabilem ibi terram uenit penetrantibus subitâ uim spiritus citissime aut remouere maria aut resorbere. Hic acroseraunia uita: effuge hæc loca: tanquam nautæ fugiunt ceraunia. Lucanus. Scopulola ceraunia. nautæ summa timent. & Horatius Quid uidit mare turbidum. Et infames scopulos acroseraunia. Sunt autem Ceraunia: siue Acroseraunia (ut docet Servius) montes epirt acrebris fulminibus dicti acros enim summa dicitur: cheraunos uero fulmen. quia eorum summa fulminibus infestatur. Vergilius Aut Athon: aut rhodopen: aut alta ceraunia telo Deicte. Hic uomit epotas. Carybdis feminæ fuit uoracissima: ut docet seruius: quæ quia Herculis boues rapuit: loue dicitur fulminata: in maria præcipitate: unde natum pristinam seruat: nam sorbet uniuersa. Ostendit autem Charibdis ante urbem Siciliæ zanclæ paululum in trajectu: a qua ipso a poetis zanclæ appallatur: eius profundum quidem immensum esse docet Strabo: quo inundationes freti mirum immodum nauigia detrahunt magnas per circundationes: & uortices precipitata quibus absorptis ac dissolutis naufragiorum fragmenta ad Tauromenitanum littus attrahuntur: quod ab huiusmodi casibus copian. Id est stūm appellant. Tibullus. Nec violenta suo consumpsit in ore chatibdis. uel si sublimis fluctu consurgeret imo. Vel si interrupe nudaret gurgite pontum. Sunt quæ nec posunt: Diuitias & opulentiam amor etiam obesse dicit. Aliquo cogente. quia si cogam amatorem diuitias suis carcererut sanetur: non parebit. Casu facta: ca su diuitiae amissæ: quæ sunt bona fortunæ. Leuare solent: soleat amorem tollere. Perdat opes phædra: si phædra sit sine diuitiis. Parces neptunne nepoti: non capietur priuigni hippolyti amore: nec ille interficietur a neptunno imisso tauru. Nam quum theseo uxor phædra falso accusasset Hippolitum thesei filium ex hippolyta amazone: q̄ eam de stupro interpellasset. Theseus pater ab auro Neptunno petiuit filius discerpere: qui quum Trozena curru uchetur: cornigeru tauru a neptunno improviso emitto petterrefactis equis: & pet aspergim. per prima taxa curru protracto excussus interlituit elegantissime narravit Ovidius in ultimo metatome Hippolyti Interitus meminit ēt Cicero in officiis his uerbis. Nam si ut in fabulis est: neptunus qd Theseo p̄misserat fecisset. Theseus filio hippolyto non ēt orbatus. Taurus auitus: Taurus neptuni thesei aut: ægeus enim filius fuit neptuni & Nereos. Gnosida fecilles inopem: si phe dra pauper fuisse: potes hoc ēt ad pasiphæn referret. Cur nemo est hecaten: Hecates & Heli exemplo docet amorem nō pauperes: sed potentiores subigere. sunt qui non hecaten: sed hecalen legendū putent. Fuit enim hecale anus pauper: quæ theleum suscepit hospitio. Apuleius lib. p̄tio met. Contentus late parvulo Thesei illius cognomins partis sui uirtutes æmulauerit: qui non est aspernatus Hecales anus hospicium tenue. Nulla est quæ coepit hyrum. Hyrus itacensis meudicus fuit stultus: & magno corpore: qui (ut Homerus scribit) uapulauit ab Vlysse: qui teuerlus inue-

Hecale
Hyrus
medic us

Arneus nisset in nestibulo ædium suarum hyrus appellatus est a loquacitate mendicantis. Nam Arneus olim a matre dicebatur. Propertius Lydus dulichio non distat crepus ab hyro. Non tamen hoc tantum est non tantum facis amoris remedium: ut uelis pauper esse. At tanti tibi sit, at tanti facias non frequetate theatra quo ad cœlum uerteris: quā facis amoris iugum ponere. Non indulgere theatris: non frequetate thetra in quibus molles & lacluæ res agitari solent. Propertius. O nimis exitio nata theatra meo. Cantus purum. Et vox uerba lasciva cantantium in theatris. Et numeris brachia mota suis: Saltae tiones illas & molles gesticola iones dicit: que in theatris siebant propertius siue aliquis molli deducit brachia gestu. Candida: seu uarios incinit ore modos. Ficti amantes: non ueri amantes: sed ficti ut in argumentis comediam introducuntur. Quid caueas: quid uites tanquam damnum, nam comediam est uitæ speculum. Actor: comedens. Quid innuet: quid profit. Teneros poetas elegos & molles dicit. Meas dotes: meos libros. Callimachum fugito. Callimachus in elegia princeps habet Fabii iudicio. Fuit autem circuestrum docet Strabo a Battio oriundus. Non est inimicus amoris: quia res amatoriæ & lasciuas scripsit uero elegiacum: nam lyden amault Philetas battida amauit sapphus opera

Cur nemo ē hecaten? nulla ē q̄ cœperit hyrū? Nempe quod alter egens: altera pauper erat. Non habet unde suum paupertas pascat amore. Non tamen hoc tantum est: pauper ut esse uelis At tanti tibi sit non indulgere theatris. Dum bene de uacuo pectore cœdat amor. Fuerant animos citharae: cantusq; lyrae: Et vox & numeris brachia mota suis. Illic aliquid ficti cantantur amantes: Quid caucas actor: quid iuuet: arte docet Eloquar inuitus: teneros ne tange poetas. Summoueo dotes impius ipse meas. Calimachum fugito: non est inimicus amoris: Et cum calimacho tu quoq; coe noces. Me certe sappho meliorem fecit amicæ. Nec rigidos mores teia mula dedit. Carmina quis potuit tuto legisse tibulli. Vel tua cuius opus cynthia sola fuit: Quis potuit lecto durus discedere gallo: Et mea nescio quid carmina tale sonant: Quod nisi dux operis uatem frustrat apollo: Aemulus est nostri maxima causa malorum. At tu rualalem noli tibi fingere quemquam. Inque suo solam crede iacere toro: Acrius hermionen ideo dilexit orestes: Esse quod alterius cooperat illa uiri tyrannus. Quid meniae doles: ibas sine coniuge creten. Et poteras nupta latus abesse tua. Ut paris hanc rapuit: tum demin uxore carere Non potes alterius crevit amore tuus. Hoc & in abducta briseide flebat achilles: Illa plistenio gaudia ferre uiro. Nec frustra flebat. fecit mihi credite atrides Quod si non faceret: turpiter esset iners: Certe ego fecisse, nec sum sapientior illo: Inuidia fructus maximus ille fuit. Nam: sibi quod nunquam tacta briseida iurat

Achilli etiuerat remissus: easq; integerim omnino: & quæ nunquam secum aut in eodem cubili iacuit aut more uiros mulierisq; fuisse commissum magnum iusurandum interponit. Sceptri non putat esse deos: quia credit aliud esse lutare per sceptrum: aliud pet deos. Sceptum enim Agamemnonis

Vulcanus fabrefecerat Ioulq; dederat: suppiter postea Mercurio: Mercurius prolopi: Pelops Atreo. Atreus morte reliquerat Thiesti: Thiestes uero Agamemnon: ut insigne eius regis foret: in argo suisq; insulis ditione teneret: auctor Homer. lib. illatos secundo. Mo uelle tene: mo teneas: tuam uoluntatem adeudi amicæ: ut sit uerbū p nois: sic & Persius. Velle suis cuiq; ē uel tene uelle: tibi ppone trāire uelle amicæ cōspectū. Nūc fortiter trentū opus est fortis aio transire amicæ lumina. Illo lotophagi Lotophagi fuere populi Africæ habitantes Meninge insulæ: ut scribit Strabo: sic appellati: quo-gi Lotos

nīa comedit lotō: q̄ ē arbor serēs fructi suauiſ simi: & tā dulce cibū (ut auctore plinio in lib.

xiii.) nōmen ērē: terræq; dederit nimis hospitale adueniag: obliuioē patræ: nā Vlysses in

Africæ delatus socios sciscitati misit, q̄ gustata

lotō: nunq; renunciare: aut redire curabat: cibī enim suauitate suorū oblii erant: quos uilis

invitos ad nauē reduxit: unde Silius lib. iii. ita scrib. Quos succo nobilis arbor: Et dulci palcit lotos nimis hospita baccha: Scribit Plynthus lo-

ton atborē nasci circa syrtes: atq; Nasamonas paulo maiore pīto: fructū fabae magnitudine:

colore croci: admirādæ suauitatist: quæ in Itali

am trāflata naturam mutat: Herodo, et in lib.

iii. scribit lotophagos glindanorū orā in mare

orrectā coluisse: qui e solo loti fructu uicti

bant: q̄ fructus ē instat fructū lētisci: suauitate

asimilis fructui palmarū: & ex eo fructu lotophagos uinū facere solitos fuisses: idem auctor est. In illo antro: in amicæ aditu: de Sirenibꝫ

dicitū ē. Adiace uel: occissime transseas. Nūc

quod tel himi: si docet ēt rualē non habēdūz

ele loc inimici: ut ante. Ecce cibos ēt. Ci

bos quoq; libidinē incitātes ultandos ēē dicit.

Daunius bulbus: bulbū ex apulia: quē post

africanos laudat Plynthus libro decimonono:

An ueniat megatis: Megara urbs fuit atti-

cæ: de qua Pausanias lib. i. ita scrib. Boetii Me-

garū neptuni filiū q̄ ontherū urbē incolebat

boetiorū exercitu nō subfido uenisse referit

aduersus quem Minos bellum geret: hunc

in pugna cecidisse ibique sepultum urbi nōn

fecisse: quum antea nīa dicere: Addunt Mega-

renses. xli. post catam phoronel filium seculis

lelegā ex ægypto profectū regni optimus:

eoque regnante lelegas uocatos fuisses: illud ēt

addimus Megareles alterā arcē habuisse alca-

thoen nomi: ab alcaethoe pelopis filio cognō-

minatā: nā ad eā ascendentibꝫ ad dextrā Me-

garei monumētū positiū ēt: unde Oui. in meta.

alcaethoen arcē nō urbē fuisse intelligit: ut tor-

telius uoluit atq; efi. secuti līq; quidam ignari Eruca-

Erit noxius: erit nocēs. Eruca salaces: eru Ruta

cam herbālibidinē incitante. Vtilius su-

mas acuentes lumina tutas: Rutam (ut Plynthus docet libro. xx.) pythagoras oculis noxiāl putauit

falso: qm sculptores: & pictores hoc cibo uulos fuisse scribit oculog cā. Eadē gñationē ipedit. lō pflu-

tio genitali datur: & uenerē crebro p sōnia imaginātibus. De bacchi munere: de ulno a baccho rep-

uiri inuē-

to. Scribit. n. Diodo. in. i. dionysii uini fuisse inuentorē i nīa: quā plātādi: ac uini cōficiēdī: seruādī: tor

ex alio trāferēdī usū edocuit. Spe breuius q̄ spētes. Meos monitus: mea p̄cepta de munere

bacchi. Stipeātitorpeāt sēu careāt. Nuttiū uēto. docet amorē uino accēdi & iminus: ut Ignis uēto.

Lenis aura: placidū uētū. Aut nulla ebrietas: aut nīl aut imodice bibas. Si q̄ ē iter utrūq; q̄s p̄ce

b̄berit. Ex ægital calcē deduxi. Felsæ date ferta carinæ: postq; op̄ cœptū ad finē pduxit poetæ: iaz;

gescēdū ēē dicit: q̄d facit ēt nautæ: q̄ portū attigerit. Verg. a. l. geor. ceu posse q̄iā portū tetigere ea-

nīa. Puppibꝫ & lētī nautæ imposuere coronas. Pia uota: pīas p̄cēces. Meo carmine: meis p̄ceptis,

FINIS

M. ANTONII ANTIMACHI
MANTVANI CARMEN

Naso corinna tuos expertus saepe calores.
Et q̄ fallaces sint in amore dolis:
Edidit exultos hac callidus arte libellos.
Quo facile ad dominā q̄sq̄ teneret iter:
Scripsit & accēsos quenā medicina furores
Tollat; & illato uulnere pr̄stat opem
Quae facili quis sint scripta poemata uersu
In multis fuerant non bene nota locis:
At modo discussit merula solertia docti
Non exploratum quicquid habebat opus:
Huic igitur tantum debere fatent amates.
Nasoni quantum pallida turba suo:

DOMICII PALLADII SORANI
CARMEN

Q̄ dpu t̄ icautos quōdā pharetrat⁹ aman
Impulit ad s̄auæ tela crūta necis⁹ tes.
Quot laqueis pīere fero sub amore iacētes
Quot rapuit miseros astus & unda uiros
Sexu⁹ amor quōdā fact⁹ nūc mītior armis;
Leniter offendet pectora uincta suis:
Nāq̄ modū facileq; uia docet artis amadī.
Hoc opus: Ast aliud uulneris edit opem:
Multū docta cohors uenetiq; obnoxia pu
Ingenio debet Naso poeta tuo: (bes
Nec min⁹ iterpres eadē tibi merula debet.
Quot per te multis quā latuere patent:
Ergo tibi inumeras p tanto munere grates
Merula culte tibi turba latina refert.

Habes Francisce Generose Enarrationes nostras in Ouidium de Arte amandī: & de Remedio Amoris: quas celerius aliquanto q̄ fuerat consilium tuis precibus emisimus: Volebam enim uti Horatii consilio: qui in arte poetica docet non pr̄cipitandam esse editiōnem. sed in nonum annum premendam: Quare si quid desiderabitur: id tibi: & quotidīa no tuo conuictio ascribito: Si quid uero immuratione litterarum syllaba⁹ ue aliqd depravatum inueneris: id non mihi: uerum difficulti impressorum correctioni imputato. Vale.

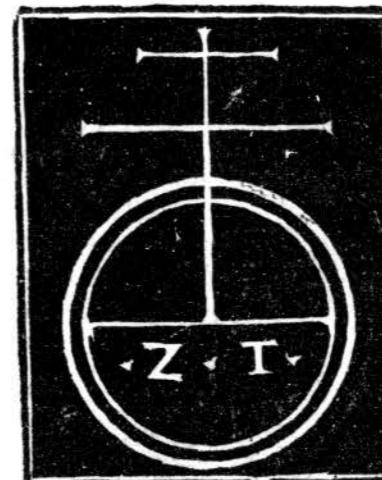
Enarrationes in Ouidium de Arte Amandī. & de Remedio Amoris diligenter: & accurate compositas a Bartolomaeo Merula Mantuano. Impressit Venetiis Vir solers & Industrius Ioannes de Tridino alias Tacuinus. Anno salutis. Mcccclxxxviii. Tertio nonas iulias: Augustino Barbadico Duce Inlyto ac felicissimo.

Omparens coram Serenissimo principe: & excellētissimo Dño Egregius
Vir Ioānes de Tridino alias Tacuinus: exposuit se h̄re enarratiōes i Oui
dium de Arte amandī: & de remedio amoris: cōpositas ab eruditissimo ui
ro Bartolomaeo Merula: qđ opus qū i primi facere intenderet ad cōmūne
oīum utilitatē. i cōcōlo supplici sermōe petiūt: ut sibi soli liceat hoc facere ne
forte alius quispiā i primere uolens cū dāno eiusdē loānis fieret. Quāob
rē infra scripti Domini cōsiliarii terminarūt: q; nemini liceat imprītnere: aut i primi facere
non tam Venetiis: q̄ in omnib; locis: & Cūitatib; pr̄fati excellentissimi Domini per
decennium opus pr̄dictum nisi ipsi Ioanni sub poena inmediate & irremissibilis amissi
mis oīum similiū libro⁹: & ducatorum decē de suis p̄priis bonis p quoq; uolumie ipres
so aut uendito cōtra hoc Serenissimi dñi edictū. Quae poena uadat ad mōtis noui recupe
rationē: cui qdē poenae subiacere oīo debeat. Quicūq; uolumen aliqd simile extra ditionē
illusterrissimi Dñi p̄fati i pressū uēllet i hac ciuitate nostra: aut qbuscūq; aliis i Cūi
tatib; Terris & locis nnstris Consiliarii

D. Iacobus leonus
D. Hieronymus Vendamlnus.
D. Bartolomeus Victurius.
D. Leonardus Mocenigo.

Registrum huius operis.

a	Prima alba	B	uel trocalcham
e	rostra	c	cāratas
	cans aliud	d	ducant
	scribit		tumpere
b	f		
	culum		
	& parthorunc		
	us antiqua		
c			
	Iara dicit		
	chi fuisse		
	de messe		
d			
	similarunt		
	ent:hylas		
	Seu facies		
A			
	legerat		
	eflet		
	etat		

quod si post illarum oīa possit dīa quā protinus tantino & genitissimis pōne, t̄ alia q̄
substantia 3 sequat̄ in veritate m̄rabilis exīt ostendit. Et in 3. Act. p. 1.
miti si linguis delectemēo amittere f̄ ponit. Sicut p̄sta dicitur. Saluatu
meū meā p̄gredi.